

بیان محو آثار و رسوم بدعت که درمیان طوایف
افغانان کوه لشمن سرحد کابل شیوخ و قوع
یافته بود از توجه اشرف

چون پدروسته توجه اشرف با داشتۀ شریعت پنده دیندار و خاقانی در ع آثیں
پرهیزگار برآن مصرف است - کم از آثار احتساب روزگار سلامت انصاب در
چار سوی گهنه ارکان اسلام رواج تمام پذیرد - و بمغض خاصیت نیست بل
بمقتضای حسن عهد مبارک قبیع اعمال و سود افعال خود بخود کفاری
گیرد - لاجرم به ذیری هزاری جهد و اجتهاد اعلام معالم ملت زهرا بر افراده
بجهای آن شعار شریعت غرا آشکار ساختند - چنانچه آثار بدعت و فسال
یکبار برافتاده ارباب بی و هناد و اصحاب زندقه و العاد که از زیر تبع
سیاست جسته اند همگی به پیغولهای خمول در خزیده - و اهل صالح
در حداد و اسلام و ایمان سالم و ایمن در وصفت آباد فراق خاطر شاد وطن
گوینده اند - چویه از مضمون عرضداشت لشکر خان صاحب صوبه کابل ظاهر
شد - که عموم قوایل افغانان توره یا طعن تیراه و لواحی آن خصوص قبیله
غوریه خیل که مریدان بایزید مظہول تاریک نهاد مجھول اند - که نزد ایشان
به [یزدان شناسی]^۱ معرفت است - و بنابر پیری آن گمراه شیطان
منه ساصری دش از راه رفته اند - و بدلاست آن غسل وادی ضالت بجهاه
جهالست اتفاقه امّا حمل با حکام شریعت غواصی لفظیه و از رؤیی جهل
مدار دیگی و دلیلی هر عقاید باطله او که مین الصد و نیاهست و شیوه
با حکام جاهلیت است فهاده اند - از جمله بدوسی عقد نکاح مهاشره زانزا

(۱) ع (بیور روشناتی) [۱]

صباح منی دانند - چنانچه بمحمد اینکه الجملی آراسته و کاری را نمی
 کرد و جمع را اطعم نخند - بی آنکه صیفه ایجاد و قبول بهمن آید -
 از ازوج را در کفار تصرف در آرند - و در طلاق بهمن اینکه نخند که سر
 سلکریزه گرفته باشد زن دهند - وزن را از جمله ارث متوفی معصوم
 می شمارند - تا بدآن غایت که روزه در انواع تصرف در ایشان مختار آند -
 خواه خود هزی نگاهدارند - خواه زری گرفته بدیگری باز گذارند - و درین باب
 ایشان و اولیایی ایشان را قطعاً امتناع - نمی رسد - چون فراندی در خانه
 پکی از بودیدان تولد پاید - گوش خر را برداش قطعاً چند خون از آن جراحت
 بر زبان مولود چکانیده کامش بدآن پردازند - تا در باب خونخواری و درآه گوش
 منشی هیچ چاپای کم نیارد - و بر هر بیگانه که به جبر دست پایند
 اورا ملک بهمن دست پخویشتن را مالک رقبه او دانسته خرید و فروخت
 اورا روا دارند - و جمیع صورکات مخصوص اولاد ذکر را کور ساخته دختران
 را بسی بهره مطلق گذارند - و در وقت خونخواری بر هر قبیله از نمایل که
 دست پایند بی ایستادگی از پا در آرند - و هم چنین اگر کسی از روی
 سرکشی و زبردستی از ادائی حقوق آن بده اندیشان ابا کند - و چون
 مال دیگری از اهل قبیله بدمست ایشان در آبد دست از آن برندارند -
 و آنرا متعلقاً حق و ملک بل عنین مال خود شمرده بیوچه حسابی بتصرف
 خود در آرند - و از جمله خرافات شنیده ایشان است که بر هر که دست
 پایند اموال او را منصرف شده او را بقتل در آرند - و آنرا بر خود با این
 صیغه صباح گیرند که چون مقتول بوسیله ایشان از دریافت مرتبه شهادت
 بدرجات را لا فایز گشته - در روز جزا با ایشان بهمن دقته در حساب دقت
 نکند و طلب مال ننمایند - و این شبهه سخیفه جز قبیل دست کسی
 لازم نیفع ایشان نجاسته - و بهمن که تن به بندگی نهاده چنان مفتی نه بوده -

و امثال این شناعات که شرح نتوانیم دارد - چنانچه از خاکست - کثافت به شمار
در زیاد در میان ایشان استمرار دارد - و چرم بعد از اشراف و اطلاع بردن
ضمونی هی توقف فرماین گوئی مطابع از موقف خلافت شرف لفاظ
پذیرفت - که لشکر خلی و سایر منتصدیان مهمات صربه کابل این ملالت
پیشگان را از ارتکاب این امور لامهاب که از طور خرد و طریق شریعت نیوز
است باز دارند - و با نوع تهدیف و تهدید از وخلمت عاقبت این
اعتقاد ای واهیه که شرعاً و مذموم است بقراطنده - و اگر این پس
کسی باش عملی شنیع جرأت نماید از از تنبیه بليغ نمایند - و حسب
الحکم شریعت غرما قازیانه و تبع را برو حکم سازند - مجتمه در عرض اذک
مدت بر طبق امر جهان مطابع حضرت خلافت پناهی که اوامر و نواهی
آنحضرت مائده تضاد آنی هی بیرون است - و رد و دفع آن از امکن پامتناع
می گراید - مجموع آن بدعنهای واهیه و امور مذهبی مرفوع گشته مبتدیان
از آن ممنوع شدند - و در افعال و معاملات به مفہم توبیخ و طویل مسلکیم
دین محمدی ملى الله علیه وسلم عمل نموده اجرای سایر احکام و حدود
بر معهاری معهود ملت احمدی جازی و مجازی گردید -

ارتفاع رایات جلا و جلال و نیفست آنحضرت به نفس نفیس براى کوشش نظم الملک و خانجهان بصوب دکن

چون بعلیت آنی از سلطنت ایم بخیر انعام همانی داشتم
چلوس همایوس و باز آن روکار سلطنت این را اکنون بایخون فیصلی می
قطعماً برق تبع شعله آمیغ سریع و سریع لویس دولت می بینیم

جهت بوق خرسن سوز بعضی سیاه هیچ تیره روزی نگشته و در هیچ وقت کام کین خراهی را به لذت انتقام از مذاق تشغیل را بچاشنی تلاوی شدیدن آن ساخته . مادام که کار بنامه و پیغام از پیش رود و معاملات به تبع زیان فیصل پاید - قدم قلم خجسته مقدم را بر دم شمشیر مقدم داشته قطع و فصل مهمات را به زیان تبع حوالات نمی نمایند - لاجرم فرمان عالی همان مشتمل بر نصایح خبرت بخشن عبرت آموز بذم نظام الملک صادر فرمودند - و این جهت که مصلحت تقدیر باصری دیگر تعلق پذیر گشته بود - اصلا آن پند های مورد مند فایده فداد - و از آن دل همدچنان بر سر سرانجام قرار داد خاطر می بود - ق آنکه روزگار خرد آزار بیش آمد که از آن تزویر اندیشه دغا پیش از انتقام کشیده کام خود از آن خود کام بستاند - و سینه از کینه دیرینه تو پرداخته آن تهره روزگار را بروزگار خود نشاند - لاجرم غایبانه فلون حیل گوناگون بکار بوده بساط مکروفسون فرد چند - و هزار گونه بازیچه نیز نگ آمیز بروزی کار آورده رنگها بر آب زد - ق آنکه شکست او منصوبه باخت آن سست رای بهمه وجه درست نشین ساخت - تبیین این ایهام آنکه چون خانجوان از پیش سپاه نصرت دستگاه را گردان شده به نظام الملک پیوست - او آن بد فرجام را در ولایت خود راه و بمحابات خود پناه داده در صدد مدد آن نفلق الدیش شد - این روز شعله غضب باد شلیخی زبانه اشغال و التهاب کشید - و فرمان قضا توامان به پروانگی قهرمان قهر جهان سوز در باب تبیه سپاه نصرت پناه امداد را یافت - و او ایل ریح الثانی سنه هزار و سی و نه هجری موافق بیست و پنجم ذی ماه آنچه بساعات مسعود و درخور نهضت همایون که سعادت ہر مفتوح و اقبال بدو مقرر باد ماهیچه مهر شمام لوای والا بجهت تisper دکن بتصوب مملکت چغوبی ارتفاع گرفت - و لغایت خدمت حراست

۳

PT.2

آن مصیر عوت به مؤمنیه الدوله اسلامیه سمت تفکیص پذیرفته
 منصبش بالضافه هزار سوار چهار هزاری سه هزار قرار یافت - و معتمد خان
 از تقییر خان مذکور بخدمت بخشی گرفت فرم د میرزا شجاع ولد شاهرخ
 بخطاب فوجایخان و فوجداری کول سراجیان گردید - و بعد از روز
 مقدس شنبه مال سی و فهم از عمر چاوید قریب و بتویع پیوستن
 مجمع آن روز سعادت اندوز کوچ در کوچ روانه شده روزی که ساخت
 خطه خلندیس از جوش خیس منصور که باد. از غوغای نفع صور میداد
 روکش عرصه محشر شد - از هول سطوت دولت ایلیانی دولت سر تا سر
 مملکت جنوبی خاصه سر زمین شورش خواز دکن رستمیز انگیز شده
 در آن عرصه شور روز نشور بظهور پیوست - ارادتخان صوبه دار آنها با تمام
 کرمیان سعادت ملازمت اشرف دریانه یاقوت خان جوشی بانعام هیکل
 مصحف مرصع و ذهب ا خامه و باره موضع و پنجاه هزار روپیه
 نقد و کهیلوجی بانعام پنجاه هزار روپیه داد اجر رام بانعام چهل
 هزار روپیه و مالسوجی بعطای موازی آن مبلغ و میثاجی
 بمرحمت سی هزار روپیه و آتش خان بانعام بیوست و پنجهزار روپیه
 سربلندی یافتد - و بتعزیز همت والا رسوخ نوت و عزم جزم و حکم
 قهرمان قهر و سزاولی نفاد امر که پیشکاران امور چهانگوری و چهانگانی
 آن سه فرج همان مرجع از دلوران عرصه کلراز و فرمودگان روزگار بسرداری
 سه اسپهبد برگزیده مصاف دیده تمدن یافته بسر کوئن آنها اصر نامزد گشند -
 سردار اول ارادت خان - امرای عظام و ایوان مقامیست بدین موجب به موافقی
 آن فرج مقرر گشند - چهاردهمینه بتعزیز - سید شجاعت خان بارده -

رضویخان مشهدی - راو دودا - چندراوت - میر عیدالله - اکرام خان
 شیخ زاده نورالدین قلی صفاهاقی - احمد خان فیاضی - ستر سال
 کجهواهه - راجه دوارکا داس - کرم میم راتھور - ملتافت خان ولد
 ارادت خان - پلیمادر ملگهوارت - مفویخان ولد زین خان - هیام سنتکنه
 سیسودیه - اهتمام خان قدیمی - رامچنده هاده - [او دیستکه] راتھور - تلوک
 چند ولد رای منوهر - چگذانه راتھور - مکنده داس - چاندن - و از دکنیان
 یاقوت خان حبشهی - کهبلوجی بهونسله - میناچی برادر مالوجی بهونسله -
 رضویخان جیوه - فخر العلک - پرسوجی - بسونت راو - شمار سپاهیان این
 فوج با سایر برقدار ازان و احمدیان به بیست هزار سوار کشید - سردار درم
 راجه کج سنتکه - دران فوج چمی کثیر از اهالی امراء و منصبداران بدین
 تفصیل تعین پذیرفتند - نصیری خان - بهادرخان روھیله - مردار خان -
 راجه بہارت بندیله - راجه بیتلعل داس کجر - راجه منربیه کجهواهه - انیرایی -
 صدر خان - یوسف خان - چان فشار خان - پرتهی راج راتھور - احمدیان
 خان مهمند - راول پونجا - شریف خانه تبریزی - جهان خان کافر - راجه
 بیرونیان - پیر خان میانه - شادیخان ارزیک - خنجر خان - حبیب خان -
 میر نویس الله - رای هر چند - گوکل داس سیسودیه - کویم داد تاشمال -
 چیرام - هرداس جهانه - محمد شریف قدیمی - محمد شاه قدیمی -
 حسینی قدیمی - و از دکنیان لوداچیرام و بیتلجه و شوزه خان - از
 منصبداران و احمدیان در بر ق اندازان عدد این فوج از تقریباً غایب شده میباشد
 پانزده هزار سوار مکمل مسلح خوش اسپه - و سردار سوم شایسته خان ولد
 آنف جواهی - تفصیل امراء این فوج بدین موجب - شهیدار خان

راجه جی سنه دوازد سوز بیور قیمه و اندکی خان و پیار سنه بندیله و الله
و پرلیپ خان و بهم و انتور و ماله سنه و لک داد رون او راجه روز افزو
و مرحمت خان و کشن سنه بهدیریه و اهل قلی و محمد حسین
و شیرزاد و چعفر برادر باتر خان نجم ثانی و خدیج خان قربی و جمعی از
منصبداران و از دکنیان آتش خان عهشی و داد را در سه هزار سوار
تابیله بعین الدوله و پانصد سوار مردم را جگت سنه و شمار سپاهیان این
فوج با احباب و بر قنداله پازده هزار سوار بقلم در آمد - مجده این سه
دریانی تشریف که فوج من از جوش تاهم و تراکم از منج شهر و شهر
بهر اکبر پای کم نمی آورد - و کثر سوادش که ساعت کرا خاک افکر
را نمود گرفته بود پهلو برعظمت چرخ اطلس میزد - بذاریم شاخزده استغفار
مطابق بیستم شهر رجب ماه هزار و سی و نه هجری از اکثر آمی
تپی به تسخیر دکن رخصت یافته با عون و صون آله و همراهی
اقبال بادشاهی بسته بلا کهارت راهی شدند و ارادت خان بخطاب
اعظم خانی د سوداری کل سپاه سرانرازی یافت - و مطرز شد که
راجه گم سنه و شایسته خان بصلاح دید او کار کرده باز اندیشه طوریم او
در نگذرند - و روز دوشنبه بیست و دوم استغفار در ساعتی سعادت آثار
که انجم شناسی اخبار شمار پجهشت دخول برگانیور اخشار نموده بودند -
شاهنشاه چهل پناه بدولت و اقبال بر بیان خمجده ممتاز نمیخواست
گشته - اقبال در رکاب روان و نصرت در جلو دولجه و سرمه خواره از اطراف
پیاده روز براه نهاده - باکنون باده اندکه روانه شدند در حرم میتوانند
سر دست زریان که بر جن سخنی داشتند اینها اینها از اینها
شاخ شکوفه در موسم بهار هم اشکنی و درم روحی صدر
سرقا هر دشت و در آمد که هر چهل سال اورده و قسم اند

سنه نفره خام فرو گرفته روی زمین ملیع شد . و آن خطه پاک از ورود .
مسعود آبروی عالم آب و خاکه آمدۀ از بین قدم و فیض حضور آنجضرت
دارالسرور خطابه یافت . دو لفته‌اند آن دارالسلطنت که در اینم
بادشاهه زادگی نشیمن هنی دلخواه دلکش در فضایش اساس یافته بود :
از نزول اشرف روش خلد برین گشت . درینلا خواجه ابوالحسن که
پتعاقب خانجهان تعین یافته بود با سایر کومکیان و دریا خان از بکلانه آمدۀ
ملزم است نمودند .

سرآغاز سال سوم از جلوس سلطان‌السلطین روی زمین و بیان سوانح دیگر

صفت ایزد را که درین نولوز جهان افروز یعنی آغاز سال سوم از جلوس
فرخنده نر همایون فال حضرت گوئی ستانی که در حقیقت نصل ربيع
روزگار و سن شباب لیل و نهار است . بهار عهد شاهنشاهی از ورش نسیم
فصل آهی مکل کرده . و ترشیح نیسان احسان آنسوی سرقا سر هفت کشور را
سرپنچ افضل و تفضل نموده . روز پنجم شنبه که ششم شهر عظامت بهر شعبان
سنه هزار و سی و نه هجری است در آن ساعت که آورنگ افروز طارم .
چارم اعفی نیر اعظم از تابخانه حرث بقرقه شرفخانه حمل نصوبی نمود .
بهاری دارالسلطنت آدم خدیو عرصه عالم نیز از خلوت سرانی محل اعظم
بدرگز حقیقی خلانت یعنی بارگاه خلائق پنهان که محيط ماهی تا ماه است
بنقولت و اقبال انتقال فرمودند . و سعادت دستیت زر افشار را که همواره پر
صدۀ پاشیدن گردید آردا صدف های عده و عمان است بصوح زدن
در آورده دیگر بار زمین را گوهر نثار ساختند . و سایه‌اند اویل مهد علیا لاز
اصلی و اصلانه دوازده لک رویده قرار یافت . و هفتم هزار سور منصب دار

و احمدی و برقدار بسرداری را درن و فرید کهنه بهجهت تسلیم
ملک تلگ و انداز ترکیاز اطراف و نواحی آن تعیین پذیرفته - بر امر
فرمودند که چندی در بازم که بسوزد ملک تلگ پیروسته است لفظت
نموده آن قدر قوار گیرند که به هیئت اجتماعی سرتا سران مملکت
بدست آید - هراولی فوج اعظم خان یمده اهتمام سید مظفر خان هنر
گشته روانه بالای گهات گردید - بعضی از نفیس نوادر و ملازمت تحصیل
از نواب مهد علیها و شاهزادهای کامگار و امراهی خانه اربجه قیمت چشم
لک رویه بعنوان پیشکش از نظر اشرف گذشته پرتواظبور قبول برآمیخت -
و همدیان روز قلهی محمد سعید کرهروندی و کیل عادلخان که بزیر غضایل
نفسانی آراستگی داشت - داخل بندگان درگاه گشته باعلم ده هزار رویه
و سی هزار رویه مالیانه سرافرازی یافت - دریا خان بوشهله از شور چشم
و غیره اختری از سوابق عغایات بادشاهی قطع نظر نموده و از رجایت حقوق
مراحم نامتناهی چشم پوشیده چنیت و آشنازی خانجهلی منتظر داشته بدو
پیوست - رحیم خان داماد علیر جبی و سوراخان از نظم الملک جدا شده
بکار نرمائی ساعده بیش از امید یابی دوست خانه ابرزشند - لواهی به منصب
پنجم چهارم ذات و دو هزار سوار و انعام خلعت و لصمه و غیل و شویین بمتصب
دو هزاری هزار سوار و توکمان خان بعنایت تکلهه حیر بلند بیلد امرازه گشانند -
چلم اردیه بهشت موافق رمضان المبارک فرخنده اختری
زهرا بیکر در شبستان خلاقت از مطلع مهد ولا نواب صفتار الزمانی
طلع نموده به جسن آرا بیکم مرسوم گشت چون بالمردم هم مسلمه
خواجه ابوالحسن باستانی و ایست ناسک ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه
با شاهنواز خان بلطف خانی و سید علیر خان و خواجه لکل مخدوم زاده
ذکرم الله ولد علی مرداللهان و خواجه عبد الله و چمنی دیگر از منصب

داران و از [اچپوتان] در بر قندهار معرفه شد . و حکم والا صادر گشت .^{۴۰}
 که چین شیرخان و دارگجهات با کرمکیان افواست بدوم ملحق شود . بعد از
 برست بهم راهی بهر جی مقصبدار بکانه متوجه تسبیح و لایت مذکور گردید .
 بیمهست و سوم عبدالله خان بهادر فیروز چنگ از کالهی رسیده سعادتی
 ملازمت الدرخت - چون فرمیان اعظم خان و شایسته خان نتش اتفاق
 درست نه نشسته بود عبدالله بسرداری آن فوج مقبر گشته حکم طلب
 شایسته خان بحضور صادر شد . بعد مقصبدار جلو صد قبضه شمشیر
 و چند هزار سپر و پراق طلا و مطلا و بهمین کیفیت و کیفیت از اینها هر کوچه در نهاد
 مقصبدار گرز دار از سفالان بهادر کار آزموده نه بحضور . هر کوچه در نهاد
 احمدی بگزهانی سیدین و زین در فریار حاضر بود . برست سواری پا
 ملازمت رکاب سعادت بهره پاب می باشد عاطف . ذره بیان و پندو و ...
 فن از احمدیان گرز دار مذکور دویست قبضه شمشیر و ... هر کوچه هر کوچه
 مرحمت فرمودند - بهام احمد بیک ائمه شاهزاده
 ایصال فرمان قدر نشان و خلعت گرانایه به محمد علی سری داری
 ایران که درینجا به هور رسیده بود رقم زند . از آنجا که اهایت
 کمال فرع نهایت مرتبه کمال است - از هور چشمی هائی افلاک و تند .
 ظریهای انجام در پنجم ماه تیر چشم نیم موکب اقبال رسیده و قریع اهاری
 که متوقع نبود بعیندارل فوج اعظم خان رسیده . حقیقت این راجحه آئمه
 چونه لازم مدت ازواج غذ . هنوز یافایر منور عالمی بسرا یافده از هیم
 لد اردی اولیائی دولت تاهره نه شده در اطراف هیاه طغر پناه ناهی از
 دور مانند بعینست تیره خوبیش میلهی میتمودند . و اگر گاهی یاند از
 مکنند

۲۰ اتفهار تجلد و تهور نز مردم فستیواری شدند - چون کلر بسر بالی می کشید
از غواص معهود باز بر سر کار خود رفته راه فریاد می پرورداد - لاجرم افواج
مروکب اقبال بدایران فرط تهور ایشان را داخل دیگر باب نه شهرزاده ازان
بداند بشان حسابی نمی گرفتند - اتفاقاً در روز مذکور که چندارل نز
اعظم خان به ملتفت خان پسر او و چندی از راجه‌وتان مثل را درود
و سفر سال و راجه گرد هر و کرم سین و بلپهدا و جمعی دیگر مقرر بود -
وقول بختی پیشتر رفته دو کرونا فاصله راه میان این دو کوره داشت داد -
خانجهان و دریا خان و مقرب خان و بهلوان که در نز آن مقبره چند
مشغول بودند - جمعی پریشان را پنهان فرسانند - که «مگر قبیو پائمه اتفهار
فرصلی نمایند» - و چون آن کوتاه اندیشان فردیک آمد از بر حلیقت
حال اطلاع یافتند همگنالرا آگاه ساختند - و ناگاه از اطراف شنیده و غائل
کمین اشونه بیکبار راه بر چندارل بستند - اولینی در لجه بازجود قلت
از پیشی اعداد که دوازده هزار تن بودند نیادیشیده با صولت شیر در آمده
بر ایشان حمله آور شدند - و از طولین مردان فاموس جو داد مردمی
و مردانگی داده چندی تن از موافقان و مخالفان بے سر گشته و جمعی
کثیر زخمی کاری برداشتند - از جمله دلیران مغلوب امام قلی پسر
جان پهلو خان و رحست الله پسر شجاعت خان عرب که از خانه زاده
کلر آمد نیز بودند احیای مراسم حق گذاری نموده بکار آمدند - و از قابیلیان
ایشان نیز و چهاری از راجه‌وتان مثل دلو سفر سال برادر زاده راجه همان سنه
با نز پسر خود در معزله جان پهلوی اتفاقاً دریافت نیکیشی برآوردهند -
و ازین دست اکرم سین رالهور او بلطفه سلطنتی و راجه گرد هر نیز
راجه جوبل خاوه مردمی اشکارا نموده و جهود برخی خان کاری و گلی
ساخته در مهدان جانسواری اتفاقاً داد - چون حقیقت معرفی شد راجه فرد

رسید - بادشاهه حقایق آگاه رعایت حق شاهزادگان - «سپار فرموده باز مازنگان» ایشان را مشمول عذایت ساختند - و پسران ایشان را بمنصب ولا نواخته وطن های راجپوتان را بچاکیر فرزندان ایشان دادند - و راجه دوازکا داس نا که قرددنهای نوابان بجا آورده زخمی کاری برداشته در میدان افتاده بود احترام و برداشت تمام فرموده باپروری زخم که آیت دلیری و فشاران مردانگی است را بست امتحانش بافانه پانصیب دو صد سوار بر افرادخانه بعذایت علم هر افزای ساختند - درین روز میتفت خان سرگروه فوج چندارل با راو دودا از رعایت مراسم تهافت قدم پهلو تهی کرده توپیخانی نیافتدند که مظدر امری شوند *

از سوانح این ایام ذرتیسب یافتن عید گلابی است برسم معهود این دورانه حفاظه چارید - چنانچه هر ساله در روز تبر از ماه تیر که شخصیتی روز است در موسی بررسات هند این جشن فرخنده بآئین بادشاهانه تزئین می یابد - و آنرا پارسی هید ترکان می گویند - و ملوک عجم نیز از عهد قدیم باز پیروسته این روز را عید گرفتند - مجبلاً بآنکن معهود شاهزادهای والا قدر و امرای رفیع مقدار صراحیهای مرصع بذواخر جواهر و سایر بذدها صراحیهای میندا کار دزدین و سیمین از گلاب ناب سرشار ساخته گذارندند - خان زملک و لهراسپ برادرش باسی لک زدپیه از اکبر ایاد رسیده در فوج خواجه ابوالحسن شرف تعین اندوختند - و چهل دست خلعت بارانی مصهوب مکرمت خان که بهجهت استعلام خصومات احوال موکب اقبال خصوص کمیت و کیفیت لشکر ظفر اثربهلا گهات تعین شده بود بروای امرای عظام مرحومت شدند *

از اتفاقات حسن که درین اوقات ری نموده مقتول شدن چلمون رام است بفرموده نظام الملک - از آنجا که تضم بدکاری جزو ادب از جاورد - و نهال تبع اعمال هیو از نکال دارین حاصلی ندارد - چنانچه جانبویان

و مظہر مذکور که با پسران و پسرزادگان و خویشاں و بنتیان خویش به نصب
بیست و چهار هزاری ذات و پانزده هزار سوار درین دولت چاوید طراز
سراپارازیه داشته محل اند بجاگیر ایشان تذخواه بود . از راهی کافر
نعمتی پشت بدولت چاوید کرده روع امداد بسوی نظام الملک آورد .
 مجرم متفق حقیقی نظام او را به نظام الملک حواله نمود . تا بجهله
تیغ بیدربیخ دمل از ریزگرانش بدو کردار و فرزندان او بر آورد . تفصیل
این واقعه آنکه چون این تیره انجلیم با اهل و اولاد از موبک اقبال بروید
به نظام الملک پیوست . بنابر آنکه به حقیقی و کافر نعمتی ازو
مکرر بوقوع پیوست . مجرم نظام الملک با وجود کوته اندیشه از راه دور
بیشی عفو است که او را بدست آورده چندی در زندان مکانات و بندیخانه
مجهزات که پند خانه ناخرد ملدان است محبوس دارد . بنابرین این راز
مضمر و سر بر سر مخمر را با چندی از محضرمان خود در میان نهاده
مقرر کرد . که چون او بمحض بیاید همگناس از همه سودست یکی کرده
او را دستگیر نمایند . بعد ازین قرار داد کس فرستاده او را طلبیدند . و بنابر
آنکه او اصلاً از حقیقت معلم که آنکه نداشت غالباً با پسران خود بدهان
انجمن در آمد . آنکه آن گروه از کمین کاها برآمده دست به بستن
ایشان کشادند . و اینها دست به بند خانه نهاده تیغها از نیام کشیدند . و بمقام زدن
و خود در آمده دست به دفعه و ممانعه کشیدند . و با وجود کشش
و نوکش نعام بجهای فرسیده کشانش جهاد نزول قضاموی نداد . بجهای
هز آخراز از هجوم مردم نظام الملک با هر پسر گل آمدی گفتاد و
راکبر و انسولت را و نیزه اش که بجهایشان . تو نامزد گشته بود کشته
گشند . و چون این واقعه شنید . و قرع یافته آن فرماید این که بهش
میگذرد کشتنی بود و چنانی . که دلار نامزد خود رمید . و تو نیزه

ا) کرچانی^۱ نام داشت و مدارک بار بود - با جنگدیو برادر و تمامی احفاده
و خویشان و مذکوبان از دولت آباد فرار نموده^۲ بقلمه^۳ [ملند هنر] وطن نهاده
خود که در نواحی جالفا پور واقع است تبعص جستند - و چون نظام الملک
بر ایشان دست فدا شد در صدد تفرقه و دلچوئی آن بد اندیشان شده
خواست - که عهد و پیمان بین آورده ایشان را استعمالت دهد - چون عهود
آن بد عهد محل اعتماد نبود - بر قول او دل نهاده نشده متوجه درگاه
گشتد - از آنجا که مقاضای عفو و مفعم آنحضرت است رقم بخشایش
بر جراید جرایم و معاييف اعمال نا ملایم همگذان کشیده فرمان مرحمت
عنوان بقام اعظم خان صادر فرمودند - خان مذکور تا سر ارد و یاقوت خان
و اوداجیرام و کمپلوجی و سایر سرداران دکنیان را به پذیره ایشان فرستاد -
جنگدیو را و راحسب الحکم معلى تسلیم چهار هزاری سه هزار سوار و عذایت
خلعت و خلعتبر مرصع و علم و نقارة و اسپ و فیل و تلفگ را و نبیره اش را
تسلیم سه هزاری پانصد سوار و خلعت و خلعتبر مرصع و اسپ و فیل
عذایت فرموده یک لک و سی هزار روپیده نقد بر سبیل مدد خرج
بهمه داد - و محال متعلقه زمینه داری جادول رای بر آها ارزانی داشت *

از سوانح این ایام شکار شیر شاهنشاه شیر شکار است بروش
پادر که عبارت از دامی است مخصوص بصفید ده و دام در فهایت
استحکم که طول آن ده هزار ذراع بادشاهی است برقفام شش گز - آن
هر آورده بستون های استوار بر پا کرده انواع بیهای و سیاع را بدآن احاطه

(۱) ع [گوهانی] منتسب الباب - حمه اول - صفحه ۷۰۰

(۲) ع [ملند کهیر] منتسب الباب - حمه اول - صفحه ۸۰۰

می کند - و رفته رفته از چهار سو پیشتر آورده دایره آنرا نگ می سازند
تا بدان حد که مطلوب باشد نگاهداشته آنکه بصید برد ازند . چون الله
و بردي خان بعرض رسانيد . که در شکار گاه قدمند شيري چند آشكارا
شده اند - و چند روز است که فردا لان از دور آنها را نگاهباني می نمایند
و باحاطه نگاه دظر بند دارند - چنانچه همانا آن دفعه اهرمن منظر در
پود زجاجي چشم مانند دیور در شیشه بند اند - بنابر آنکه طبع مقدس
بصید شير بس مایل بود فی الحال حکم فرمودند - که شیران را بعذوان
احاطه دام من کور بدام احاطه در آرند - و بر ورق و مدار آنها را راند بظاهر
با غ زین آبران رسانند - چون فرموده بجا آمد آنحضرت فیل هوار به صید گاه
تشریف برد و قلاه را به بندوق خاصه صید فرموده و چهار بچه شیر را
گرزداران شیر آنکه هر یک بیاد صدمه گرز الیز شان صدرخنه در
اساس سه سکندر و هزار شکاف در دل کوه قاف می افکندند . بضرب
دست صید کرده زنده بقید در آوردهند *

اشتعال یافتن نایره آشوب و شوش افغانه
سرحد تیره و بنگش بشواره شرارت -
کمال الدین روھیله و انطفاء آن
برشجه فشانی تیغ آبدار
دولت خواهان آن ضربه

خامنه ادبار و لزم ماهیت تیرگی روزگار است که بهر برگشته بخت سرگشته
اقبال رو آورده غبار هلاک و بوار بر روی روزگار فارک افتخار او افشارند
اگر بمثل نیون چهاره در باره ایکار ابر طولانی بار کند . هر آنقدر گرد تیره پیغمب

که بود نشسته از و فرود نه شسته زنگ سیاه گلیمی ازو نزداید - و اگر بالفرض اهل روی زمین هامدست شده بدست گیری او برخیزند - و غلوت سعی و تدبیر گوناگون با یکدیگر برآمیزند - چنانچه این معلقی در ماده بهبود او سودی نداده اصلاً اثری برمن مراتب متوجه نگرد - چنانچه خانجهانی که بخت و اقبال از رو گردانیده بحال قیام بخاک سیاهش زشانده بود - چنانکه دست و پارده که آنی بر روی کار خود آورده گرد ادبار دور گذد - پیشتر بمعاک خاک تیره فرو رفت - درینلا که دریائی لشکر خاقان بصر و بررا از شش جهت محیط خود یافست - چه خس در گرداب و خر در خلاب پای بند و سرگردان مانده از هیچ روز راه بدر این نهادشت - لاجرم بخاطر آورده که بتحریک نامه و پیغام افغانستان زیاده سر آن سرحد را شورانیده از جهاد آورد - و اینهم علی باغش شغل قلب دلاران بدکشید علت نگرانی خاطر اولیانی دولت جاودائی گردید - غافل ازان که از غبار انگیزی شورش مشتی پشه ملش ذرا فهاد که در چسب خیل سليمان زمان وجود موری ندارد - چه صایه گرد بر دامن کبریا و جلال اویانی دولت ابدی اتصال نشیند زهی اللهی * بیوت *

از جا نرود کوه بتحریک فسیم

دربایی ز موج بیش و کم نرسود

مجمل یذارین اندیشه به کمال الدین واد شیعه رکن الدین روهیله که در عهد چذب مکانی بمقصبه چهار هزاری و خطاب شیر خانی سر افرازی داشت - هنقوی ابله فریب مشتمل بر هزار گله نظایع و غریب نوشته - آن خود سر بغور معامله فرسیده بمجرد نوشته او از جا دور آمد - در سایر اتفاقات را با مردمان خود خوانده در آن سر زمین سر به فتنه و فساد

برآورد - چون سعید خان که در آنلو در کوهات اقامست داشت - از نوشته شمشیرخان و دیواد گماشته لشکر خان براین مضمون آگاهی یافت - که کمال الدین ناقص نهاد که از آشفته مغزی پیوسته سودای خود کامی در سر بیهوش او در جوش بود - و همواره ریاست افغانستان میخواست - از آب اتک گرفته تا نواحی کامل تبایل افغانستان را بشورش در آورده با خود مضر و مضر ساخته که از پیشوار فتنه سر کند - بنابر آن ذوققدر خان و علیخان بیگ بخشی آن تهای را با شادمان پنهانی وال و خضر گهر و چندی از اهدیان و تابیذان خود به فکاهه بادی نوهات تعیین نموده خود در عرض یک نیم پهر به پیشاور رسید - و بصلاح دید در لطفه اهان نامه مشتمل بر ناصیحه هوش افزا فرسناده ابواب مواعظ برو کشد - آگرچه بحسب ظاهر نخست از در طاعت و قبول اطاعت در آمرده انتیاد گونه آشکرا نمود - لیکن در هاطن ایاس اظهار در موافقت کار خود ساخته به قدری اساس مخالفت و تمدید قواعد معهارهت پرداخت - زبان آفران چالوس را بدعوت صران سایر اوس افغانستان خصوص عبد القادر ولد احمد داد بد نهاد و کریم داد کور پسر جلاله و محمد زمل پسر پیر داد فرسناد - و آنها جمیع لشکر نفرت اثر دور بدنون غرای و کوهسار تپراه و بلکهش علیا و سفلی و سایر اوسات خنگ و چواچی و توزی را فراهم آورده در بیان گذر هفت کوهی پیشاور به کمال الدین پیوستند - و از نیو نازهیدن ایها افغانستان نواحی پیشاور و اشغر و محمد رئی و کیانی و خلیل و مهمند و داؤد زی و یوسف زکی و ترکانی و آمیل ایشان از آن طایفه پیشاور روزگار را جمع ساخته بود - با غافق پنهانیکر شعله افزای آتش عصیان شد

(۱) ممکن است که بلونه نام دیرین بخوب باشه - در نامه شاهزاده این مقام به نام و نتوونه که کرد (صفحه ۴۰۷ - حدود بول - جلد بول)

بدمنهه افسون ادبیار هنرگاهه افسوسه بعی و طغیان را گرم ساختند - و دور
 سه شنبه غرّه امداده به پیشاور رسیده ظاهر آنرا بسیاهی سپاه چون باطن
 تازیکویان تیره درون تیره بظلمت کفر و کفران فرو گرفتند - سعید خان
 و چندی از بندھائی درگاه مثل شمشیر خان و شکر الله ولد لشکر خان
 و جمال و جلال پسران دلور خان کاکر و سید عالیه و دیگر دلوران راضی
 به تعصّن نشده بر سرآن شدند که در پیرون بایشان رو برو شوند - ولیکن
 چون ملاحظه مصلحت وقت ضرور بود - و یکباره قطع نظر از مراعات لوازم
 حرم و دور اندیشه نمودن از طور خود دور بود - ناجار از راه حرم و دور
 اندیشه قوار بدان دادند - که چندی از درون با مخالفان بمقام منافعه
 درآمده چون خاطر از شکست و ریخت قلعه جمع کنند - یکباره به هیئت
 عجم موعی برآمده در یکدم دصار از روزگار آن جماعت پوشان حال برآرد -
 سعید خان جا بجا مردم را بمحافظت قیم نموده سپاهیان کار آزموده
 کارزار دیده را بگاهداشت مداخل و مخارج باز داشت - و خود با پسران
 ر تاییدان آرام حرام گرفته دمی از مراعات شرایط تحفظ و تیهظ و مراسم
 سعی و قردد نیاز نمید - و در ایام معاصره هرگاه که مخالفان قیاه اندیش
 از راه تهور در آمده اند از پوش مینمودند - بهادران جلدات شمار
 بضرب توب و تفتگ خاک وجود ناید آن خاکسارانرا بصرسر ندا
 بتر می دادند - و اکثری از مردان کار محافظت مردمچه را به بلدو قچیان
 گذاشته از حصار برآمده بشعله تیغ آبدار که هم خاصیت دعاء سیفی
 است - آتش در خرمی حیات آن مخالفان می زند - و بگاههای اقبال
 حضرت جهانپاری از آنجا به توجه تائید پاگهای جناب یزدانی کار
 حزب البھر و حزب یمانی میکند - بر اعدامی دولت فاقع آمده بی آسیب
 و غیره مخالفان سالم و غایم معاودت مینمودند - و در هر فس این اهم

لزی آن فرقه تفرقه آثار پریشان روزگار به هیئت مجسمه به پغا نخستها درآمده برصار بورش نمودند - سعید خان باعتماد عون و صون آله و اعتماد و هراهمی تائید باشاهی سورچهرا را باهل توپخانه حوالت نموده با دلاروان کل آزموده از حصار بیرون قافت - و آتش کوئ دشمنان دین برافروخته مانند برق چهار سوز بر غنیم سیه کایم تیره روز چلو انداخت - و به عرض امداد آله باندک کتف و کوشش برایشان غلبه نموده قتل و کشن بسیار بظهور آورد - و دقیة السیف آن خیره سران چون بحسبت خوش مغلوب و منکوب بواری فرار شدند - و بذایر آنکه جمهی انبوه از آن گروه برگشته روز در محلات معمال بیرون شهر مانده تا غایبت شکست سران خود خبر نداشتند - و بیم آن بود که بهنگام تعاقب هزیمهوا غنیم آن بد عاقبنان خبودار شده به قصیر حصار روازند - لاجرم دولت خواهان صلاح در تعاقب ندیده نهست بدفع ایشان پرداختند - و جلوه برایشان تاخته خلقی نامعده داشتند - و نابود و باقی را پریشار و منغوف ساختند - و جمعی کثیر که از بیم شمشیر بچاره دلاریهای مخدوم و خانهای استوار پناه برده بودند - آنکه در آن خانها زاده بشعله انتقام دارد از وجود دنمار از روزگار ایشان برآورده - و چون خاطر را از آن جمایه برویشان روزگار جمع ساختند - بر سهیل تعاقب سر در دنبار گریختند نهاده تریب شش کره از عقب ایشان رفتند - و سر از نسخه میشمار بودانشده مظفر و منصور شهر مراجعت نموده حقیقت واقعه را از فرار واقع در عرض فتحنامه مرشد اشتفند - بادشاهه حق شیخیش سنیکه مغلن را غایبانه مشمول انواع عذایت ساخته بمرحمت خلعت فاخره و کسر شمشیر خاصه و اصله هزاری ذات و پانصد سوار بوقا خفتند - و از اصله اصله بمنصب چهار هزاری دو هزار پانصد سوار پایه اعتماده افزودند -

چون بعرض رسید که دیانت خان دست بیافری قلعه دار احمد نگو
مراحل بادیه رحلت را پیموده آنجهانی شد - بهنایران جان نثار خان را
بعفایت خلعت و نقاره و منصب در هزار و پانصدی دو هزار سوار از
اصل و اصانه و انعام چهل هزار روپیه نقد اکرام پخشیده بتقدیم خدمت
مذکور مخصوص و مخصوص ساختند - سید نظام ولد سید مدر جهان بخطاب
مرتضی خانی سعادت فصیب گشته از عفایات اشرف سر رشته نظم
احوالش سمت انتظام پذیرفت - بعرض مقدس رسید که [ناقا راو جی]^۱
از عمدۀ هلی نظام الملک با شیخ صوفی و سادات خان و شرزا خان از
دکن خان دوران را آمده دیدند - منصب اولین سه هزاری دو هزار سوار
و منصب هر کدام از آن سه نفر هزار و پانصدی سوار به تجویز خان مذکور
قرار یافته از محل مفتح تلفگاهه جاگیر تخریوه گردید - حکیم صادق که از
رسالت توزان زمین مراجعت نموده بود به پرتو سجده این آستان عرش
نشان نامبره بخت را فروغ سدادت بخشید - چون درین ایام
سید مظفر خان سردار نوج هراول اعظم خان را درین در حوالی^۲ نافش
بهم رسیده از کار بازداشت - حسب الامر عالی متوجه درگاه را گشته
راجه جی سنه بهجای او مقرر شد -

از سوانح این اوقات غلبه موکب اقبال است بر غلیم در سرحد فاسک -
و صورت این معنی مبهم آنکه چون خواجه ابوالحسن بعد از افقضای موسی
برسات ہانفی خان زمان و فیره بندها روانه مقصد شد - افواج منصوره را
سه بخش نموده خان زمان و شیخ خان و ظفر خان را بسرداری این قشونها
فائز ساخت - و مقرر نمود که این افواج ثلثه هر روز در وقت کوچ

(۱) ع [تاریخ] لی - در بادشاہنامه نادری آمده [صفحه ۴۵]
حمدلول - جلد اول [

بفویت فوجی بهراوی و فوجی به چند اویی تا با آن محلز قیام نماید -
 چون اکماشنهای نظام الملکه رعایت آن ولایت را کوچانیده بکوهسلر
 و جنگل‌های دشوار گذار فرسنده بودند - چنانچه در آن نواحی بلکه
 تا اطراف محل دور دسته نیز از آبادانی فام و نشان فماده بود - و از
 رهکندر قلت غله و کثیر سپاه و عمله و فعله اردو غلاء آذوقه بل تعط
 خوراک بجهلی رسید - اه نزدیک بود مسحال توقف در آن محل دور نمای
 بل معصال باشد - لاجرم باشاره خواجه اشکر ظفر اثر بهر طرف تاخت آورده
 دست بغاراچ و نهپ و غارت کشاده در هر تاخت آذوقه بیشمار بدست
 آوردند - و گرانی و ناوارای آذوقه لختی کمی پذیرفت - در اتفاقی این
 حال خبر رسید که نظام الملک گروهی انبوی را از سوار و پیاده بسرداری
 محمددار خان و فخر الغلی وغیره تعین نموده - که اطراف معسکر اقبال را از
 دور احاطه نموده شجها به بن اندازی و روزها بدستبازی در آیاد - خان زمان
 و ظفر خان با مرکب نصرت شعار در شب ایلغار نموده منصل صبع
 چون قضای ناگهان بر سر ایشان نازل شده جمعی کثیر را مقتول ساختند -
 و چندیرا اسیر و دستگیر نموده اسپاب و اموال و لعمل ایشان را بالکل
 منصرف شده قرین ظفر معاودت نمودند •

بيان سبب تفویض سرداری کل بدستور اعظم عهد الخلافة الکبریٰ آصف خان

و روانه شدن خان عظیم الشان

به بالا گهانی در مرتبه لول

چون میل اعظم خان سردار کل در سرداران دیگر که در مراتب
 و مذاکب پایه اعتبار از کم لکه اشکنیه لعنه حوالقیت بودند

ذشمیت - چه ساعیر ایشان که در پیکر عسکر بتابه اعضای رئیسه بودند .
کما پندهای متابعت او نمی نمودند - و در آخر او نیز باجشان معاش
پسندیده که سر لوازم سردازی است بظهور فی آورد - و ازین رو میان
او و شایسته خان معفی حسن وفاق به شایستگی تمام صورت نه بست
چنانچه مذکور شد - و مکرر در عرض این مدت حقیقت واقعه معرض
پایه سریور دلا گردید - رای صواب آرای حضرت شاهنشاهی بمقتضای
وقت اتفاقی آن نمود - که سردازی تعین فرمایند که کل عسکر را از
دقایق بیم و امید در درجه اعلی بنشد - و سرداران دیگر را با او خیال
هزاری در مخاطر نقش نتواند بست - و همانها از مقابعت صلاح دید
و نمل بمقتضای قدری از گرویی نبود - لاجرم درینولا سردازی کل سپاه
به دین الدژاء اینین العمل نامرد فرموده در وقت و خصت خلعت
فاخرة با چارتب زیارتی و خنجر و شمشیر هر صع و دو اسب هزی و عرافی
هزین هرین صرصح و فیل خانه با سازنقره موحدت فرمودند - و شایسته
خان خلاف آنواه شان جیغه صرصح با خلعت و اسب دالله ریزی خان
بخدمت بخششیگری اوج مذکورة خلعت و اسب یافته رخصت گردیدند *
چون عبد الله خان بهان عارضه سید مظفر خان مهلا شده بود
حسب الامر انور متوجه حضور گشته بمعالجه حکیم چکجیون صحنه یافت -
بولجی کویی از اعیان نظام الملک داخل عسکر منصور گشته بموجب
التماس فصیریخان یعنی سه هزار سوار افزایی یافت .
چهاردهم آبان ملا موفق سه شنبه ساعت ربع الاول سنه هزار
و چهل هجری جشن وان قمری سال چهل و یکم از عمر اند مقرر
که از حساب افزون و از شمار بیرون بیان قرتدب یافت - و النجمی
فردوس آگین آذین و تونین پسپورفت - که نظر ر آن در نظریه

آن روز بظاهر روزگار در آمده باشد - لوازم عیش و نشاط و مراسم طرب و انبساط و آنکی داد و داشت بظهور آمده درهای ضيق معاش و طرق تذگ عيشي بر محتاجان مسترد نمود *

از سوئی دولت ابدی انقما که درین ایام چهره نما گشت ترکیاز فرج ظفر اثر اعظم خان است برخانجهان و فلورایی یافتن اولیایی دولت نصرت روزی برآن پرگشته روزگار - چون بعد از انقضائی موسی برسات شکر قیامت اثر از جا در آمده مستعد کار شد - و مقاوم آنجل نوشه آصف خان سردار دل به اعظم خان رسید . لاجرم سیلاپ افواج بحر امرواج که شعبه از دریای اشکر قلزم ناظم است بطغیان در آمده باهندگ استیصل و گوشمال مردم بی نظام و خانجهان تیره انجام متوجه شد . از چوش آن چیش شرش انگیز هر قا سر ساخت دکن بل روی (میان) آشوب خیز گشته آثار روز محشر و شور رستاخیز بعرصه ظهر آمد - بهلول و مقریخان و سایر مردم نظام الملک که در جالفا پور برسات گذرانیده بودند - از آوازه نهضت موکب منصوری پا دیش جا شده بسوی پانهی ا غرار شدند - اعظم خان در همان گرمی بر خانجهان که در نواحی بیرون ^۱ موضع برسات گذرانیده انتظار اجتماع سرداران داشت چلو ریز کرده تاختت آورد - و بصف شکن خان نوشت که با مردم خود از قلعه برآمده تا رسیدن لشکر او را مشغول سازد - در هنگامی که خانجهان در موضع راجوري اسیداب سوداگرانرا که بدست آورده بود هر انفصال قسمت می نمود - اردیشی چهانیوی را نز موضع مجهیلیکانو که از راجوري بیضیحت چهار آرده است باهم تمام یافتو خان و مالوچی و اکرامخان و میر عبد الله ر رعایت خان گذاشت که از دنهان باهندگی رواند هنوند - و خوب

(۱) صفحه سیست که درین موضع بزرگ پرورانه و گوه لوری واقع است .

(۲) کریم بیله چهانی که درین موضع بزرگ پرورانه و شرقی نامه نگر والی امیر

با تفاق سپه دار خان و راجه چچهار سنه و بهادر خان و راد سور و سر اهواز
 خان و خواجه خان و جان نثار خان و راجه بونهادام و راجه بهادر سنه
 و اذوب سنه و ارجن برادر رانا کون و صریح است خان و چقدر من بقدیله
 و اهتمام خان و کهیلوچی و اوداچیوام و چندیو راد و سایر امراض دلتانی
 و متصبداران و احمدیان خوش اسپه یک پهر شب گذشته راهی گشته
 هنگام مبعع اطراف خانجهان را فرو گرفت - چون صف شکن خان
 بمحب نوشته اعظم خان فوج خود را فروزک کرده بر فراز پشته بفاصله
 یک کرونا برابر مقابله کرد که بیرون گذشته در دامن کوهی اقامست
 داشتند ایستاده - عزیز پسر آن ذلیل بمقابلة صف شکن خان شتافت -
 درین اثناد اعظم خان با لشکر ظفر اثر جلو ریز رسید - عزیز از وصول انواج
 قاهره پایی ثبات از دست داده باضطراب نزد پدر برگشت - و برگزارد
 که لشکر نصرت اثر بصریت هرچه قمام تر رسید - و جمعی که پیشتر نمودار
 شده بودند فوج صف شکن خان بود - آن خیره سرتیر اختر را از درست
 فشنست این منصوبه که باعث شکست اهلی و استیصال کلی او بود -
 غریو از جان برخاست - ناچار به بیقراری سپند بر روحی آتش بخانه
 زین سند باد پا برنشسته از راه اضطرار روی روی چندین هزار شعله سرکش
 گشت - و بیاد حمله ذاتی نیران قنال را چون شعله زود میرخس
 اشتعال داده هنگامه افسرده خود را نیمکم ساخت - انواج منصوره متعاقب
 یکدیگر رویدو نهادند - نخست راجه جی سنه سردار فوج هرال
 با راجه بونهادام و الیوی و سایر راجپوتان حمله آور شد - بعد از آن
 سپهبدار خان سرآمد فوج برانگلر با بهادر خان ولد دریا که بر همس پدر
 خلاف مفعش هرگز در آئینه عنایت و مرات ارادتش بجز صورت مفامي
 اخلاص و نقش وفا و وفاق مصور نشده جلو انداخت - آنکه خواجه خان

و سردار خان و مرحمت خان بخشی احديان و اهتمام خان داروفه
تویخانه و سایر برقداران از دنباله ایشان سهیل بندگا و برق خرم آن
سها بخت شده سلسه جمیعت ایشانرا چون درگار این برداشته ایشان
پریشان ساختند - چنانچه آن مقاهمه جمیع پرقال و اسجاب و اموال
خصوص قماشی تجار را که تلاج کرده به تقسیم آن اشتغال داشتند همچا
گذاشته رو بهزیدست و پا بکوه نهادند - چون اکثر تابستان امرا و احديان
تلایح خنایم غذیم را فواری عظیم دالسه دست به یافما برگشوده بودند -
نویک مولب اقبال از هم پاشیده برمرار اول نمایند - چنانچه با اکثر
سرداران مسلمانان و راجبوت اندک مایه مردمی که اغتنام نموم و نام را
غذیمت می شمردند اقدام ثبات اشودند - چون بیم آن بود که قد فواهم
آمدن جمیع عساکر غفیر پریشان روزگار در عین مساعدة فرمودت وقت
غذیمت اندیش گشند از دیش بدر رود - ناجار امرای نامدار باعتماد
همراهی اقبال و اعتضاد کارگری دولت ایندی اتصال از دنبال ایشان
بدالی کوه روانه شدند - نخست بهادر خان و اهتمام خان و فهرداس
جهاله بسرداری هنایت آلبی و حمایت اقبال بادشاهی به تیغه کوه
برآمدند رو بسوی آن تیره ران نهادند - و چون خان جهان دید که
چندی از بندھلی درگاه خدیو زمین و زمان که مانند نزول قضایی آستانی
بلندی و پستی و نشیب و فراز پیش ایشان بکسان است بدالی کوهسار
برآمدند - و دیگر دلاران نیز فوج بزرگ بشتاب سیالب سرفز نشیب رو
بفرار کوه آورده اند - این را اضطراب تمام بخود راه داد هنوز رشته جویشتن
داری از کف گذاشت - خصوص از نزدیک یمیدن بهادران مذکور که
اگر فی العلل هنگام گرسی هنگامه کیرو دار آفتاده وار با قیمع و سپر ریل
بکوه ثابت قدم آرد - بی توقیف از جانی بلکه از پائی نه آید - همچنان

مضمون این منظوم همانا حسب حال ایشان است . . . بیت .

نشود تیغ پوش حمله او * گرفتی تیغ بر سر کوهسار
دریفصال ذرزل در همای قرار و تتحمل او راه یافته بی دست و با
شد - ناچار از روی اضطرار عماری فیلی را که عیال باقی مازده او برآن
سوار بود درا شیوگانو راهی ساخته خود ثبات قدم وزد - و بهادر زاده
خود را که بهادر نامی بود - و سابق بمنصب چهار هزاری هزار سوار افزار
بود - و شوق کلی بور تهور و بهادری او داشت - راهه از مقابله بهادر خان و دیگر
دلاران باز داشت - و بهادر خان و همراهان او که اندک مایه مردمی بیش
نپردازد - ناچار پدایه شده روپری ایشان آماده کار زار گشتند - و با وجود قلت
ارهاء جمعی کثیر از اعدای دولت را بدراگ اسفل جهنم راهی ساختند -
مجتملا درآن روز دلیوان عسکر جاوید فر کاپتنالی در عرصه کارزار بروی کار آورده
روکش کار نامه و ستم و اسفندیار ساختند - که روز کاران مضمون آن در ضمن
صحایف باشگاه نامه نامی مانند شاهزاده بر صفحه روزگار خواهد ماند -
خصوص بهادر خان و هیله که به نیرنی دلیوری ذاتی و بهادری جبلی
چون کوه پا بر جا قدم ثبات و قرار استوار ساخته بزد و خورد دز آمد -
چندانکه چندین تن را سر ساخته جمعی کثیر را زخمدار از پایی در اینجاخت -
و خود نیز در زخم تیر پکی بر رو و دیگری بر پهلو برداشته از پرتو زخم
گرو همانا روی تازه یافت - و فرهود اس جهاله نیز چون تیغ آبدار بکارزد
در آمده چندی را از پا در آورد - و با جمعی از راجه ها آخر بکار آمد -
و سپهبدار خان و خواص خان و مرحمت خان عرصه کارزار را تذک دیده
دیوار سدگ بحقی را که بر یکدست آن کمر راقعه بود - سرمایه استظهار
ساخته در پیاه آن به قیر اندازی درآمدند - و راجه پهاز سنه بقدیمه که
داخل لوح براندار بود خود را به بهادر خان رسانیده تردد ای شبانه

سپه‌آورده و راجه جی سنه و راجه بیتملداش برای تجهیز اذوپ سنه وغیره
که از سمت دیگر بکوهه در آمدۀ بودند - درین وقت بوقت رسیده خود را
بعد پاران رسائیدند - اعظم خان با شتاب جان و شحاب خود را بدامان
کوه رسائیده ملتافت خان و راد سور بهورانیه و چندیمن بلندیله وغیره
دلاورانرا بهماله و تاکید قمام بکوهه برآورده همکنایرا از همه در دل داده قوت
و نیرو افزو - مغلان ایفعحال که داعیان دولت ابد اتصال در عرصه
دار و گیرداد هر دانگی و مرد افگنی داده مانند کمند بازو بعدو بلندی
و کمین آشائی برکشاده بودند - دلاوران طرفه مختلف نیز در معركة زد
و خورد چون نیخ تیز و خفتچه خونریز دم از سینه زده زخم‌های کلی
میظورند - و از آنجا که مددگاری توفیق در همه وقت و همه حال قریب
در رانی طریق هواخواهان اینحضرت است - از صولت کوکه موکب البال
بادشاهی که مانند فوج لشکر امواج بی شریع رسیده ماه تا ماهی را
فرد گرفتند - خیل رعیت و هراس هجوم آورده پای ثبات و قرار بهادر
منکور از جا رفته بودی فرار شناخت - چون آن مخدول که خانجهان از
روی استظهار او پشت گرم و به نیروی اعتماد ارتقی بی بود روگردان
شد - اینغازان زیاده سر از راه بی سوداری غزاری گردیده سر خود گرفتند -
وبعد حمله صصر اثر بهادران نامدار بی پای شده راه پویه سر گرده
بپایان کوه راهی شدند - عساکر فیضه قاهره چون قضای نازل از غزال
کوه شعله افروز آتش جان سپه‌پسند کشته بدمی آنها سر در بی آن
مقهوران فهادند - و کمانداران قدر نکبار آغاز گیرد و بهار نموده آن اجل
رسیدگان خدا گیر را بر آن سر انتسب نهاد شهیده تیر گرفته صریع روح چندیم
خون گرفته را از آشیانه قن پروراند - بر بیان اتفاق ناکهانی بل این عین
لها یاف آسمانی - که اکثر اوقات بکسر قدر اندارهای آنها سلام فریدند

لشانهای دل نشین بجای بر میخورد - در آن گرمی هنگامه رزم که بر قندازان
 از شواره فتیله بندوق آتش فنا در خرسن بد انویشان می زند - تیر نفکی
 به بهادر مذکور رسیده از پا انداخت - و پرسرام فام راجپوتی از مردم
 پهار سنه ماذند و خسای مبرم بر سر او رسیده خواست که آن نیم بسم
 قیمع قضایی نازل و تمام کش کند - قضا را بهادر از هاب حرکت المذبور
 بدهست و با زدن درآمدۀ جمهوری بر ران او انداخت - چون انداز آن
 از کار انداده رخم کاری کارگر نیافرند - پرسرام از سر قدرت و قوت قیام
 جمهوری او گلوگاه او زده کارش را بانجام رسانید - و سر آن زیاده سر
 بد اختر را جدا کرده با سلاح و سپر و انگشت راه را کم گشته اثربجهت
 علامت تصدیق قتل نزد اعظم خان اورد - خان مذکور آنها را بالذمام به
 پرسرام داده همان خاتم بد خاتمت را مجہت نشانی قتل او بدرگاه
 فرستاده سر «سرای شوش» را پدروازه قلعه بیر آویخت - و بهادران موکب
 اقبال ناسه کویه از دنبال آن گروه ادبی مائ تاخته چمعی انبوه را در
 طی راه مسافر دارالبوار ساختند - چون اعظم خان از لوازم تهاتب باز
 بود اخست - بدایر آنکه از پک پهر شب قا آخر آن روز زیاده از سی کویه
 مسافت طی نموده اکثر اوقات بذلاش و قرداد و چیقلهش گذرانیده بود -
 ناچار مصلحت وقت درآیه دید - که سعادتمندان میدان و یکه قازان
 مضمار جد و اجتهاد را چندان نیمان توقف دهد - که ستوران نعل انداخته
 و اسپان سم فرسوده کوبیده اقبال هه جرم هلال جوهر فعل میزید - و گوهر
 سیاره بل گل میخهای سایر ستاره بجای میمع می ازد - بزوئی آسوده
 شوفد - و شاید که در عرض اینها کم دنباله لشکر ظفر اثر نیز برسد -
 چون خانجهان با بقیة السیف همیش تدر توقف لشکر ظفر اثر از مساعدت
 وقت پاقت - لاجرم آن را بخود بحساب سعادت بزرگ گرفته اینهاشد

فرمود را غذیمت عظیمه انگاشت . و بقدر قدرت و قوت به تکاپو درآمد .
 با سرفت صرصر و تندیه تند راه فرار سر کرده تا نوان در خود و نیرو در
 چارپایان ناتوان پافت پکسر شناخته به نگ پا رفته جان بدل برز - درین محفل
 اعظم خان درویش محمد دلخی را با چندی از مردم جگد پور راو و چمعی
 دهگر از بند های بادشاهی بتعاقب او فرستاد . و خود نیز با وجود فرماندهای
 مراکب با حاضران موکب اقبال از عقب شناخت - درین تعاقب سیصد
 تن از افغانان دیویس اسپر و دستگیر گشته اکثر اهل و عیال ایشان بدست
 افاداد - بیشتر مردم کارآمد نی آن نابکار سوای آنانکه بذایر آزار زخم کاری
 از کار رفته بودند - با تدبی که در برو اسپر که در زیر ران داشتند سر بردار
 برده باقی اسپان کوتل و اسباب جا بجعا گذاشتند - و خانجهان جریده
 و سبکدار باندک مایه عربی پریشان حال نیم جانی از میدان بکران برد -
 چنانچه عیال خود را بر اسپان سوار کرده عماری را با فیل از روی ناچاری
 گذاشت - و با کمال خواری و بی اعذباری سپس از آن پایه عزت و آن
 مایه رفعت و کامگاری که همه را به لشکری و حق ناشناسی در باخته بود
 خود را بذریون کوهستان آن حدود کشید - و آن فیل را با عماری درویش
 محمد فرز اعظم خان فرسنده با سپاه نصرت دستگاه نا شامگاه چون پاداش
 اعمل سر در بی آن نامه سیاهان نهاد - و در آنوقت که ظلمت پیمان جان
 آن تیره روزان رسیده بزینهار شب تار در آمدند - افواج لشکر عمان امواج را
 در ساحل رودی که در آن نزدیکی بود دستوری فرود آمدند داد - چون
 شب بروز رسید بذایر آنکه آن بدکیس از پیغمبر بذر رفته چندان اثربری
 بر پیغمبری او متوجه نمی شد - معهدا از جهت پاکوی خان و ازویله
 پیغمبری گانو تنزل داشتند خاطر اعظم خان متعدد بود - لیکن بحکم میخورد
 پیغمبر تدبیر و دستوری دستور خود پیر از لراده تعاقب خانجهان پیغام

روزی‌نده باز گشت بسوی بیر قوار داد اندیشه صواب پیش نمود - و در همانروز که اعظم خان داخل بیرون شد - پاکوت خان نوز بار دری طغر قوین رسید - و چون حقیقت واقعه از قرار واقع معروف خلافت گشت - بادشاهه حق شدن از روی قدردانی بعلمدمی این خدمت شایسته بهر یک از مرداران و ارباب مناصب رعایتی مناسب پادشاه و حال نموده بمقایسه خلعت و اسپ و نیل و اضافه منصب سرانفراز فرمودند - چون خانجهان و دریا از شیوه‌گانو به بیضا پور^(۱) و بهونسله از پرگناه ولایت بی نظام که بوزود افراج در آن اثر آبادی نمانده بود به‌قصد رفتن دولت آباد رو نهادند - اعظم خان آگاهی پافته از بیهوده با بیست هزار سوار بصوب شیوه‌گانو کوچ نمود -

از سوانح این ایام چون ساهو جی بهونسله بعد از کشته شدن چارون را پدر زنیش از نظام الملک رمیده خاطر گشته در جاگیر خود پونه و چانه که دست نظام الملک در آن مقام باو نمی‌رسید جاگرفته بخاطر جمع آرمیده بود - همدران ایام با اعظم خان نوشته اه چون این کمینه غلام را سعادت رهفما و بخت کل فرما گشته اراده بقدگی درگاه دارد - اگر از راه خیر خواهی بدرگاه عرضداشت نموده فرمان عاطفت عذوان که در معنی امن نامه مشتمل بر استمالت باشد درخواست نمایند - هرآئنه در آن حالت با کمال جمعیت بدرگاه می‌شتابد - بذا بر آن اعظم خان حقیقت بدرگاه معلق معروضداشت - و فرمان قضا نشان بر طبق انجاج التماس از طغراى صدور یافت - لاجرم باتفاق خویشان و ملتبسان با دو هزار سوار آمده با اعظم خان پیوست - و حسب الامر اشرف ساهو جی بهمنصب

(۱) قویه به بست و پنج کروه در غرب اورلگ آباد واقع است *

شش هزاری ذات و سوار و انعام خلعت و خنجر مرضع و شمشیر و علم و نفارة و اسپ دغیل و دولگ رویه نقه سرافرازی و بلفد آوازگی پاافت - و میله‌جی برادر زاده او بنصب سه هزاری ذات و هزار و پانصد سوار و خلعت و خنجر مرضع و اسپ و [رقی راو ساقیه] ^(۱) بنصب دو هزاری ذات دو هزار سوار و خلعت و خنجر و اسپ و ساماجی پسر ساهوجی بهمین منصب و خلعت و خنجر و اسپ و مالوجی و هیلوچی و هلباجی هر یک بنصب هزار و پانصهی ذات و هفت مد و پنجها سوار و انعام مبلغ هشتاد هزار رویه نقد سرافرازی بافند ^{*}

چون درین ایام خبر رسید که خالیجان و دریا خان با یک‌جهان ادبیار بیک جا پیوسته نخست ساخت شیوه‌گانو را باین نسبت مجمع قران نحسین ساخته بعد از آن متوجه بیضا پور شده میخواهد دولت آباد را نیز نکبت آباد سازند - لهذا اعظم خان با هفده هزار سوار لز بیرون سو راهی شد - بمجرد استقامت آرازه نهضت هسکر قاهره بداصوب نظام الملک نظام آباد را که در فردیکی قلعه دولت آباد احداث نموده او بود خالی کردۀ بقلعه بود - و ازین جهت که از نحوسیت قدم افغانان در آن سیل در آن نواحی قطعاً پارش نشده خشکی بمرتبه رسیده بود - که در سائر آن زمین گیلاه از بائنس افغان - بلکه اصلاً نهاد نرسست چه جامی حبوب و نضمی یافتن آن - و باین عملت قلت غله و کترت غلا بد درجه رسید - که عبور عسکر چه جامی اقامست در آن مکان متعر و متعدّر بود - ناچار اعظم خان استیصال آن بد اندیشان را بوقت خود حواله نموده بالغول تنبیه و تادیب مظرب خان و بهارل را که در آن آوان در دهلویل بروز نا مبارک داشتند - پیش نهاد همیش نموده متوجه سمت مذکور گردید - چون موکب اقبال بهای

(۱) ع [رقی راو ساقیه] پادشاهی نعمت صفحه ۲۲۴ . جمهه اول . جلد اول

گهانش رسیده اراده برا آمدن نمودند - جمعی از مردم متعهور که از بیم عسکر منصور محافظت سر کریوہ بهبود ایشان بوده راه بر سپاه طلفر پناه بستند - اخذام خان میر اتش با جمعی از برق اندازان که پیشتر از سایر لشکر اراده برا آمدن کوئل نموده بود با ایشان بر خورده آن خاک ساران را بدنه بندوق گرفته شعله خدا در خرسن بقای شان زد - و در اندک فرمانی جمعی تئیر را از کوچه راه تنگ تفک به سعیت آباد ساخت پس از صبر راهی ساخته راه عبور بر عسکر بادشاهی کشود - و همدران روز قعاصی لشکر از قلعه ای کریوہ ناسانی گذار نموده چندی از سرد ازان غذیم را در عین سنتیز و آویز بچذگ اورده در موضع دارمنگانو بیست کروهی از احمد نگر قوار نزول دادند - روز دیگر اعظم خان در فصیح جامکهیر^۱ از محل واقع نظام املک نزول نموده آن پرگنه را در روجه طلب دلار خان فخر خواه داد - گماشتهای او از روی استقلال اعمال آن را متصرف شده ده ضبط در آوردند - روز دیگر که ذواحی قلعه تنگی عسکر اقبال شد - نگاهداران آن قلعه با استظهار حصار خان را اندک پوشش آمده از راه اظهار جلاعت بقدیم پوش فسیح اندام نمودند - و به برج و باره برا آمدند دست به بندوق افکنی و بان اندازی کشوند - اعظم خان بسیب این حرکت ناهنجار که بیموجب از آن زیاد سران سرزد - بهمجرد رسیدن از راه همت به نادیب متحصلان و تسخیر آن حصن حصین گماشت - و بی نصب ملچهار و پم اسواب قلعه گیری بر قلعه ایان و کمانداران را بمحض پوش صحیب نمود - همگنگ از راه کمال دلاری طبعی و قهره ذاتی بی مبالغه راهی شده روی بیانی حصار نهادند - با آنکه از درون و هنرون چنگ در پیونده متحصلان مردانه در مدافعت و مواجهه کوشیده

(۱) سی کروهی از اورنگ آباد واقع است *

دست و بازو بسریازی و جانفشاری برکشودند - لیکن بدستیاری عون و صون آنها بهادران بمنایه باد مرصع که بی متعابا خود را برآب و آتش زند - رزروی توپ و تندگ شده در عرض یک پهربی آنکه معامله پورش بطول کشد - حصاری با آن استواری در حوزه قصرف در آوردند - و جمعی کثیر بقائل رسیده بقیة السیف که زیاده از پاقداد کس بودند - تن به قید دادند - سوالح این ایام سعادت انعام بیست و پنجم آذر ماه آنها کشش خاطر اقدس بمنظار نوشتگاه درازه و شکار آن اطراف رو نموده نزول همایون بدآن فرخنده منزل اتفاق افتاد - و سه روز در آن ملیع عیش و شادی به نشاط صید و صید نشاط بیغمی طوب اندوز بوده چهارم روز معاودت فرمودند - بحکم آنکه سامعه از شنیدن اوضاع مرغوب آنماهه لذت می باید که دیده از دیدن - و از یافجواست که اهل حکمت انبساط گوش را که ازینترین ملایمات طبع و مشتهیات نفس است بی بهره ندانسته اند - لاجرم درین مقام به تقریب ذکر کیفیت آن نوشت کده غریب نظاره فریب این حس شویف را حرمان ذصیب نه پسندیده بتعريف معمولی از خصوصیات آن سامعه افزوز مسند عال میگردد - این کل زمین هدایع آگین که همانا سوادش خال صفحه چین بل سرتا سر منزهات روی (مهن است باسم کواره) (ذام دهکده ایست واقع در سه کروهی برهانهور که این جلوه گاه شاهد نظر بر ظاهر آن واقعه است) اشتها دارد - قهل از آنکه بالقوه این نوشت آباد عشرت بخواه از توجه این بانی مبانی جهانگانی بفعال آید - پیشینیان بقدیم بطری صد دراغه هم ارتفاع دو دراع برپیش (رسی) که در نزدیکی آن چاریست بسته بودند و از آن احداث آیشانی نموده - چون در ایام شاهزادگی نهضت والا به نسخه های روز نموده بود - در اثنای سیر و شکار که از موکب اقبال بر آن سر زمین

گذر اشرف انداد و جوهر قابلیت آن آشکار گردید - حسب الامر قضائی فران
 آن عمارت گر معموره هفت کشور به تیز نسخه معماران جادوکار در عرض
 اندک روزگار پندتی دیگر بقایه هشتاد ذراع پیشتر از بدنه سابق بر آن رود
 مذرب شد - چنانچه بین السدین دریاچه بطول صد ذراع و عرض
 هشتاد ذراع بهم رسیده از دو طرف روزنگاه آب آن در بدنه خاصر پسند
 و آبشار دلآویز صورت وجود داشت - و بنابر امر ارفع بر اطراف آن سراپستانی
 فیز با عمارت هایی و نشیمن هایی دل نشین بوضع بدیع و هندسه غریب
 قریب پذیرفت - بلطفی زیلتی که مشاهده اطراف آن دریاچه
 که از روی فسحت منظر و مفاسی نظر از دل کشمیر و قال صفا پور طوب
 افزاین است - و باعثیل نزهت باع و صفاتی آب باع زاغان و نهر انجیر
 هری از پاد برد بلکه از روغن رضوان و جوی شیر بهشت پاد می دهد -
 خلاصه در موسم زمستان که آب رود بازراط و تغیرپط فصل برشکال و تابستان
 نیست و در کمال اعinal می باشد * ...

چنین نزهت کده اندر جهان نیست
 مکر باع چنان توجیه چنان نیست
 ز لطف آشناش فیض در جوش
 رود از دین آن هوش از هوش

از سوانح اقبال این دولت ابدی اندما که در صون او دیسه چهره نما گشت
 کسر لشکر تفرته اثر تلذکانه است و نفع قلعه منصور گده - توضیح این
 ابهام آنکه بر طبق فرمان تضا امضا باقر خان متوجه تسخیر منصور گده
 که هنام بالی آن منصور نام غلام قطب الملک اشتها دارد - متوجه شده
 چون نزدیک رسید - شیر محمد خان گماشته قطب الملک بنابر آنکه
 بسامان قاعده و مراجعت قاعده داری خصوص استحکام برج و باره و سد

مدخل و مخارج آن پرداخته دوین باب کما یقینی سعی با اینجا آورده بود . بخاطر جمیعت نفرات اثر خود که در آنوازیت قریب به سه هزار سوار و [درازه هزار] ^۴ پیاده جلد و چرار بود . بکار فرمائی ادباء مستعد مواجهه و مقابله و آماده مدافعت و مقاومت موکب اقبال گشت . و اکتفا ب تبعص حصار نموده چهاردهم دی ماه باهنگ جنگ صف در میدانگاه میانه سمت شمال و شرقی قلعه تسربه صفوی نموده از روی تپه و تجلد بسلاخشونی در آمد . باقر خان با صایر تابیهان و بندھانی بادشاهی و جمعی از زمینداران آنحدار بدویک تمام صف نبرد و پسال قذال آراسته رو بدفع ایشان آورد . و قبل از آنکه دایران از هر تو سو باهم برآمده بخته در یکدیگر آورند . پیادگان سپاه دکن بر سر معهود نخست بazar به بان اندازی بوکشوده از برج و باره قله ایز از رگ ابر شعله بار توب و تفنگ ژاله آتشین بر اولیهای دولت ابد فرین هاران ساختند . درینحال باقر خان فوج هراول را که بسالاری محمد شریف خویش خود مقرر داشته بود . بدافعته هراول مخالفان نامزد ساخته خود رخ بقول آن گروه ادباء پزوهنه نهاد . و هر تو به یکباره بارگی بر اکتفی خود ب قلب ایشان که مشتمل بر چهار صف بی در بی از سوار و پیاده چرار بود تاختند . و آن تیره بختانرا که تاب صدمه اولیه ای دولت برق صولت نداشند در حمله اول از یکدیگر متفرق ساختند . چنانچه جمعی کثیر از ایشان کشته گشته خلقی بیشمار گرفتار شدند . و باقی ایشان پراگنده و پریشان گردیده پناه بحقیل و کهسار بردند . و غنیمت بسیار بدست ارباب فهیمه و لاراج افتاد . باقر خان از آنها که راه شرداری احت نگذاشت که خاطر

منتهصه‌ان قرار گرفته آرام بذیرد - بذایران بهمان با تا پائین دیوار قلعه یک چلو تاخت - و دلوران همکر فیروز نوباتها که بجهت آن روز قریب داده بودند بر گردن گرفته بپایی حصار رسانیدند - و بمیزد رسیدن قدم بر آنها گذاشتند و به برآمدن برج و باره آوردند - فگاه پادان قاعده که صردم دکن ایشانرا نایکواری کویند - بمحض ملاحظه اینحال از کار رفته پیکارگی دست داشت و پاگم گردند - و چارا کار خود در زیبار طلبی دیده فاچار برس معهود دکن که در وقت تسلیم عرمه کار را از روی بیچارگی کا به مرگی بذان گرفته درینصورت طلب امنیت فرماید - عمل نموده به تسليم کلید قلعه دارالتجاه حلاحت و امن آباد عازیت بر روی روزگار خود کشودند - باقر خان بعد از فتح قاعده را به میر علی اکبر نام ملازم خود سپرده فوجداری آن ولایت را به صفوی قلی مذصدار باز گذاشت *

نومید شدن خانجوان و دریا خان و رفتن

بسوی مالوہ با هزار شورش انگیزی

از آنجا خیانت و خوف و غدر و حذر برطبق حقیقت قضیه الخائن خالف و الفادر عاذر متعالزم یکدیگر اند بمقابله که در یک ماده مطلقاً از هم تخلف ندارند - درینولا بذایرانکه از شامت آن در شور بخت بد فرجام که بسر وقت بی نظام انتقام بودند و سلسله نظام احوالش از ابتظام رفته بود چنانچه سرتا سر زمین دکن شورش خیز و آشوب انگیز گشته کار بدآن کشید که ملک و مال دیرینه سال آن سلسله پیکارگی و بعرض نلف درآمد - لاجرم آن کو بدنهاد چون بر نظام الملک اعتماد نداشند از راه دور بینی بخاطر آوردند - که میادا خلاص خویش در گرفتاری

ایشان دیده سلامت خود در تسلیم آن بدالدیشان اندیشد . ناچار ملاج کار
فاسد خود را در آن دیدند که از راه مالوہ بولایت پنجاب شدایده از افغانان
آن سرحد استمداد نمایند . مجملًا باین اندیشه ناقص با صدر و ایمل و سایر
افغانان از نواحی دولت آباد قا نادر شدایده از آنها بواء دهن گانو
و جوپر ^(۱) و آنجه و پاتر روانه سمت مالوہ گردیدند . چون در علم قدیم
تقدیم این امر که عبارت است از استیصال آن گروه خذلان مآل بعصر
سیی این دو سیدار فامدار یعنی عدد الله خان و مدید مظفر خان حوالت
رفته بود . لاجرم در باطن اینمعنی علت شده ظاهر آن عارفه که سبق ذکر
یافت سبب گشته حسب التحکم المعرف سید مظفر خان از بالا کهارت
بدزگاه معلی آمده بود . بعد از اخراج بر کماهی حقیقت حال خانجهان
سید مظفر خان از حضور اقدس و عدد الله خان از بائیں گهاره مدعشب او
معمور گشته حکم معلی شرف نهاد یافت . که از هر چا که این دو سردار
بیکدیگر پیوندند . استیصال آن ده زیاد را پوش نهاد سازد . و به اینروی
اتفاق که بالخاصیت موجب موافقت ذاتی اسمانی است اصل وجود
آن بدکهر را از بیفع و بفاد برآزند . و انحضرت از غایت اهتمام درین
مهم مفوجه تجهیز عسکر ظافر اثر و سرانجام سپاه نصرت پنهان شده
بی استفسار از اختر شناسان ساعتی مسعود بهجت شروع این مهم خود
اختیار نموده روز نهم دیماه چندی از امراض عظام و سایر مذهبداران مثل
سرافراز خان و دولاکا داس و مادهو سنه و نیز راو رقی و یکه ناز خان
و شیرزاد و اوگرسین و شیام سدگه و جگناهه راهپور و امیر یگا به عمد قن ^ب
از گرز داران شیر افکن که هماناق اسفندیار و دل تهمن داشتند . درین فرج .

(۱) در منظوب اللباب این مقام را جوپر و چونپر نویش - [صفحه ۷۷]

منبعی مباحثه و منور فرمودند که برآ در بیانگذار مترجمه مانند و گویند . و همه
چنان از سایر الفان خبردار بوده از اثر آن گروه ادبیان پژوه روانش شوند . - چون
روانش نور در کمال استعجال مرحله پیدا گشته در قصبه تالکانو بعد از الله
خان پیوست . فی الحال ازان عقام طبل رحیل بر سبیل استعجال کوفته
متهم باشد و محاسب از دنبال شناخته بیهست و هفتم دواملا جون بسرنج
رسیدند خبر یافتهند . که این سیاه زوال دو روز قبل از نزول همکر اقبال
در آنجا رسیده اراده تاختت شهر داشته اند . و بدست سپه الفاق خراجه
عبد الهادی را صفت خان که از جناب پدر مسلم آن مکالم بود را اخواجه
راها و کروندی دیگر چهار آهزی قبل از وصول آن گسنه امری داشت سرونج
شده توفیق حواس است شهر یافته بود . آن مخدوش جلوی از در نهضت پیشنهاد
خطاطر نموده شده تاچار باشگ . جهان حرسکو از آنجا بر تائده در حلقه غیل
درگار خانه شویله که مستعمل بر پا چاه و شش ^۱ زنگیر بود بددست آورده
را بوانیع موادر و ادبیات فهاد .

در چهار شدجه بدهست و پنجم سی ماه موقق بازدید از چهاردهم چهاردهی
سله هزار و چهل هجری به ماه هایی که سعوت اسدی نوع انظار
سعادت فشار میتوان مقدس نموده بودند . و کف الخضریب دستهای بد عالمی
دولت جاویده صفویون بر قبور بزم قدسی وزن شمسی از سی چهل عمر ارد
طواری آنحضرت که نا بقایی نداشتند و مدد مدت آن بر منعه روزگار و افراد
دقائق ایل و نهار باقی . از ذمته و قرقوب یافته . خدیو روزگار حورشید راز
به برج نفه میزان تحويل نموده و پلکه برای را بزر و گوهر آموده خویستن را
بدایر الجاح حوابیج نیازمیان نوع بشر برسم معهود با سایر اجداس و نقوش
دیگر مفهیمه بر اهل استعجال هافت مشور قسمت فرمودند .

(۱) در نادخنده دامه پذجاجه مذکور شده . صفحه ۸۳ - حصة اول جاد لول *

(۴۰۱)

20

کشته شدن در بیان بدست اولیای دولت

کشد آدمی را دو جذبه بزور یکی اب روزی دگر خاک میور
 کشیش این دو کشش که همانا از بدبخت است اجل رسیده
 و قسمت دریاقته را لزجا در آورده تا آنجا که میخواهد می کشد و در
 هیچ مقام قرار و آرام نداش کشان کشان تابعه صد می درواند - چنانچه
 خانجاهان کافر نعمت و دریا فلپس را که جاذبه خاک ولایت کالانچه
 و بندیله بل کشش زبانه شعله سعیر و جحیم و آشخور سرچشمہ صدید
 و حمیم از راه این در سرزمین بمحاب خود می کشید - همانا بدین وجه
 بی خوبیش داری از دولت آباد راهی شده بدرن آنکه مقصد مشخص
 و سرمنزل معینی داشته باشند هلیم و سرگودان می گشند - تا آنکه دریا
 شوریده سر که پیمانه عمرش چند روزی پیشتر از خان جهل پرشده بود
 درینلا در سرزمین بندیله سرنخاد - و خانجاهان یکدو گام آنسو تر در نواحی
 کالانچه گردن از بار سرآزاد ساخت - تفصیل بیان و کیفیت قتل دریا
 بد سرانجام آنکه چون سبقتاً گذار خانجاهان بر ملک بندیله افتاده بود
 بکرماجیت پسر ججهار سنگه انقض عین فموده سر راه برو نگرفت
 و از نوجه او و پدرش در معرض عذاب و خطاب بادشهی در آمده همواره
 خلب و خجل میبریستند و پیوسته در صدد آن بودند که از هر وجه که رو
 نهد باقدام عذر خواهی پیش آمده بتقادیر خدمت راه خود پاک سازند -
 درین ولا که خانجاهان و دریا قدم بملک ایشان نهاده خواستند که از کالپی
 سر بر آزند بکرماجیت اینمعنی را که پیوسته از خدا میخواست از لطایف
 غیبی شمرده باوایخ آراسته خویش غرما بهمن ماه به تکاپو در آمده سر راه
 بر ایشان گرفت - و نخست دریا که چندماول بود بر خورد بزر و خود

در آمد - آن سرمیست بادا غیرز نیز که رسائی این نشان هوش ریای در کل کله سرتیپ مغزش سرشار افتاده بود بی محابا بر فوج بکرمراجیت حمله آرگردید - و درینحال که او سرگرم جانباری شده دری خویف انداری بود قضا را تغلیکی که از پس درینحتمام بجرا افتاده آنرا اطیفه غیبی توان خواند بر سر او خوردۀ از پا در آمد - چون دریا باد پیما را سفینه عمر در گرداب فنا افتاد و از زیاده سری ها حباب آسا کله سر بداد هوا برداد افواج بندیله به گمن آنکه سردار این فوج خانجهان بود از اطراف بر سر او ریختند - و خانجهان عین میانه فرجۀ فرار یافته بریک کفار عرصه زده جان مفت از میان برد - در آن چیقلش و تعاقب که بعد از ظهور فوار خانجهان رو نمود قریب بیچهار صد انگانی با پک پسر دریا بی سرشده - و دویست بندیله در عرصه کارزار بمقام جانسپاری در آمده مراسم سپاه گذاری حقوق نعمت بیتفیاس ولی نعمت جاوید بجرا آوردند - چون این قضیه که از اتفاقات حسنۀ روزگار بود بکرمراجیت بدرگاه معروف داشته سر دریا با پسرش ارسال داشت هفدهم بهمن ماه بدرگاه رسیده چندی بر سر راهها افتاده از لکد گوب حوادث پاداش بی طبقی و بی راهی می پافت - بکرمراجیت بخطاب جمکراج نامور گردیده بمرحمت خلعت و شمشیر مرصع و نقله بلند آوازگی اندوخت - چون شرایط وجود نبود دریا صدود از شراره آتش باروت فرو نشست خانجهان وداع صبر و قرار کردۀ مدهوش و از زمام اختیار خویشن داری از دست داده هر روز مسافتی پی سپر میکرد - و موکب اقبال از دنبال آن ادبیار مآل بر سبیل استعجال مراحل پیموده سیزدهم بهمن بموضع فیضی از اعمال بماندوز^۱ پانزده کوههی سیمده^۲ رسودند - و بذدهانی

(۱) در شمال و شرق جهانی واقع است -

(۲) در شمال کالنجیر واقع است -

با داشتی خبر پا گرفت که مسافت میانه ایشان و آن سرگروه کوتاه اندیشان زیاده از ده کرونا نه مانده بذل برآن بیدرنگ باهندگ یکرو گردن معامله او از روی عجلت تمام رو برا سمعت نهادند. چون خانجهان از وقوع پاداش کردار لکدکوب هجوم حوادث روزگار دپایمال دست بود آنکه لیل و نهار شده از لیلگلهای پی در پی نیز کوفته گشته. چنانچه سواران از کار مانده در چهار پایان قوت رفتار نمایند معهدها از رخمه بسیار همراه داشت بغلبر آن در آن روز دیر تر راهی شده. این راه جمعی از افواج تاکره خود را زده بدو رسانیدند. و از همه پیشتر مقدمه جفود فتح و ظفر سید مظفر خان که همه جا مانند طلیعه بخت بالند پیش موکب می شدندت دنبال آن برگشته بخت را دریافت - و چون خبر رسیدن مقدمه لشکر ظفر اثر باور رسید سراسیمه شده یکباره از جا رفت - و با وجود عدم ثبات قدم با پانصد سوار کار آزموده جاسپل بر سر راه سپاه ظفر پناه فاچار پای قوار بر جا واستوار داشت - و رخمهان را باهندگ مایه خزانه که از دست بود تاراج حوادث زمانه باز مانده بود با چندی از افغانان زیون اسپه پیش نرسناد - خان نیروز جنگ در آن روز شهامت هاشمی را بکار برده با صدمه سیل و حملت برق بر خیل لشکر آن خرم سوخته حمله آور گشت - و از آن طرف خانجهان با انفالان حمیت سرشت فاموس دوست بر سر جان پا محکم نهاده سپر صدمه آن قضای مبرم شد و دست از جان شسته بی محابا بزد و خورد در آمد - کوتاهی سخن در آلمقام که زبانه آتش حرب بلندی گرامی گشته معامله بداد و سند جانها افتاد - و صدران تهور منش مانند نهانگان خشمگین با تندی شیر و نیزی شمشیر بر اعدای هم تاخته آتش کین هنگامه رزم را گرمی دیگر دادند - از هر در صف رزم جویان تند خو روزی هم شده از فرط پردازی چندین خانه زین تهی ساختند - و چون پروانه

بی پروا خود را بر آتش زده در دست برد شجاعت دست از رسم
دستگان بردند * مثدوی *

بنای جمل سخت بینیاد شد تن لز آهن و دل رفولاد شد
چو سیل آن دو خیل خرابی پرست
دریدند برهم یلان بیدریغ
چو جوهر بدندان گرفتند تیغ
برون جست شمشیر خود از غلاف
چنلن گشت دست و بغل کارزار
که شد تیغها جفت مقراص دار
در آخر کار بین چهرا کشائی توجه آن نظر یافته تائید خدائی شاهد
فتح در آئینه تیغ مسلحه دان نصرت انتما صورت نما گردید - چنانچه
در آنکه صایه مدتی به نیروی کارگری اقبال خدیو روزگار کار اکثر آن زیاده
سران رزم ساز از دست پازی بسر بازی کشید - و از جمله نامداران عسکر ظفر
اثر شیرزاد خویش خانعالم مردانه تلاش نمایان بظهور آورده خود نیز
در عرصه جلادت نقد جان باخت - و هم چنین راجه دوارکا داس نبیرا رای
سترسال نر بله کشش و کوشش پایی کم نیاردۀ تذی چند از آن زیاده سران
را مسافر ملک عدم ساخت و خود نیز سر بسر حق گذازی نهاده بکار آمد -
چون خانجهان اکثر مردم خود را قتل و مجروح دید - خصوص محمود نام
پسر او و عذر روھیله که فیروزی بازو و گرمی پشت او بددشان بود بکار آمدند
و جانجهان نام پسر دیگری را از تفذگ رخمی مذکور بروی ران رسید - و بدرو
نیز چند رخم نمایان رسید نلچار ثبات قدم را خیر باد گفته راه فرار سر کرد -
و مطلقاً بهیچ چیز مقید نه گشته قطع طریق فرار اگرچه فی المثل گام واری
باشد غنیمت می شمود - چنانچه فیلان کوه پیکر که همراه داشت
بحساب کاهی برنداشته جا بجا گذاشت - بلکه منصوبه خود در آن دانست
که شاید دمی چند بهادران غنیمت گیر را بدآن مشغول ساخته خود در آن

فوجه فرصت هزینت بیابد - از جمله فیلان بیست زنجیر بدست
دلاران شیر انگن فیل گیر افتاد - باقی راجه امرستانه زمیندار بعائدور گرفته
بموکب اقبال فرستاد - چون خانجهان گیرزان گشته افتاد و خیزان خود را
بنواحی کالنجیر رسانید سید احمد قلعه دار کالنجیر سرزا را برآن گمراه گرفته
جمعی کثیر از همراهان او را به تبع گذرانید - و چندی دیگر را با [حسین]^۱
نام پسر و تومان و طوغ و علم و بیست و دو زنجیر فیل بدست آورده بدرگاه
عالیم پناه ارسالداشت و بجلدوی این تلاش مردانه بخطاب جانباز خان
سر افزای شد - و خانجهان بکار فرمائی اغطراب عذل بشتاب سپرده تا کنفر
تالاب سیمه‌نده که بیست کروه مسافت درمیانه بود هیچ جا عغان یکران
خذلان منفی نه ساخته بک جلو تاخت - و عذل اختیار از دست
فروشنده درین مقام که خاک دامنگیرش گردیدن گیر گردیده بود قرار اقامت
داده از سرگوجه در گذشت - و از ته دل همراهان خود را میان مراقبت
و مفارقت مختار ساخته اثرا را بجدائی گزیدن تکلیف داد - در آن میانه
جمعی را که ملاحظه حمیت افغانی ہل رعایت حق فمکانی ملحوظ
بود ازین رو تا همه جا همراه بودند درینجا فیز همراهی گزیدند و باقی
سرخوش گرفته برآ خود شتافتند - و اینجانب دولتخواهان در روز
دوشنبه چهاردهم بهمن ماه موافق غرّه رجب پیشنهاد همت ساختند که
به صورت که در دهد امروز معامله او را یکرو سازند - و بحکم این قرار داد
از عقب اوفوج فوج از تریانی لشکر طوفان اثر بشتاب موج کرد اما پی در پی
شناختند - نخست سید مظفر خان بناده سندگه و دو عد سوار گرز دار
و چندی دیگر از بهادران عسکر ظفر اثربان فلک زده برخوردند - و آن
برگشته بخت با عزیز نام پسری که اعز اولاد او بود را ایمل و جمعی دیگر

از افغانان از عمدہای سرداران او که باو پایداری نموده بودند بمنابر آنکه دل
بر هلاک نهاده دست از جان شسته بودند غیل را پیش رو نهاده بروش
راجپوتان همی از اسپ پیاده شدند و رخ بعرمه پیکار نهاده با فوج شلهی
روبرو گشتند - پیش از همه ماده هر سنه با چندی از گرز داران پیشستی
نموده با ایشان بدار و گیر در آمد و از غایت جرأت و جلاعت در عرصه
کلرزار چون کملن سیده به تیرداده مردم هر در صفت چون مردۀ درهم
آویختند * مثنوی *

نهان ز دریا بدشت آمدند خرامندۀ شیران بگشت آمدند
در آن عرصه شوری بر انگیختند که در چشم محشر نیک ریختند
ز بُزندگیهای شمشیر کین لب رخ بر تیغ گفت آفرین
ز هنگامه دست برد یلان نجستی کسی جز خدنگ کمان
ز مغز دلیران در آن دشت کین سری بود پر مغز گوئی زمین
اگرچه درین رزمگاه افغانان بحکم آنکه پای گزین نداشتند ناگزیر
شمشیر تیز گرفته بمباردت در آمده بودند اما داد کشش و گوشش
داده با وجود کمی عدد مردانه ولر با دمی پرکین و جیلنی سراسر چین
روبروی بهادران پر دل چنانچه باید گشتند - و آن سرگشته خون گرفته نیز
چون کارش بر سر افتاده بود و روزگارش بپایان رسیده در عرصه پیکار به هیچ
وجه من الوجوه پای کم فیاورده دست و پای بسیلر زده تلاش و تردید
بیشمار بر روی کار آورد - و با وجود آنکه چهار گری سعی سودی نداشت
و اصلاً امید بهبودی نبود بقضای خدا بمبارزت در آمده مشت بر نشتر
و پهلو بر نوک خذبیر می زد تا آنکه از اطراف عرصه مصاف رخ های
نمایان خورد - خصوص از رخ بُرچبه ماده هر سنه که پیشتر از همه برو زده
بیشتر از همه کاری افتاده بود - با وجود اینحال تا تلب و توان خویشتن

داری داشت از خود نرفت و از پایی در نیامد. آنگاه اکثر دلواران که چون
دشنه بخونش تشنگ بودند تا رسیدن سید مظفر خان املاکش نداده
بزم‌های پیلپی سیوف خاک و چوش را بصصر فنا دادند. در آن میانه
قریب بسی سوار از همراهان او خود را بیک کناره زده بتگ و نا سر بر
برده پی کار خود رفتند. و دیگران قریب بصد کس که عاز نوار بخود قرار
ندادند با محکم نموده بطبعاً نه لغزیدند و بر سر جان نه لرزیده در پایی
تیغ تیز نیز ثبات قدم ورزیدند. مثل عزیز و ایمل و چندی دیگر که از کشتن
و مردن ابا و پرا نکرده پروانه وار خود را بیدریغ بر شعله تیغ آتش آمیغ
زندند. و از موکب اقبال درین جدال سید ماکعن ولد سید عبد الله نبیره
سید مظفر خان با بیست و هفت تن دیگر سر در راه جانبازی داده
سر افزایی جاود خون بهار گرفتند. و چندی دیگر محضر دلیری را بخط
زخم نمایلن رسانیده را پست مردی بر افراشتند. در آن وقت که گرز برداران
سرهای آن زیاده سران از تن جدا ساخته بر سر نیزه کردند بودند عبد الله
خان بهادر فیروز جنگ با سایر سرداران عسکر ظفر اثر از دنیال رسیده بشکرانه
این فیروزی که بتازگی روزی اولیای دولت ابد طراز شده بود از روی نیاز
شکر کارساز حقیقی بجا آورد. و سرخانچهان و عزیز و ایمل را همراه خواجه
کامگار برادرزاده خود بدراگاه عالم پناه فرستاد. و فرید نام پسر خانچهان که زنده
گرفتار شده بود با جلن جهان که رئیس خانچهان بون دریا برده بود با جلال
برادر خورد بهادر خان مقید نموده بیکه تاز خان سپرده روانه حضور پر نور
ساخت *

کجا این سرو اعتبار [سنن]^۲ مگر از پی عبرت دیگران

سری را که بودی ز صندل بدرد ۱ [زمانش بیازی پر از کاه کرد] ^{۱۱}
 سرش آمد آخر اگر رفت تن بود عذر آن رفتن این آمد
 با مدار روز دوشنبه بیست و دویم ماه مذکور موافق اواسط رجب
 که عید الفتح اولیای دولت جاوید نصرت بود خواجه کامگار سر آن تیره
 روزگار را بدربار سپهر مدار رسافید - و معتمد خان ازین معنی خبردار گشته
 با هذگ مردۀ رسافی پیشتر شناخت - و بهذگامی که خدیبو روزگار در آب
 تپتی کشتب سوار از شکار موغابی صید خوشوقتی و کامیابی می فرمودند
 ادای فرید فتح و بشارت نصرت نمود - آنچه در شکر و سپس بیقهیل
 و منتهیانی بی مقتباد و اهدب متعال بجا آورده از روی شئون برسم معهود
 امر بفوایش نقایق شادیانه فرمودند - و ازان دولت و اعیان حضرت مراسم
 تهییت بجا آوردند - و فتح نامها منضم به بشارت استیصال آن خسروان
 مآل بجهت یمین الدله آصف خان و مهابت خان خانخانان و سلیمان
 صوبه داران و امرای سرحد ارسال داشتند - و عبد الله خان بهادر و سید
 مظفر خان را از روی عذایت بی غایب به فرمائی عاطفت عنوان
 اختصاص داده مصحوب عبد الله بیگ با خلعت های فاخره فرستادند -
 و معتمد خان برسم مردگانی از عذایت خلعت خاص تشریف یافته -
 و خواجه کامگار باضافه منصب و مرحمت خلعت خاص و اسپ سرمایه
 اعتبار اندوخته بخطاب عزت خانی نامور گشت - و بهکار فرمائی مصالی
 ملکی بولی اعتبار خیره چشم ان سرهای پر شور و شر آن خیره سران آورده
 گوش دروازه قلعه بوهانپور شد - و چندی راس الممال عبرت اریاب خبرت
 و سرمایه بصارت اریاب شرارت بود - دریغوفت که سر پیر خان مخاطب

۱۱ ع [زمانش بیازی پر از کاه و گود] صفحه ۲۶۵ - حصه اول «فتح» -
 در نسخه کتابخانه امیریه حیدرآباد، بجهای مغانی زمانی رقم شده *

به خانجهان بعد از سر دریا بدرگاه والا رسید شاعر جادو بیان طالب کلیم
این درینهم در رشته نظم انتظام داده بعرض اعلی رسانید و ملکه سرشار
پافت *

این مرده فتح از پی هم زیبا بود این کیف در بالا چه نشاط آفری بود
از رفیع دریا سر پیرا هم رفت گویا سر او حباب این دریا بود

**چهره نهائی شاهد مراد عسکر منصور که
عبارت است از فتح قلعه دهار ور
بنقاب کشائی اقبال این تائید
پرورد عنایت ذوالجلال**

چون سایر مهات این دولت خدا داد خدا ساز است و از مزید
سعی کارگزاران و میانجی کوشش مددگاران بی نیاز لاجرم همه وقت
و همه حال بموافقت توفیق نقش مراد خداوندان بعثت و اقبال بر رفق
دلخواه درست می نشیند و اسباب پیشوافت کار اصحاب سهم السعادت
خود بخود آماده و مهیا گردد - شاهد صدق این مقدمه فتح قلعه محل
کشاد دهارورا است که به کمال حصانت و استحکام بر روزی پشتگاه مرتفع
اسلس یافته بر اکثر اطراف آبدندگانی وزف و شکستگان سهیگان هولناک
و جرهای عمیق دارد - و نا حال نصور فتح آن در آئینه خیال هیچ کشور
گیری صورت نه بسته بود از سلسله جنبانیهای اقبال کل ساز فتح آن درهای
توکتاز روزی ذمود - و حقیقت این واقعه آنکه چون اعظم خلق از راست رویایی

(۱) این قلعه در جنوب و شرق بیرون بگامله بیست و هشت میل انگلیسی واقع
است *

از دریشة درست بخاطر آورده نخست به قصبه دهارز و پیشنه که بلغت
دکن عبارت از بازار گاهی است که اهل فواحی آنجا هر هفته پکروز معین
بجهت خرید و فروخت آنجا فراهم می آیند بتازه - و آنگاه بر سر قرار داد
معهود آمده تعاقب بهلول و مقرب خان پیشنهاد همت سازد - لهذا
بانصرام ما فی الصیر بی محابا از قصبه گذشته در چار دیوار توپه رس
حصاری پایی ثبات و قرار مستحکم نموده خبر یافت که مخالفان چندین
زنگیر فیل و اسباب را موال مردم قصبه بخندق در آورده و پشت به پناه
قلعه داده رو بمدافعت سپاه نصرت دستگاه فهاده اند - از آنجا که راه سرد از پیها
است و شرط کار گزاری خود با سایر بندوهای درگاه سوار شده بکنار خندق
آمد و اهل قصبه را که از روی خیره چشمی بچیره دستی در آمده گرم
با اندازی بوهند بپاد تفنگ گرفته از آنجا بضرب زور بیجا ساخت -
و ارباب تهور اسباب فرساب و غارت هزیمت آنها را مفت خود دانسته
بی محابا بدرون خندق ریخته غذایم بسیار و اسباب و اموال بیشمار به یغما
برداشت - بعد آن بموجب فرموده خان مذکور پیادهای راجه ججهمار سنگه
در صدد سر بازی شده بخندق در آمدند - و آن پیادهای جلد و جرار که
هندگام گیر و دار پای کم از سوار نمی آوردند و نر مقام سرعت سیر بر تکاران
باد پیما پیشی می جستند از سر جلن گذشته با اجل دست و گروهان
شدند - و به تذکلای عرصه خندق در آمده چندی از تیر و تفنگ کمین
کشایان برج قلعه جلن باختند - و چندی با وجود زخم های کلی چهار
زنگیر فیلم و بیست و هفت اسپ و شتروکاوس بسیار و دیگر اموال و اسباب
از خندق برآوردند - از تهور ایشان اکثر دلیران و یغماهیان لشکر دل یافته
بخندق در آمدند و آنچه از حاصمت و ناطق یافتند متصرف شدند - و درین
مرتبه نیز پیادهای بندیله سه زنگیر نیل و پنجاه اسپ بست آوردند -

اعظم خان بجلدی تجلد سایر غلیم را بارباد تلاج بازگذاشت بجهت سرکار خاصه بر فیلان رقم اختصاص کشید - و چون شب در آمد بمقتضای شرط سرداری در خندق پیاده پا برآ فهاده اطراف چلو دیوار حصار بنظر در آورده بزارها جست و جوی مداخل و مخارج قلعه دقیقه از دقیق نکرو تدبیر فا مرعی نگذاشته - و در عین تعمق نظر دریچه بکج و سنگ مسدود نموده دید که ممکن بود که از آن راه فرجه یافته فهنه بقلعه در آیند - بنابر آن در حال بیلداران و سایر عمله و فعله این کار را طلب فرموده بانعام گرانمند دل داده نیرو افزود - و بدین طریق سرگرم این کار نموده ب بعد کاری و اهتمام تعلم بشگفت آن باز داشت - و در آن سمت ملچهرها قرار داده جا بجا نگهبانان برگماشت - و چون متخصصان مثل سیدی سالم جبshi و پدر اعتبار راو و براذران او از قسمت بافت ملچهرها خبردار شده در محافظت حصار مبالغه بیشتر نموده سرگرم بل اندازی و بندوق افگنی و توبه کشانی شدند - درین اثنا بذایر آنکه کار اصحاب سهم السعادت خود بخود مهیدا و آماده میگردد قصرا را از تقلب حجاب غیب شاهد لطیفة شریفه زوی نمود که در حقیقت همان موجب فتح اولیای دولت و علت کسر قلب اعدا شد - چه توبه کلانی که سرمایه پشت گرمی اهل حصار بوده و آنرا بصد جرثقیل بالا برد برقا از قلعه نصب نموده زوی لشکر را با آن نگاه می داشتند لرا به آن توبه در انداختن نخستین از حدمه آن شکست و توبه غلطان بر روزی برج افتاده از کار باز ماند - و اعظم خان در آن میافه بمثابة کار بر ایشان دشوار ساخته عرصه بر همگان تنگ گرفت که فرصت پرداختن و مجال اشتغال بساختن لواه و رفع توبه که با آسائی دست بهم نمی داد نیافتند - چنانچه خان مذکور بعد از وقوع آنواته روز روی دروازه منصوبهای قلعه فرو چیده در همان گرمی مرحمت خان و میر خیاث

را با جمعی از بندوقچیان فرستاد که بر کفار خندق قرار گیرند و در پنجه چپوترا
کوتولی ملچار ساخته کار بر اهل حصار تنگ و دشوار سازند - بالجمله با
آنکه اکثر بندھائی دولت خواه بادشاهی خصوص امرای دکن بنابر
دشواری کار و حصانت حصار صلاح در محاصره ندیده باتفاق می گفتند
که صرف وقت درین راه نقد فرصت بخاک رسختن است و درین معامله
با فشردن سر رشته کار خود از دست دادن است - لیکن از آنجا که
اعظم خان را بخت کار فرما و اقبال راه فما بود مطلبنا این سخن را بسیع
رضا اصغا نموده در خلط راه نداد بلکه همچنان بر سر کار خود بوده مرتبت
بر مرتبه موائب جد و جهد می افزود - در آن چند روز جمعی از پرآگندہ
گویان را که خمل در سوخ عزیمت می انداختند بهر گوشه متفرق ساخته
خود با مردم یکده پسرانجام کار وئی نعمت جاورد را وجه همت بلند
نهمت ساخت - و از صفحات محايف اعمال و جراید مساعی اهل قلعه
که عنوان نهادن و تکاسل داشت آیات وهن و غطف مطالعه نموده یکبارگی
دری کار سازی بیوش شد - و بامداد روز دوشنبه هشتم ماه بهمن به عون و صون
ایزدی مستظر و معتقد گشته رو بسوی قلعه آورد - و سایر دایران لشکر
به هیئت مجتمعی از جانب دروازه دیگر که آبکند و جرنداشت انداز
بیوش نموده متوجه شدند - و از اطراف داوران فراز دشمن بیکدیگر پیوسته
و زین ها بر دوش نهاده تکبیر گویان پای برآ حصار برد اشتد - و بمجرد
رسیدن توپانها با طراف برج دلاه بر افراشته و پا بر مدارج آن گذاشت
بدلا بر آمدند - و بوخی بدست آویز کمند بر کنگرهای برج عروج نموده
کار نامه این نوع قلعه کشانی که از آن روز باز در بند ایشان است بر طبق
بلند نهادند - و صرحت خان نیز از جانب دیگر در آمده دریچه دروازه را
از طرف درون کشاده و اعظم خان با سایر امرا از آن راه داخل قلعه شد -

تا آنوقت قریب [دو] هزار کس از راه برج و باره بقلعه درآمدند دست
بغارت و تراجم برکشادند - و اسباب بسیار و اموال بیشمار از فرایس افمشه
و امتعه و نوادر جواهر و مرصع آلات و زیورگران مایه و ظروف طلا و نقره
و ستور و مرواشی و امثال اینها بحوزه تصرف سپاهیان درآمد - و سرتا
مرقلعه از بباب صامت و ناطق بذیردست انداز ارباب یغما بیاد نهیب
و تراجم رفته آنچه نام مال برآن توان نهاد گرد از بنیاد آن برآمده بوم و برد
دیوار و در حصار بجایوب غلوت پاکروب گردید - چنانچه مبلغهای کلی
از میان رفته برندۀ آن معلوم نشد - و مستحبهظان حصار از سرداران گرفته
نا سلیمانیه و فعله قلعه با اهل و عیال دستگیر شدند - سیدی سالم قلعه دار
و پدر و برادران و اهل و عیال اعتبار را و اهل بیست شصت عم ملک بدین
و جدۀ مادری نظمه الملک بدست درآمدند - اعظم خان چندی از لیشلن
را که نگاهداشت آن ضرور بود نگاهداشته دیگرانرا بذیر در خواه امداد دکنی
وصیفه صدقه فرق فرقه‌سلی آزاد ساخت - بعد از آن بسر انجام ما بحتاج
قلعه پرداخته سامان آذوقه و اسباب توپخانه نمود - و هفت صد نفرگچی
و باندار و توپچیان ملهه حکم افاداز با عد سوار و چندی از منصبداران را
در قلعه باز داشته نگاهداشته میرعبدالله رضوی مقرر ساخت -
و بعد از فراغ خاطر فتح نامه بدرگاه والا ارسال داشت - چون بعرض اشرف
رسید آنخدمت شایان موقع استحسان فمیلن یافت و خدمت گذاران
 محل تحسین و احسان بی پایان گشتد - اعظم خان بعفایت خلعت
خانه و اصله هزاری ذات و هزار سوار بمنصب شش هزاری شش هزار
سوار و دو اسپ از طوله خانه با زین مطلا و راجه جچیل سنه بندیله
بخلعت و اسپ و مرحمت خان از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی

ذات و هزار سوار و خلعت نوازش یافتدند - افواج نظام الملک که بیست کروهی قلعه دهلوور اقامت داشتند بمجرد استماع این خبر آنجا کوچ نموده بنواحی قلعه قندھار که در آن آوان بمضيق محلصلرا افواج پادشاهی در آمدند مشرف برگیراگیر تسخیر شده بود شناختند که شاید با تفاوت دستبردی نمایند و باین حرکات فاقص باعث شغل قلب و پرائندگی خاطر دولت خواهان شوند - خان مذکور بیدرنگ آهنگ تادیب آن گروه نموده از آنجا کوچ کرد - در اثنالی این حال خبر رسیدن رفوله خلن سر لشکر عادلخلن که در آن فردیکی از اعظم خان درخواست رخصت ملاقات نموده دستوری یافته بود بدای خان عظمت نشان رسید - خلن مذکور همانجا توقف نموده بجهت مرید تفقد و دلجهوئی او یافوت خلن و او داجیرام و کمیلوجی و جمیع امراض دکنی و جوشی را بهمراهی مختلف خان خلف خود رچندی از اولیای دولت برسبیل استقبال فرستاده او را بدین مایه احترام بلطف پایه ساخت - و باعث آمدن رفوله خان آن بود که عادل خلن ده هزار سوار بسرداری او و پدرش فرهاد خلن بحراست معحال متعلقه خود که در سمت سرحد نظام الملک واقع است فرستاده بود که آن سرزمین را از آسیب تعرض ایشان محفوظ داشته در باره تسخیر و تصرف قلاع و پرگذات متعلقه نظام الملک که شاهنشاه مالک رقلب بجهت تایف قلب عادلخلن بد مرحمت فرموده بودند کوشش کند - بعد از آمدن باعزم خان نوشت که چون عادلخلن درینولا بتازگی در سلک دولتخواهان درگاه والا انتظام یافته این قلیل جمیعت سپاه را که در جنب کثوف موکب اقبال حضرت سلیمان مکانی قدر و مکانت خیل موزی ندارد بخدمت لرسالداشته که بتقدیم خدماتی از خدمات این دولت ابد طواز سرافراز گردد - الحال این بندۀ درگاه در خواه آندارد که باذن دریافت حضور امنیاز یافته

در آنچه مقتضی وقت و صلاح حال باشد باستصواب رای صواب آنچنان
کامیاب بعمل آرد - چون اعظم خان بین مضمن وقوف پاکت با آنکه
میدانست که او بظاهر اظهار دعا و فرق می نماید و باطن آرزو نفلق
با نظام الملک اتفاق تمام دارد و باستیصال کای او راضی نیست بدیر
افعاض عین و مدارا که از ستوده آگینهای دل پسند ارباب خرد ارجمند
است و سرهمه خصایل محموده و سایر شیوهای ستوده سرداران از مکفون
ضمیر او قطع نظر کرده با او بمقتضی فحص فحتم علی الظاهر عمل نموده
به تقریر دلپذیر حکیمانه جواب بر طبق مصلحت باز داد - که چون درینحال
عزیمت تنبیه غنیم سمت تصمیم یافته مزید توقف که صبرت تقاعد از
انصرام قرار داد خاطر دارد موافق مصلحت دولت نیست ل مجرم این
اراده که از بغايت خود پسند افتاده هر چند زود تر بحلیه وقوع و زیوی
تعجیل زیست پذیر گردد نظر بمقتضی وقت اولی و انسب مینماید -
بالجمله چون رئوله خان از راه استقبال اعیان موکب اقبال و پذیره وجوه
خیل دولت پذیرای امتیاز و اختصاص شده بارداری جهانپور رسید به حکم
وحشی منشی وضع نفس و بیدلی از غلبه وهم و هراس بیفیلس
که ناهی از کمال شکوه و شان و صولت اولیانی دولت شده با پالصد
سلطدار به مجلس اعظم خان که در آنروز بزمی خوش مرتب ساخته
و جشنی دلکش مزین نموده بود در آمد - و اعظم خان بدایر آنکه منع
هرهاهن او باعث مزید توهش و تذفر همگفلن می شد ازین معنی که
منافقی روش آداب بوده افعاض عین نمود - معهدا از روی مهربانی بمقام
دلسا و استمالت او و پدرش آمده سخنان عطوفت امیز که مذلست وقت
و مقتضی مقام بود بزریان آورد چندانکه وحشت ایشان بائس مجذل
شد - آنکه از سرفو برسر دلهی ایشان رفته بیست دست خلعت فراخور

قدر و حالت بیشان داد. و چون از شکننه جبیغی اعظم خان رو و نیرو
یافته راه سخن و زبان التصال پیدا کردند از روی تصرع بریان نیاز
درخواست کردند که چون خاتان ملک بخش کشورستان عادلخان را
بسیول انواع هواطف از سایر دنیا داران دکن امتیاز داده بمراحم فا متفاہی
مفتخر و مباہی ساخته اند. چنانچه محل متعلقه بدرو باز گذاشته از روی
مزید مرخصت پنج قلعه از قلاع نظام الملک که از آنجمله قلعه دهلور
است بدرو عقایت فرموده اند. اکنون که فتح قلعه مذکوره نصیب
دولتخواهان شده اگر عادلخان را بوقایی و عده سرافراز نه سازند اینمعنی
باعث فرمیدی و حرمان نصیبی او از عقایت بادشاهی خواهد شد. -
اعظم خان گفت که فرمان عالی شان بینجامله صادر شد که هرگاه عادلخان
بر باب استیصال کلی نظام الملک با دولتخواهان به از ونا و ولق زده
با ایشان در قلع بنیان بگی و طغیان آن نفاق نهاد اتفاق نماید بجهلوی
تقدیم این شایسته خدمت اولیائی دولت بمقام امداد او در آید - و در
نایب تسخیر قلاع معهوده بکومک مردم او اقدام نموده بعد از فتح باز باز
گذارند. و در عرض این مدت که عساکر نصرت مأثر در وادی تعاقب
غزیم تگابو نموده بر اثر ایشان تاختند و مکر طول و عرض این کشور را پی
سپر ساخته آن گروه بد فرجام را در یک مقام فرصت قرار و آرام ندادند
مطلقًا عادلخان درین ابواب مقید همراهی نشده به هیچ باب از در موافقت
در نیامد. معهدا از روی مزید برو امتنان که گزیده شیوه بندگان این
آستان است مکر اعلام رفت که درین اثنا که مخالفان بخود در مانده اند
افسوس آنست که بمحضر قلاع پردازد مطلقًا اثربی درین مراتب
منطبق نه شد. اکنون که فتح قلعه دهلور بنصب صد گونه منصوبه اولیائی
دولت شده و از شما خدمتی پسندیده بتقدیم نرسیده اینمعنی بینوجه

که عبارت است از التملیس قلعه مفتوحه درین وقت صورت ندارد - مخاسب آنست که درینلا چون عساکر منصورة برآمدند تنبیه بهایه السیف فظیم به پائین گذاشت متوجه اند شما درین حوالی اقامست نموده و مردم خود را فراهم آورده متوجه باشید که هرگاه آن گروه ادبی آثار از مقابله رو تلقنه آهندگ برآمدن بالا گهایت قلایق سرراه برآن بد انگیشان بگیرید - تا افواج تاهره خود را از عقب ایشان برسانند و باتفاق همکفار را نرمیان گرفته از میانه برداریم - آنکه که شما مصدر اینگونه هوا خواهی شده باشید درین باب دولتخواهان بدراگه ولا عرضداشت نموده درخواست قلعه دهارور نمایند - و بنابر آنکه درنظر اور آن جهانگلی جهان بپوش محیط هفت کشور بل محاط چار دیوار ربع مسکون رقعت نقطه سوهوم ندارد تا پاین پیک کفدرست زمین ممحقرچه رسید یقین که این التملیس بموضع قبول خواهد رسید - مجده اعظم خان فوج عادلخان را به قصبه مالدوره^۱ مخصوص نموده عسکر قیامت اثرا را از مقام دهارور کرج فرموده بر اثر مردم نظام الملک به سمت قندھار^۲ هتافت - و نظام الملک از جا برآمده ناجیز ملاح در آن دید که باخواج عادلخان از در مصالحة درآمده قلعه شولا پور را باز بتصرف ایشان داده عهد و پیمان بایمان درمیان درآورد که باتفاق یکهیگر بعنتضای مصلحت وقت کار کنند *

بیان ماجملی از خصوصیات شدت

فتح و غلا و طاعون و وبا

چون نظام الملک از تیره سرالجیس و بد فوجانی تطعاً رکبت

- (۱) این مقام در جنوب و قرب دهارور بدلسله پیست و پنج میل انگلیوسی رانع است
 (۲) این قلعه در جنوب و قرب ناندوز بدلسله پیست و پنج میل انگلیوسی رانع است و از دهارور هفتاد و پنج میل سیاقیه دارد *

به جانب بندگان بادشاهی بجای نیاورده برخلاف سیر مرضیه ملوک عهد امراضی سلوک می نمود - و میجاری اوضاع و اطوار بر منهج مستقیم عدل و داد قرار نداده هنچهار مرضی حضرت پوروزگار نمی پیمود - و باین نیز گفایت نکرده افغانه را که خمیر مایه فتنه و فساد بلاد و عباد بودند در ولایت خود پناه داده در تقویت آن فدائیه که اخلاط فلسه بل مواد مفسدۀ کالبد روزگار و علت قاتمه سوء المزاج لیل و نهار بودند بقدر امکان کوشیده ازین چند ماده خود را مستعد بلا و آماده اینلا ساخت - لاجرم حضرت جبار منقم انواع بلایا بر روى او و رعایتی بلاد ارکشاد - چنانچه نخست دایه سیاه پستان ابر بهاری و سحاب آذاری شیر باران از اطفال نبات باز گرفت - و تا انقطاع موسوم برسات کشت خوان زمین که پیوسته از افضل ابر مطیع زکوّه گیر بود، پرشنه داری نم بل به نیم قطره شبدم فرسید - بدین سال که گوئی در آن سال بظاهرها طبع دخان آتشی گرفته بود یا سقامی سحاب سراب از چشمۀ سیرام آب برداشت - و ازین رو رفته رفته گونه زنگاری سبزه کاهی گشته و در صحراء و مرغزار و هامرون و کهسار از نظر بی آبی سیمانی گیاه سیمانی گردید - چنانچه میزان تهی چشمان مایدۀ کلام ابو طالب کلیم نزین باب میگوید *

نشان از ابر و بذران آنچنان رفت که گفی برج آبی ز آسمان رفت
هوا گرقطه ابری جلوه میداد بدی بی آب همچون کاغذ باد
اگر یک قطره آب آتشین بود چو آب آبله پرده نشیس بود
مجمله باین علمت قلت غله و کثوت غلا بچالی کشید که عاقبت الامر
به قحط منجر شد - و آن بلا بمقامی انجامید که کار از شمار و تعداد آهوات
در گذشته اسم مسویه و نوحه و گفن و دفن از میانه برخواست - بل پنابر
آنکه موت عزیزان نیز علمت قلت موذت میشد نوازم تهذیت بچالی

تعزیت بجا می آوردند - و با وجود آنکه فرط وبا فراخناکی ساخت عدم را
بر مردم تنگ نضا ساخته بود از کوچه راه باریک تیغ نیز که در آنواز این
تصاویر سریع الامضای نیز بر اهل دکن نازل گشته بود هر روز قاتله در قافله
بمراحل وادی فیضی می شتافتند - چنانچه گروهی که از زیر شمشیر
می جستند آنرا که قوت رفتار و پای فرار از وبا و غلا بود بعضی از اوطان
بغزیت و برخی از دنیا با خود جلا وطن می بودند - و ازین ورطه کسی
گشتنی جان بدر برد که از کمال ناتوانی پارای قطع مساحت آنجهایی نیز
نداشت *

ظلک ماند از پی هنگامه غم به مرگوشه کفی از تنفس آدم
ربس در کوچه فرش مرده انداد نشان از کوچه تبوت میداد
بسن شیشه ساعت در دنیا پر و خالی شد از موئی و احیا
بنابر آنکه نزول عذاب جباری غالب اوقات از نوع شمولی خالی
نمی باشد سال دیگر از شامست قرب جوار آفت خشکی و غلا و بلای قحط
و وبا در سایر اطراف دکن مثل خاندیس و گجرات و براز سرایت نموده
همان اهل سرتا سر این ولایت بهمن گونه بلا مبتلا شدند - چنانچه مردم
این شهر و سایر پرگمات بعد از فقدان آذوقه و انواع خوراک چندی مانند
اذعام و دراب از خس و خاشاک کامیاب بودند - و چون این خوردگی که
در آنواز بود نیز از بیمع و بقیاد بر افاده مدتی مديدة عموم عوام از عدم قوت
و قوت چون هواخاک خوار از غذای خاک آب بر التهاب زیانه آتش
جوع می زدند - بنحوی که هر آنچه درین مدت زیاده از هفت هزار ساله
گردش چرخ دور خاک مردم خوار پادمی کرده بود بکمتر از هفتاد می
در هفته خوردن خاک تلافی بجا آورد * ایلات *

زنگی گرفتیر و گر غذی بود بخوان رزق او نیم خوردگی بود

نظرها قرض مه را کرده تلاج بنان شب فلک هم گشته محتاج
پس از آن هم بی مبالغه شاعرالله و اغراقات منشیانه کار مردم چون
سباع مردم خوار بآدم خوردن افتاد - چنانچه اگر زبردستی نهانی بر نتوانی
دست می یافت از سراو در نمیگذشت^{*} - و پدر و مادر نیز فرزندان عزیز
و جگر گوشگان ناز پرورد خود را زنده نمیکردیگر [در دیده][†] خام می خوردند -
و نیزین باب از ستوده اطواری که درستی کودار بر راستی گفتارش شهادت صادق
میداد استماع رفت که در عین گرسی هنگامه قحط زنی در جوار محله
سرپوشیده از مردم رو نشنس روزی و موکشاده بر سر کوی و بر زن داد داد
خواهی داده بنیاد مowie و شیون نمود - چون حقیقت حال استکشاف رفت
ظاهر شد که از جور جلات خود و عدم انصاف و مروت ایشان نظم می نماید
که نطلول ایشان در حق من باین غلیت تعدی تجاوز نموده که جگر
پلاه مرا درست بکار برده مرا بخوبی بی بهره مطلق ساختند که استخوان
ریز نیز در کل من نگرفند - العامل کار بسرحدی کشید که چون این صیدها
بدست قمی افتاد اکثر مردم میانند کرگسان جیفه خوار از شکل مردار
روزگاری بسربردند - و چون روزی زمین را از پشتیانی جیفه و اموات که تا
بسماک و سماک بر روزی هم افتاده این روزی خاک را روکش آن روزی خاک
کرده بود پرداختند کار به نیش تبور و کارش گور رسید تا آنکه مردم مطلقا
بدفن موتی مقید نمی شدند - و اگر احیاناً کسی احیانی مراسم زین و آئین
شرع متین نموده نهانی مرده را بخاک سپردی سوختگان آتش جموع
بی بدان برده بر سر قسمت آن بندگر را هلاک ساختند - و اگر از روزی
خطا راه بدبو نیافتنندی مردهای خشک شده دیرینه را از گور برآورده
از باب کتاب آهو و گور بکار برداش - و اهل بازار نیز استهوانهای آسودگان

مزار را که از طول انقضای روزگار فرسوده گردیده بود سوده با آرد که لمسی از آن بر زبان و نشانی در میان بود برآمده بخته می پختند - و اسم سلمی فان بر آن نهاده بچشم گرامی می فروختند - و گوشت حیوانات غیر مأکول اگر بفرض محل بدبست می افتد آنرا سلن بره شیر مست سلن سلن فعده بسل تحفه گرانایه نهانی در مرض بیع می آوردند - و مردم شکم پرست که از گرسنه چشمی شرعاً پیوسته بیک سیر آهنج نظر تذک شلن از پی گمان گوشت چون تیر پرتگی از کمال میدوید آنرا باندازه دستور خودید می نمودند - چون معامله بیاعان آن متاع گرانایه و فروشنده‌گان این کالای ارجمند والا برسانی کشید بعد از تحقیق این حقیقت ایشان را بازخواست شحنة سیاست بدلسا رسانید - ملخص سخن از حیص بیض این مخصوصه مخصوصه و تهیله مهله جمعی که قوت حرکت داشتند به نسبت آباد هندوستان که ارض الله واسعة عبارت از آنست پناه بودند - و اکثر مردم شهر و جمعی کثیر از اهل اعمال خالدیس و هم چنین اهل گجرات و مضائق این بمحض عذالت و عطفت شاهنشاه که مظہر لطف سرمدی و عذالت از پی و ایضی حضرت ایزدی است ازین بذریه جلیه عظمی و طمیع عالمه کبری نجات یافتند - چه حسب الامر آنحضرت در سایر شهرها عموماً و در شهر برهانپور خصوصاً لذگرها و آش خانه‌ها برای اطعام فقرا و مساکین مرتب و مقرر شد - و هر روز ماز سرکار خانه شریقه انواع خوردنی مهیا ساخته عصوم مردم را بلوغ این می دادند - و سوای این روز در شفیده که باعتبار جلوس مقدس نیروز روزگار بلن عهد ایضی هفتگانی دهر و ایام هام و شهر است پنج هزار روپیه سوای صدقات و رظایف مقررة بر سایر سکنه شهر برهانپور قسمت می نمودند - و فرمان همایش شد که بجهت رعایت رعیت در خراج تخفیف کلی لزbag مقرر شد

پنجاه لک روپیه معلق شنایند . و آنچه حسب الحکم اقدس سایر امرا و ارباب مذاهب بصیغه تخفیف بازگذاشتند از حیز شمار بیرون است * درین ایام آقا حیدر غلام ترک فزاد که بخطاب خواصخانی و کمال محرومیت و اعتبار نزد نظام الملک امتیاز داشت از رهمنوی بخت بدراگاه غلک جاه رسیده بمنصب دو هزاری ذات و سوار و عفایت خلعت و اسپ سرانژی یافت *

درین وقت که مقرب خان و بهلوان را از بیم سطوت و صولت اریانی دولت یکبارگی پایی استقرار از جا رفته قرار مصالحت به عادل خانیه دادند . اعظم خان برندole خان نوشت که درینولا مخالفان سر برآمدند ببالا گهشت دارند سبیل دولتخواهی آنست که حسب المقرر دهانه کریوہ را نگاهداشته سر راه فرار برسر آن مطرودان تا رسیدن موکب مسعود از دنبال مسدود سازند و بتقدیم این خدمت شیشه باعث آبروی خود شوند . آن نفاق آئین در جواب نوشت که چون درینولا اکثر مردم ما پراکنده شده اند درین بلب از عادلطن استمزاج نموده با منصواب ایشان عمل می نمایم . مقرب خان قرط اهتمام اعظم خان در باب استیصال نظام الملک ملاحظه نموده بتازگی از در چاره گری در آمده راه صلح و صلاح بارندole کشوده بطريق نامه و پیغام در بدلس اظهار تملق و چاپلوسی نعام باو اعلام نمود . که تا دولت این خانواده از بنیاد نیفتاده صلاح آنست که فرصت تدارک از دست نداده تلافی اوقات ملهی در مستقبل احوال به عمل آید . و پیش از آن که نویس آسیایی حوادث روزگار بحثما رسد و بمقتضای ادوار چرخ دور شما نیز نقطه وار مرکز دوایر حرب عرض الذیل گردید اگر دولت خواهانه ترک نفاق نموده پیوند اتفاق بروابط رفا و وفاق استحکام یابد و سرزنشه عهد و پیمان بعقدی غلط ایمان توثیق تمام پذیرد . در نگاهداشت این

دروهمان مساعی جمیله مبدول افتد - خصوص درین وقت که نظام الملک بدایر
درخواه هواخواهان بدین معنی راضی شده که بفالی مصالحه و معاہده
براساس تسلیم قلعه شولا پور بعادل خان گزارد - و العمال چون حقوق نمک
تریست نظام الملک نیز بر ذمه همت شما ثابت است چه در حقیقت
بانی اعتبار شما در مبانی حل ایشانید - بالجمله این تقریر دایر در رنده له
تاثیر فموده بتازگی دل بر اتفاق مغرب خان گذاشت - اعظم خان حقیقت
این واقعه بهموقوف عرض اشرف معروضداشت و بهی توقف فرمان شد که سید
دلیر خان و سایر احديان از فوج ابوالحسن جدائی گزیده بکومک اعظم خان
متوجه شوند - و سردار خان و خواصخان و راهید خان و چندی دیگر
از بندھائی درگاه با سه هزار سوار از حضور بامداد عسکر ظفر آئین تعین
فرمودند - خان مذکور بمجرد رسیدن خبر آمدن کومک روانه شد
بانداز تاخت و تراج قصبه و بازارگاه پرینده^(۱) متوجه گشت - و بتاخت
و تراج قصبه و بازارگاه پرداخته سرتا سر آنرا بپای ستور غاریان
بی سپر ساخت - آنگاه بر سر قلعه خام که بقلعه پیوسته استحکام
تمام داشت و خندقی بعرض سه فراع اطراف آنرا فرو گرفته بود
تاخته بصدمة نیل دیوار آنرا که سه فراع پهنا و پنج فراع لرتفاع
داشت انداخته داخل قلعه شد - درین حال منحصران در توپها
کلان را که وزن گلوگاه هریک یک و نیم من بادشاهی باشد آتش
دادند - حسب الاقتضای قدر یکی از آن دو قضاي نازل بر زمین رسیده از آن
زمین سنگ لاخ پلا سنگها بصدمة آن جدا شده و بچندین بیان زخم های
کاری رسانید - از آنجهله سه سوار با اسپ و چهار پیاده یک زخم جان دادند -
و بغرسوده اعظم خان دلوران منبور در همان گرمی دست از جان شسته

(۱) در فصل عثمان آباد (قلعه و نظام) واقع است *

۱۰۷

بی خدق نبر آمدند - و هفت زنجیر فیل سرمهست با غذایم بیشمک از آن گونه
فرزین بلندی که تصور آن مقدار دشوار کشا خرد را ملت تغییر داد برآوردند -
اعظم خان با وجود عین انتظار کومک و خزانه بشرابط منحصر نیز پرداخته
از سه طرف ملحجارها ترتیب داده سیبها پیش برد - و از سمتی که با هتمام
راجه جی سنه و اهتمام خان مقرر بود کوچه سلامت فردیک تربده
آنچه حوالت گاه پرداختند - و دمدمه بر فراز آن بر افزایخته منحصمان را
بعد تیر و تفنگ گرفتند - و بضرب توب دیوارهای مقابل خود را بخاک
هرا بر ساخته اگرچه کل بر متعددین درون حصار تنگ ساختند - خصوصاً اهل
بلوچ شیرخانی از دست سرکوب اهل جواهه یاری سر برآوردن نداشتند
لیکن از راه فقادان هیزم و کاه و علیق درواب سلامت مقابله آنچنان بر پیرویان
از فضای حوصله درونیان تنگ میدان نرشده بود که برگ کاهی در نظر
و قع کوهی داشت و خوش از بس که جلی انباری میگرفت در حوصله
ستوران جوی همسنگ خرمی بود - بنابر آنکه در آن فواحی بین گیاه از
زیرزمین چون برگ کاه از روی زمین برآفتد فاچلر چلپایان که در آنلا از
فرط ترصیع علیق چار چشم شده دیده انتظار در راه جو و کاه سپید کرده بودند
نظر بر خوش سنبله و خرمی ماه که از دور سیاهی میگردند برخانند - و بمنظاره
کاه دان که کشان که کاه بیاد بر می داد ساخته بیاد علف تسلي
می اند رخانند - یاقوت خان و ملتفت خان که با فوجی جزار از موکب ظفر آثار
بعجهت آوردن کاه و هدیه بمحل دور دست رفته بودند بهزار جر ثقيل بطريق
زمین کاری و چاه کنی علف درسه روزه چهار پایان در جمیع جهات و اطراف
اخذ و چر نمودند - و با وجود آلمایه سعی سویی فداده اثری بر مراتب
گوشش مترتب نشد - فی الواقع مشتی خس یا پشنده چند گیاه بخوران
درواب و چلپایان آن لشکری پایان چگونه کفایت مکند و انباری یا خرمی

چهربا ستوزان کوہ کوه سپاه قلک شکوه کجا بس آید - ناچار اعظم خان
صلاح وقت در آن دید که بالفعل دست از قلعه باز داشته از پائی حصار
برخاست و از سر اگرا رو بقلعه دهلور آورده در موضع پاترہ^۱ مثول
گزید *

از سوانح این ایام فرخنده فرجام که در دربار سپهر مدار روى داده مرقوم
می گردد - چون نبیفولا محمد علی بیگ رسول دارالی ایران حسب الامر
اهلی از دارالخلافه اکبرآباد متوجه درگاه والا شده بود بخاطر مبارک آوردند
که مشهاریه را بنوارش بادشاهانه امتیاز داده عجالة بخلعت فاخره سرانراز
سازند - بفاخر آن مکرمت خان را بتقدیم این خدمت نامزد فرموده
مقرر ساختند که از راه سرعت خود را به رسانیده از تشریف خلعت
سعادت الدور سازد و تا مالو همراه بوده از آنجا بر سبیل استعمال
معلوحت نماید - و معتقد خان صوبه دار آنولایت تا بدروگاه گئی پناه
همراه بیاید *

بیست و سیوم اسفند لیکن یعنی الدوّه آصف خان با سایر سرداران از
بالاگهات مراجعت نموده چون نزدیک به شهر رسید خدیو روزگر بقصد مزید
اعتمد آن خان والا مقدار بادشاھزاده‌ی نامدار را تا بظاهر شهر باستقبال خان
مذکور مأمور ساختند - و آن ادب اندهشل عقیدتمند فرموده بجا آورده تا آنجا
که حکم اشرف صدور یافته بود پوش باز فرموند - خان حق شناس بشکر
دریافت این عطیه والا بر کام دل نیروز شده سعدیات نیاز بجا آورده بغمبر رسم
معهود هزار مهر و هزار روپیه بصیغه نظر گفرانید و مشمول عفویت سهار شده
مرحمت خلعت خاصه ضمیمه دیگر عواطف عمیمه گردید - آنکه امرای دیگر

(۱) این صریح در جنوب دهارور بفاصله چهارده میل انگلیسی واقع است *

به ترتیب منصب و مراتب از زمین بوس درگاه مبارک و مقتصر گشتند .
عبدالله خان رسید مظفر خان که در باب استیصال خان چهل سعی ایشان
مشکور افتاده بود شرف ملازمت حاصل نموده هر یک پانصد مهر بر سپیل
نذر گذراند - نخست عبدالله خان بعنایت خلعت و جمدھرو شمشیر
مرضع و جینه مرضع و اسپ و نیل خامگی معزز گردیده با فراش هزاری
ذات و سوار و خطاب فیروز جنگ سرافرازی یافت - بعد آن رسید مظفر خان
که چلو هزاری ذات و سوار بود خلعت وغیره و اضافه هزاری هزار سوار
و خطاب خانجهانی یافته محسود اقران گردید - پس ازان سایر
منصبداران که مصدر خدمت نمایان شده بودند در خور مراتب بالاتر
منصب و سایر عنایت صوری و معنوی امتحان یافتدند - در همین ایام
مکرمت خان بعد از تقدیم خدمت مرجوعه مراجعت نموده سعادت
ملازمت دریافت *

چهاردهم شعبان شهنشاه نین پور بهادر آئین مقرر حکم به انزوختن
چراغان فرمودند - پرتو چراغان در دل آن شب که روکش روز شده بود دافع
رشک بر دل مهرجهان افزو زنده - در آن شب قدر ماه بدر که مقدار
نور شمعی و اعتماد فروع چراغی نداشت از پرتو روشنگانی چراغان بدان مثبت
اکتساب انوار نمود که ازان ذخیره بلقی روزگار تا باید اندوخت و وام آنتاب
تبلیغ نیز از فلصل زله جاورد ادا نمود *

آغاز چارمین سال فرخ فال از جلوس مبارک حضرت صاحب قران ثانی

کشور خدای فلک چهلم یعنی نیر اعظم بعد از انقضای بیست و سه
گیزی و چهل و هفت دقیقه از شب جمعه هفدهم شعبان سنه هزار

و چهل هجری بدولت محل حمل تحویل نموده آب و رنگی بر روی کل عالم آب و خاک آورد - مبداء سل چهارم از سنین جلوس اید قریب خدبو زمان خلیفه روی زمین نوید فوروزی نو بعالیان رسالیده فعیف حالان گستنه امید را قوی دلی بخشد - و به برکت حسن عهد آنحضرت که ثمره عدل و احسان بل خاصیت نیت خیر است ایندی زمانه بتارگی منظور نظر مهر پدرانه آیانی علوی گشته بقیة السیف قتل عام مصائب گینی و ترکناز حوارد روزگار از زیر تیغ بیدریغ طهون و دیاجسته بازمائدگان شبیطخون طوارق لیل و نهار از مخصوصه بلاسی تحط و غلا رستند - و بیمن عنایت خوان سالار ملیده احسان حضرت رزاق یعنی مهر منیر ابواب فتوحات آسمانی بمفاتیح عنایت ربانی بر روی زمین و زمان مفتوح گشته پژمردگان صحراء چشم چون گرسنه چشمن تحط دکن از عطای بی مینهای الهی سیر چشم نیل نما گشتنند - چون گذارش مراتب عطاپایی عیمه و عذایات عظیمه ایزدی نه در درجه ایست که بر تفصیل بر تبلد ناچار خود را از آن باز داشته بتفکرش مجمل واقعات این ایام خیر فرجام می پردازد *

هرم فوروزی ماه محمد علی بیگ رسول دلایل اپران شاه صفی همراه افضل خلن و صادق خان که حسب الامر اعلی به پذیرا او شناخته بودند سعادت پذیر آستان بوس درگاه گینی پنهان شده از روی کمال ادب لامه شاه صفی را که عده مضمون آن تهذیت جلوس هشایران بود گذرانید - حضرت شاهنشاهی نامه ازو بر گرفته بدستور اعظم افضل خان سپردند - بعد از آن زبانی دعلی شاه را با پیغامبری مذاقت آگین که مشتمل بر اظهار محبت بود ابلاغ نمود - آنکه بوسیله اعیان درگاه در باب تعزیز و قنیت گذرانیدن ارمغان شاه درخواست نمود - حسب الامر ایس ششم فوروزی

ماه قرار یافت - و آن رسول قاعده دار ادب شناس را بعنایت صوری از
مرحمت دست خلعت و تاج قزلباشی و جیوه مرصع و خدجور مرصع
گرانمایه سرافرازی بخشیده مرحمت در خوان طلا و یک پالدار مرصع
و یک تقوز پیاله زین سرپوش دار که بیست هزار روپیه قیمت داشت
پر از ارجحه خاصه که بغلبر رسم معهود در ایام جشنها و عیدها
عذیبت می فرمایند فرموده آن مراسم عمیمه شد - عبد الحق برادر
افضل خان مخاطب باصانت خان که بر طبق فرمان همایون بادشاهی
بعجهت تقديم خدمت مهمانداری و همراهی محمد علی ایلچی
از دارالخلافه تا پانی پت شتفته و از آنجا تا برهانپور بشایستگی
تمام بمراسم این امر اقدام نموده خیلتفهای نمایان بجا آورده بود
از زمین بوس آسنل آسلم نشان پیشانی بخت را فروغ سعادت
جادوگانی داد *

ششم ماه اپریل مذکور حسب الامر سوغات شاه را که از آنجمله سه
تقوز اسپ عراقی زاد صرصنگ شعله نهاد و نفیس امتعه ایران و نواذر
تحف و بدایع هدایای آن بلاد بود و بهای آن سه لک روپیه می شد بمنظار
انور در آورد - و پنج اسپ عراقی و پانزده شتر بختی فرو ماده با پنج استر
و اقصمه آن دیار از خود و پنج اسپ از بیست محمد تقی تحولیدار تفسوقات
برسم پیشکش گذراشد - چهاردهم ماه پیشکش نمایان از نواذر و جواهر
و مرصع آلات و زر لقى و غیلان تفومند و سایر امتعه نفیسه که قطب الملک
محضوب شیعه محبی الدین رسول درگاه و فاختان نامی کس خود ارسال
داشته بود از نظر اشرف گذشت - و شیعه مذکور یک لک روپیه را جواهر
و اجناس از جمله چهل لک روپیه داده قطب الملک بر سهیل پیشکش از
جانب خود گذراشد *

بیان برخی فتوحات آسمائی که بحسن
سعی قلیچ خان در آلمآباد روی نمود
و شرح مجملی از سوانح عهد دولت

چون سابقاً بسامع علیه خدیبو هفت کشور رسیده بود که [عبدال]^۱
نام نساد پیشنه کوتاه اندیشه بنابر استظهار حصانت حصارهای استوار که در
وسط جنگل انبو اتفاق افتاده بود سربتمرد و خود سری بر آورده و رعیلی
متردد آن دیگر از نست تطارل او بجان آمدۀ اند - لاجرم بحکم آنکه قنیبه
اریب فتنه و فساد در شریعت جهانداری فرض عین است حکم معلى صادر
شد که قلیچ خان بیدرنگ استیصال آن ادب مال نماید - خلن مذکور
با غواچ قله ره بتوزک و تهیه تمام راهی شده قلعه اول هرگانو نام قصبه را که
سه حص حصین داشت و اکثر مردم کل آمدنی عبدال با عیال خود آنجا
را مامن ساخته بودند محاصره نمود - و در همان گرمی از دو طرف بنابر
آنکه مبنی بر دو دروازه بود یورش کرد - بهادران منهور از توبه و تغفیک
متھصلان که بر سر جان و ناموس ثبات قدم ورزیده داد مواجهه و مجادله
میدادند پایی کم نیازده خود را بپائین حصار رسانیدند - و چندانکه مخالفان
بیانجی شعله توبه و تغفیک و انواع آلات آتشباری هنگامه مدافعه و ممانعه
گرم ساخته کوشش نمودند که دلار را فرا از جد و جهد یورش باز دارند فلیده
نداد و سر گرمی مجاهدان میدان دین بین ماده زیاده شد - چندی پردازن
کم هرنس بفرد بانها که همراه داشتند و برخی دیگر بگند از اطراف برج
و هلاکه برآمدند و جمعی از متھصلان پایی قرار استوار داشته چندی
بمقابله پرداختند - چون اثیق مترتب نشد فاچار پذله بمحصار دوم بردند -

(۱) ع [عبدال] منتظر اهلیب - حمه اول - صفحه عیوه *

و قلیچ خان آنرا نیز محصور کرده در اذکار مدتی بدستیاری تائید الهی و همراهی اقبال بادشاهی جبرا و قهرآ دست بران یافت - و مردم غذیم مغلوب و مقهر بمحصار سیو مین که از همه منبع تربود فرار نمودند - و اولیای دولت که پیوسته بتأثید نصرت ایزدی مظفر و مقصود اند نه به نیروی کثرت عدد و فور عدت در کمتر مدتی آن قلعه را نیز مشرف برتسخیر ساختند - و بهادران عدو بند کشور کشانی در بلاره بورش مراسم کوشش بوجه اتم بجا آورده بگیراگیر مفتوح گردانیدند - درینحال مردم غذیم مغضوب دست از جلن شسته بر سر ناموس پا محکم نمودند و بتصریک عرق حمیت جاهلیت گوهر بد اهلی را بکار فرموده جوهر غیرت بیجا را آشکار کردند - و رسم جوهر که بهنسی زبان عبارت است از کشتن عیال و اطفال در امثال این احوال بعمل آوردند - و قوبه هزار کس اهل خود را به تبع بیدریغ گذرانیده رو بعرصه پیکار نهادند - و با هزار تن دیگر از مردان کل مردان کرگه بدار البوار شناختند - و ازینجانب نیز جمعی در اقامت وظایف جهاد دقیق جد و اجتهاد بهظور رسانیده درجه شهادت یافتند - و جمیع مفسدان آن سرزمین و متمندان اطراف و فواحی از سطوت و صولت اولیای دولت بیجا و بی پا گشتدند - و قلمهای مستحکم را که از اسباب قلعه داری پر بود خالی گردند و از عدم ثبات قدم بولایات دور دست رونهاده پراگنده شدند - و عبدل مدبر نیز از وطن خود هریمت اختیار نموده خود را بجنگلهای دشوار گذار رسالید - قلیچ خان وطن گاه آن سیاه رو تباہ رای را خراب گرده آتش نهیت و تراج در خشک و تر آن سرحد زد - و بتخلصهای آن سرزمین که سر بفلک رسالده بود بظاکر برابر ساخته بتها را سرخت - و اعلام معالم املام در آن معبد اصنام بر افزایخته رویی زمین آن کفر آباد را که ظلمت شرک فرو گرفته بود بنور ظهور دین بر افروخت - و بنچالی بتنهانها مساجد و معابد

بنیاد نهاده صیت اسلام و ایمان رصوت آذان که هرگز بگوش گرگشته اهل آن سرزمین نرسیده بود بمعنیه بلند آوازه گردید که بسامع کویبان عالم بالا و مسامع ملاه اعلیٰ رسید - آنگاه همچنان ظفر و نصرت عذر انصراف را به الدآباد العطاف داد »

از جمله فتوحات آسمانی که در مقدمه این عنوان اشاره اجمالی بدان رفت نفع حصار استوار تلتم است بلیں کیفیت که چون سپهدار خان مدیق مدید آن قلعه را محله نموده دقیق سعی و تلاش به نهایت درجات امکان رسانید و قطعاً اثری برآن مراتب مترب نشده معامله بفسون قم شمشیر و فتوح تدبیر از پیش نرفت درینحال که کار بکار گشائی توفیق افتاد و استخلاص آن حصار در کار گردی بخط و چاره گردی اقبال انحصر داشت قضا را حشم قلعه بجمعی از اعراب که کشاد و بست بعضی از آهواب بدست ایشان بود و در نگاهداشت مداخل و مخارج حصار دخل تمام داشتند نظر بمحصول منافع انداخته و بچشمداشت ادراک مراتب و منصب دیده طبع بر انعام و لحسان بندگان درگاه والا دوخته نوین بک باهم همداستان شدند و با مردم سپهدار خان زیان یکی گردند - و آن عمدتاً دولت خواهان که پیوسته در پی دولت خواهی بوده درین گرسی جمعی از بهادران کار طلب را نهایی فرستاد که برهموفی ایشان بحصار در آمده کرنای بنوازش در آرند - درین وقت که غریو کرنای بلند شد نگاهبانان قلعه ازین قصه ناگهان آگهی یافته از جا رفته بدست و پا زدن در آمدند - ولیکن چون حصار بحوزه نصرف و حیز تسبیح دلوران کشور گیر در آمده بود و کار از چاره گردی سعی و تدبیر گذشته ناچار از بیم سرتان باسیزی در داده دستگیر شدند »

درینولا که خبر فوت شیرخان صوبه دلو گجرات رسید اسلام خان که حراست اکبرآباد در عهد او بود بمرحمت خلعت و اصله هزاری هزار پیوار

بر منصب اصلش که چهار هزار سوار بود سرافرازی پانته بصوره دلاري
احمدآباد تعين شد - و حکومت اکبرآباد به صدر خان و حراست
قلعه به مکرمت خان مقرر گشت - بیست و پنجم اردی بهشت ماه
الهی راجه بینهمدانس به نگاهبانی قلعه رئتمپرور از تغیر قلعه دار خان
سرافرازی پانته رخصت شد - و سبب آین امتیاز آن بود که چون در جنگ
خانجهان جانفشاری ها بکار آورده تارة پایه راجگی رسیده بود و آئین
معهود راجپوتان آنست که هر چند شخصی بمرتبه والا بر سر تا قلعه نامور
قداشته باشد پایه اعتبار نمی رسد - بغلبرین شاهنشاه حق گذار ادامی
حقوق جان سپاری او نموده بحراست قلعه رئتمپرور که از تلاع مشهوراً
هندوستان است سرافراز فرمودند *

از جمله فتوحات معهوداً مذکور که شرح آن موعود شد فتح قلعه
ستونده است - چکونگی این قضیه آنکه سپهدار خان بعد از فتح قلعه تلزم
حسب الحکم اقدس همت به تسخیر آن برگماشته محیطش را نقطه وار
مرکز دایره لحاظه نموده و بر اطراف و چوانب ملچارها قرار داده کل بر
متخصصان بغایت تنگ ساخت - و چون آثار عجز و انكسار از اوضاع
و اطوار قلعه دل ر بظهور پیوست سپهدار خان بلو فویت که عنقریب این
قلعه نیز بعییمن اقبال کشور کشا بکشایش خواهد گرفت - بهتر آنست که
پیش از فتح حصار عرض و ناموس خود برواند نداده خود را و اولاد منتس拜ان
و متعلقان خویش را از منصب و عزت حرمان نصیب فسازی - سیدی
جمال قلعه دار استحصال رفع مرائب و سلامت جان و مال در نظر داشته
و در صدد به اندیشهی و سعادت طلبی خود شده بمقام تسلیم حصار نر آمد .

(۱) قریب به پنجاه کروز در سمت شمال و هرق بوزنگ آناند واقع است .

سپهبدار خان پیمان نامه موکد بیمیان شداد نوشته فرد او فرستاد - او بمصرجه
رسیدنی عهد نامه با سایر اهل و عیال و منتعلقلان خویش و ملازمین با اسباب
و اموال بر آمدۀ قلعه را به صریم بادشاهی سپرد - سپهبدار خان مقدمش را
مکرم داشته از سرکار خاصه شریفه بظلعت و فیل و اسب اختصاص داد -
و غایبانه تسلیم به منصب سه هزاری فرمود - و سیدی میران پسرش را
بظلعت و اسب و تجویز منصب هزاری و سیدی سور دامادش را
بظلعت و اسب و تجویز منصب پانصدی سوانحرازی بخشید - و روز دیگر
داخل قلعه شده مداخل و مخارج آنرا بمنظور دقت فکر در آورده
خاطر از همه رهگذر جمع ساخت - و سرانجام سامان و ما پحتاج
آن نموده سیصد تن از سپاهیان کار آزموده را بصرداری مرزا محمد
خویش خود در قلعه باز داشته خود مظفر و مقصود عقان باز گشت
معطوف نمود *

چهاردهم اردی بهشت ماه به غیب رمضان مطبق افتاده هلال فرخندۀ
همایون غل غرگ شوال از راه کمال سرعت برآدھم گینی نورد گردیدن بر آمدۀ
بطريق یام مردا فتوحات بی اندازه که درین ایام تازه رو نموده بود باولیائی
دولت جاوید پیوند رسانید و عالی را بنوید قدم این دو عید سعید سرشوار
خورمی و بیفعی گردانید - و بشارت غلبۀ موکب ظفر قرین صاحبقران دوم
غلغله صدای قهقهۀ شادی و توانی شادیانه میلوکیانی دن تقدیم سپهر نهم
پیچید - در آنروز نشاط امروز خدیو (وزگار ظل انوار حضرت آفریدگار که منظمه
لیض انوارش عید عالم و نوروز دویم است مانند خورشید جهان آنروز از
شرق جمیع درهن طلوع فرموده عالمی را از مهمن نور حضور که
نمونه ظهور تجلی طور نسبت نموده انوار واقعی این ساخت - و هر چشم
نمیموده این فرخندۀ پیوند بظهور آورده آنکه بقصد ادای نعلق قرین گردانید

و ساعات قل سوار متوجه عیدگاه شدند - و فراغ النوار طلعت انور ساخت
مصلای آذین نورسته روی زمین آن عرصه را بعلیه جلال و جمال و زبور
درآمد - و اقبال مزین و محلی ساخت - و بعد از فراغ وظیفه مقربه
این روز مبارک در هنگام مرلجمت نیز از دو سو خلائق کوی و بازار
باشاندو درم و دینار تصدق و نثار زر ریز گشتند - نزین روز نجابت خلن
ولد شد روح موسزا را بخدمت فوجداری ملسان که در آنوا
چاکیر پسون الدوله بود از تغیر احمد بیگ خان مختص و مرخص
ساختند -

از سوانح او دیسه که درینولا بعرض اعلی رسید غلبه باقر خان است
بر سر لشکر تانگانه و جرمانه گرفتن به سبب مدور حرکت بی ادبانه ایشان -
چون خان مذکور ولایت کبیرا چاره و حصن حصین منصورگده را از
گماشتگان قطب الملک مستخلص ساخت چنانچه سابقاً گذارش یافت
زمینداران آن فواحی قریب بیست هزار تن فراهم آزاده در مهدی پور فام
موضوعی بغايت منبع در نوازده کوهی کبیرا چاره خیره چشمی بل چیره
دستی آغاز کردند - باقرخان دیگر چاره از کبیرا چاره بافاداز گوشمال ایشان
پرآمده رو برآ نهاد - وبحسب اتفاق بعد از طی چند کروه جنگلی انبوه
پوش آمد که در آن سر زمین با تبار دشواری و بی پایانی مورد ضرب المثل
بود - چنانچه قاصد نسیم نند رو بل سفیر سریع السیر صرصر را از کنار آن
جهنگل محل گذار چه جانی میان میان میان گذر نمودی - و سریع شعله سرکش
ز پویه آن پا کشیده سانک شتابنده سیلاب از سر مضيق نای اشجار
سرافراش سر باز زنی - بی تکلف فرط تراکم درختان بی پایانش بمنتهی بود
که برید لا مکان سیر لظر که در نیم لمحه البصر هفت سپهر اخضر را بی سپهر
نمیکند پیوند امید از قطع طریق آن مسلک بیراهه بودی - و فور تشابک اغصلان

لشکر آن بیشه نور و فراز در پایه که پیک سبک بی تیزگ یعنی ^{الدشنه}
 نیزگ پرداز مرد مهندس پیشه که در بک چشم ادن بیدرنگ پرکلر ^{المحلله}
 گردان گرد مرکز نا محیط چرخ دوار بر می آرد خیال دخول در آن نیستی ^م
 مجده بهادران سراپا تهره از کل گری نفوذ عزیمت راسخ که مودت بفیان حکم
 همت نقد شده بود رفته رفته بدان چنگل در آمدند و اکثر بربده و بعضی جا
 سوخته راه نبرآمد پیدا نمودند - و افواج غلیم تیره گایم که راه احتمال گذشتند
 از آن محل معال گذار نمی دادند ربان پشت گرسی پایی از سرحد
 اندازان خوش فرا پیش نهادند چون باین طریق تجلیل از ارباب جلد است
 مشاهده نمودند بیدست و پاشده قطاع امید از خود گردند - و از بیم توجه
 موکب اقبال رو گردان شده تا بسدی چوب بست که در مضيق میان در
 کوه بر آرده بودند و آنرا بخدقی بسیار پهنلور عمیق استوار کرده هیچ
 جانبات نه ورزیدند و آنرا پیش رو داده در پس آن بجنگ پیش آمدند
 و آتش کین بر افراده هنگام الداختن باین و توجه و تفکر را گرم ساختند
 و اینجانب اصحاب تهره یعنی بهادران پر دل کم هراس که از برابری شعله
 سرکش پای کمر نمی آوردند بلکه خود را مانند باد صرص برآب و آتش
 می زندند از زاله آتشین بندوق و آب بی پلکان آن ژرف خندق باکی نداشته
 خود را بی ابا و مصلبا بیهای آن دیوار بست چوبین رسانیدند - و بگرسی
 شعله سر افزار که بر قلب خلاشک زند در یکدم سر بر فراز آن سدمذکور
 بر آرده آن آتشی نهادان خاکسار را بهادر قیع شعله آمیغ گرفتند -
^{جهنم} بد هم تو فرمتن خلقی بی پلکان از آن کم فرمتن بی سر شده
 بقیه طعمه شمشیر غذا و جمعی اکثر اسهر و گروهی آنبوه نهاده شدند
 گشند •

بیان چگونگی کشایش قلعه قندهار
دکن بکلید تائید این بوجنیده
عنایت ایزدی

چون فصیر بخان قبل ازین حسب الامر اعلی با موکب اقبال قلعه
قندهار را قبل نموده داد شرایط کشش و کوشش داده بود درینتو بمحض
همراهی اقبال بادشاهی یعنی تائیدات الهی در باب فتح قلعه کامیاب
و مقتضی العرام گشته بر کام خاطر فیروز گشت - تفصیل اینکه قضیه آنکه
در سال گذشته خان مذکور بیک کوهی قندهار رسیده با فوج عملی
صرخ اراده تسخیر پیش نهاد همت ساخت - اول با سایر سرداران
مثل شهباز خان و سردار خان / و راجه بھارت و جمیع بندھائی درگاه باندار
ترکان قصبه که پیوسته قلعه بود همت کارکشا برسته روی توجه بدآن
سو نهاد - و سرافراز خان نامی سرگره لشکر کومکی آن حدود که در
میدان گاه میان قلعه و قصبه در بی پیکار شده آلات آتشباری پیش لذی
خود نصب نموده بود بمجرد رسیدن موکب اقبال روپر گشت - و صادق
داماد یاقوت خان که نگاهبانی قلعه بدو تعلق داشت و جمیع بروج
علی الخصوص پرجهانی سمت میدان را به توب و تنفس و سایر ادوات
و آلات چنگ آراسته بود او نیز آماده مدافعت و مجادله شد - دوینحال
بهادران ناموس جو از آن دریابی آنکه در پیش صف و از بالی
قلعه بیان کش شده بود ملاحظه نه نموده سیندر ولر غوطه نرمیان محفوظ
اخوردند و بیان سجله قلب شکن و مدمغه باد پیش مرد اینکن مرمر
پیشان بر انداز زیشه گن برانگیخته آن تباہ الدھلی را مانند اندیشه لیشان
پیشان و پیشان ساختند و سیندر خان حاکم آصبه و سپندی سرور این آنکه

طوبیله اسپان جار گیر که بجهت سواری تفنگچیان کومک نموده بود درین
دبار و گیر با درسته تن هی مر شدند - و قصبه بحوزه تسفیر در آمدند
قزب شش هزار کس از مرد و زن اسیرو دستگیر شدند - و پالصد افس
و صد شتر و اموال بیشمار بمدفع تراجم در آمد سوای آنچه سپاهیان پیغماشی
بنگم عرض نداده از میان برداشت - و سرالرا خلن با جمعی پوشان حال که از
زیر تبع جسته بودند به تکاپوی تمام شباشب خسته و دل هشته بلادی
نظم الملک پیوست - و نصیریخان سپه اسپان را بشکرانه روزی شدن عطیه
فتح و نیروزی تصدق فرق نوقد سالی خدیو زمان فامیده آزادی بخشید -
آنکه باهتمام تمام همت بر انعام کار بر گماشته سرانجام نوازم قلعه گیری
پیش گرفت - و ملچهرها به بهادران کار آزموده بخش نموده دریی سویه
پیش بودن و نقاب زدن شد - چون تهیه این کارها ساخته و کوچه سلامت
پرداخته گشت و جوالها مرفوع و آماده کردند توپها بوسیله حیله جراثمال
بفرز آنها برآوردند - و همین که در اذکر فرصتی از ملچهر نصیریخان کوچه
سلامت بکار خندق رسید جمعی که در پذیره دیوار بست کنار خندق بودند
از وهمه راه هزینت پیش گرفته جای خود را خالی گذاشند و مردم
ملچهر مذکور در آن مقام قلیم شده قرار گرفتند - چون در لضایی آن خندق که
چهل و هشت ذراع پهنا دارد گفید مقبره قاضی قوام واقع بود اکثر اوقات
چندی از آن فرقه نفره آئین در پنهان آن در آمده به تفنگ افقی و بائی
اندازی بست تفرنگ خلطرو شغل قلب دلاران می شدند - بدینه آن از
ملچهر نصیریخان نه آن مقبره خالی نمودند و آنرا بخلاف آیینه آتش در
دادند و از صدمه آتش بنداد آن بندار اینها را بخاک رجوده هدایت از آن مرموم بعلم
لذا در دادند - و جمعی از سپاهیان بمناسبت این موضع ملچهر ساخته جای گرفته
درین موقعت بندوله و پیشوی و پیشی اهل تهائی و هفتم از مردم نظم اینها

و عادل خان باتفاق یکدیگر خود را بکومب منحصراً رسانیده بر سر ملچهار نصیریخان ریختند - اهل قلعه نیز در صدد امداد ایشان شده بیکبار سایر آلات آتشباری را کار فرموده از رگ تیره ابر شعله بار توبه و تفک طوفان آتش انجیختند - سردار فائدار با سایر سرداران و بهادران دلاور مردانه پایی ثبات و قرار بر جا استوار داشته در آن قسم نبرد مرد آزمای دل از دست نداده سر پنجاه قدرت بدشمن مالی و عذر بندی برکشان - و باعتماد کار گروه اقبال و اعتضاد دولت بی زوال نیرو و نیرو بازو یافته جمعی را جریح و قتیل و باقی را مغلوب و منکوب ساخت - و عسکر ظفر از ظهور این فتح آسمانی استظهار دیگر یافته زیاده بوسیق در پی پیشرفت کار شدند *

چون شش نقب از جمله بیست و یک نقب که درین مدت شرکرده پیش بردا بودند بائمه رسید نصیریخان صلاح وقت در آن دید که سه نقب را بغاروت انداشتند بقی را از روی احتیاط موقوف دارند - اتفاقاً پیش از آنکه قرارداد بوقوع انجامد خبر نزدیک رسیدن اعظم خان که حسب الحكم اشرف بامداد آن شهامت آثار متوجه شده بود رسید - خانمذکور مواسم استقبال بجا آورده اعظم خان را هم از راه بر سر ملچهار آورد - و چون در حضورش هر سه نقب را آتش دادند قضا را آتش بیکنی در نه کرفته بدو نقب دیگر کار افتاده دیوار شیر حاجی را با نصف برج کلان انداخت - و جمعی ستاره سوخته تیره روز از آن فرقه تفرقه انداز را تف باروت سوخته چندی دیگر را صدمه افتادن دیوار بخاک برابر کرده این دو راه بعدم آباد راهی ساخت - درینحال نصیریخان و همراهان پوشش کرده از راه دیوار افتاده اراده در آمدند - فریادن بمقام ممانعت و مدافعت در آمدند سرگرم انداختن هلن و تفک شده مشکله پر باروت را آتش زدند لذا اخندند - مجتبی از دو پهرتا هنگام نشستن آتشب صعرکه زد و خود را قیم

برده هنگامه بکرو دار از طفین گرمه بازار بود - چون آتش حسب المدعا کارگر فیفتاده دیوار را چنانچه باید نیفداخته بود و بی مبالغه متخصصان نیز مرداغه کوشیده حق سپیز و آریز بجا آوردن - و آخر بسبب درمیان آمدن ظلمت شب عرصه کلزار بقایی از یکدگر ریخته مردم طفین رو بسوی قرارگاه خویش آوردند - و بهادران در همان نزدیکی اقامت نموده بانباشتی دیگر نقاب ها در آمدند - متخصصان از زوی قیلس چگونگی حال استقبال را در آئینه مشاهده احوال معائنه دیده داشتند که عده بیش جبراً و قهراء قلعه بحرزه تصرف اولیاً دولت در آید و همکی اسیر و دستگیر می شوند -

ناچار از روی اضطراب در مصائب زده ابواب آشتبی که جانی آن از کمال اصرار بر مجاهده و مقابله نگذاشته بودند بوسیله راجه بھارت کشوده در خواه پیمان نامه نمودند - نصیریخان حسب المدعای ایشان، عهدنامه نوشته همراه معتمدان راجه فرز قلعه دار فرستاد - او با هفت کس از اعیان آن حصار برآمده برایه ملاقات کرد و کلید قلعه تسليم نموده در فتح بر روی دولتخواهان بل ابواب امن و امن بر روی روزگار خویش کشود - روز دیگر با راجه نصیریخان را دیده ده فیل پیشکش بادشاھی گذرانید و از فوید مراحم فامتناھی خلافت پذلی مستظر و مستعمال گشت - نصیریخان در همان روز داخل قلعه مذکور که بیست و هفتم اردیهی بهشت بعد از چهل ماه و نوزده روز بکشایش گرانیده بود گردیده خصومیاتش بنظر دقت نگر در آورد - و جمله اسباب قلعداری پکصد و شانزده توپ خورد و کلان که توپ عباری کلان و غیری خورد^۱ و ملک غبط و بعلی از جمله آن توپهای فامیی است پتصرف در آمد *

(۱) در منظوب الباب این دو توپ را اسماء غیری کلان و غیری خورد و عباری کلان و عباری خورد نوشته شده - لاین عباری کلان و عباری خورد چنانکه درین کتاب مذکور شد صحیح معلوم می شود منظوب الباب - حصه اول - صفحه ۷۵۴ *

از سوانح دولت جلوید انتما که درینولا بذایر نیرنگسازیهای بخت و منصوبه بازیهای اقبال از عالم غیب چهره نمایشنه علت انهدام بغیان دولت نظام الملک شد آنکه چون اراده ازلی بلاستیصال کلی او تعلق پذیر گردیده بود لاجرم بدست خود اسباب عذاب و نکال خود مهیا و آماده ساخته در تخریب بنیاد دولت خویش کوشید - چنانچه وکیل و سپه سالار خود نفع خان پسر کلان ملک عنبر را که چندی ازین پیش بنابر سود ظن و بدگمانی زندانی ساخته بچای او مقربخان را که از علامان بزرگ و معتراد بود بسپه سالاری و اخلاص خان حبشه را بوکالت برداشت بود چون از مقربخان و افراد او کاری بر نیامد درینولا از حبس برآورده بخدمات سابق نصب نمود - بذایر اینمعنی مقرب خان از نظام الملک نومید گشته در مقام بندگی درگاه گیتی پناه شده بوسیله رسی و رسیل از اعظم خان درخواست امن نامه نمود - آن خان والا شلن حقیقت را بدرگاه عرض داشت نمود و حسب الاستدعا فرمان استمالت آمیز بقام مقربخان عز صدور یافت - بعد از ورود آن فرمان نواش عنوان اعظم خان تالنجی دوریه^(۱) را که از معتمدان نظام الملک رویش دست مقربخان بود و با دوازده کس دیگر از جانب او بقصد سهم سازی آمده بحضور خود طلبیده فرمان جهان مطاع رانمود - مقربخان از تقریر او امیدوار مرحمت خدیو روزگار و دانهاد بندگی درگاه گیتی پناه گشته و از همه جهت جمیعت خلطر اندوخته روز دیگر با سلیر همراهن متوجه اردوی ظفر قریں گردید - اعظم خان بجهت مزید امید و تمدید مقدمات دلچوئی و تقد خلطر او از راه اعزاز و احترام جانش در آمده مختلف خان را با چندی از بندھائی درگاه والا باستقبال ارسالداشت و خود نیز از روی از بیان مواد استمالت تا کفار معسکر اقبال برس استقبال

(۱) در بادھائے نامه تاصاحی و تاباجی مذکور شده حجمه اول - صفحه ۳۷ *

شنافت و او را معزز و مکرم از راه بمذل خود آورده در تمہید مبالغی احترام
و اکرام او کوشیده فخست او را به تشریف خلعت و خنجر مرضع و چهار
اسپ و دو فیل و یک لک روپیه از سرکار خاصه شریقه امتیاز بخشید - آنگاه
به تسلیم منصب شش هزاری شش هزار سوار سرافراز فرموده صد دست
خلعت و صد شال و هفتاد اسپ بهمراهان او داد - و دو صد و چهل کس
از ایشان را در خور پایه و مقدار بتجویز مذاهب و افعال و مدد خرج
نواش فرمود *

درین اثنا زندله سر لشکر عادلخان بغاير مقتضائی وقت باعظام خان
پیغام داد که چون مصلحت بلاد و عباد در ضمن علم و صلاح مندرج
است - اگر اولیامی دولت ابد قرین بادشاهی از راه خیر خواهی زیست
و سپاهی نز آمده از درگاه والا در خواه عفو زلات و میحو تقصیرات عادلخان
نمایند - من بعد من متعدد تطوع و تعبد عادل خان میشوم که بدستور معهود
در مقام بندگی و خدمتگاری بوده دقیقه از دقیق فرماینده ارجی فامری
نگذارد - و علامت انقیاد بالقوه او اینکه بان فعل شیخ معین الدین لیلاچی
را که پیش ازین با پیشکش روانه درگاه نموده ثانیاً در بود را باز داشته بود
روانه نماید - اعظم خان بعد از رسیدن این پیغام حسب الصلاح
دولتخواهان بجانب پرگنه بمالکی و چیز کویه از توابع بیدر راهی شد که
تا رسیدن موسم برشكال آنجا اقامت گزیده بمقتضائی وقت عمل نماید -
چنانچه اگر مردم عادل خان بر سر عهد خود باشد بدرگاه والا عرضداشت
در باب فروگذاشت لغزشهمی عادل خان که بغاير عدم اختیار رو داده
التعس نماید - و اگر معامله صورت دیگر بر کند و این معنی از راهی تزدیر
و فریب باشد جزای آن بد عهдан چنانچه سزاوار آن باشد در کذل روزگار

(۱) در نسخه تقطیعه ای اصفهانی این مقام با اسم چوت کوته مذکور شده *

ایشان گذارد - و بناهای عزیمت صائب کوچ کرده در سه کروهی مغازل سابق برکنار آب و نجرا فرار نزول داد - و بموجب قرارداد معهود که در هر مغازل سرتا سرافواج اربعه همچنان سوار ایستاده می‌بودند تا همگی اردو فرون می‌آمد - و بعد از آن از هر فوجی چند سردار بذوقت یک کروه دور از معسکر رفته می‌نشستند تا مردم اردو کاوه و هیمه بغرافت می‌آوردند - درین مغازل نیز دستور العمل مقرر معمول شد - چون فحست فوست درین روز به تقدیم امور معهوده بعهده بهادر خان روھیله و شهباز خان و رشید خان انصاری و یوسف خان تاشکندی بود و غذیم درین ایام کمتر خود نمائی می‌نمود لاجرم این راه خاطر جمع داشتند و بفابر آن رعایت حزم و احتیاط بجا نیاورده تمام جمیعت همراه نیاورده بودند - قضا را از آنجا که بمقتضای قدر نمائیدهای قدرت است قضیه ناگهانی شبیه بقضای اتفاقی دو داد که سرداران ناچار قطع نظر از نگاههای عمله کهی نموده بچلاه گردی آن توجه نمودند - درین میانه چشم زخمی بایشان رسیده باعث کسر شان خیل اقبال گردید - تبیین اینحال آنکه نوجی از راجپوتان قبل از نزول موکب اقبال دهی را که سه کروهی معسکر اقبال واقع بود باراده تراج و تحصیل ما پحتاج دراب در قبل داشتند - و اهل آن ده باستظهار کثرت عدد و عده در پغا دیوار پست قصبه بمقام مدافعه و مقابله در آمده دست مجادله و مقابله برکشوده بودند - درینحال خبر به بهادر خان رسید که راجپوتان در بلڑا کشاوش آن دیوار بند فرو مانده در بند قام و نگ افتاده اند و نه راه ایستادن و نه روی برگشتن دارند - ناچار با همراهان بتصدد مدد ایشان شناخت و بهمان پا بر سر قصبه رفته بزودی دست برآن یافت - و همگان باستظهار یکدیگر در آن معمورة بر رفق دلخواه مراسم تاخت و تراج بجا آورده اکثر سپاهیان ایشان نیز از آنجا گرانبار روی بسوی اردو فهادند - بناهای این با ایشان

معدولی چند که عدد ایشان بچهار صد سوار نمی رسید ماندند - درین اثنا افواج مخالفان که بفضله ده کروه از اردو بوده باندار ترکناز فوجی لز سواران کار آمدنی جدا کروه پیشتر فرستاده بودند - قضا را فرستادگان در نزدیکی ده از حقیقت حال خبردار شده مسرعی بهجهت اعلام خبر فرستاده خود به نزدیک ده آمدند - بهادر خان و همراهان که بحسب عدد کمتر از ایشان بودند تکیه بر کارگری اقبال بی زوال کردۀ خاطر به قلت عدد و عدد که در اکثر اوقات بحکم کریمه کم من فئۀ قلیله غلبت علی فئۀ کثیره جمع ساختند - و بصولت شیر و ببر و سرمت باد و ابر بر ایشان تاخته در حمله اول آن بد اندیشان را از یکدگر پوشان ساختند - و آنها راه فرار پیش گرفته رفته رفته بهادر خان و بهادران را بسمت فوج کلان کشیدند - و چون همگی لشکر غنیم مثل رزوله خان و سرافراز خان و بهلوان و سایر سرداران عادلخان و نظام الملک که اطلاع بر حقیقت حال یافته اینمعنی را فوزی بزرگ و غنیمتی عظیم شمرده بودند با پنج شش هزار سوار جرار بطريق عجلت سر راه پیش گرفته راهی شده بودند اتفاقاً درین وقت رسیده اطراف ایشان را احاطه نمودند - و چون دلاوران عرصه سلحنت کار بر خود از عرصه کارزار تنگ نر دیدند فاچار از مرکبان فرود آمده کشاده ابرو به پرخاش چوئی و گین کشانی در آمدند - بنابر آنکه بسبیب تنگی فضای کار از نیزه و تیر پیش نمی رفت دست از کمان کشی کشیده و از سنان گذاری سرپنجه کوتاه ساخته کوتاه سلاح پیکار دشمن پیش گرفتند - و باین روش باعده آمیخته به شمشیر و خنجر و چمدهر در یکدگر آوریختند - مجله آن شیر مردان که هر یک یکه سوار عرصه مردمی او یکه تاز معرکه مرد افغانی بود بمقتضای مقام پیاده نز عرصه پیکار رخ کاری بروزگار نمودند که داستان رستم دستم در جنگ یارده رخ و قصه سام سوار از صفحه روزگار محو شد - و آخرکار شهباز خلن با همسر

نقد جان ندار راه خدیو روزگار کرد - و برادران رشید خلن و خویشانش
کارزار نماین کرده عاقبت بکار آمدند - و رشید خلن رخمی از عرصه
پیکار بر آمده بیخوبیشتر خود را باردو رسانید - و بهادر خان و یوسف خان
که رخم های منکر برداشته بودند چندان ترد و تلاش بجا آوردنند که
از هوش رفته در معرکه افتادند - و قریب شصت تن از برادران و خویشان
فرزینک بهادر خان دغیره در جلن بازی تقصیر نه کرده گوی سعادت
جوید یعنی شهادت از عرصه بیرون برداشت - و جمعی کثیر رخمی گشته
جراحت های کاری برداشتند - و چون اعظم خلن ازین قضیه اتفاقی
خبر یافت عذان پشنگ داده متوجه رزمگاه شد - و افواج غنیم بعد از غلبه
چون بهادر خان و یوسف خان را رخمی بدست آورده بودند آنرا غفیمتی
شمرده از بیم اعظم خارج سر خود گرفته بسرعت تمام گویزان شدند - و آن
خلن عظمت نشان بعد از فرونشستن آفتاب بنادرگاه رسیده چون معرکه
را از دوست و دشمن خالی دید پس از تگابوی بسیار اثری از غفیم نیافت -
ناچار بمعاودت نموده عذان الصراف به معسکر اقبال بر نافت - و روز دیگر
از آن مقام کوچ کرده بانداز تاخت و تراج پرگنه بهالکی و چیت کوبه
متوجه شد که شاید در اثنای راه خبری از مخالفان یافته ندارک آن جرات
نماید - بخابر آنکه در آن اطراف از فرط ویرانی نشانی از آذوقه سپاه و علیق
دواب نایاب بود و تا محل نور دست غله و کاه بدست نمی آمد بقصد
قصبه کلوپره که آبادانی تمام داشت راهی شد - معموری آن معموره
بمرتبه بود که با آنکه پیشتر از رسیدن لشکر ظفر اثر افواج غنیم در آنجا رسیده
بقدر احتیاج غله برداشته از بیم گویزان شده بودند هنوز آنقدر باقی مانده
بود که چندگاه لشکری را بسند باهد - چنانچه آنقدر آذوقه که تا رسیدن
قندھار کفایت بکند برداشته بقلایی آنرا سپاهیان بو الفضول آتش زده

سوختند . و از آنجا روانه شده در موضع سدهیر که زیگ بوم است
و در خور اقامست موسم برسات کاه و غله فراوان دارد منزل اقامت برشکال
اختیار نمودند *

از جمله عذایات بیغوارات حضرت پادشاهی ظل‌الهی که درینولا پرتو
به فردیک و دور اندادخانه و خبر آن چون اثر خورشید انور به هفت کشور
دویده بخشش و بخشش سکندر دوتاییست که از کوتاه نظریهای اندیشه
نباه سبقاً خوبیشی فردیک خان جهان را منظور داشته و از سعادت
جلادانی دوری جسته با آن مقهور پیوسته بود چون درینولا کثیر تقصیرات
را که در شریعت کرم و طریقت کرام شفیعی ازان وجیه تر نمی باشد
بشفاعت اورد لاجرم حضرت ظل‌الهی از آنجا که سلیمانی من جمیع الوجوه
تابع ذات می باشد رقم عفو بر جریده جرمیه بی حساب او که جز منفرد
الهی معنو آن نمی تواند نمرد کشیده زلت او را بخشیدند و بتازگی
در سلک بندهای درگاه انتظام دادند *

خرامش نواب قدسی القاب ممتاز زمان و مریم حوران باهندگ گلگشت ریاض رضوان ازین دار ملال

بهشتی است گیتی بسی دلپسند * دلی گلستانیست در خل رند
بجز خل محفت که در دل خلید * گلی عیش زین بستان کس نه چید
چون مشیت الهی بسرانجام مصالح کار خانه عالم و انتظام
دار الخلافه آدم تعلق پذیرفت - حکمت کامله ربانی اقتضای آن نمود

که جمعی در هر روزگاری از نهانخانه عدم به [قصر]^۲ وجود شناخته تا وقت فرصت دهد و روزگار مساعدت نماید از نیل انواع سعادت و شقاوت به نهایت مرانی کام و مرام رسیده متوجه عالم بغا شوند - پس از آن زمرة دیگر بر روزی کار آمده و چندی مانند پرکار سرگردان این وادی بوده هرگاه وقت آن رسید بهمان دستور بی توقف ازین علیت سرا رخت هستی بر بندند - پس خردمند سعادت یار آنست که درین پیغوله نپائدار پای ثبات و قرار نیفشارد و فرشته سرشت آنکه این دیوالخ را وطن گلا اصلی نه پندارد - زیراکه سر منزل حسن عاقبت و دار الامان عافیت مهاری دیگر است و امن آباد روح و راحت جانی دیگر - لاجرم نعمتش پایدار نیست و راحتش برقرار نه - درینصورت سلیر کائنات از ذره گرفته تا خورشید در معرض سرایت آفتہ فنا و زوال اند و سرتا سراعیان وجود را آسیب اصلیت عین الکمال عدم در دنبال *

کسی کم درین دار دارد بیاد * که بیشه از دمی بود خندان و شاد شمار الم بیش و راحت کم است * بلی عمر شالی همین یکدم است چو بلبل بیرون باع باید گریست * که جز در خور یکدهن خفده نیست ازینچیست که همه خیر این مکان دلخوب اعتماد را نشاید و نعمت و راحت این فنا کده بی بقا جاودان فپید - لذتیش از آن رهیں اندوه و الم است و شور و سورش از آن آمیخته بهزار گرفه محنت و غم - که بهرچه علاقه خاطر آدمی زاد بیشتر فنا و زوال پیشتر بداران تعلق پذیرد - و بدآنچه ماده دل بستگی انسان زیاده تر بود راه نزول حوادث بآن کشاده تر گردد - شاهد حمل حادثه ملالت زای و واقعه کدورت افزایی نواب قدسی القلب ملکه حمیده صفات و فیض برکات مثنیم زمان رابعه دوران ممتاز محل بیگم

است در عین این اینفعال که شاهد دولت و اقبال بسعادت چهره افروخته روزگار
بکام و مقاصد حسب المرام هوا خواهان شده - و گردش چرخ دوار برطبق
آرزوی خاطر و فق مدعایی دل موافقان گشته - چشم بد لیام از روی
بغشت بیدار نیکخواهان این دولت دور بود و آسیب دستبرد حوادث
گینی بر بد اندیشان ایشان مقصور - روی نموده عیش مقدس را مکدر
و منفص ساخت و کوه کوه الی و اندوه به قبله روزگار پیش آمد - و غبار
بلفت و گرد وحشت از رهگذر افس و الفتی که بدان بانوی بانوان جهان
داشتند در آئینه خانه خاطرکه نورستان قدس و صفوت کده افس بود راه
یافت - و کیفیت این معنی غم اندوز که در آخرهای شب چهارشنبه هفدهم
ذی قعده سنده هزار و چهل هجری بیست و ششم خورداد اتفاق افتاد آنکه
چون هنگام وقوع راقعه معهود که ناگزیر مقتضای پسری هست در رسیده
بود بناهی فرزیک شدن وقت وضع حمل از روز سه شنبه تا نیمه شب
چهارشنبه عسر ولدت کشیده بمجرد تولد صحیه حال برآن بانوی خجسته
سرشت تغیر یافته ضعف بمنی کمال استیلا یافت - و رفته رفته آثار رحلت
بمیان آمده فی الحال بواسطت بادشاهزاده جهان و جهانیان پغاه بیگم
صاحب در خواه تشریف اعلیحضرت نمود - آنحضرت بمجرد استماع این
خبر ملالت اثر بی اختیار از جا درآمده به کمال افطراب و بیتنی بحالین
همدم و همراز دیروزه خود رسیده از بیدار آخرين و ملاقات و اپسین ذخیره
مدت دوری اندوخته - و آن ملکه والا نژاد با دلی درد آگین و خاطر حسرت
گزین گزین مرتباً مراسم وصیت و وداع بجا آورده تا دم آخر در خواه مهربانی
و عذایت در حق شاهزادها و مراعات جانب والدین خود نمود - و سه گهی
از شب مذکور باتی مانده دعوت داعی ارجعي بگوش تسلیم و رضا نیوشیده
برحمت حق پیوست - و در روفه دارالسلام با مقصورات فی الخیام بخرام

آمده در قصور جنگ عدن با حور عین آرام گرفت - سلیمان مسند گزینان حرم
سرای خلافت به مراسم تعزیت قیام نموده زمین و زمان از جا در آوردند -
و بنوته جان گداز و مویه غم پرداز کلفت افزای ملالت پیرای عالم گشته
عشرت کده گینی را مصیبت کده غم والم ساختند - و قبور کلی و خلل
عظیم به جمیعت خاطر اقدس راه پافته چند روز از پوادخت شغل خطیر
خلافت باز داشت - و غبار کدورت و کلفت مزاج مبارک را بنوعی متغیر
ساخت که سالهای دراز از لباس رنگین و نفمه و عطیات فو آئین و مجلس
آرائی به جشن عیدین و وزن وغیره اهل محظوظ نبوده بی اختیار اشک از
چشم مبارک روان بود - و این جهت میان دیده بی دیدار آن غمگزار
غبار کدورت بهم رسیده ابواب عیش ظاهر و باطن مسدود شد - مجمل نعش
آن عصمت قباب در باغ زین آباد آنروی آب^۱ امانت بخاک سپرده آخر
روز پنجشنبه آنحضرت بر مرقد منور آن زفت افزای صدر چفت
تشریف برده دریا دریا جواهر آبدار اشک بر آن توتی مقدسه ریختند - و بعد
از قرأت فاتحه و ایصال خیرات و میراث قرین سعادت معاودت فرموده
مقرر نمودند که هر شب جمعه بهمین دستور بزیارت حظیره آن خاتون والا
مرتبه تشریف می برده باشد *

بی شایعه تکلف از وقوع این واقعه الم اندر شکیب و آرام ازان سرمایه
آرام جهان رفته بازن مرتبه بیقراری انداخت که آثار تاسف و تحسر آنحضرت
در جهانیان اثر کرده - و بی طاقتی و بی تلبی آن باعث تمکین کون
و مکان زمین و زمان را از جا در آورده بعموم قدسیان نیز سرایت نمود -
و خرسن صبر و قرار عالمی در ورش گاه صرص بیطاوتی و بیقراری قدر جزوی
پایداری نکرد *

* ایجات *

غسم بادشاهان غسم کشوریست * بهترن جداگانه آنرا سریست
جهان را برخی آورد رنج شاه * بگینی گند روز روشن سیاه
پکی گالبند دان جهان سربر * که دارد در تاجور حکم سر
چو از رنج پاتن دگرگون شود * نگه کن که از درد سرچون شود
بی مبالغه و انراق که هیچ محب صادق العقیده حقیقت شعله بعد
از رحلت محبوب ارجمند دل پسند و نادر باین مرتبه در تقدیم مراسم تعزیت
و سوگ نگوشیده باشد که از آنحضرت در پاس جمیع آداب ملائم آن حبیبه
عزمیزه مراتب سوز و گداز بوقوع آمد - چه از تاریخ رحلت آن بالوی والا
مقدار نست از تعامی مستلزمات نفسانی باز داشته در شبانروز یک نفس
از حزن و اندوه فارغ نبودند - و هنگام تعزیت روز یادکور علی الخصوص
در ایام طوی و جشن و عیدها وغیره چون دولت خانه معلى زیفت آرایش
یافته جای آن غمسار خالی بمنظور مبارک در می آمد بی اختیار دیده
مبارک اشکبار شده چندین بی تلبی و بی طاقتی می نمودند که اهل
مجلس و حاضران وقت از مشاهده این حال بیکبار از جا رفته نومه و زاری
آغاز می نهادند - و بارها می فرمودند که سلطنت دنیا و لذت بادشاهی
که با وجود او میخواستم اکنون بی او سبب افزایش کلفت و نکورت گشته
لیدن روی هیچکس خوش نمی آید - و کثرت آلام جدائی در باطن کلگر
شدۀ از مشاهده مجلس روزگار و اسباب دولت و عشرت جز وحشت
و کربت نتیجه دیگر مرتب وقت نمی گردد - چنانچه سالهای دراز در هر ماه
نمی تعدد مانند صبح بلس کفری اختیار نموده از اقامت مراسم سوگ
و عزا چیزی باقی نمی گداشتند - و از حاضران مجلس نیز کسی را قدرت
آن نبود که خلاف مقبعت آنحضرت نموده تن بلس دیگر دهد - الحق

جای آن داشت که در مقدم آن صاحبۃ روزگار که در مکارم ذات و صفات بالذات اقتضائی خیر داشت زیاده ازین مراسم تعزیه بوقوع آید - و رابطه افس و الفت که بحسب تعارف و تفاسیب عهد المست حوادث و ثاق آن دست بهم داده درین عالم باعث کشش شده پیوند ارتباط استوار و محکم ساخته با دیگر ازواج مثل صدیقه صفیه مظفر حسین میرزا صغیری و کریمه شاهنواز خان خلف خانخانل چنین در میان نبود که این ملیه نم و الم پیرامون خاطر علطر گردد - و قطع نظر از وثیة دلیستگی و تعلق آن خاتون پاکیره اطوار همه وقت در صدد دلجهوی و خوشنوی آنحضرت بوده در هر حال کمال خدمتگاری و نهایت پرستاری بجا می آورد - و در شالی دنم و علیقیت و الم دمساز و همدم بوده دقیقاً از دقایق مرائب رضاجوی فروگذاشت نمی کرد و معهداً از خدیو روزگار چهارده نوبت متنکفل حمل با امانت گشته از آنجمله چهار پسر و سه دختر انجمان آرامی خلد برین و هم نشین حور عین آمده - و چهار پسر و سه دختر که هفت اخترسپهر اقبال اند و هر هفت جمال شاهد جاه و جلال تا روز قیامت ریفت دیباچه روزگار هفته و ماه و سال خواهد بود - نخستین شرعاً پیش رس نهال دولت آب گوهر عصمت و عفت جهان آرا بیکم صاحب - دوم فرخنده اخترسپهر کامرانی شایسته گوهر درج جهانی و لا نظرت سعادت پژوه شاهزاده محمد دارا شکوه - سوم زیور افسر دولت و اقبال بیفت انجمان عز و جلال طغرای منشور ابداع شاه شجاع - چهارم شرعاً شجره دولت درج گرانملیه عصمت روش آرا بیکم - پنجم سیومین دکن (کین خلافت اختر اوج عزت و کرامت منظور لظر سعود گردنیں صاحب بعضت همایون و فریدون بادشاهزاده کامل النصاب تمام الفضیب سلطان محمد اوزنگ زیب ششم تازه گل گلشن آدم نقش مراد جهان مراد بخش عالم - هفتم

آخرین نتیجه مهد علیا گوهر آرا بیکم - امید که تا جهان برقرار باشد و فلک پایدار مدار زیب و زیست روزگار بزین هفت کوکب اوج عزت و اعتبار باش * در آنوقت که این حادثه عالم سوز وقوع یافتد از سن شریف آن غفران مآب سی و هشت سال و در ماه شمسی و سی و نه سال و چهار ماه و چهل روز قمری سپری گشته بود - ولدت با سعادتش چهاردهم و جب سنه هزار و پیک موافق بیست و هشتم فوریه ماه و در سن بیست سالگی بشرف ازدواج این زیور بخش تاج و نخت تشریف سعادت یافته نوزده سال و هشتماه و نه روز قمری و نوزده سال و یکماه و شش روز شمسی شمسه ایوان سلطنت و شمع انجمن خلافت بوده - تاریخ ارتحال آن یادوی روزگار بی بدل خلی موافق حق و حساب چنین یافته * مصراج *

جائی ممتاز محل چفت باد

چون مدت شش ماه ازین قضیه غم الدوز منقضی گشت
باشاهزاده محمد شجاع بهجهت رسانیدن نعیش اقدس آن ملکه قدسی
 خصال به دارالخلافه اکبرآباد مقرر شده رزیر خان دیرین بندۀ معتمد درگاه
 والا وزیداً نسوان سنتی خانم که خدمت وکالت و پیشستی آن حميدة
 خصال داشت بهراهی متحفظ محفوظه مغفرت نامتناهی مجاہات
 اندرخندند - و همه راه بطعام و انعام تقدرا پرداخته بعد از رسیدن اکبرآباد در
 سرزمین بهشت آئین واقع جنوب رویه دارالخلافه مشرف بر دریانی جس
 که منعلق بر لجه ملن سنجیده بود و در عوض حضرت خلافت مرتبت منزلی
 عالی بنا تراز منزل مذکور بر لجه جی سنجیده نبیره اش برلی تبحصیل آن
 داده بودند بخاک سپردند - و بر سر آن مرقد منور نخست از روی تعجیل
 گنبدی مختصر اساس نهادند که نظر نامحرم بر حرم مرقد آن محتجبه
 جلبک عصمت نیفتند - آنکه در آن سرزمین غیض آئین آسمان اساس

روضه عالي بنيان که بعثافت رفعت و علو قدر و عظمت همان ابروی عالم
خاک است سراسر از الواح سنگ مرمر طرح اندلخته هر دوسرش باقی
دلنشیں فردوس نشان ترتیب دادند - و برپک جانبش مسجدی رفیع بذیاد
و جانب دیگر قرینه آن مهمانخانه عالي فضا و اطرافش حجرها و ایوانهای
دلكشا و پیش دروازه اش چندین چوک نو آئین و سراهای فرج افزای که به
فسحت ساحت و ندرت هیئت بر روى زمین مثل و قرین ندارد بذیاد
پذیرفته - در مدت بیست سال تمام آن عمارت که بذیادش زمین را طبقه ایست
هشتمن و کلاهش آسمان را طارم دهمین بصرف پنجاه لک روپیه با تمام
رسیده به نهایت بلندی قدر و مفرزلت و ارجمندی زیب و زینت ابروی
کهن طارم چرخ کبود گردید - حضرت ظل سبحانی تمامی متروکات آن مغفرة
مرحومه را که از اشرفی و زیور و جواهر وغیره از یک کورو روپیه زیاده بود
نصف به بیکم صاحب و نصف به شاهزادهای دیگر مرمت فرمودند -
و چهار لک روپیه نصف نقد و نصف جاگیر بر سالیانه مقررا آن تقدس
نقاب که سابق شش لک روپیه بود افزوده سایر مهام دولت که به
مهد علیا مقرر بود باین صاحبته زمان مفوض گشته دیوانی و میرسامانی
باسحق بیگ یزدی که منتصدی سرکار آن مرحومه بود مرجوع شده خدمت
پیش دستی و سرانجام خدمت محل بدنستور سابق بستی خانم مقرر
گردید *

مقرب خان دکنی که بسیار کار طلب و جوان تنومند مردانه و در خانه
نظام الملک عده تری ازو نبود از سعادت منشی بندگی درگاه اختیار
نموده از دکن متوجه آستانه فرسوده اقدس گشته بود بیست و یکم ماه مذکور
رسیده بمراد خاطر فیروز گشت - و پانصد مهر بر سبیل نظر گذرانیده بمرحمت
خلعت و چمدھر و شمشیر با پرده مرصع و اسب تبعاق و انعام چهل هزار

روییه نواوش یافت - و هم درین ولا اعظم خان که حسب الحکم جدیده از بالا گهله متوجه شده بود بملازمت فایز گشته هزار مهر و هزار روییه برشم فدر گذرانید و خدمات پسندیده او خصوص فتح قلعه دهلور و تاخت بر سر خان جهان و شکست او که سرمایه آوارگی آن نباشد رای بود مرزد استحصال و موقع تعصیت گشت - آنکه مرشد حقیقی که خدای مجازی بندهای درگاه اند برای ارشاد در آمده خان مذکور را از لغتشی چند بی روش که ازو سرزده بود و لز راه تدبیر و طریق کنگاش دور بود آنکه ساختند - از جمله محاصره حصار دشوار کشانی پرینده با وجود عدم وجود آنوقه سپاه و نقدان علف دواب - و هم چنین ترکیاز سرحد ملک عادلخان با قرب موسوم برشکال که در حقیقت عین انحراف بود از شاهراه نمایان تدبیر درست - چه با وجود مقاضی وقت و فصل تا انقضای موسه باش حال نیز مقتضی اقامت در موضعی بود که دریاست سپاه آنجا فراوان یافته شود - اعظم خان به فاهنجهاری حرکت خود اعتراف و اقرار نموده مریدانه عنبر بیطریقی خویش بهمه طریق از رهگذر معذرت خواهی خواست *

هم درین تاریخ از نتایج اقبال نامتناهی بعون الہی امری که ثمره آن قهر بدخواهان دولت جاودان بود بظهور آمد چنانچه در ضمن عرضداشت سپهدار خان بوضوح پیوست - که چون نظام الملک از روی نادانی و بدکنگشی فتح خان پسر علیرحمتی را که مدتی محبوس داشت از قید برآورد بنحویه سبق ذکریافت آن بدرج بنا بر آنکه میدانست که نظام الملک از راه اضطرار اورا نجات داده بعد از رفع ضروریات باز زندانی خواهد ساخت - لاجرم از روی پیشدهشی بی نظام را گرفته در مطموره زندان مکفای اعمال ناشایست مقید نگهداشت - و ظهور این لطیفة غیبی بظایر آن بود که حضرت صاحب قرآن نافی فاهنجهاری و بی روشنی او را بروزگار که از

دستیاران این دولت پایدار بل از پیشکاران این کار خانه سلطنت جاردانه است حوالت فرمودند تا از پاداش دهی و انتقام کشی او به بهترین وجه سزا کدار نبکار خود بیاید - لاجرم باخرای روزگار دشمن دیرینه کینه جوی خوبی را بر سر خوبی گماشته همانا بدهست خود تیشه بر پام خود زد و به نیزی سعی خوبی پهلو به نوک خنجر سپرد *

پنجم شهریور مژل پمین الدله آصف خان که بعلت عرض عرضه جسمانی صاحب فراش بود از فروع انوار قدم آفتاب اوچ خلافت غیرت مقازل قمر گردید - و خان والا مکان سپاس گزار این عقایت بی الداره شده از غیض قدم آن عیسی دم مسیحی نفس شفای کلی پانجه سمهایه صحبت ابدی بدان اندوخت *

از سوانح این اوقاه، که در لشکر خواجه ابوالحسن اتفاق افتاده درینولا معروض اقدس گشت آنکه چون خواجه مذکور بعد از فتح قندهار پاتر شیخ مالو برای بسر آمدن موسم برشکال پسندیده در دامن کوهی بر کنار رود خانه بغايت کم آب فرد آمد - قضا را نهم شهریور بارش عظیم واقعه شده رفته رفته رو به شدت گذاشت - چنانچه در پهرو دو گهربی گذشته آب رود طغیان عظیم گرفت و از کوهسلار نیز سیلی شور انگیز بغايت تند و تیز فرود آمد و از دور راه آب رود و سیل کوه که نمودار طوفان نوح بود از دور سوی درمیان گرفت - و سرتاسر مردم اردو که از وحشت ظلمت شب و شدت بارش سعاب نه روی مقر و نه راه مفرد اشند مضطرب شده از جا نه آمدند و بی پا و بی جا شدند - چنانچه خواجه و اکثر سپاهیان بر اسپهای بی زین سوار شده بپایمردی شفاوری بادپایان از مهله مهله آن سیلاب بی پایان جلن مقتی بیرون بردند - و قریب هزار تن از سپاهی و سوداگر رخت حیات به سیلاب بُندا دادند - و اموال و اسباب بسیار و چلر پایان بی شمار از

اسب و شتر و امثال آن تلف شد - چنانچه از سرکار خواجه هفت هزار اشرفی و دلا هزار روپیه و مجموع کلخانجات از توشگخانه و قورخانه و فراشخانه و امثال آنرا آب برده تا بمدم دیگرچه رسد - بعد از رفع طغیان چندانکه در سیل آن جوبار لوازم جست و جو بجا آوردن که شاید از آنچمه چیزی بدست افتد سوسی نداد و پیشیزی بچنگ پژوهندگان نیفتاد - اگرچه در برخوردن بدان نقود جمعی تهمت زده و بهتل آسود شدند لیکن دافندها نهان و آشکار مرسل زیاج و منزیل بلزان دانداست که آن گنج روان آب برده که پای کمی از گنج باد آورد نداشت بدست باد دستی چند افتاد پا خاک امانت دار عالم سایر گنج خانها آنها را نیز در زیر دامان پنهان ساخته تا پیدا شدن صاحبیش دیافت بکار برد - و همدرین تاریخ مرحمت خان بخشی احديان که ابراهیم نام داشت و اسد خان معمولی در لاهور در لباس تقاضای اجل طبیعی خلع خلعت مسلuler نمودند - و راو سور بهورتیه نیز بدین مستور از مانم سرای دهر فنا گرای گشته بسوی مصر خوش باز گشت - و همدرین تاریخ از وقایع صوبه او دیسه بعرض عرض در آمد که در همسائگی خانه سید پورش خان برده انباری پرباروت واقع بود و آتشی از غیب بدان رسیده از عالم سایر آفت‌هایی روزگار که مأخذ الجار بالجهار صفات اوست سرایت به نشیمن آن سید مرحوم نموده او با دوازده تن از همنشینان بآتش همسایگی آن انبار خانه سوخت - هفتم ماه محمد علی بیگ ایلچی را بعنایت خلعت فاخره و یک زنجیر فیل با حوضه سیمین و انعام شصت هزار روپیه نقد نواش فرموده معزز و مکرم رخصت دار الخلافه اکبر آباد نمودند - و خلعت و پنجهزار روپیه نقد به محمد تقی تحولدار اسباب سوغات مرحمت فرموده نور محمد عرب را حکم شد که تا اکبر آباد همراهی گزیند *

بیست و چهارم موافق دو شنبه سلیمان ربيع الاول سنه هزار و چهل
 هجری انجمان وزن اقدس قمری سال چهل و دوم از عمر ابد مقرور
 به فرخی و خجستگی آذین سپهر هشتاد و تریون فرنوس بربن پذیرفت.
 و سایر مراسم و لوازم این روز که درین بزم مسعود معهود است از وزن
 آنحضرت با سایر اجلاس نقود و وظیف مقراة و آئین عیش و عشرت و داد
 و دهش که مانند دولت روز افزون سال بسال در افزایش است به بهترین
 وجه صورت بست. درین ریام انواع بصر مواجه مرحمت بادشاهی که
 پیوسته مانند دریائی رحمت نامتناهی در جوش است و نیض سرهارش
 که سوج طوفان بر اوج می زند چنانچه ذره تا خورشید و ماه تا ماهی را
 فو گرفته بساحت ساحل امیدواری نصیریخان رسیده ماهی مراتب
 که در دکن نشان کمال پژوهش مکانت و رفعت مکافست و والیان ولایت
 مذکور کسی را که شایان رعایت نمایان دانند باین مرتبه می رسانند
 مرحمت شد. درین روز سعید خان بصوبه داری کلیل از تغیر لشکر خان
 سعادت اندوز شده مذقبش از اصل و اضافة چهار هزاری ذات و چهار هزار
 سوار قواریقه و شمشیر خان بعذایت خلعت و نقارة و منصب سه هزاری
 ذات و سوار سرافراز گشته بجهلی سعید خان قبهنه دار هر دو بنگش شد.
 و لشکر خان مذکور با آنکه پیری او را سخت نمیگفته لختی به سنتی
 عقیده و نسبت رفض متهم بود بذایین معنی ازین منصب معزول شد.
 و چون خبر آن جهان شدن را و تون که از ب福德هی عمده و شایسته درگاه
 گیتی پناه بود بمسامع والا رسید سراسل تبیره اش را جانشین او فموده
 بخطاب راو و منصب سه هزاری دو هزار سوار و مرحمت جاگیر نر وطن
 که بوندی و پرگفات آن حدود باشه سرافرازی بخشیدند. و ماده هستگمه
 پسر را و تون را به منصب دو هزاری ذات و هزار و پانصد سوار از اصل

و اضافه سر بلند گردانیدند - لرین مقام بذلبر تقویب مذکور اسم ستر سال پایراز امری چند بدیع که از گویی ناتبه پدر او با وجود خوراسی "جهن" و اختصار بقیه سرمی زد سخن را رنگین می سازد - از جمله آنکه خود را در میان دو شاخ درخت که هر کدام به سطحی سنون شامیل‌الهای باشد جا می داد و پشت بر شاخی داده و پایها بر شاخ دیگر نهاده بازدک زویی از یکدگر جدا می‌ساخت - و شاخ آهوان هندوستان را که بغلیت استوار و ضخیم می باشد چنانچه فیروزان عظیم هیکل و تذاران سطح پذچه قوی بازو نشسته کله او را در میان دو ران گرفته بزرگ نام می شکستند او بر پا ایستاده بدست می شکست - و در چابکی و جلدی و تیزی و سبک خیری بدان مثابه بود که هر دو پا را جفت کرده خود را بر سر دیواری که سه ذراع ارتفاع داشته باشد می‌گرفت * .

از سوانح این ایام رسیدن عرضداشت فتح خان پسر غیر است بذریار سپهر مدار - و سبب ارسال عرضداشت آنکه چون قبل ازین اوقات چند مرتبه آن حبسی نژاد بعد از حبس نظام الملک عرضداشته بود که این فدوی غلام بذلبر هوا خواهی بندگان حضرت خلافت پناهی بی نظام تیره ایام را که پیوسته در پی اعلام فا فرمانی و عصیان شده همه جا در مقام اظهار بقی و طغیان بود بدست آورده در زندان پاداش اعمال بد به روز خودش فشارده اگر پرتو عنایت بندگان حضرت سلیمان مکان بر ساحت رعایت احوال این بندۀ افتد از سر نوجبه بندگی را بتمغای داغ عبودیت هلال وار فروخ بخشد - و این کمترین نیز هلال وار تا زندۀ باشد بندۀ بوده در م تمام اقامت بندگی مراسم اطاعت و اتفاقیاد پا التزام خواهد نمود و لوازم سر افگندگی بجا آورده از نه دل کمر عبودیت بر میان خواهد بست - و بقدر مسترس سر پذچه سعی و کوشش

در دولتخواهی و همراهی هوا خواهان بدفع بدستگالن دولت ابد پایان
خواهد کشود - و چون از موقف خلافت فرمان جهان مطام مشتمل
بر انتظار عذایت و استعمالت در جواب صادر نه لاجرم قتل آن
واجب الدفع را که عقلآ و شرعاً واجب می دانست از مرضی آنحضرت
آنگاهه همت بر امر آن مجبم گذاشت - و بلا توقف بهانه دست برد
اجل طبیعی را دست پیچ ساخته آن گران جلن خفیف العقل
را خفه ساخت - و پسربده ساله او را که حسین نام داشت جانشین پدر
و دست نشان خود نموده جمیع عمدہای در خانه او را از میان برداشت -
مثل خواصخان که نظام الملک جانی فتح خان باوداده بود و شیخ
عبد الله معلم او که در جزئیات امور ملکی و مالی مدخلی کلی داشت
وسید خلیفه قلعه‌دار سابق دولت آباد و سادات خلن و سیدی بلال
مشاطب به شمشیر خان و اعتماد راو و دیانت راو که معتمد او بودند -
چون این گروه را آنجهانی ساخته خاطر جمع نمود و جمعی دیگر از
نژدیکان او را زندانی نموده از سایر مواد جمیعت حواس اندرخست آنگاه
حقیقت اینواقعه را که از روی بی حقیقتی تمام از آن ناسپاس لحق شناس
سرزده بود بدریلر سپهر مدار عرضداشت نمود - و اینمعنی با آنکه چندان
مرضی طبع مبارک نبود باوجود کمال اقتدار بر استیصال او از تقصیرش در
گذشتند و ملک او که مشرف بر تسخیر شده بود بدو باز گذاشتند - بنابر
آنکه بی سعی امر آنحضرت بدستگال دولت ابد اتصال دفع شده با او درین بلب
عنیبی که خلاف مقتضای وقت بوده باشد نه فرمودند - و فرمان قضا نشان
متضمن اظهار عذایت بدو نوشته نوادر جواهر و قیلان نامور آن سلسله را که از
دیرگاه باز فراهم آمده بیجا در دست او بود طلب فرمودند - و بسلطنت
فرستاده او پیغام دادند که هرگاه اشیای مذکوره با پسر خود بدرگاه والا ارسال

دارد ملتعمات او بر طبق خاطر خواه و فرق توقع بموقع وقوع خواهد
پیوست - و فرمان گینی مطاع مصحوب شکر الله عب و کس فرستاده او
با کهپوہ مرصع دیک راس اسپ عراقی صریح مزین به زین زر نوز
و اسپ راهوار صبا رفتار از راه سرافرازی او ارسان داشتند *

باعث ارسان یمین الدوّله آصف خان به سرداری عساکر قاهره به بالاگهاد نویت دوم

چون در وقت تعیین موکب اقبال بجهت تدبیه و تابیب نظام الملک
عادلخان باور دم موافقت زده قلعه شولاپور ازوه گرفته ابواب مصالحة
و معاهده باو مقترح داشت و ازین راه طریقه بیروشی و بیراهه روی
فرا پیش گرفته همه وقت معاونت او می کرد لاجرم بحکم وجوب گوشمال
آن گردن کش سرتاب درینولا چند سردار معظم با خیل و حشمی عظیم
بسرداری سیه سالار جم اقتدار یمین الدوّله آصف خان بتلاج و تخریب
ولایت بیچاپور و تدبیه و تابیب اهل آن دیار تعیین نمودند - و بنابر دسم
پیروزه این کشور که در مجازی اختیار سفر اگر مقصد نرسالت مشرق باشد
بر قیل سوار میشوند و بجهت مغرب بر اسپ و بطرف شمال بر
نخست روان و پالکی و بجانب چنوب بر رته چنانچه سابق سمت گذارش
پذیرفته - چون سفر یمین الدوّله جنوب رویه بود لاجرم حضرت جهانگیری از
روی کمال مهریانی " هقدهم آذر دستور اعظم را بمرحمت خلعته خامه
و چارقب طلا درزی و شمشیر مرصع دو اسپ دیو زاد یزی پیکر و فیل
اهرمن نژاد خجسته منظر بآبراق نقره و پوشش متحمل زیافت و ماده فیل

دیگر بنازگی ارجمندی و سربالندی بخشیده - و مرحمت پک مفزل رته
را غنیمه آن مراحم عمیمه فرموده مرخص آن صوب ساختند - و سرداران عظام
از حضور پر فور درین فوج عمل صوج بدین موجب سعادت تعین پذیرفتند -
اعظم خان و راجه گچ سنگه و سید خان جهان بارهه و شایسته خان خلف
آصف خان و خان زمان ولد مهابت خان و راجه چی سنگه و معتمد خان
و سردار خان و الله پرسی خان و راجه بهزار سنگه و میر عبد الهانی
باصالنخان و جمعی دیگر از ارباب منصب والا - و از جمله دکنیان
یاقوت خان و خداوند خان و اوداجیرام و کمیلوچی بهمنسله و بهادرچی
و امثال ایشان - و هر یک از امرا و سرداران در خوز مرتبه قدر و مقدار بتنوع
غایبات نامتناهی حضرت ظل الهی از خلعت و خنجر و شمشیر و اسپ
و فیل و انعام تقد که همیق مقام مقتضی به تفصیل مراتب آن نیست
اعزاز و اکرام یافتد - و هزار سوار از احمدیان تیرانداز با هزار سوار بندوقچی
و چهار هزار پیاده بندوقچی نیز بارابهای توپ و فیلان با ضرب زنها که آنرا
در هندی هنگال خوانند از دربار بهم راهی این فوج متین شدند - و فرمان
شد که چون سپه سالار اعظم بعالا گمک رسد خواجه ابوالحسن و راجه
ججهماز سنگه بندیله و سایر همراهان و هم چنین عبد الله خان بهادر
فیروز چنگ با کومکیان خوش و نصیرخان و راجه بهارت و جمیع لشکر
کومکی تلقانه بیدرنگ به فوج اعظم پیوندند - و آن سور هم در حضور
النور توڑک و ترتیب افواج لشکر منصور بروشی شایان و دستوری نمایان که
دستور العمل اعیان سلطانی در جمیع احیان شلیبد برین موجب مقرر فرمودند -
که یاقوت خان با جمیع دکفیان و نصیرخان و راجه بهارت با یکصد و هفتاد
نامور از ارباب منصب بطريق منقله پیوسته عغان بر علن افواج فتح و ظفر
آسمانی که همواره طلیعه لشکر نصرت اثر می باشد پیش پیش راهی

شوند - اگرچه بحسب ظاهر سردابی فوج طلیعه مذکور نامزد یاقوت خان شده لیکن بحکم آنکه اهل دکن که حربگان دغا پیشه پرن اند به هیچ وجه در خود اعتماد نیستند لاجرم بمقتضای احتیاط و حزم عاقبت بین دوراندیش بظغا امر و فیض این فوج عمدۀ بعده تکفل و تعهد نصیرپیمان قرار یافت - و قول بوجود تمکین آمود یعنی الدولة متالت و شکوه کوہ پذیرفت - و معتمد خان که بخشی گروی کل افواج بدر تفویض داشت با جمعی دیگر از منصبداران همراه فوج قول مقرر گردید - و راجه گنج سفکه و راجه بهار سنگنه بقدیله با گروهی انبوه از راجپوتان و هم چنین اصالت خان با پانصد سوار تفنگچی بهراول مخصوص گشتند - و فوج برانغار بسرداری اعظم خان و همراهی راجه انوبه سفکه و راو نودا و کشن سنگنه بدبوریه و جمعی کثیر از اصحاب منصب عالیه تعین یافت - و خواجه ابوالحسن با خان زمان و ظفر خان و جمعی دیگر از منصبداران بکفر فرمائی فوج جرانغار نامزد گردیده اهتمام این قشون در عهده او شد - و سید خان جهان با گروهی تمام شکوه پر دل کارطلب از سادات بارده و امروهه در التمش منتعین گردید - عبد الله خان بهادر فیروز جنگ ورشید خان انصاری و راجه روز افزون و دیگر منصبداران و جویی از سوانح تفنگچی طرح دست راست مقرر شدند - و شایسته خان و راجه جی سنگنه و جماعتی از منصبداران طرح دست چپ - و راجه ججهمار سفکه بقدیله با پانصد سوار احمدی چندانول - بالجمله افواج بحر امواج باین توزک خاص صفت آرا گشته در همان روز بهراهی عون و صون الهی و اقبال روز افزون حضرت ظل الهی با سرعت سیلاپ سر در نشیب ببالا گذاشت روای شدند »

چون مهر مهر تائیو اوزک پیوسته نزد نواب غفران صائب صمد علیا می بود بعد از جلوس همایون که یعنی الدولة از لاھور رسیده پیض سعادت حضر

دریافت بنابر التماس آن مهین بالتو بحسب دستور اعظم دادند - و در نویت اول که بسرداری بالا گهاد تعلیم یافتد آن مهر انور را بمسند آرای حرم خلافت سپرده بعد از معاودت بر طبق دستور سابق باز با تفویض یافت - درینکجا که آن عده امرای ذیشان بسرداری بالا گهاد متعین می شد پکروز قبل از رخصت آن خاتم اسم اعظم و نگین سعادت جم را بخدمت حضرت سلیمان زملان آورد و بندگان حضرت آنرا بنواب قدس نقاب بیگم صاحب سپردند - و از آنوقت باز آن مهر معظم که بحسب آثار نمودار نیر اعظم بل رشك فرمای انوار مهر انور است فرز آن صاحبۃ روزگار است و فرامیں مطاعه بمعرفت ایشان مهر میشود *

درینکجا خواجه جهان و حکیم مسیح الزمان التماس رخصت طوف حرمیں مکرمیں زید قدر و شرفانمودند و درخواست ایشان زیور اجلیت پذیرفت - چون شمول فیض و عموم جود آنحضرت بنابر خاصیت مرتبه ظل آلهی مانند آثار عطای جوان حقیقی همه کس پک و همه جا رس است - لاجرم بعد از جلوس اقدس بطريق فذر شرعی التزام فرموده بودند که مبلغ پنج لک روپیہ باریاب استحقاق آن متبرک بقعة شریفه رسانند - درینکجا خواجه جهان از درین بعدها معتمد و امین دیانت آئین لدن نزیل سپهر مدار متوجه آن دیار مقدس بود بتصدیان صوبه گجرات امر عالی زیور صدر ریغت که از آنجمله مبلغ دو لک روپیہ را در احمدآباد و بنادر آنصوبه منابع سلیمان عرب خریداری نموده تسلیم خواجه مذکور نمایند که اصل را با مفاعع بمعرفت مسیح الزمان واصل حاجت مندان آن مکان مقدس سازد - چون خدمت عرض مکرر به مسیح الزمان بود تقدیم آن خدمت نازک را که بحسن تقریر و لطف گفتار حکیمانه محتاج است بحکیم [صادق] ع

تفویض فرمودند - و دیوانی پنجماب به حکیم جمالاً مخاطب بدیانت خل
از تغیر عبدالکریم مرحومت شد *

از سوانح حضور آنور در ماه ذی‌حجه بیست و پنجم ماه مذکور جشن
وزن قسمی شمسی از سال چهل و یکم عمر جاوید قریب حضرت صاحب قران
ثانی اتفاقاً پذیرفت - و سقف و جدار آن فرخنده مجلس بائین هر ساله
بل ترکیب هر روزه ریفت یافت - چنانچه رشک فرمای زیانی طزم سپهر
میانای و بام گفبد فیروزه غام چرخ زمردین اختر که به درگوکب دری مکمل
شدَه و از پاتوت خور و العس قسر مرمع گردیده است گردید - و سرتاسر
روی زمین آی از فرش دیبلی منقش بفتوش بوقلمون و پرنیان مصور بصور
گوناگون که مانند عتبه سدره مرتقبه این بزم دانشیان از عکس جیان سرلن
روی زمین روش کار نامه ارزنگ و کارخانه چین شده بود غیرت سپهر
و بهشت بربن گشت - و سایر رسم این روز طرب انداز از وزن و نثار و داد
دهی و کام بخشی خواص و عوام بظهور بیوست - و جمیع ارباب حاجت
و اهل آرزو این کشور بدریافت مدعای و ادراک مقصود زیاده هر آنچه
در خلطرقرار داده و بوش از آنچه پیشنهاد خود نموده بودند کامرا گشند -
علامی افضل خان از اصل و اضافه بمنصب پنجمهزاری ذات و سه هزار
سوار و موسویخان صدرالصدر بمنصب چهل هزاری و هفتصد و پنجاه
سوار سرافرازی یافته پایه اندخوار بسپهر دروار رسانیدند - جعفرخان از اصل
و اصلانه بمنصب [دو هزاری ذات و شش صد سوار] و ملتفت خان
صهیز بهمین منصب سربلندی یافتند - مقرب خل دکنی از مرحومت
ماهی مراتب که نشان عظمت شان دکنیاست معزز گردید - و دیوانی

(۱) ه [دو هزار و پانصدی ذات و هزار و دویست سوار] باشگاه نامه - جلد اول -

و امینی سهوند برای کاشی داس تفویض یافت و بمنصب هشت
صدی چهارصد سولار نوازش پذیرفته بدان صوب مرخص شد - و همدرین
روز فرخنده پیشکش قاسم خلن صاحب صوبه بنگاله مشتمل بررسی و سه
رنجیر فیل تفومند و بیست و هفت راس اسپ کوفت و مددست
سهر و چهل من عود با پسی نواور و فلیس امتعه آن بلاد از نظر
انور گذشت - و مجموع آنها بدو لک روپیه مرقوم شد - درین ایام خبر
ارتفاع جهانگیر قلی خلن ولد خان اعظم فوجدار جونا گذه بعرض اعلی
رسید - عذایت حضرت بعفاضی خانه زاد نوازی بهرام پسرش را از
منصب در هزار سوار سرافرازی داده جانشینی پدر ضمیمه
الطف عصیه فرمودند *

نگارش خصوصیات احوال موکب اقبال که ببالا گهادت ارسال یافمت

چون یعنی الدوّله از حضرت اقدس مرخص شده متوجه مقصد گردید
و کوچ در کوچ بحوالی بالا پور رسید خواجه ابوالحسن با راجه ججهیار سنگنه
بندهیله و لشکر کومکی او استقبال خیل اقبال نموده بارزوی اعظم پیوست -
و در مقام باسم عبد الله خان نیز با همراهان ملحق شد - سپه سالار اعظم
دو روز در مقام مذکور اقامست گزید و سایر سپاه منصور را بگذاشتی لحمل
و انتقال زیاده از قدر ضرورت مامور ساخت - و چون همگمان عمل بفرموده
نموده سپکیلر و جریده شدند از آن مقام کوچ کرده شب درمیان به قندھار
شناخت - و بمصره رسیدن از راه بنگیر مقتضای حزم و احتیاط داخل قلعه
مذکور شد - و سرتا سر خصوصیات آنرا بفظ ردقت نگر در آرده در صدد
انداد مداخل و مخارج آن شده بمقام سامان و سر انجام اسباب

(۳۹۰)

رما پحتاج قلعه‌داری در آمده. بعد از فراغ حسب الامر اشرف رومی خان را استقلال تمام داده به نگاهبانی آن حصار بازداشت و خود روسی مقصد آورده کوچ در کوچ متوجه شد. و چون عبور عسکر منصور بر قلعه بهالکی شد و بفواحی آن حصار رسید یمین الدولة پیشتر قوریساول را ارسال داشت که به فردیکی قلعه رفته از کیفیات اوضاع و خصوصیات اطوار اهل آن مقام اطاعت و عدم آنرا استعلام نماید. هنوز اردو در عین قطع مسافت بود که مشار الیه حقیقت آنها نمود که این طبقه خیره چشم از گوتاه نظریها و خود سریها در حصار بر روى موکب اقبال بسته مبتنظر جنگ نشسته اند. بنابرین یمین الدولة بمجرد رسمل خبر نوج منقلا را درباره احاطه قلعه مأمور ساخت. و بخشی الملکی معتمد خلن را با چندی از بندھای بادشاهی بامداد آن نوج فرستاد. دلاران قلعه کشا همت بر فتح آن حصن حصین بسته شروع در پیش بردن ملچار نمودند. و آفرود در کارسازی مقدمات فتح قلعه و کسر اعدا گذرانیده در ظلمت شب قرار بر آن دادند که بهادران کل طلب از پایمردی زیفه پایه و دست آویز کمند فراز برج و باره رفته باین روش بر قلعه دست یابند. قصر امتحانیان برین پیشنهاد پیش از وقوع آن اطلاع یافته در چاره کار خود کوشیدند. چنانچه از طرفی که ملچار کمتر پیش رفته بود راه کشوده رز بودایی هزیمت نهادند و رعایایی بیگناه را بچنگال عذاب و نکال سپرده خود جان مفت بیرون بردند. رز بیک شهامت به برج درباره برآمده قلعه را بی مزاحمت مانع پدست آوردند. چون قلعه از اسباب و اموال و دروابع مالا مال بود غارتیان سپاه و ابوت مالان گرسنه چشم که به طمع غذایم چشم سیاه کرده طفیلی لشکر

(۱) قریب به بیست و پنج هیل انگلیسی دو شهاب و غرب بیدر واقع است.

می باشند نست بتراج اموال برگشوده از آن خوان یغما زلها بستند
و غفیمت بیشمار از نقد و جفس و صامت و ناطق بچنگ آورده از میان
بیرون بردند *

از غرایب اتفاقات حسنہ سلامتی سلاطین دودمان سیادت و نجلیت
اصالت خان است بعد از اشرف بر هلاک - و صورت اینمعنی مهم
آنکه مشترک ایله بذایر مقتضای شجاعت علوی و شهامت هاشمی پیش
از همه خود را بفرار حصار رسانید و قضا را بر بالای تختی چوبینه که
لختی باروت و حلقه آتشباری در زیر آن بود ایستاده شد - درین اثنا آتش
بدانها رسیده تھست بان سید بخت مند بهوا بلند شد و به نگهداری
حراست جناب ربائی و حمایت توجه حضرت جهانگرانی آفتی از آتش
نیافت جز آنکه الدکی روی دستش از تف باروت متاثر شده بود -
و غریب نما ترا آنکه در درون قلعه بر روی انبار کاهی افتاده بذایر آن از
رهگذر افتادن نیز بدر آسیبی نرسید - و در طی اینحال مسجدی را که
آن سنت دینان انبار خانه باروت کرده بودند همانا از شعله غضب الهی
اشتعال پذیرفته بذایر شمول و عموم فرزوں عذاب مسجد نیز با جمعی کثیر
سوخت - بالجمله چون آن حصار باندک کوشش گشایش پذیر شد
حسب الامر اشرف آنرا به گماشتگی فتح خان پسر عنبر که در قلعه
اویگیر می بودند از راه قرب چوار سپرند - این معنی بذایر آن بود که
چون فتح خان درینجا از راه اظهار بندگی در آمدہ بود چنانچه مذکور شد
لا جرم بر طبق مقتضای استمالت و دلدهی آن حبسی نزاد وحشی نهاد
حکم جهانمطاع صادر شده بود که عسکر منصور از جمله محال متعلقه
عادلخان هرجارا که در تحت تصرف دارند بعزم فتح خان باز گذارند -
بعد از فراغ اینمعنی موكب اقبال مظفر و منصور کوچ نموده بسوی

قصبه کمالپور^۱ از جمله محل عادل خان که کمال معموري و آباداني داشته رو آوردند - ترين اثنا رزق الله نام مردم از مردم عادل خان نوشته او و اعيان در خانه آن خان نا عاقبت بین خصوص خواص خان مذکور منضم کمال اظهار نداشت و نهایت خجلت و انفعال و غدر خواهی الرابع تقصیر و کوتاهی ایام گذشته رسانید - و اگرچه او التملس مصالحه و معاهدہ نموده بود و ارسال پیشکش نیز پذیرفته ليکن چون فرستاده از مردم روشناس آن ملک نبود يمين الدولة بعیانجی او و صلحی که بانی و بادی آن ازین دست مردم گذاش و کم قدر باشد راضی نشد و او را بدون مهم سازی رخصت باز گشت داد *

چون از آن مقام کوچ نموده ظاهر قصبه سلطانپور که شهر گلبرگه پیوسته معسکر سعادت گشت ظاهر شد که متضدیان آن ولایت سایر اعيان و اهل ثروت را در قلعه و جمعی دیگر را به موال و موashi در خندق و حوالی و حواشی حصار راه و پناه داده اند و برج و باره قلعه را با آلات و ادوات قلعداری آراسته - و اندک ملیه مردم فرمایه در شهر مانده اند و جمعی را به نگاهبانی حصار شهر باز داشته - روز دیگر اعظم خان و عبد الله خان و خان زمان و راجه جی سنگنه و الله ویرانی خان و ظفر خان و معتمد خان حسب الصلاح يمين الدولة روی به قلعه و شهر نهادند - و چون نگاهبانان از روی کوتاه نظری و بی بصري این گمان بودند که بچاره گری کشش و کوشش رد حمله و دفع صولت اولیان دولت نامتفاهی که بنابر عنوان و صون الهی از قضای آسمانی پای کم نمی آرد امکن دارد لاجرم اهل قلعه بممانعه و مدافعت کوشیده بیکبار از برج و باره هردو موضع توب و تفک و سایر آلات آتشداری را کل

(۱) در بادشاہ نامه کلانور رقم شده - [جلد اول - حصه اول - صفحه ۲۱۳]

فرمودند - و باوجود آن مرتبه مقابله و مقائله مخالفان سلیمانی دلیران عرصه پیکار توب و تفکر ایشانرا وجودی ذهناده داد دلاوری دادند و بی معابا پای حصار شهر تاخته هم بر سرسواری آنرا مسخر ساختند - و غنیمتیان یغمائی در سلیمان شهر از قتل و اسر و نهب و تراج چیزی نه گذاشتند - بالجمله چون یعنی الدولة بذایر مقتضای وقت و حال صلاح در اشتغال به تسخیر قلعه ندید فی الحال امرای عظام را طلبیده لشکر را دستوری کوچ داد و شباشب راهی شده در کزار رو دبار بعیمرا فرد آمد - روز دیگر شلن لشکر دید و سی هزار سوار بশمل رسانید - آنگاه از آنجا کوچ کرده بر سر بیچاره که فشیمن ولات آنولایت است راهی شد * از سوانح حضور اقدس ششم بهمن ماه بادشاهزاده والا اختر سلطان شجاع که در بیست و ششم آذر برسانیدن نعش مطهر نواب غفران مآب مهد علیها متوجه دارالخلافه اکبرآباد شده بود بعد از تقدیم آن امر عظیم با تفاوت عده العلک وزیر خان و مخدرا مکرمه ستی خانم معلوون نموده استلام رکن و مقام کعبه جاه و جلال بجا آورد - و بیست و ششم دیگر خان به تقبیه فتح خان حبشهی که از عدم استقامت احوال تهلوک در ارسل و جوهه مقرر پیشکش و سرکشی او بظهور پیوسته بود نامزد گردید - و همدرین روزگار مرحمت خلعت و اسپ خاصه و فیل نامی نامور شده بسرداری ده هزار سوار جواز آماده پیکار مرخص گشت - و جان فثار خان و راجه بینه‌لداس و مادهو سنگنه و راوکن و پرتیه راج رانهور و مبارز خان نیز بدین مکرمت والا سعادت پذیر گردیدند - و چون مقرب خان دکنی ماهیت دان آن سرزمین بود و میانه او و فتح خان کینه نیرینه بود او را نیز درین فوج تعین فرموده بعثایت خلعت و جینه مرصع و اسپ و انعام چهل هزار روپیه نقد نواش فرمودند *

تمه سوانح دولت در موكب سعادت چون نواحي بیچاپور مورد عسکر ظفر اثر شد و کنتر تالاب مشهور واقع میانه نورسپور و شاهپور مضرب سرادق سرداران آمده حدود اطراف آن مخیم سپاهیان گشت سپه سالار اعظم پذیر استصواب رای صواب پیروی د صلاح دید امرای عظام بمقام بردن آن و سرکردن نقاب و ساختن کوچه سلامت و رفع جواله و نصب دمدمه و سرگوب و امثال آنها رفت - درین اتفاق فوج مشهوراً غلیم که در آن سوی خندق خود را به پناه حصار کشیده آذجا قرار گفته بودند گاه گاه از خندق عبور نموده در میدان گاه پای قلعه صف آرا و سلاحشور می گشتند و بمقام دستیازی در آمده انداز بل اندازی که شیوه دکنیان است می نمودند - و چون قوشونی خلیج آسا از قلزم مواج یعنی دریای لشکر طوفان اثر جدا شده بسوی ایشان روانه می شد مانند مشتی خاک که از پیش صدمه سیلاط باشتاب تمام راهی شود پکسر تا پای حصار گریزان گشته خود را بحمایت توب و تفنگ اهل قلعه می رسانیدند - و باوجود آنکه بهادران جان فشن از سر گذشته تهور شعار از سر تیر و بندوق در می گذشتند و در عرصه کارزار یکه تازی و جلو اندازی بجا می آورند بضرداری حمایت حضرت باری و نگاهبانی تائید ربانی که همواره همراه موكب اقبال شاهجهانی است مطلع آسیبی بدیشان نمی رسید - مجملأ اکثر روزها دستیازی از طرفین واقع میشد و از اولیا دستبرد و از اعدا سریازی بظهور می رسید - و درین مدت چهل هر مرتبه جنگ فرمان بوقوع آمد و اکثر سرداران رزم طلب پرخاش جو تلاش و ترد شایسته بجا می آورند - و از موكب نصرت شعر نامداری را آسیبی فرسیده از مخالفان سکندر علی پسران عم رفوله خلن که داخل اعیان بیچاپور بل سرمشیر

غمیم مقهور بود یا چندی دیگر از شاهراه مستقیم تبعیت بی دریغ راه سرمنزل عدم پیش گرفتگد - سرافراز مخان نامی از سرداران نظام الملک که سابقاً انتقام عهد نامه نموده و فرمان عاطفت عذوان متضمن استعمال او صدور یافته بود درین‌ولا مستظره و مستعمال داخل موکب اقبال شد و به منصب چهلرهزاری ذاها و سه هزار سولار سرافراز حقیقی شد *

چون درین ایام کمال عسرت باحوال عساکر نصرت متأثر بهمه وجه خصوص از رهگذر کمی کاوه و هیمه راه یافته باوجود آنکه هر روز جمعی برای تحصیل علیق دواب و هیزم تا محل دور دست می‌رفتند و یکی از سرداران بذوق در باب محافظت و حراست ایشان قیام می‌نمود معهداً از کثرت ستور و عظمت ارد و کفایت نمی‌کرد و گاهی گاهی غمیم هم فرصت یافته دستبردی چیز نمود - چون در عرض این ایام محاصره فهانی مراسلات محمد امین داماد ملا محمد لاری از عده‌های عادل خلن که خطاب مصطفی خانی داشت به یعنی الدوله می‌رسید مشتمل بر آنکه عذرخواهی قلعه را تسليم اولیایی دولت مینمایم - و مکرو وعده کرد که فلان وقت از راه رخنه و برجی که حراست آن بعده من است بهادرافرا در حصار راه می‌دهم - و موید اینمعنی برسالت علی رضا نامی که فرزند خوانده او بود مکرر پیغام فرستاد و درین باب سوگندهای غلاظ و شداد در نوشته‌جات یاد می‌کرد و هم چنین فرستاده مذکور نیز از زبان او بر طبق صدق وفای وعده قسم‌های عظیم می‌خورد - و با این معانی چون مواعید و عهود معهود بوقا فمی‌رسید هر کدام را به بهانه و غیر تمسک می‌جست تا آنکه در آخر کار بخیه حیله سازی و دغلبازی او که غرض ازین دفعه وقت و گذرانیدن روزگار بود بر روی کل افتاد - و درین غم من بهادر شیخ دیپر که به محرومیت و راز داری خواص خان اختصاص داشت از مبداء محاصره باز

در میانه آمد و شد می نمود و بتکرار نوشته و پیغام آن غدار نایکار در باب
التمس صلح می رسانید - چون ازین هم کاری کشوده نشد و عدم صدق
وعده مصطفی خان خود پیشتر ظهور یافته بود لاجرم بر دیگر یمین الدوله
درباره تذکر گیری محاصره حصار بجده شده آن عزم صائب را پیرایه جرم داد -
از بین این قرار داد متعصلان قرار دادند که مصطفی خان و خیریت خان
حبشی نزد یمین الدوله آمده تواعد معاهده به تمہید مبانی پذیرش احکام
مطاعه خصوص ارسال پیشکش محمد و مشید سازند - و چون اثر قرار داد
مذکور از برآمدن آن دو عده بیجاپور به ظهور پیوست بنابر استمالت
و اعزاز فرستادگان نصیرخان را تا ظاهر اردو پیش باز فرستاد - و خان مذکور
ایشان را ازین پذیره پذیرای اعظم و احترام ساخته مستظر و مستمال به مجلس
سپه سالار اعظم در آورد - چون انجمن کنگاش مصالحه از حضور خواجه
ابوالحسن و اعظم خان و شایسته خان و چندی دیگر از امرا و اعیان لشکر
ظفر اثر آرایش پذیرفت و بعد از گفتگوی بسیار در آخر کار بدراخواه ایشان
یمین الدوله قبول معاهده بین جمله نمود - که من بعد بدستور عهد پیش
همواره فرمان برداز و پیشکش گذار باشند - دوم نقد چهل لک روپیه از نقد
وجنس سرانجام نموده بدرگاه والا ارسال دارند - چون بر طبق پذیرش
اینمعذی عهدنامه نوشتهند و این انجمن با تجام رسید بهادر خان و
یوسف خان را که سابقا در معرکه زخمی و بیهوش بدست ایشان افتاده بودند
چنانچه در احوال گذشته به تفصیل نگاشته شده معزز و مکرم آورده سپرندند -
و صرخص شده شیخ عبد الرحیم خیرآبادی معتمد یمین الدوله را با خود
برداشت که عهد نامه را به مر عادل خان رسانیده مصحوب او ارسال نهارند -
و بعد از دو روز که او را نگاهداشتند سیوم روز پیغام داده وداع نمودند که
عهد نامه را متعاقب می فرستیم - و روز دیگر که فرستادگان ایشان بخدمت

رسیده بعضی متوجهات که داشتند بزماني استدعا تمدید شده میگردند
ایشان را پذیر این معنی که بزیور صورت معمولی آراستگی داشت
بین الدوله بدن برداشتہ پذیرفت و بهنکام رخصت یکی از همراهان که صاحب سر
مصطفی خان بود نوشته بخط خان مذکور پنهانی از رفاقت زیور مستبد
آن آراییده صدر عظمت گذاشت و مضمون آن نوشته این بود که چون
خواص بخلان بر غصت لشکر نصرت اثر و قلت غله آگاهی یافته فجرم بدل
پشت گرمی که عنقریب آردو این مقام ناچار کوج کرده معارفه خواهد
نمود بمقام مکرو تزییر در آمده در لباس تعزیق و تاخیر روزگار بسر می بود
بنابریو اگر دولتی در قبول معاہده رو نماید ملالت بدهن خیر انداش باز
که گردد *

کوتاهی سطح چون مدت محاصره بطول کشیده در هر فرض این ایام از
هی طرف رعایا آذوقه به فروختن نمی آورد و پیشتر غنیم بمجرد استنامع
بخبر توجه موکب اقبال اطراف شهر را ویران ساخته بود و غالب آن محل
را بالدارا نسترس کل مصالح بورسیت نموده بانی را سوخته و آذوقه
که عسکر ظفر پناه همراه آورده بود بیش ازین مده کفایت نمی کرد ازین
را آنکه دستگاه کل بر سردم بجالی کشید که فرع سیزی غله به یک رویه
کشید و با آن هم بمجرد ناسی در میان بود قطع نظر لو احوال شهابی بکسر
پیو بدل احمد عسکر اقبال به علت لفظ و زیوی از بست رفته شد
نهادی که از غایت نتوانی و مندوبي و کمزوزی هر چنین مرحل عدم
با وجود آنکه دست بیش نیست قوت و قدریت داشت ناچار مبالغه بود
که نیز نیم میلیون دلار العمل دیوان خلافت بین ایران و عراق درست شد اما
لذت که بیوی لفراج پنهانی را کفر مذوب نمی گزد و نهاده اینکه نیزه این
که بالفعل میگذرد این مصالحة با این اتفاق میگذرد

(۳۷۲)

معموراً ملک غنیم کشند و چندس آنجا گذرانیده چندان توقف نمایند که احاد سپاهیان مرکبین خود را آسوده ساخته خود نیز برآسایند و درین ضمن بترکتاز نواحی و اطراف پرداخته ملک را خراب سازند. و پس از تخریب محل اعدا و مرمت اولیا مطلب پیشینه فرایش گرفته بهادران کار طلب را کفر مایند. تمامی سرداران را صواب آرای را استصواب نموده از آن مقام گوچ نمودند و بسمت کفار دریا کشن گذاشت روان شده ساحل آب را پیش گرفتند خصوص طف رای باغ و مرج^۱ را که از پرگذشت معمور آن حدود است تاخته هر جا از آبادانی نشانی می پاندند همکی زمین کشته و ناکشته و خانمان اهل قصبات و قری را به سپر سستور پغما و تلازج ساخته نشانی از آن باقی نمی گذاشتند و آنکه از آنجا راهی شده همت بر تخریب محل دیگر می گماشتند و مزرعه آنرا نیز تاخته و خراب ساخته بمساکن زادها می پرداختند. و خانه را ویران و خانگی را روانه خراب آباد می ساختند. ممکن است درین مدت انواع خوانی از اسر و قتل و نهب و غارت و تخریب به محل متعلق عادل خان رسانیدند. و چون موسوم برشکال فردیک رسید و تذکیر و عسرفت سپاه بوسعت و عشرت گردید و خرابی غنیم که بالفعل مقصد افتاده بود بهظور رسید و بیش از آن به محل توقف نمود آن محل نما بود لاجرم از پای قلعه شولاپور گذشته داخل حدود متعلقه با شاهی شدند.^۲

سوالیخ حضور پرفسور سید ابوالفتح فرستاده فتح خان پسر عفیر که مکر عفیر نیز اورا بجهت مهم سازی خود بدرگاه والا فرستاده بود سعادت اندوز رزمین بوس اقدس گردید. و عرضداشت آن تباہ رای را که منضم واظهر

(۱) اکنون با اسم کستنا یا کوشنا شهر است *

(۲) بکفار مردمی آب کستنا واقع است و از شولاپور قریب بسی کروه نامندا دارد *

عجزو نیاز بود گذرانیده ایالی معروض داشت که متعاقب پسر فتح خان با
فیلان نامی و جواهر و مرصع آلاتی که در سرکار نظام الملک بود ملازمت
ارفع می رسد - بدینبر آن تصریر و کوتاهی آن مصدر افعال ناقصه به عقو
جهم پیشنهاد شده وزیر خان بیهار گشت مامور گشت -
ذو زدهم ماه چون خبر نزدیک رسیدن عبد الرسول پسر کلان فتح خان بعرض
اشرف رسید از راه مزید استعمال و استظهار پدرش جعفر خان را باستقبال او
فرستادند - و چون مشکل ایند بدربیافت ساعادت آستان بوس درگاه والا سرفعت
از اوج طلسم آینوس در گذرانید نخست در انجمان حضور پر نور آداب معهوده
بنقدیم رسالید آنگاه پیشنهاد را که بمنتهی بر سی زنجیر نیل کوه پیکرو نه
راس اسپ صبا رفتار صریح آثار و انواع نوادر و جراهر و مرصع آلات پسیار
بود و هشت لک روپیه قیمت داشت بنظر انور در آورده موقع تبریل یافت -
و از عذایات آنحضرت عبد الرسول مذکور مشمول انواع عواطف عمده شده
مرحمت صوری خلعت و اسپ و کهپوڑا مرصع با پهلوکناره و یک زنجیر
نیل درباره او خمیمه مراحم معنوی گشت - و هم درینولا را سراسل
ذبیرها را و دن بغازگی ساعادت ملزمت اندرخانه فیلان جد خود را که چهل
زنجیر بود بر سریل پیشنهاد از نظر انور گذرانید - از آنجمله هزار زنجیر نیل
که در نوع خود ذفایست داشت بدو لک و پنجاه هزار روپیه مقوم شده -
آنحضرت از آنجمله هشت زنجیر اختیار فرموده باقی را بدو مرحمت
نمودند - و آن شایسته تربیت را بعنایت خاعت و اسپ و فقرة و علم
سراخراز و سر بلند ساختند *

از واقعه صوبه کلیل بعرض اعلی رسید که شمشیر خان تهائه دار بنگش
بدار البقا پیوسته از حوارث این ایام مقتول شدن نور الدین قلی است
و علیست واقعی این واقعه آنکه چون جسدش را تبور راشدی مردم نور الدین قلی

(۲۷۵)

کشته بودند درینها کشی سنگمه پسرش را تهور راچبوتسی بر آن داشتند
که بهر طور که ممکن باشد و از هر راه که رو بدهد خون پدر ازد بخواهد.
بنابرین پیشنهاد در پی یافتن وقتی بود که انتها فرصت می نمود - تا آنکه
درینها بحسب اتفاقی قضا کلیدن دار انسان تدریجی نامش را از روز نامیجه
بقا بکریک فنا حک نموده بودند از مساعدت روزگار وقت یافته قضا را در
شبی که نور الدین قلی باندک مایه مردمی از غسلخانه برآمده متوجه
منزل خود بود از کمین گذا بیرون آمدۀ سر زده برو گرفت و در همان گرسی
چند زخم کاری بروزدۀ کوش تمام ساخت - آنکه زینهاری شب تار شده
خود را بگوشة کشید و در پذیره پرده قلام راه فرار سرکوشه بنگ و تا سر
بدن برد *

آغاز سال پنجم از جلوس میمنت جلوس صاحب قران ثانی

درین ایام سعادت افهام یعنی سرآغاز سال پنجم از جلوس ابد
مقرن حضرت صاحب قران ثانی پس از سپری گشتن هشت گهزی از
روز شنبه بیست و هشتم شهر شعبان سال هزار و چهل و یک هجری
علاقی قله چرخ چلم از آهیانه آیکون طلسم دلگیر حوت هوا گرفته بانداز
فضای دلخشمی در لست سرای حمل پرواز نمود و بظلال بال همایون فال برو
خلاف تا قاف آفاق سایه گستر گشته در شرقاً غرفة هرف خانه نشیمن
ساخت - و از روز مهر پرتو نظر عالمیست و قریع انوار شاهیر انور در گلزار
کائنات گرده سریا سرگذشی را از سرگو بالواع نهیخت و سر ز آمود - مفهوم
اینچنان سعادتی اشتمال شهیار نشیمن خلافت و همای اوج سعادتی اعیان

حضرت ظل سیحانی صاحب قران ثانی سلیمانی دولت بر سریر عظمت
و دری تخت رفعت گستردۀ باند از بال افشاری همت عرش آهنگ بلند پرواز
باز در صده عید دلهای خاص و عام شده از فرط بخشش و بخشایش
قازه خواطر اصحاب قلوب بدست آورد - و در آن روز طرب افروز که بازگاه چهل
سالون خاص و عام که بهزار گونه زیب و زینت هوش ریا و دانفریب گشته
بود و رسم طرب در آن متحفل خاص عام شده قبله نیاز عالم که کامرانی را
مخصوص در کام بخشی می دانند در مقام برآمد مرادات عالمیان در آمده
باشاده سرانگشت خود جهانی از ارباب نیاز را بر مراد خاطر فیروز ساختند -
از جمله عواطف این روز فدائی خان بجاگیر داری جوفیور از صرحت
خلعت و اسپ مختص گشته مخصوص شد - و میرزا عیسیٰ ترخان بعلایت
خلعت و اسپ و جاگیر داری ایلچی پور امیاز پذیرفت - بعد ارسول دل
فتح خان مشمول نظر اقبال و قبول آمده از علاطفت طریق مرصع تارک اعتبارش
بطراز سرافرازی رسید - حکیم جمالی کاشی چون دیوانی ^{[۱] پنجاهم} از
از روی تدین تمام بنقدم رسایدۀ بود بخطاب پیانت خان سرافراز گردید -
بهوجی زمیندار بکلانه با پسر و برادران از زمین بوس استانه درگاه سپهر
اشتباه سرافراز بارج طلم آبنوسی سود - و از غدر آن سرزمین آسمان نشانی
جیوه افتخار به مدل اعتبار اندود - و پیشنهاد مختار بر مرصع آلت
گردن بها و نه راس اسپ صیارهای سه زنجیر قیل تقویض کشیده مذکور نظر
اقبال افتاد *

از سوانح پناه آوردن شیرخان ترین زمیندار توشهنج ^[۲] قندهار است که
پدرانش از دیر باز داخل هواخواهان این دولت ابد طراز بودند بدین

(۱) ع [مهرنده] ل *

(۲) در بادشاہ یاده فوشفیج نوشته شده [جلد اول - حصه نول - صفحه ۴۵۴]

درگاه گیتی پناه و انتظام پاکن در سلک بندهای آستان سپهر مکانت
کرسی مکان - سبب استسعاد او بدین سعادت عظیم آنکه چون در اوآخر
عهد دولت حضرت جفت مکانی بحکم تقلبات روزگار و گردشای لیل
و نهار که مقنصلی دستبرد قضا و قدر است شاه عبابی دارای ایران برکشاد
و بست قلعه قندهار و حکومت مضامات آن دیار دست پاقت
نگاهبانی قلعه قوشنج و ریاست سرتاسر قبائل افغانان آن سرحد را بشیر خان
مذکور که در صغر سن با پدرش حسن خان از حاکم قندهار شاه بیگ خان
که بر عهد حضوت عرش آشیانی با آن خدمت مامور بود رنجیده بعران
رفته بود و در آنجا نشور فما پافنه تفویض فمود - و در اندک زمانی از
تمکین بخت و اقبال در آن مکان تمکن واستقلال بسیار پافنه سایر الواسط
افغانان اهرمن سیر را بگسون فخون تدبیر ناند و عزایم عزیمت راسخ مسخر
ساخت - و چون روزگار شاه بصر آمده مدت سلطنتش بپایان رسید
و شاه صفی بدستیاری بخت پایی بر سر تخت دارایی ایران نهاد
شیر خان بدست اویز فرستادن هدايا و تعصّف و از ارسال رسول
و رسایل و پایه‌رسی و سایط و وسائل غایبلانه نسبت خوبیش را در خانه
قوی ساخت - و چون بسلطنه آن نسبت مستظربر گشت
و اینمعنی بروزیاده سری و خود رائی که لزمه سرحد پروردیست سرباز
شد یکباره عنان خود سی و خود رائی و خوبشتن شناسی از دست داد -
بنابر آن با علی مردان خان خلف گنج علی خان از عده‌های دولت
محفویه که بعد از پدر ایالت قندهار بدستور برو مقرر بود تملق و غردنی که
وظیفه کوئی با سودار است نیکو بچا نیارد و رفته رائیه سرکشی آغاز*
نهاده داد ستم و بیداد می داد - چون چور و تعصی او از حد تعجلوز نمود
علی مردان خان این معنی را دست اویز ساخته مکرر درین رایه عربیض

شکایت آمیز بدرگاه نرسالداشت . تا آنکه بعد از چندی دربرگاه استیصال او دستوری گونه در لبیس تعصیل نموده انتظار وقت و انتهاز فرصت میداشت . و بحسب اتفاق در همان اثنا شیرخان حشری از اهل شهر و شریعه افغانان دد نهاد آن سحد فراهم آورده بانداز ترکار نواحی سیوی و کیخابه توجه سمت آن سر زمین پیشنهاد نمود و علی مددان خان اطلاع این معنی را از همراهانهای روزگار مساحده بخت صاف شمرده با چهار هزار از فوکران خود و سپه تعییناتیان و زمین داران آن سر زمین بر سبیل ایلغار از قندھار راهی شد . و بهنگام طلوع سپیده با مداد اطراف حصار قوشنج را بسیاهی سپاه فدو گرفت . و بنابر اینکه در قلعه اندک منیه مردمی بیش نبودند هم بر سر سواری بکشانش گرانید . چون قلعه و سایر الدوختهای درینه سال راسیاب و اموالش از همه باب بدست فر آورد اهل و عیال او را اسیر ساخته بقندھار ارسال داشت و خود در آنجا توقف نمود . و چون شیرخان از مضمون نوشته بعضی هواخواهان بر حقیقت معامله کمالی آگاهی یافت نامه آسا بر خویش پیچیده در همان گرمی بشتاب طومان باز گردیده بچالی خویش بازگشت . درینوقت نیز جمع انجوی از سوار و پیاده آن گروه را تطمیع نموده بر سر خویش جمع آورده . و به قام انتهاز فرصت برآمده در نواحی قوشنج سر گردان و در یک مقام قرار و آرام نگرفته هر روز در موضوع بسرمی بود و هر شب جان را ملجهای خود می ساخت . تا آنکه جاسوسان علی مردان خان که پیوسته سربه پی آن ادبی اثر داشتند پی بر سر او بوده بعد از تحقیق خان را از آن جایگاه آگاه ساختند . و شب هنگام بر سر آن نهاده سرانجام تاخته بوده با مدادانی باز رسیدند . او نیز فوج خود را توزیک نموده بی متعالبا بجهت مصف درآمد . و بالجمله از شخصیتین حمله اندکانی

از امور بدیع افتخار که مدور امثال آن این حضرت نطعاً نمایند و استبعادی ندارد اگرچه در نظر مردم ظاهر نگر غریب نما است و لظر بضعف عقول این گروه از خمولق عادات معدود میتواند شد آنکه در وقتی عرض اسپل مذکور قبل ازین که بمعرض بیع در آید بندگان حضرت بنظر لجمل ملاحظه نموده از راه کمال خبرت و بصارت که در همه باب دارند خصوص در تشخیص گوهر و شرافت جوهر اسپ و تحقیق مجلع ارزش افراد این نوع اصلی که دلیل کمال فراست و نهایت آگاهی بر کیفیت و کمیت کمالهای حقایق اعیان وجود است فرمودند که قیمت این جمیع اسپل همانا که از شخصت و پیغمبر از رویه نزدیک - چون مقومان قرار بهمی هر یک داده جمیع قیمت مجموع نمودند نطعاً از آنچه فرمودند بیش و کمی ظاهر نه شد - و در امثال این صور از معنی مذکور چه شکفت چه عموم این طبقه والا که دست پرورد عذایت و تربیت یافته تائیدات عالم بالا هستند قیاس ایشان همانا کار مقیاس می کند و تخمین ر تقدیر ایشان از تحقیق مکیال و میزان پایی کم ندارد - خصوص این جوهر شفاف گوهر آدمی و صاحب عیار نقد مردمی که نظر حقایق نگر آن سوره به کحل الچواهر فیض مکتحل است و چنگونه چنین نداشت که آن برگزیده حضرت ربانی به نیروی تعلیم پردازی و الهام آسمانی حل ملا نکحل سایر رازهای نهانی نموده از زیجه جبهه السلنی مستقبل احوال از قرار واقع استنبط و استخراج می شایند - و بمقتضی همه بینی و همه دانی از صفاتی تقویم جیان و فنازیه و مجد اول خطوط پیشانی سرتاسر رقوم سرفوشت روز نخست خوانده همکنی پیشنهاد خاطر همکنان می دانند - مجده از پیشکش و سایر شاهزادهای نامدار و امیرانی عالی مقدار که از نوروز تا این غریب نهضت پیشتر اشرف گذشت مولوی یعنی الحکم رویه از همه باب موقع قبول پنهانت

معاودت موکب سعادت قریب فتح و نصوت آن دکن بصوب دارالخلافه اکبر آباد

از آنجا که الجام مهام جهانگیری پسندگی و آن آسانی بر تجلد و پیشرفت معاملات کشورستانی با تهارن و تائی راست نیاید - آنین جهاندار کامل اقتدار آنست که چون با هنگ تسخیر کشوری یا تاریخ دشمنی فهمت تعلید و بد نیروی کار پردازیهای تائید آن مهم پرداخت بسرا پانته صدعا حسب الاستدعا برآید لاجرم لامحاله نیم لمحه تعجیز اقامست در آن مقام نعموده بیدرنگ با هنگ اقایی دیگر مراعل جد و لجه‌ناد پیماید - چنانچه شاه شرقی انتساب یعنی آنکه جهانگیر در روز در یک منزل فیض و هر مبعدهم از تخت کاه خاور برآمد آهنگ تسخیر قطربی از اقطار با ختر فماید - و تا هنگام ششم آن سرزمین را بزیر نیغ و نگین در آرده شب هنگام بمقر سعادت خویش معاودت نماید - و بر این دستور باز انداز ناحیه دیگر پیشنهاد ساخته پیش او را مداد روحی توجه بدآنصوب آرد - شاهد حال انعطاف عذر انصهاری موکب اقبال است از کشور دکن بسوی مستقر بزیر جاه و جلال - و سبب صوری این معنی سوای مقتضای قضا و قدر آنکه چون درین اعیان همه کام هوا خواهان دولتی پایان یتائید مستیلان اقبال جاورد حسب المرام برآمد - و غرض اصلی درین نهضت والا استیصال خلن جهان و تنبیه نظام الملک بود که او را بر ولایت و حمایت خود راه رفاه داده - آن خود بخواهی بهترین وجهی را مداده کفر پردازی هام بایار قیوه به فعل آمد - چنانچه خان جهان مستیل سلطان نیسته نظام الملک نیز از نهضت سفارتمی کوشی و ناعالمیت اکبر ایله زده خدابن شرمد و خسزان جاورد گردیده بامض استیصال

به هر اول قویباش شکست درست رو داده فردیک بود که پشت بقایله
دوینحال علی مردان خان مردانه اسب انداخند جلو ریز عرصه استیو
ناخت - قضا را از آنجا که قدر اذایهای تقدیر است درین اثنا رخم تلفنگی
بپوشانند او رسید - لیکن آن شیر بیشه مرسی قطعاً لآن جراحت منکر نداشت
نه کوده پیشتر ناخت - و بمجرد این تجلد و جلاحت انگانی جهالت کیش
را از پیش برداشته شکست فاحش داد - چنانچه شیر خان تا موضع دوکی
یک جلو تاخته هیچ چاغان توقف را متفو نساخت - و چندی آنجا
اقامت نموده چندانکه کوشید و اندیشها اندیشید شیوه مفهود نیافتاد - چون
چاره کوش در التجهیز این درگاه جهان پنهان که مغرو مفر جهانیان و ملجه
و مرجع عالمیان است انحصر داشت ناچار بقلعه مقرر که درین ولا مورد
پلکتوش او زیک برآن استیلا داشتند رفته در ظلهر آن قرار گرفت - و لاز
روی اظهار عبوریت و بندگی عرضداشتی متنضم بر کمال عجز و نیاز
نوشته و نامه دیگر مشتمل بر اظهار اراده النجاح بخاک آستان سپهر
نشان با احمد بیگ خان صوبه دلو ملتان بقلم آورده نوع ارسال آن
بدربار و استدعای نامه استمالت نمود - و چون آن عرضداشت بدگاه
آسمان جاه که جای النجاح و ملذ و ملجه خلائق است رسید از آنجا که
راه دادن ملتجیان از شیوه کریمه این آستان ملک پاسبل است
التماس او پیشه قبول یافته درین باب فرمان عاطفت نشان به توقيع
صدور رسید - و او مستظر و مستمال روس امیدواری بسوی این قبکه
امیدواری آورده چون تارک بختش از زمین بوس عنجه سده مرتبه
بهراتی او رفعت درجهات آسمان پیر گذشت پیغمبریات بادشاهی چه تصریح
و مهلهکی گفته از عواطف خدیو زمانه اعتبار حاره افاده آذربخت رفته
از این لسنه اجیحه ایشانش کرد و پرتو قبول برآن یافت - و همین

مجلس همانیون بدمحمت خلعت فاخته و انعام سی هزار روپیه نقد
و منصب دو هزاری هزار سوار فوازش پذیرفته از اند محال صوبه پذیرفتاب
جاگیر یافت *

نوزدهم ماه که شرف آفتاب بود خورشید روی (مدن یعنی سایه
آفتاب مرحمت جهان آفرین نشیمن سریر خلافت مصیر را از پرتو تحول
مبارک روکش شرف محل حمل ساخت - و بنابر دسم معهود مراسم
داد و دهش و بخشش و بخشایش کمال ظهور یافته بمقتضای عدل
والحسان آن دادگرفیض رسان بر پرداخت احوال عالمی پرداخت -
چنانچه صغیر و کبیر و نقی و نقیر از غرط استغنا نقش بی نیازی جلوان
در خلطربستند - و بکام دل در علیقت کده خوشحالی و عیش آباد فرغ بالی
از منت قمدا و آز بی نیاز نشستند - درین روز شرافت اندرز پیشکش
اسلام خان که در آنولا صوبه دار گجرات بود مشتمل بر اقسام جواهر ثمینه
و مرصع آلات نقیسه و هشتاد راس اسپ و دیگر نقایس و نوادر آن دهار
از نظر مهر آثار گذشت - و امیر بیگ فرستاده محمد علی ایلچی ایران
پدرگاه والا جاه رسید - و پنجاه اسپ صرص نگ برق رگ عراق زاد عرب
نواد و دیگر تحف آن بلاد از نقایس اقمشه و نوادر امتعه که درینولا
وکلای او از ایران فرستاده بودند و همگی را بجهنم بر سریل پیشکش ارسل
داشته بود رسانیده از نظر انور گذرانید - بنابر نهایت رهایت عفایت که
نسبت بلو سمت وقوع داشت بموقع استحسان وصول یافته پرتو خورشید
قبول بر آن تافت - و از سرکمال مرحمت خلعت خاص با هفت سپر
تصور و براق زرین میناکار از جمله مرسولات موتمن الذله اسلام خان همراه
فرستاده مذکور برای مشترکه فرستادند - و مبلغ چهار هزار روپیه بصیغه انعام
بدو و همراهان او عفایت فرمودند *

ملکه و دولت نیزه سال سلسله خوش شده عقبت سر برانگشت
گرد - و همچنین رئیس آباد غادلخان به صفت موافق نظام الملکه
خصوص بیجاپور که دارالملک بلاد مذکور است و در مدت ایام
آن خالیزاده از مستجد حوانش زمان در کتف امن و امن
بودند هرگز قدم بیگانه در آن سرزمین نه رسیده بود دریندو لا پایان نعل مرگی
مربک اقبال شد - و با این معانی بدلبر آنکه راقعه فاگھلی تواب ممتاز الزمانی
در برهانپور اتفاق افتاده بود زیاده برآن توقف درین خطه مرضی خاطر
علطر نیامد - لاجرم بتزیین بیست و پنجم فوری ماه مطابق بیست
و چهارم شهر رمضان المبارک سال هزار و چهل و یک هجری روز پنجم شنبه
بعد از انقضای ده گهری روز ماهیه رایت ظفر آیت بسعادت سعد اکبر
و طنعت صهر اور از افق دارالسرور برهانپور طیوع میمنت نموده بسوی
مرکز محیط خلافت اتفاق گراي گردید - درین روز برکت اندوز شاه سوار
عالی امکن ثانی خضرت صاحبقران قرین تائید آسمانی و تمکین صاحب قولی
بر فراز فیل گردون نظیر تمکن پذیر گفته با شاهزاده نامدار سعادت پژوه
محمد دارا شکوه را در عقب تخت فیل جا دادند - و از تودهای دیندو
و نژهم که در حوضه فیل بر سر هم ریخته همانا آن کوه توان را معده سیم و
کلن را ساخته بوندد بر سبیل معهد از یعنی و بسیار نثار راه خدیو روزگر
مینمودند - کوتاهی سعی باشند دستیز از دولت خلاصه برهانپور تا دو گرهی
شهر که مضرب خیام دولت شده بود اینها نیز بجهدان فیل بال
که اندوزند که بحرمن هلی نژهم و دیندو را وابه تدریج مقدار بظاک راه گذار
گردند و باقی اینها را از اینها جدا نمودند و اینها را از اینها جدا نمودند
که اینها اندوزند اینها را از اینها جدا نمودند و اینها را از اینها جدا نمودند

مرحومت خامت و سریجه مرصع و اسپ و فیل نارک امتیاز افراحته
بمعاونت دولت آباد دستوری دادند - و فتح خان را غائبانه مشمول
عواطف بادشاهانه نموده ارسال خلعت و شمشیر مرصع و فیل خلصه با ماده
فیل همراه عبد الرسول خمینی آن مراجم عمیمه فرمودند - و صویغه نمکن
باعظم خان بحال دائم حکیم خوشحال را به خدمت بخششی گزین و واقعه
نویسی آنصوبه سرافراز فرمودند - و چون اعظم خان در بالاگهات بود
ملتفت خان پرسش را به خلعت و اسپ نواخنه در برهانپور گذاشتند •

دوم اردی بیست ماه شاهد کمان ابروی هلال شوال طلمت فرخنده
قال از پیش طلاق طارم مقوس یعنی سپهر مقوس نمودار ساخته روزه دلران
پرهیزگار را آشکارا علی افطار داده باده خواران پیاله کش را بفابر
احتساب نهی خدیرو روزگار از ایعاد گوشه ابرو بعیش و عشرت نهانی و کشیدن
رطل گران نوستکامی خواند - درین روز حسب الامر اعظم بادشاہ اسلام پور
دیندار امرای عظام در عقب علماء علام نماز عید ادا نموده دعای ازدواج
دولت جاوید بجا آوردند - هفتم ماه ظاهر کائی بیست از ورود موکب
مسعود این قبله مقبولان چون باطن زنده دلان مهبط نور ظهر گردید -
بیست و نهم بهادر خان و یوسف خان از مرکز رایات ظفر آیات عساکر
بالاگهات بدراگاه والراسیده پیشانی بخت را سجده رسان سدّه سفیه و فروع
اندور سعادت جاودایی ساختند - چون در جنگ دکنیان قردد بهادرانه
وقلاش رستمانه بظهور آورده بودند و پس از زد و خورا بسیار رخم دلار در
معزکه افتاده گرفتار شده بودند چنانچه سبقاً بتفصیل زیور نگارش پذیرفت -
از آنجا که دیرینه عادت بندگان حضرت بادشاه حقایق آگاه خدمت اواب
از این است کمال علیت و مرحمت در حق ایشان مبنی بر تعموده بهادر خانه
را بمنصب چهل هزاری سه هزار رپانصد سوار و خلعت و شمشیر و سپر و

و فیل و بیست و پنج هزار روپیه نقد سرافراز فرمودند - و یوسف خان را از اصل و املاکه بمنصب سه هزاری دو هزار سوار و شمشیر و سپر و نقاره و اشپ و فیل و بیست هزار روپیه نقد امتیاز بخشیدند - و چون اعظم خلن یسلق دکن و صاحب صوبگی آن کشور را برونق مرضیات اشرف نکرده بود و لین مهم شایان را چنانچه باید بپایان نبرده بود لاجرم بذل جرم این معنی او را ازین خدمت معاف داشته نخست فامزد بعین الدوّله نمودند - چون آن مختار الملک عین حرمان ملازمت بر خواشتن نه پسندیده همراهی رکب سعادت که عمرها بدعلی شام و سحر از خدا خواسته بود درخواست نمود اینها آن خان والا مکن را معاف داشته ارجاع این خدمت بهام خانخاقان مهربت خان رقم پافت - و در طی فرمان گیتی مطاع مامور شد که مقارن ورود فرمان قدر توامان از دارالملک دهلي متوجه درگاه جهان پناه گشته بعد از دریافت ساعت حضور روانه برهانپور شود - و بنام یعنی الملک از موقوف خلافت عظیم فرمان قضا نشان زیور ارسال یافت که خان زمان را با سایر بندوهای درگاه که داخل کومکیان بالاگهان اند در برهانپور باز داشته خود با اعظم خان و جمیع کومکیان دیگر روانه درگاه گردند -

نصیریخان بصوبه داری مالو از تغیر معتقد خان و خان مذکور به فوجداری پرگفت اکبرآباد وزیر خلن بصاحب صوبگی پنجاب سرافراز گردیدند - و باعث این معنی آن شد که چون انتظام معاملات آن صوبه عظمت نشن از دست عنایت الله یزدی گماشته آصف خلن کما پنجه پر نمی آمد خلمه در عمل اعمال خالصه شریفه چنانچه مرضی خاطر عاطر بون بوقوع فرسیده بذل آن صوبه داری آن حدود را از خان والا مکن تغیر نموده به وزیر خان منزبور نمودند - هفتم میاه مذکور بمقابلت خلعت خاص و صوحه فیل و یغوریں شخص پنجابی ذات و بنوار از آنچمه هزار سوار در اینه سه استه خلعت باش

پذیرفته بدان موب مخصوص شد - سرخان دکنی بمرحوم خلعت و اسپ امتیاز یافته رخصت سنبهل یافت -

بازدهم ماه مذکور چون خرج حصار بند گوالیار مرکز اعلام منصور شد خدیو اعظم ر شاعرانشاد عالم دیگر بلاده برسم تفرج داخل قلعه شده مانند فیر اعظم از ذروه بروج آن بلوه گردون عروج طلوع سعادت فرمودند - و سرتاسر ساحت آنرا پی سپر نظر دقیق و تدقیق بخطاطر انور در آوردند - چون خصوصیات عمارت عالیه که اساس نهاده حضرت عرش آشیانی و جفت مکانی بود منظور نظر سعادت شد بخطاطر علطر خططور نمود که آنحضرت فیض درین سرزمین عمارتی خوش و نشیمنی دلکش احداث نمایند - بدلبر آن امر ارفع به تشیید میانی بدیع منزلي رفیع بنیان مشتمل بر وضع و طرح غریب و هندسه دل پسند خاطر فریب صدور یافت - و صاحب فطرتی از بندنهای درگاه واله باله تمام آن و مرمت شست و ریختن تمام چلو دیوار حصار معمور شد - و چون امر اعلوی علی العموم زیور صدور یافت که در امثال این احوال خصوصیات جرائم و جنایات ارباب عصیان از زندانیان بعرض اعلی رسد لاجرم حقیقت جرم محبوسان این حصار معروض و اتفاق پایله سریز سپهر مدر گردید - از آنجمله بنازده تن بتصدق سرافرازی و فدیه نارک مبارک و فرق فرق سالی آن سایه عذایت بندنهای از بند زندان ابد بھائی یافتند - در اثنای اقامه گوالیار سید خانجهیل و عبد الله خان از دکن رسیده از استلام رکن و مقام درگاه گیرنی بناه که قبلاً مقصود و مرام خاص و عام است ابرواب دارالعلم سعادت بزرگی روزگار تجویش کشادند - و هر دو مشغول اقسام جرائم گشته بعد الله خان از مرحمت صوبه بهار در اوآخر خریف فصل چهلر کاله علی

نهنگی سو که وانت نیپش موسم شباب که فی المحنیشت بهار زندگانی
است درینه از میا من آن سرمایه جوانی تو الدوخت . و سیف نخن
صوبه دار بهار بعراست الله آباد از تغیر قلیچ خان و او بصاحب صوبه زندگانی
ملدان از تغیر نجابت خان سعادت پذیر گردیدند .

هزدهم صلاة چونه نواحی دار الخلافه عظمی از پرتو انوار ملهیجه نوابی
والا که همانی نیر اعظم روی زمین است سرفنت به خلک اعلی رسلید
محمد علی بیگ ایلچی که حسب الصدور امر جهان مطاع از برها نپور
رخصت یانه چندی در دار الخلافه بود از پذیرا موكب اقبال پذیرای
سعادت دو جهانی گشت . و هم درین روز مهابت خان خل خانی که از دهلي
روانه دریل سپهر مدار شده بود احراز شرف ملازمت نموده هزار اشرفی
بصیغه نفر و نه زنجیر فیل پیشکش کشید . از آنجمله دو زنجیر فیل پایه
قبول یافته مابقی بدو مرحمت شد . صدر خل حاکم دار الخلافه
و محمد خل فوجدار پرگنات و مظفر خل معموری و مکرمت خل
و عبد الحق برادر افضل خل و سلاح خل و بی بدلخان و خل عالم
و مقرب خل سعادت آستانبوسیپ درگاه جهان پذیره رسیده بعثت
شهنشاهی مذهبی گشند .

بعضیت و نویم ساعت باعث نهره از پرتو رود موكب مسعود زبور
لای زمین و رفت صفة نهر گردید . و در آن فرخنده مغول که از برها نپور
پنا آنجا به پنهانه کوچ و هشت مقام طی مسافت راه شده پیش بغلر القطب
در آمد ساعت مختار هشت لر تمامت قرار یافت . هرین آن
بین الدوله آصف خل با خواجه ابوالحسن و شهسده خل و دیگر اصر
از بیان گفت رسیده هرلو مهره هزار رویه بصیغه نفر گمراحته از پیش
گزول چهار اقبال بر روندست و این بموس خضری سلمان

و مرتبت مقدار خواز مرائب آصفی نهاده بتازگی عظمت مکافات و رفعت
مکان اندوخت - آنگاه اموالی دیگر فراخور قدر و ملزالت ندور از نظر اشرف
گذشتند - و همدردیں روز تلبیع خان او الله آبان خود را بدرویافت سعادت
ملزمت وساییدند بمرحومت خلعت خاصه و جیغه مرصع اختصاص پذیرقه
به تقویض صوبه داری ملتان و عذایت پنجاه هزار روپه نقد نواشش یافتند -
و همدردیں روز مهابت خان خانخان را خلعت خاصه با چار قب طلا نوزی
و جمهدهر مرصع با پهلوکناره و دوسیب و دایره همت و گوشاسب و افاسیاب
پسران او را و نبیه اش شکر الله پسر خان زمین را بمرحومت خلعت
واسپ مباھی گردانیده همراه او مستوری دادند *

روز [پنهان] سی و یک ماه مذکور غرہ ذی الحجه سن
هزار و چهل و یک هجری که افق شرقی دارالخلافه عثمانی از پرتو اشراق
ماه رایت والا در آنروز مطلع خورشید گیتی افزوی گشته هفت کشور روی
زمین را رونکش چرخ چارمین ساخت شاهسوار عرصه وجود با طالع نیروز
وبخت مسعود بفرار تخت بر فیض برآمد؛ برین سرسریر را سپهر نظیر و فیل
را کوه شکوه نمودند - و بدآن آئین شیان و توک فیلان رخ بسوی مرکز
محیط خلافت نهادند که از سر آغاز روزگار تا حال هیچ سرافرازی را
پایه جاه و جلال نداشده باشد - بالجمله ذرہ تا خورشید بر سر راه
میوکب اقبال از روی نیاز بر خاک راه گذار افتاده و ماه تا ماهی از شر
هوا خواهی نز رکاب سعادت پیاده روبراه نهاده - کیوان یافند ایوان فلک -
فرود آمده بطريق چاوهان طرقو گو نز رکاب ظفر انتساب روان و مبارز الجم از
ظارم پنجم ملازمت گزین گشته ابلق روزگار را بزیر زین سیمین هلال

پیش از این مجرمه کشیده برسم جنیعت کشان پیش پیش نوان متوجه
گشته شدند - و بدستور مقرر شاهزاده محمد دارا شکوه در عقب حوضه نیل
تمامی جمیعین کوہ ممکن گشته از دو سو بصریین کف گوهر پاش برپیش
بیشم و زر در آورده نثار رهگذر خدیو بصر و بر میلهموند - و تا رسیدن دربار
سپه مدار پیشان روزگاران را ماده جمیعت خاطر آماده گشته بل یک جهان
پیش برگ و سازرا که بهجی فیاضند بودند خوش هالی دره و انبله هالی
بیکبار ذخیره شد *

از سوی این روز سعادت اندوز یکه تاز خان بمنصب (در عزار و پانصدی
پیصد سوار) و مدرمت خان بمنصب هزار و پانصدی سیصد سوار
و پانصد الحق بمنصب نه صدی دو صد سوار از اهل و اضائه و خطاب امانت خان
سعادت نصیب و کامل نصاب گشتد - و ثیر خان قریں بالغام بیست
هزار روپیه و محمد علی ایلچی بمرخصت خلعت فاخره و خنجر مربع
و شصت هزار روپیه نقد مفتخر و مجاهی گردیدند - و محمد علی
و محمد نکی از هراهن ایلچی مذکور بالغام پاره هزار روپیه اکرم
پیافتند - و در همین روز میر صابر که به دولت آباد رفته پایه مذکور و چهار زر
آن بلاد را از القلب گرامی و نام نامی آنحضرت درجه والا و رتبه اعلی داده
معادرت نموده بود بسعادت ملازمت رسید - و اشرفی و روپیه چند که این
بر جمیع شده فتح خان بر سعیل نمودار ارسالداشته بود از نظر انور کنرانید *

از وقتی این آران اتفاق دیگر مجلس اطعام عام و الفاق تمام است بهشت
کوچک روح و روان و استزان سوره و فریعت بالوی بالوان جذان و سوره نسوان
کوچن - چون بعینولا دار الخلافه والا بآلی فیض مقدم و برکت قدم آن کلیم

(۱) دو هزاری و شصت صد سوار *

دست مسیح دم روکش چرخ چارم بل رشگ سپهر اعلی و بالاتر از آن شد
قضایا مدت بکمال از وقوع قضیه ناگهانی ممتاز الزمانی انقضایانه وقت
اقامت رسی معهود که درین کشور عروس مشهور است شده بود .
چنانچه در هرسال از وقت رحلت موتی یک شب‌انروز باحیای مراسم
معهوده که باعث مزید روح و راحت جاورد گزینان جوار رحمت است
مثل احیای شب و ذکر و تلاوت و قرأت فاتحه و دعا و استغفار و اطعام فقراء
و اعطاء مساکین میگذراند - لاجرم بنابر مقتضای طبع فیاض که هموزه در
باب اوصال نفع و اتفاق مال بعموم ارباب فقر و فاقه بهانه جو است خصوص
دریغوقت که وقت و حال مقتضی آن بود کار گذاران دولت و سامان طرازان
کارخانجات سلطنت را بسرانجام در بایست وقت ماصور ساختند - و همگان
بزیسب فرموده در صحن رونمایی متبیره اسپکهای سپهر مثال که هر یک
نعم البدل دلبارد تواند شد بر سر پا کردند و بر اطراف و حواشی آن شامیانهای
محمل زیغت متفاہ که هر کدام در پهلوی و رئیسی دم از برابری سپیده
میخدم و زنگ آمیزی شفق می تواند زد زدند - و صحن آن انجمن
خوبخنده را بتنوع گمنردیهای گوناگون و فوش بوقامون مفروش نموده
روکش بهیط آسمان و زیبیش بساط خاک و صفحه روی زمین ساختند -
و بر دور آن سراجهای و شاد روانی رفکارنگ که صدار هر یک از دائرة افق
پائی کم ندارد ایستاده کردند - و مجموع امرای عظام و ارباب مقاصب والا
و اعیان اکبر و اعلی و اهالی دار الخلافه و ساهم اشرف و اعاظم و موالي
اطراف که بنابر ادائی تهییت درجات نتوحات بی پایان و مبارکباد قدم
قدس باکبر آباد آمدند بودند درین انجمن خاص پاریافتند - و جمیع
علماء و فضلا و ارباب درع و تقوی و اه حاب عمام خوانده و نا خوانده درین
محضر عم شرف حضور پذیرفتند - و حضرت خلافت پناهی خود بنفس

مقدس در خلوت مقدس عزالت گزین شده آن شب را باعضا و عبادت و طلب آمرزش آن مغفرت مآبه گذرانیدند - و همدر محقق مذکور از حضور پیغمبر الدوّله و محمد علی بیگ ایاچی و ایمین دولت، ازکن سلطنت آراستگی یافت - و باقی اعاظم و اعالی و سایر اهالی مجلس بتفاوت درجات و مرانیب جای گرفتند - آنکه پیش کارخانه دولت و سالاران خولن نعمت سماط نوال گسترده و اقسام طعام و الواقع شربت و الون نقل و شیرینی و فواكه و خوشبوها و پان برتریب چیدند و همگمان را به تذاول نعمت های خاص صلای عام در دادند - چنانچه غذی و غیر ازین خوان لحسان بهره ور و زله بر گشتند - و پنجاه هزار روپیه باصحاب استحقاق برسبیل خیرات عذایت فرمودند - و چون این انجمن عالی پایه انجام یافت سایر همگمان و مسند اولیان حرم خلافت و پردگیان شہستان سلطنت بطوفاف سرفد مقدس آن انسیه خورا سوشت قدسی طیارت آمده در آن روضه مذوره محقق آرا شدند - و بهمان وقیره و همان کیفیت و کمیت فردای آن مجلس خاص زنانه منعقد شد و همکی زبان را عمده! و مسنهقات را خصوصاً بر عام دادند و پنجاه هزار روپیه دیگر به عغایف و عجایز انفاق شد - و امر اعلیٰ علی العموم بدین دستور زبور صدور یافت که متصدیان عظام هرساله روز عرس آن مغفوره همین مبلغ صرف مصارف خیرات گردانند - مشروط بدین که دلار الخلافه به تشریف نور حضور آنحضرت نمودار ساخت طور باشد و الانصف مبلغ مذکور بر طبقات خداوندان استحقاق قسمت نمایند *

هفتم تیر که روز عید قربان فیض قدرم سعید مبدول داشت بتازگی موده قرب فتح های جدید و نوید مزید دولت جاوید بایرانی آن رسالید - حضرت خلافت پناهی بنا بر احیائی ماسم سن حضرت **الصلوات اللہ و سلمہ علیہ و علی آلہ و اصحابہ کہ از ستوده**

آنیدهایی این مهین جانشین حضرت خلقانی را شدین است ساخته
عیدگاه را از نور حضور اقدس بر روی مطلع مهر و ماه کشیدند - و بعد از
ادلی فیاض بدولت و سعادت بازگشت نموده در معاودت نیز جیب و کیف
پک جهان فیاضندان را از زر نثار معهود نعم ریز فرمودند *

چهاردهم ماه عین آغاز خلافت شاهزاده مراد بخش در ساخته
مسعود بختار که انواع سعادت قرین و النظر النجم و اوضاع انلاک رهین
آن بود حسب الامر اعلیٰ نست نشین پد قدرت گذیج آفرین بمقتضای
حیلی مراسم سفت در باب تحصیل آداب دین و سنن و فرایض شریعت
اخاتم النبیا و مرسلین که بذیر حفظ مرتبه ظاهر و پلس طریقہ صورت عقا و شراء
خورد است صدر نشین دبستان تعلیم گردید - و فاضل دیندار ملا میرگی
هروی حسب الاختیار خدیو روزگار بخلعت فاخره مطلع و از افعال هزار
رویه متنفع گشته آموزگار شاهزاده والا تبل شد - معتقد خان بصوبه داری
اوپیشه از تغیر باقر خلی ر مرحومت خلعت و خنجر مرصع و اسپ
و منصب چلار هزاری سه هزار سوز سر افزایی یافته روانه آن صوب گردیده
نوزدهم ماه میربرکه از رسالت ایران معاودت نموده پذیرانی سعادت
ملائم شد - و نه راس اسپ عراقی با نواصر امتعه آن کشور بطریق
پیشکش گذرانید - بیست و هشتم حاجی و قاص ملازم ذر محمد خان
والی بلخ که از را بعنوان رسالت بدرگاه عظمت و جلالت ارسل داشته بود
تا نواحی دارالخلافه رسیده همراه معتمد خلی که حسب الحکم اشرف او را
امنقبال نموده بود خود را باستانه بارگاه سلطانی که کعبه آمال و آمانی
اقصی و ادنی است و قبله مرادات انسی و جانی و سانیده در تقبیل
عدهه درگاه والا آداب معهود این عالی مقام بجا آورده لوازم کورنش و تسلي
تقدیم نمود - و بعد از اقامه مراسم زینین بوس از روی آداب و اندام نیز

گنبدانیدن نامه نذر محمد خان اقدام جست - آنگاه از مغان آن خان
پلا مکان را که مشتمل بر اسپ و شتر و امتعه بلخ بود و مبلغ پانزده هزار
روپیه قیمت همکی آنها می شد به ظهر آنور در آورده از مرحمت خلعت
فلخه و کمر خندچر موضع که چهار هزار روپیه بهداشت نوازش پذیرفت -
و نفر همان نزدیکی سی و پنج راس اسپ و سه زر و ده شتر بختی ذرو صاده
او جانب خود و هزاره اندپ و پنج شتر بلام - تعداد مومن پسر خود بخطاب
پیشکش گذاشتند - و مبلغ سی هزار روپیه بلوز خلعت و ده هزار روپیه فقد
به پرسش مرحمت فرمودند - صادق خان پدر بخشی که در برهانپور بدانبر
عرض بیمه ای از سعادت همراهی عسکر منصور اختیار درین اضطراری
نموده بود بعذایت جذاب آنها شفلى عجل یافته بعذایت رسید و مذکور
بظیر مرحمت آمدند از برگشت این مردمت شاهان صحت کامل یافت -
بریندرا راجی جی سنگه به برگشت حسن عبودیت مشمول عوانطف سرشار
زمالک رقبه آزادگان شد - و از عذایت دو چوره هزار و هشتاد هزاری عصب
پرآب بسیار قیمت کمیک که بزم معهود هنود آورده گوش هی سازند از سرنو
در زمرا بندگان در آمده سرحله حلقه بگوشان گشت - صوبه داری کشمير
از تعییر اعتقاد خان بخواجه ابوالحسن مرحمت شد؛ ظفر خان پرسش
به نیابت او رخصت پانست - و ملا حیدر خصائی که با وجود گردانی در فن
شهر بد طولی و طبع عالی دارد بخدمت دیوانی صوبه مذکور معزز گردید *

بیان فتح هوگلی بندر بختیان سهی

بهادر گنبو مدار علیه قاسم خان

امین پسندیده برگزیده که در روز نخست افسر سروزی بر ترک مبارکش
بلداشته هم در عهد است زمام مهام جمهور اقام بدهت اختیار و قبضه

اقدار او سپرده باشند - آن باشد که علی الدوام نظر حقیقت ذکر بر سر انجام مصالح معاش و معاد عباد که مذوط به تمدید قواعد عدل و داد است متصود دارد - چنانچه شخصت رای صائب و تدبیر درست بـ تدبیر دولت آباد دین و تحصیل امن و امن دلایل اسلام ایمان مصروف داشته همگی همت والا درین معنی که مصرف حقیقی سعی جمیل و جهد بلیغ است برگزاری - و همواره اوازه جد و اجتهاد در کار فرمائی شمشیر نژاد و چهاد بکار بردا در باب استیصال از دلیل درل جلبره و اصحاب ملل غاریه و تسخیر مدن ضاله و تخریب معابد باطله ایشان کما یندیغی حق کوشش مبذول دارد - چندانکه عدم خانها ویران ساخته و صنمها سوخته برآید آتش کدها بیاد دهد و بآب تیغ بران اشتعال زبانه نکر مغلوب د نیران] پرسنن [ام فرد فشارد *

لله الحمد و العنة که والا حضرت خلافت پناهی این شیوه ستوده و خصلت معموده را از جمله ملکات راسته خوشتن نموده اند و بدآنمیان که دست جواد را در بدل مال کشاده داشته اند بهمان و تیره تیغ جهاد در باب قطع مواد فتنه و فساد و قلع خلیفه زندقه و العاد کشیده دارند - شاهد این معنی درین صورت استخلاص هوگلی بذعر است و انتزاع آن سرزمین از استیلای مشرکان فرنگ و نصرانیان مسیحی پرسن بذستیاری تأیید حضرت بری و بیان چگونگی خصوصیات این فتح مبین که مستلزم کسر اقسام و سبب نصب اعلام اسلام و دفع استیلای مشرکین و رفع اوابی مسمیین و علمت وهن صولت کفر و موجب تقویت دولت دین گردید - هم اکنون علی التفصیل با شرح و بسط تمام مسیحی بتعربیت محدث و تبیین خواص و مزایای آن برسبیل اجمال نگارش می یابد *

نیخست خامه تصریر در تصویر نموداری از کیفیت و کمیت و تعین موضع
بنما و سبب احداث این بندر که هر خانه از آن قلعه ایست دشوارکشا
بین صورت معنی طرز میگردد که در بیست کروهی راج محل و یک
کروهی بقدر سلتانو از کشور بنگاله فرضه از دریای شور که بهذمی زبان ناله
و پذاری خور نیز خوانند منشعب شده به سمت راج محل کشیده -
چنانچه آب روبار گذگ که بر کنار شهر راج محل جاریست به خور مذکور
می پیودد - و بندر هوگلی در یک کروهی سلتانو به ربع کروه از
محل اتصال گنج و آن خور بر ساحل شعبه از آب گنج اساس یافته -
و سبب احداث آن نیاز است آباد که از حوادث عظیمه عالم کون و فساد بود
اینست که در هنگام عمل بنگالیان چندی از سوداگران فرنگی که پیشتر در
بندر سوندیپ اقامت داشتند بوسیله سود و سودا بسانگانو آمد و شد
می نمودند - و همراه هوا می پختن این مایه سودایی خام در سر جا داده
بودند که در آن سرزمین ناحیتی پیدا کنند - چنانچه اگر فی المثل بقدر
کف دستی بلشد جامی در خور مفر و مقرب چند آرد - و مشقی مردم
صلحب نیروی قوی بازو با سوداگران بلطف سوداگری در آمده دست
پرگار داشته باشند. اگر در آن میانه شاهد مقصود یعنی تصرف سایر دریایی
کفر بنگاله در بر آید فهر العالم - و الا زیانی به تجارت و خسروانی بسیود
و سودا فدارد - بذل این اندیشه فلسه چون کنار خور مذکور را نزد خور قرارداد
ضمیر خوشتن دیدند - انواع لطیف حیل اندیخته از حکام آنولیت
آن اقامت در آن مقام تحصیل نموده نیخست در آنجا خانه چند
ساختند اندیشهای پراگندخویشتن سهل و سبست اساس نهادند - و وقتی
از آنکه فرنگیان سرمایه دار آنرا دار القرار جاورد اندکشته رخت ارتحال بدانجا
که میگردند و محل اقامت انگذته خانها ساختند - و پندریم بر گرداند

(۴۹۶)

فشنیمن های خود چهار دیوارهای متلوں بندیان افکنده باستحکام تمام بالعجم
رسانیدند - چنانچه هر متری معقلی و هر چهار دیواری باره استواری تهیه
بیوجهای آنرا مانند بروج ناری باذواع آلات آتشباری از توب و تفنگ
و امثال آن آراستند - و اطراف ثله آن بندر را بخندقها می عرض و عمیق
محاط ساخته روکش مملکه آبی فلک نمودند - و قطاع نظر از تکلفت
سطن سازی طرف رابع نیز که در خور دریای شور بود در استحکام از دیگر
جهات قطعاً پایی کمی نداشت - و رفتہ رفتہ از آمد و شد جهازهای فرنگ
و کشتی های مسلمانان نیز که بانداز تجارت بدانجا ترد می نمودند
هذاکه سانگانو افسوسه شد و بندر هوگلی راچ تمام و رونق کلی یافت - آنکه
چندی از اعیان فرنگ که در آن بندر قرار توطئه داده بودند قربان و پرگذان
جوهر را از حکام و دولت آنولایت بر سبیل اجراء بدست آورده بر طبق
حاضر خواه عمل می نمودند - و رعایای آن محال و نواحی آنرا
تا جای که نیست تطاول آن بداندیشان می رسید از روی تعدی خواه
ناخواه ذکلیف ترسانی نموده فشارانی می ساختند و بزر از راه دریایی
شور روانه پرتقال فرنگ می نمودند - و نزد من این رای ناصواب متوجه
اجرو ثواب بوده جبر نقصان رزاعت که علت آن قلت رعایا بود از ریاح
تجارات که انجاع مضاعف آن می شد می نمودند - ملخص سخن برو
لیام بادشاہزادگی که آنلا نوای والا ظلی درود بر سر زمین بدنگان
گسترش بود رای جهان آرای بر کماهی گمراهی بل دقیق بیراهی
ضلالت پیشگان جهانت اندیش که بدرجۀ اعلیٰ رسیده بود آگاهی یافت
و سخت کوشی آن سست کیشان در بدب اضرار و آزار مسلمانان گوش
معلق گردید - لاجرم اینمعنی مرکوز خاطر عامل بود که بهر صورت
رونهد درباره استیصال مطلق ایشان مستعد شوند - چون بحسب اقتضای

(۲۹۷)

قدر و قضا درین مدت از عدم مساعدت وقت مجال پرداخت قرار داد فمیر
منیر نیافرند چنانچه هم اکنون مذکور شد درین محل که نقش مراد داد و
دین از جلوس اقدس درست نشست قلم خان صاحب صوبه بنگاهه
را در وقت رخصت آنصور بانصرام این مهم مامور فرمودند - و بر سریل
ارهاد طریق تسخیر آن ضلالت آباد و روش استیصال آن بد نهادن با آن
خان اخلاص نشان نلقيں فرمودند - چنانچه ابواب تدبیرات صائبه که درین
باب ظهر یافت خصوص تعیین عسکر ظفر اثر از جانب بحر و بر همگی
بمحض تعلیم آنحضرت بود - بالجمله قاسم خان درین باب از در مقنصلی
حزم و احتیاط در آمده این راز مضر را با هیچکس درمیان نهاد - و
تسخیر آن بندر را هرجند در بند وقت بود چندی در حیز تاخیر داشته
چندان صبر نمود که بر جمیع خصوصیات آنولایت خاصه کیفیت احوال
بدر و کمیت سپاهی و رعیت آنجا تحصیل اطلاع و اشراق نماید - چون
استیفادی حقایق کلی و دقیق جزئی امور ملکی و مالی اهالی و موالی
آن ملک به عمل آورد درین حال عزم جزم نموده در ماه اسفندار سالگذشت
حسب الحکم اشرف در مقام تجهیز عساکر و تهیه نواره در آمده - و آن
عبارت است از جهارات حریق مشتمل بر سپاهی و آلات جنگ و توپ
و تفنگ و امثال آنها - از آنجا که داب ارباب خرد و آنیں است بر طبق
منظمه » بیست «

سکونت که با شرقیان حرب داشت رخ خیمه گویند در غرب داشت
بلیں عنوان بر زبانها اینکند که غرض از ارسال عسکر منصور استیصال
گروه هجلي وال است - و لهذا فوجی از تابیین خود و بندھلی
با شاهی به راهی عذیت الله پسرش را امرا و ارباب مملک و ال به تسخیر
آن سر زمین تعیین نمود - و مقرر و مخمر ساخت که بسمت هجلي وال

روان شده چندی در موضع بودران که در آن جهت واقع است اقامست گزینند - چندانکه خواجه شیر و معصوم زمیندار کل بفالله و محمد صالح کفبو و همراهان او با نواره از راه بندر [سری پور] روانه شده تا دهان خور هوگلی بندر که بموهانه مشهور است فرا رسند - و این معنی بنابر آن بود که مبادا مقهوران فرنگ از سهم صولت اولیای دولت قاهره خود را به گشتوها رسانیده از راه دریا طریقه فرار اختیار کردند - آنگاه بهادر برادر ابو محمد کنبو را که مدار علیه او بود به بهانه نظم و نسق امور محل خاصه شریفه روانه مخصوص آباد ساخته با از مواعظ نمود که چون فوج عذایت الله بعد از شفیدن خبر لشکر موهانه متوجه هوگلی شود او نیز خود را با صحاب خود بشتاب باد و سحلب باز رساند - چون عذایت الله بعد از وصول خواجه شیر بموهانه رو نموده از مقام بربوان کوچ کرد - در عرض یک شبک روز بر سبیل لیلغار خود را تا قصبه هلدمی پور رسانید که در وسط ساتکانو و هوگلی واقع است نزین اثنا بهادر نیز با پانصد سوار از مخصوص آباد رسیده بدیشان پیوست - و تا رسیدن مردم توقف نه نموده روانه موهانه شد که با تفاوت خواجه شیر و سایر دولتخواهان او کشته سپی استول بمنه دهانه خور را مسدود سازد - که مبادا مقهوران فرنگ از مضيق محاصره به تنگ آمدند خود را از راه خور بدریایی شور اندازند - بهادر بدآنجا پیوسته با دیگر بهادران نز اندک فرصتی راه از ناوهای نواره مضبوط ساخته - دوم ذی حجه سنه هزار و چهل و یک هنگامی که عذایت الله و سایر احوال مخصوصه بالدار ترکنار معموره که در بیرون خندق بندر واقع بود توجه یمود ایشان نیز از طرف خور جلو ریز تاختند - و در حمله نخستین معموره مذکور را که بمالی معروف بود مستخر ساخته نخست خاطر از قتل نقوص

و غلوت اموال اهالی آن پرداختند و آتش بخا در آن عرصه افروخته خشک
و نررا در یکدیگر سوختند - آنکه همت بر تخریب عمارت و مغازل
کفر گماشته نشانی از آبادانی نگذاشتند - و چون از لوازم قتل و اسر
باز پرداختند اطراف بندرا احاطه نموده ملچارها ساختند - و باهتمام تمام
متوجه پیشرات کار و پیش برد ملچار شده بکار فرمائی همت عالی و
تصویب رای صائب عن راسخ وجود ناگزیر است - و
در اثنای این حال صواب اندیشان صلاح وقت در آن دیدند که فوجی
جرار از مردم کاردان کارگزار در محل اطراف خور پراگنده سازند - که اگر
از راه اتفاق بجمعی از آن بداندیشان که اعمال آنکه دود بجا ایشان بود
بر خورند بی توقف به قتل رسانند - و اهل و عیال ملاحان بنگالی نواره
فرنگیان که ایشان را غرابی گویند بقید و اسر در آرند - تا چون این طبقه
از دی دلستگی متعلقان خود را از آن گروه ادبی مآل بریده به معسکر اقبال
پیوندند این معنی باعث رهن و ضعف مخالفان گردد - بسبب این
تدبیر درست قریب چهار هزار تن این طبقه از کفر جدائی افطراری گزیده
زدهای عسکر اسلام گشتند و از این حرکت نتیجه کلی بحال اهل هرگلی راه
پانست - بالجمله تا مدت سه ماه و نیم مقهوران فرنگ در مضيق منحصره
روزگار گذرا نیزند - و اولیلی دولت قاهره بنحوی کاربر ایشان تأثیر ساختند که
آن بد اندیشی را از آن بیش مجال امکان مقاومت نماید و در آن مقام توقف
محل شد - و در عرض این مدت هرگاه با نظمهای رسیدن کومک لشکر پرتغال
دلیدگرم می شدند نیران جنگ و جدال افروخته داد مقابله و مقابله
می دادند - و احیانا که در هجوم انجام یلس غالب مغلوب نومیدهند تام
می گشتند از در درخواست اهلی در آمده ایواب مصالحه می کشند -
بلیجود آنکه منحصران قریب شش و هفت هزار نفرگان قدر الدار

که اندازه‌های درست شان از اصلیت ناک قضا پایی کم نداشت داشتند -
 از دشت برد بهادران موکب اقبال این تائید پرورد حضرت ذوالجلال پای
 برآ تملق و فروتنی گذاشته از سرگردان کشی و زیاده سری در گذشتند -
 و دست توسل به حبل المتنین استشغاع در زده حلقة استیمان برد را امن آبد
 املن زدن گرفتند - و درین میانه قریب لک روپیه بر سبیل حق الامان
 ارسال داشته بخابرین گمان آن شفیع روشناس کارگزار را وسیله طلب زنده
 ساختند که شاید بمعانی او جان مفتی بیرون بردند - چون اولیای دولت
 نامتناهی این معنی آگاهی یافتد که متوجهان تیره نرون بظاهر اظهار اطاعت
 و انقیاد نموده در باطن انتظار رسیدن کومک دارند لاجرم زیاده بر آن اهمال
 تسخیح حصار و امهال حصاریان تجویز نموده از سرنو تضییق عرمه محاصمه
 فرا پیش گرفتند - و نخست خندق بست کلیسا را که از رهگذر کمی عرض
 و علمت قلت عمق نسبت بسایر اطراف کم آب تربود شکستند - و آب
 را بخندق دیگر که برلی این کار پیشتر کنده و آماده ساخته بودند سرداده
 از آب خالی ساختند - و از ملچارهای این سمت که در عهد نگهداری
 بهادر کنبر ولله پار خان و سید حسن کمونه بود نقب ها سرکرد رفته رفته
 به فردیکی مقصد رسانیدند - قضارا درین اثنا فرنگیان که پیوسته بر سر
 چست و جوی امثال این امور تکلیف داشتند راه بدو نقب برد هردو را
 بخاک انباشتند - و نقب سوم که از طرف ملچار بهادر کنبر پیش برد
 بودند اصلا بود آن نبرده یی مان نیافتند - و چون سر آن نقب پایی نیوار
 منزلی از منازل آن بی دینان که در حقیقت حصی حصین و معقولی
 متنی بود رسید آنرا بباروت انباشتند - و بغا بر آنکه آن بگیان راسخ عمدت رین
 بمعاقله و حصون اینکان بود و اکثر سرداران آن گروه فاکلر آنچه انجمن
 میساختند - صراب اندیشان اصلیت کیش از راه پیش بیفی‌ها بخاطر

آوردهند که نخست بهادران موکب اقبال و یکه تازان عرصه جلاعت و جدال
بر سریل نهیه پورش از اسپها پیواده شده بهیئت لجنماعی رخ بسوی آن
غیل بعد دشوار کشا و طلس پیوند آرفند - تا چون سایر مردم کار طلب مردانه
آن نایکلران بعده سرداران خود و بمدافعت اولیای دولت پایدار آنجا فراهم
آیند نقاب را آتش داده بدین طریق آن بدکیشان سرکش را از کوچه نار
بدارالبولار فوستند - مجله‌ای از آنجا که همواره سهم تدبیر صائب موقفلن بر وفق
مقتضای تدبیر بهدف لجابت می‌رسید درین باب نیز نقش انگیخته رای
صواب آرای شلن درست فشین افتاد - چنانچه وقتی که آرایش صفوی
مجاهدین میدان دین زیور مفتحه روی زمین مصاف شده بود و از طرف
دشمن رزم جویان آزم نوشت را حمیت دین، ترسائی و پلس ناموس
کلیسا و ناقوس سرگرم جانبازی ساخته عرصه قنال را باشتعال نیران جنگ و
جدال آتش کدا مجرusi نموده بودند در همان گرمی نقاب را آتش
دادند - و بمجرد موشک دوانی آتش بازان هر ذره از اجزای آن عالی بنیان
کوه شکوه که اسل آنرا چنانچه گذارش یافت خالی ساخته از بلوط
پر کرده بودند خل خل از هم جدا افتاده ازین رو ادیم زمین معرکه
جنگ نمونه نطبع پلنج گشت - و احجز آن سنگین حصار نخست بیخت
مانند صخره‌جني از آن کوره آتش نزوره باده هوا گرفته بمرجع املی خویش
پعنی کرده نار باز گشت نمود - و هر تن از آتشی نهادان اهرمن نوار
فرنگ که از جادوگری تدبیر دیو را در شیشه تسخیر داشتند از دمدمه
لیسمی زبانه آتش دود افگن پری وار به پرواز آمدند - چنانچه گوئی از سورت
آتش و شدت و حدث باروت پناه بکره اثیر بده از آن راه به جوار درگات سعیر
و طبقلت بئس المصیر شناختند - و جمله بقیه سپاه تیره روز مخالف که شعله
جهانسوز باروت برق خرسن بخت ایشان نشده بود برعی خود را

به جهازات رسانیده جمعی در آب افتادند . و در میان آب و آتش چنان داده از زیاله سرپها تن به شمشیر شعله تائیر بهادران عدو بند آفاق بیگن که آب آن تا بکلو است در ندادند . چون جمعی از جهالت پیشگان سفاهت کیش فرنگ در پکی از جهارات عده ایشان که مشتمل بر نفیس اسباب و اموال و اکثر اهل و عیال آن بداندیشان بود مشغول حراست بودند پیش از آنکه بدمست مسلمانان افتاد در همان گرمی انبار باروت کشته را آتش زدند . و از شراره شوارت ذاتی آن آتش زندگان بیکدم بود از نهاد جمعی بیگن‌هاشان برآمده قریب هزار و پانصد تن که اکثر کودکان و زنان بودند با کشته و مال و مقال در هم سوختند . و اهل چند غراب دیگر نیز پیروی ایشان فسوده براهبری غراب تیره اختیاری در تیه هلاکت ابد افتادند . و از سفاکن چنگی طرز فرنگ شصت و چهار دنگه کلان و پنجاه و شش غراب و یک صد و نوب و هشت جلیه داخل غذایم لشکر ظفر اثر خدیو هفت کشور و خداپگان بحر و برشد . و یک غراب و نرجلیه از فرنگان بندر گوشه خود را بسد موهلانه رسانیدند . چون از شوارت آتش سفاکن مذکوره چند کشته آن بقدر درین اثنا سوخته بود ازان راه فرجه بدر رفتن یافته در همان گرمی فرصت غرار نمود نکردند و با شتاب باد و سحاب برآب و آتش زده بدر رفند . و درین غزوه قریب ده هزار تن از خوره و بزرگ و نسا و رجال قتیل و غریق و حریق گشتهند . و چهار هزار و چهار صد کس از ذکور و افات فرنگی امیل و عبید و جواری و سایر اصناف دیگر که طوعاً و کرها مذهب تسانی اختیار گرده بودند بقید گرفتاری درآمدند . و قریب ده هزار کوه از رعایلی پرگناه و نواحی آن که بیگن‌ها به بند فرنگ انتاده بودند از جمیں آزاد گشتهند . و درین ایام از آغاز تا انجام هزار ساعت‌تلخ از اهل اسلام درجه شهادت یافته پوره دل را سلام خرامیدند *

از سوانح این ایام سید شجاعیت خلن برده که النظار سعادت فجوم طالع
مسعود فیض نظر علایت ازو دریغ داشته بود و بنابر آن در وطن خود شیوه
خمول گزیده پگوشة عزلت خزیده بود - درینوا که تحریک بخت و تحریص
اقبال محرک و مرغب آمد خود را بدرگاه آسمان رسانید - و بنارگی
منظور نظر سعادت سعد اکبر و مهر انور روی زمین شده بوساطت ترقی بمرتبه
عالی منصب چهار هزاری ذات و دو هزار سوار کوب طالعش از دیال کدّا
خمول بشرف خانه اقبال منتقال گردید - و هم در آن آوان این سانحه بدیعه که
از بداع افعال طبایع بل از وداع لطیف ابداع در مشیمه مشیت است بنابر
اخبار مفیدان صویه گجرات معروف راقفلن موقف خلافت افتاد - که در موضع
بروده از مفاتالت صویه مذکور گوشه بعرصه شهود آمد که سه سرداشت یکی
 بصورت سراسپ و باقی به هیئت سرگاآن بدیع الوجود - همدرآن ساعت
جاده ای پیکربندی را از ننگ قبیح منظر کریه خویشتن پرداخت - و نیز
از واقعات صویه احمد نگر بظهور پیروست که درین حدود بزغاله که دو سر چهار
دست و دو پا و چهار چشم و چهار گوش داشت بوجود آمده باعث حیث
نظرگیران گردید - و در همان دم همراه مادر راه عدم پیش گرفت - درین اوقات
منزل پیغمیں الدویه آصف خلن فیض قدرم اسعد در یاخته صالحی منزل بسعادت
عيادت استسعاد پذیرفت - و آن آصف زمان بشکرانه رزود مسعود حضرت سلیمان
مکن که باعث ظهور نور و صفا و موجب وقوع عائیت و هغا است رسم
پا انداز و نثار و پیشکش بتقدیم رسانید - نیز لشکر خان از صویه کابل که درین
اوقات بمقتضای وقت ازو تغیر پذیر گشته سعید خلن بتغیر فیض آن سعادت
چلوید یاخته بود رسید - و خود را از سرنو بدریافت شرف ملازمت اشرف
که سرمایه سعادت نوجهانی است رسانید - و [چهار هزار] ^۲ اشرفی بصیغه

نذر و بیک لک روپیه و سی اسپ صرصر تگ بر سبیل پیشکش گذاشتند -
و بخدمت صاحب صوبگی دارالملک نهضی از تغیر خانه خان صوبه داردگی
مختص شد - و پسرانش سزاوار خان و لطف الله خان با او مرخص گشتند .
بیست و سیم شهریور ماه از پنجاهین سال جلوس مبارک روز جمعه
سلخ ربيع الاول^(۱) سنه هزار و چهل و سه هجری جشن وزن قمری سال
چهل و سوم عمر جاود پیوند بفرخی و فیروز مندی بر آئین هرساله
آذین پذیرفت - و سر تاسر رسم این روز سعادت اثر لز عیش و عشوت
و داد و دهش بر وفق کام محتاجان و حسب مردم فیاضان بپایان رسیده
وقت بخششی و انجمان بدل کشی انجام یافت - و کامرانی حضرت
گیتی ستانی که اکثر آوان در لباس کام بخششی و داد دهی جلوه گر
میگردند نزین روز نیز به بهترین وجہی صورت بست - و نزههین روز
شرف اندوز محمد علی بیگ ایلچی ایران را بسعادت رخصت معادرد
و مرحمت خلعت زر درزی و کمر مرصع و فیل خاصگی با مده فیل
و حوفه سیمین نواخته بر مراد خاطر فیروز و شادمان نمودند -
و چهار اشرفی کلان که مجموع وزن همه هزار توله بود چنانچه یکی چهارصد
توله وزن داشت و باقی هر بیک بصد توله از دیگران کمتر - و همچنین
چهار روپیه بوزن و ترتیب مذکور - چون همگی بسته مبارک مسکوک
بود نیابر میمند و برکت عقیقت فرمودند - و مجموع الغاماتی که از
آغاز روز سعادت افزو - ملازمت اشرف تا هنگام ادراک شرف رخصت .
در باره او ظهور بالست سوای اجنس بچهار لک و بیست هزار روپیه کشیده .
هم درین روز حکیم رکنی کاشی مسیح تخلص از انعام پنج هزار روپیه
نوارش پذیرفته حسب التماس بر رخصت ریالت مشهد مقدس کامروا گردید .

(۱) در باد شاهنامه هشتم ربيع الاولی و شنیده شده [جلد اول . حصه اول . صفحه ۴۴] *

کشايش پذيرفتن قلعه کالنه بکلید تائيد دولت و سوانح ديگر

هر صاحب سعادتی را که تفویض حضرت رزاق علی الطلق جلت
حضرته از پنج انگشت مفاتیع رزق روزی خواران درگاه احیت در مشت
دست او گذارد اگر بغل نیپرسن او که کشاد کار عالمی بدآن وابسته
و سرشنۀ وسائل عطیات حضرت وهاب بی صفت بآن پیوسته باشد بمحض
اشارتی هر ماه هلال سان حصی حصین کشاید شکفت نباشد . و اگر
روز بروز دست از انسانش چون پنجه آفتاب کشوری از اقالیم شرق و
غرب مفتوح نماید دور لاما نبود . شاهد حال فتح قلعه کالنه است از حصر
منیعه دکن که نوید آن در ضمن عرضداشت خان زمان دوم ماه آیین گوش زد
کامل نصلبان سعادت که شرف یافتن حضور انجمن پر نور هستند گردید .
و کیفیت معنی مذکور این صورت دارد که چون سرشنۀ نظام کار نظام الملک
از کشاکش فتح خان پسر عنبر بآن مقام کشید که محمود خان قلعه بان کالنه
بنابر بد عهدی و پیمان شکنی فتح خان که علمت رنجش و رمیدگی سایر
امری دکن شده بود ازو اندیشه شیده قلعه را باو نداد . و چون از مواجهه
او مطمئن نبود و میدانست که اگر از مساعدت روزگار وقت پاید در انتقام کشی
و کیفه تریزی او فرصت طلب فوت نمی کند . لاجرم بمقام اندیشه کار
و مآل روزگار خود در آمده در صدد آن شد که بمدد ساهوجی بهونسله
توسل جسته شاید که بدین وسیله خود را از شر بازخواست او نگاهدارد .
و با خود قرارداد که تسليم قلعه مذکوره دست آریز سارش با ساهو ساخته
درین نمی کار خود بسازد . چه آن بد فرجام درینوا از شفاقت منشی
و تبله اندیشه روی از پندگی درگاه چهل پنده بر تله بر ممالک نسک
و تربیک و سنگمنیر و چنیرو سرتا سر محل کوکن به چهار دست پلنه پی

از مفسوبان سلسله نظام الملک را که در قلعه محبوس بود بر آورده دست
آورده بچنگ آورده بود و حلقه استبداد و خود راگی در پنجه نام این نامر
بر در استقلال میرد . خان زمان که در آن آوان به نیابت خان خانان پدرش
صوبه دار کل دکن و خاندیس و برار بود برعکسی وقوف یافت - و بی توقف
به میر قاسم قلعدار ^{الذکر} که در نواحی کالنه واقع است نوشت که از هر راه که
رو دهد در آمده محمود خان را پنهانرا عبودیت و ارادت که صراط مستقیم ر
جاده راست سرمهزل سعادت است راه نمائی نماید - و از پایان کار روزگار و
سرانجام مهم عالم ترسیده از اصرام قرار داد خاطر بازدارد - چون میر قاسم
نخست از در استمزاج اینمعنی در آمد محمود خان این مراد خاطر خواه
را از خدا خواسته بمقتضای عدم اعتماد برنامه و پیغام توقع حضور میر
مذکور بکالنه نمود - او بذایر صلاح وقت در ساعت راهی شده با محمود خان
ملاقات کرده بعد از گفت و گوی بسیار و ترغیب و ترهیب بیشمار او را از آن
اراده دور از کار باز داشت - و پس از تحصیل جمیعت خاطر ابلاغ حقیقت
بخان زمان نمود - خان مشهور ایه نامه استمالتی در کمال ملایمت و
همواری متنضم هزار گونه فوید و امید و مشتمل بر انواع وعد خالی
از وعید باو نوشته همراه عجم منصبدار راهی ساخت - محمود خان از
مطالعه آن عهد نامه مستظر و مستمال گشته فرستاد گلن ساهورا محروم
باز فرستاد - و اول بامیدواری تمام پس از رشید خود را که منصور و مظفر
نام داشتند با قاضی ابو الفضل وکیل خود در صحبت عجم و معصوم ولد ،
میر قاسم روانه خدمت خان زمان نمود و خود قلعه را خالی سلطنه
التماس صدور فرمان عالی شان کرد - از آنجا که مقتضای طبع اقدس
بلدگان حضرت همواره بندۀ نوازی و ذرۀ پروری سنت نشان گفدت

(۱) در بادشاہ نامه (هفتاد و هم) لذکر نوشته شده .

مبارک که همانا نمونه ید بیضاست و پنجه ناب پنجه آفتاب بر عنوان فرمان علطفت نشان گذاشته با خلعت و شمشیر مرصع و اسپ از روی غایب مصحوب جعفر بیگ بلوچ فرستادند. محمود خان باقدام اطاعت و انقیاد در کروه پیش آمده از روی کمال ادب مراسم معهوده از زمین بوس و تسليمات بتقدیم رسانیده فرمان قدر نهلن عظیم الشلن را از روی تعظیم و تکریم تمام گرفته بر سرنهاد - و از برکت تبرکات خاص که بسرافرازی ارسل آن اختصاص یافته بود فرق تفاخر سرمد از فرد در گذرانید - و شب یکشنبه بیست و پنجم مهرماه تلخه را با هشت پرگه از مضائق و متعلقات آن که مبلغ شش لک روپیه حال حاصل آن بود و برین تقدیر دو کروز و چهل لک دام جمع مجموع آن ولایت می شد بتحت نصرف دولتخواهان داد - و همراه میر قاسم و عجم و معصوم خود نیز به برهانیور رسیده از مرحمت خلعت فاخره و تفویض منصب والی چهار هزاری ذات و دو هزار سوار و افعام پنجاه هزار روپیه نقد تارک انتشار بدروده عالم بالا رسانید - و مقصور شخصتین پسر او بمنصب دو هزاری پانصد سوار و خلعت و اسپ و فیل و مظفر دومین پسرش بمنصب هزاری پانصد سوار و خلعت و اسپ و انعام ده هزار روپیه بر هر در و قاضی ابو الفضل بمنصب پانصی در صد سوار سربلندی یافته تسليمات نیاز بجا آوردند * از وقایع این ارقات آنکه از وقایع صوبه بذکاله بعرض رسید که قاسم خان صوبه دار آنجا بعد از القضاۓ سه روز از فتح هنگلی بندر بلبر مقضی قضائی . «شی و تدر ناند بجوار عالم رحمت و رضوان آنحضرت شناخته - و از کمال سعادت مدنی و قابلیت و نهایت اخلاص و ارادت فوت او موقع تاسف و تصریفندگان حضرت که گوهر شناس جوهرنا و اخلاص ارباب حقیقت و اصحاب عقیدت اند گردید - ای خوشحال بذکه که رضامدنی

دلی نعمت حقیقی او درین مرتبه بالشد - چه فی الحقيقة این مرتبه
در هر دو نشان موجب خوشنوی و خورسندی حضرت خداوندی است -
و لهذا بزینوقت زبان حق سکال بمقاسب خوانی این بیت حق مقام
آدا نمود * بیت *

بود رضای تو چون موجب رضای خدا زهی سعادت آنس کزوشوی راضی
اعظم خلن از موقف خلافت بتقدیم این امر جلیل القدر عظیم الشان
یعنی صوبه داری بندگانه مامور گشت و بمرحمت خلعت فاخر و دو
راس اسپ مختص گردیده مرخص شد - و در همین ایام شاعر نادر فن
جادو کلام حاجی محمد جان قدسی تخلص از اهل مشهد مقدس که به
نهایت مرتبه تقدس ذات و تفره صفت و غایت ورع و پرهیزگاری
با کمال نفرد در فن شاعری و سخنوری که اجتماع این مرائب در یک ذات
کمتر دست بهم داده اتصاف دارد از وطن لحرام طواف رکن و مقام این
قبله امامی و آمال محتاجان و کعبه جلا و جلال آنس و جان از ته دل
بر میان جان بسته خود را با ادراک این سعادت عظیم رسانید - و قصیده
غرا که پر ستایش بندگان درگاه جهان پناه بطريق راه آورد انشا کرده بود در
حضور پرنور اپیشاد نمود - و از مرحمت خلعت فاخر سرمایه مقاشرت
سرمد اندوخته دو هزار روپیه برسم صله پافت - و از راه تحریک بخت
کار فرما که اورا بدین قبله ارباب طریقت راهنمای شده بود در حلقه ثنا طرازان
بارگاه خدیو زمین و زمان در آمده به سلک بندگانی درگاه والا شرف
انتظام پافت - و این چندین بیت از آن قصیده است * ایساچشم
ای قلم بر خود بیان از شادی و بعضاً زبان
در شناسی قبله ۱ [اقبال خاقان زمان]

چوهر اول شهاب الدین محمد کزائل
 از برای خدمتش زد چرخ دامن بر میان
 اختر بزرگ گرامت مظہر لطف الله
 چوهر تیغ شجاعت مصدر امن و امان
 آنکه از آغاز فطرت بسته شهیاز ظفر
 چون عفایب تیر بر شاخ گمانش آشیان
 مگر مخالف و ر موافق از ولایش دم زند
 با بد و نیک است چون خورشید گرم و مهربان
 سرمه چشم غزالان سازد از داغ پلنج
 سازگاریهای عدلش چون نهد پا در میان
 شهرت آثار عدلش زد برخواهد گرفت
 نهمت زنجیر عدل از گردی نوشیروان
 خوش نشست از نقش پایش نقش هفت اقلیم را
 ربع مسکون گردگر بنشین بعیش جادان
 آنلبی اینچنین طالع نه شد در هیچ قرن
 از زمان حضروف صاحبقران تا این زمان
 جانی حیرت کی بود مگر کامل آمد از ازل
 مهر در حد کمال آید پدید از خواران
 سر غیبی بر ضمیر روشفت پوشیده نیست
 راز خود تقدیر هارای تو دلو در میان
 چندان نولت که بیند با تو خود را نفر رکاب
 مرجعا نصرت که باشد با تو دائم همچنان

**خواستگاریِ صبیهٔ حورا سیر سلطان پرویز
به بادشاہ زادهٔ فرشته مخصوص خورشید منظر
دارا شکوه و اوسال رسم معهودهٔ ساقق**

ارجمند ترین نعمتی از نعماء جزیله‌الهی و شریف ترین عطیه از
عطایه‌الله نامنفاهی حکمت کاملهٔ توالد و نسل است که مغایط
پایندگی نوع عالی انسان و سر حلقة ارتباط سلسله نظام کل جهان و انتظام
روزگار جهانیانست - و پیدا است که تعداد اولاد و تکثیر اسپاط و احفاد که
بالا ترین موهب و والا ترین مکرم است قیلس بعموم احاد انسان
موهبتی دیگر و مکرمتی غیر مکررا است علی الخصوص نسبت بسلطنه
عدالت آئین که برومدنی شجراء کمال عالم ثمره بقای ذریت شریف
و نتیجه کثرت نسل کریم ایشان است - و بازوری نهال استكمال بنی آدم
فرع وفور نشو و نعلی اصل دوحة وجود این جمع ذی شان - ل مجرم برین
طبقه والا که مانند ارباب عالم بالا بمنزاهه آبائی مهریان اهلی زمان اند
واحجب عیفی و لازم عقلی است که در استعمال و استعمال اعطی این
مکرمت عظمی از عطا کده مبداء فیاض مساعی جمیل مجذول دارند -
یعنی تحریز اهمال و امهال در تزییج اولاد سعادت نژاد که في الحقيقة
رس له و اصلاح فلسه عالم کون و فساد است ننموده هر بالغ نصیبی کامل
خدیو اولاد امجداد با عقبیه از قبیله کرامت ذات و شرافت صفت در
باله دراج انتظام دهند - و از نتایج این مقدمه حکمت بندیاد خردمند
نامرد ساختن دختر والا اختر سلطان پرویز است بدان شاهزاده جوان بخت
سعادت پار سلطان دارا شکوه و تهیه سامان طوی و توطیه مقدمات آن -
و سبب صوری اینمعنی آنکه همدرآنوا که ولایت خاندیس از پرتو الشعه

ماهچه لواي مهر همای اين قايم مقام نير اعظم غيرت فلک برجيس بود
 و هفوز خطة پاک مرکز خاک از نزول مقدس آسمانه وقت و مريم هد
 اعفي نواب غفران مآب ممتاز الرمانی روکش محبيط افالک نه گشته بود
 از آنجا که شفقت امهات بمقتضاي فرط رقت قلب بر عقوبت آبا سمت
 سبق دارد آن قدسي سرشت عرهي طيفت بعرض اقدس رساني دند که چون
شاهزاده‌لي والا فرزاد سلطان دارا شکوه و سلطان محمد شجاع بمرتبه تكليف
 شرعی رسیده ازد وقت تاهيل ليشان شده اگر راي جهان آرای انتضا فرماد
 كريمه سلطان پوريز که بحلقه جمال صوري و معنوی و حلة کمال نسب
 و حسب آراسته و پيراسته است و والد مرحومش گرامي فرزند حضرت
 جنت مكانی و والده ملجه اش نبيه حضرت عرش آشيانی اند بانوی
 حرم محترم مهین شاهزاده اعظم گردد بسيار بجا و بموضع است - حضرت
 خلافت پذلهي تصويب اين راي صائب نموده آن گرافمه گوهر محبيط
 مكرمت را بجهت النظام در سلک ازدواج درة الناج خلافت، عظمى
 نامزد فرمودند - و ثروا شجراء سعادت و امامت و نوبائيه حدائقه ولایت و
 گرامت اعفي صبيه رضيه رستم ميرزا که سلاطنه سلسله صفويه صفویه است
 سزاوار پيوند نونهال بروستان شلهي فرع اصل دوچه خلافت ظل الاهي
 شاه شجاع شمرده درين باب قولز داد خاطر عطر را زيل زد نيز فرمودند -
 و بمقتضاي پيشنهاد مذكور در به تهيه مقدمات کار خير شده سامان طرازان
 مهمات بادشاهي را بسرانجام مایحتاج اين امور مامور ساختند - و بنابران
 بسيار گرمه متکفلان بيوتات سلطنت عمله کارخانجات سرکار خاصه دارالخطنه
 اكبير آباد و دار السلطنت لاھور سرگرم کار گشته بسرانجام در باليست اين
 امر سامي پرداختند - و در ساختن زبور و مرصع آلات و ظروف راين و
 سيمين و اثواب مطرز بتازه و نقره و سلير اسباب و ائمث بيوتات فراخور

مقتضای حال و وقت بذل جهد نمودند - و هنروران ملحد بصیرت در گجرات و بنارس و مالدا و ساتگانو و سنگانو و سایر بنادر خصوص سورت بندر که منبع تغییس و نوادر بل همانا مغاص لایی و معدن جواهر است حسب الامر عالی در ساختن و پرداختن انواع حلی و حلل اهتمام تمام نموده همگی را با تمام رسائیدند - ناگاه از آنجا که رسم معهود روزگار است مقتضای تقدیر بوقوع قضیه ناگزیر نواب رضوان مأب مهد علیا تعلق پذیر گشته سرانجام این کار خیر چندی درین تعویق و حیز تأخیر ماند - و چون موکب سعادت از خطه برهانپور به مرکز معیط خلافت معاودت نموده یکسال تمام از هنگام ارتحال آن بانوی فرشته خصال منقضی شد و سایر دسم این روز که درین کشور بعرس مشهور است چنانچه مذکور شد ظهور پذیر آمد - و در آن حالت حضرت شاهنشاهی از کمال کلغت و ملال این حادثه اندوه زای نشاط زدای سر و برگ عیش و عشرت و دماغ سور و سور نداشتند - چون یکسال و هشت ماه از ارتحال آن محفوظه رضوان الهی بسر آمد و همواره در خاطر آن مسند لشین صدر محفل چنان بود که شادی از دراج شاهزاده‌ای عظام کرام خصوص گرامی شاهزاده اعظم باکیفی که باید و شاید سرانجام پلید و بندحوی از عهده زیب و زیفت آن جشن شایان برآید که تا بقلی گینی سرانجام آن سوره ضرب المثل باشد - لاجرم بحضور اشرف رسید که مکنون ضمیر متبر آن انسیه جوزا نظیر در صورت ظهور زیور پذیر گردد - بنابر آن پازده کهربی از روز یکشنبه دوازدهم آبان ماه موافق هشتم جمله‌ی الاول از شهر و سلطان هزار و چهل و دو هجری سپری گشته ساقق تیق مشتمل بر یک لک روپیده نقد و مواری لعن مبلغ جنس از انواع جواهر گرانایه و نواور اقتصادیه میشه مصھوب دستور اعظم علامی افضل خان و صانع خان میر بخشی

و میر جمله خانساری و مرسویخان صدرالصدر و مظفرات حجت
عصمت والدها ملجه حضرت مهد علیا و همشیرا کلان آن مرحومه مغفورة
و عملت ایشان و سنتی النساء خانم بائین شایان و روش نمایان بمنزل سلطان
پریز مرحوم ارسال داشتند - و صدر آرای حرم محترم جهان بانو بیگم از
روی کمال ادب دانی و قاعدة شناسی سایر رسم این روز طرب افروز
برطبق مقتضی مقام بجا آورده - و چندین تقریز پارچه درست از نفیس
اقمشه هر دیگار که قطعاً با معارض طرح هدمی نیزداخته و نظر بر
آشنائی سوزن ندوخته بود جداگانه نامزد هر یک از آن امرای عظام
نموده بیرون فرستاد - آنکه مراعات نهایت مراتب تعظیم و اعظم فرستادگان
بجا آورده رخصت فرمود *

از سوانح دیگر اعتماد خان ترکمن که از عادل خان رنجیده خود را
بدگاه گوتی پناه رسانیده بود باعماق بیست هزار روپیه و خطاب قرباش خان
کامیاب گردید - ذوق القرنهین فرنگی که از خوردنی باز لحرار سعادت ملازمت
نموده و در بندگی درگاه بدان معنی کلان شده و بالفعل بغاير آنکه
در فن موسیقی روش هند و تالیف نغمات مهارت تمام دارد منظور
نظر انور است از بهرايج که به فوجداری او متعلق است رسیده سعادت
ملازمت دریافت و پنج فیل برسم بیشکش گذرانید - چون بندگان حضرت
از کمال دیگداری در صدد آن اند که سایر متصدیان اهغال و اعمال دیوانی
مسلمانان دیانتدار کفایت شعار باشند - و حسب المقدور امور ملکی
و ای خاصه مهمات عمده به هندوان مرجوع نباشد تا عموم اهل اسلام
خصوص سادات و مشائخ و ارباب فضل و نفوی را بایشان باز گشته
و رجوعی نبوده متحمل خفت نشوند - بغاير آن دفتر تن از رای مائیداس
گرفته به ملا عبد اللطیف لشکر خانی که معامله دانی و پاک

دینی با عملداری و وقوف سواق بقدر احتیاج جمع نموده بود تفویض فرمودند ۱ *

چهلم آذر که محقق ارم آئین بوجود دانشوران هر کشور محفوف بود و هر یک بقدر مبلغ علم خود در سایر ابواب هر فن سخنی می گفت - و بادشاه حکیم مشرب حکمت پژوه که پیوسته دربار تحقیق و تفتيش لوامع حکم و جوامع کلم اند در هر بلب مدخل نموده از هر در گفتگو می فرمودند تا سرهنگ سخن باحوال ملوك حکما و اوضاع حکماء ملوك کشید - درین اثنا پیمین (الدوله) که ارسطوی عهد و آصف سلیمان زمان است مبالغه ستایش و ثناei سکندر بدین مبلغ رسانید که درین مدت متواتر هیچ فردی از افراد ذوقی العقول بر قول و فعل آن بادشاه راست گفتلار بورست کودار گرفت ننموده بل مبادی راه دخل نه پیموده - حضرت خلافت مرتبت فرمودند که چون ثبوت سکندر فلیقوس رومی بدرجۀ ثبوت فرسیده و بذلبر قول محققین ایمه تاریخ اسکندر ذوقی القرنین دیگر است ملا مدنی بدستوری ادب دو سخن بر گفتلار و کودار اوسط - نخست آنکه بجواب رسول دارا در بل طلب بیضای طلا که پدرش نیلقوس هرساله برسم خراج می داد چنین گفت - * مصراع *

شد آن مسرغ کو خلیله (زین نهاد

چنانچه در تواریخ معتبره و کتب اخبار و سیر مذکور است و در آنها والسنہ بر سبیل تواتر مشهور - و آین سخن نسبت به پدر کمال سوادج

(۱) در بادشاه نامه آمده - چون درین ولا رای مانی داش (۱۵) بخدمت دفتر تن قیام می نمود کبر شن در باغله بود بخایر آن خدمت مسلط بعلّا عبد اللطیف لجزائی تفویض فرموده [جلد اول، - حصه اول صفحه ۲۶] *

دارد - چه مأکیل جانوریست بغلیت فرمایه و معهدنا بیضه نهادن مستلزم
النوئیت - نومنون ترک طریقه حزم و احتیاط نمودن و نر لباس رسالت
به مجلس نوشه رفتن - و این شیوه از طریقه خردمندان دور است
چه دانا ارتکاب اصری که پشیمانی باز آورده چاره پذیر نباشد هرگز فمی نماید -
حضران مجلس بشکرانه اتفاق پوشیدن خلمت وجود در عهد سعادت
مهد زین بالشلا ریل بسپاس جهان آفرین کشوده آذگاه فراخور فسحیت
مستگاه سطحی ستایش این سخنی حکمت آمیز در طی دعائی از پیاد
دین و دولت بجا آورند *

سعید خان صوبه دار کابل باصفه هزار سوار دو اسپه منصب چهار
هزاری چهار هزار سوار بالنصف در اسپه و سه اسپه اعتبار یافت - اعتقاد خان
صوبه دار کشمیر بعد از تغیر بسعادت ملازمت رسیده هزار شهر و هزار
روپیه بصیغه نذر و پیشکشی مشتمل بر اقسام جواهر و مرصع آلات و نفیس
و نوادر کشمیر از نظر اشرف گذرانید - از جمله چندین کلکی هر قاز که
مشکین پرچم پرخم سلسله مویان و کله کاکل ملا رویان را بینایی رشکش چون
موی رای آتش سر گرم پیچ و تلب دارد - و همچنین انواع پشمینه
از شل و جامه وار و کمریند طرح دار که همانا مصوران را بقلم مو از آن
بست نقش و نگار بدان گونه تردستی دست ندهد - و این عالم شال
و کربنه وال و گوش پیچ پشم گرگ که جانوریست و حصی مائل اللحم در
ولایت قبیت بهم می رسد و نرمی پوست آن نر پایه ایست که شکم
وقله چه پشت گرسنی آن مایه ملایم حرف درشت دعوی برایه
بر روز آن نمی تواند آورد - و این دست قالی خوش قماش خوش
طرح و جانی نمازهای قالي باف از جنس پشم مذکور که در پتو لا بیمن
و برگت هنر پوری و هنر نوازی و دقت تصرفات طبع اندس دقیقه رس

فرالگت آن بجهلی رسیده که از آن بالا تر فوق مرانیب نوهم خرد والا است.
 چنانچه از کارخانه‌ی سرکار خلصه شریفه گزی قالی به نود روپیه تمام
 می‌شود - و از همان جنس پشم حسب الامر اعلی در کارخانجات
 سرکار عالی دارالسلطنت لاهور نیز قالی می‌باشد که از کار کشمیر پلی
 کم نمی‌آرد - بعد از دوازده روز از شکار گاه باری به دارالخلافه معاونت
 فرمودند و در طی این ایام بیست و پنج نیل کاو و چهارده آهو به تفنگ
 و یک صد و سی و شش دراج و پانزده کلوانگ وغیره شکار شد - درین وقت
 بادشاہ میربان قدردان خواجه ابوالحسن را که از بندھائی معمر و معتبر
 درگاه است مشمول عذایت ساخته منول او را از نور قدم انور رشک باطنی
 صاحبدان صائب نظر فرمودند - و او را از برگت عیادت شفا بخش
 باوجود عارضه مخفونه مهلهکی که داشت امیدوار زندگی چاپید نمودند *

از سوانح نمایان که درین احیان فتوح روزگار سعادت آثار اولیایی
 دولت پایدار آمده فتح حصار بند کوهاتا کهبری است از مصالفات
 صوبه مالوہ و بسط مقال و شرح کیفیت اسوال آن علی الجمال بین
 نمط است که بهائیوت نام متصرف از قبیله بهیل که سرگروه آن جماعت
 شور انگیز و زمینداران آن سرزمین آشوب خیز بود باستظهار حصانت
 حصار مذکور سرمایه استکبار اندرخته از فرط پنهانی پانگریها عاقبت اندیشه
 را بی سپر ساخته بود و تن به تعلق فداده سربه فروتنی در نمی آورد -
 بلکه هیچ یک از حکام آن حدود را وقوع نهاده بنظر در نمی آورد -
 تا در میانی چلوس همایون حضرت ظل سبحانی که به نیزی پاییز

(۱) در نقشه وصف هند ملکم صاحب باصم گذاهار کهبری مذکور شده - بکنار آب کالی صنه واقع است و از اجهن می‌گروه نامنده دارد *

آسمانی گردن گشان و دراز نستان هر سر زمین سرها به گردان کشیدند
و دست ها در آستین در پده پایها بدامان پیچیدند - آن ناتص بصیرت
چون در آن مدت از هیچ سوبه هیچ رو چشم نمایی ندیده بود و همگی را
بیک چشم دیده همچنان بر مخالفت اصرار ورزیده - درینولا که نصیر بخل
به تفویض صوبه داری مالو را منظور نظر عنیت شد آن خیره چشم رو
از اطاعت و القیاد تائمه بهیچ وجهه توفیق اظهار موافقت نیافت - لجرم
خان شجاعت نشان گوشمال آن کوتاه نظر را با خود مخمر ساخته رو
بدآن سمت آورد - از آنجا که همت عالی عزیمتی است که دیو به شیشه
در آورده شیر از بیشه بر آورد - و عزم راسخ افسوسی است دیویند که بند
عدهای طلس پیوند بکشاید و قفلهای زنگار بسته که کلید از فتح دندان امید
کند باشد بذایر تاثیر دمده آن بکشایش گراید - بمحض توجه آن سوداز
شهر است شعار فتح آن حصار دست داده حصاری زینهای گشت -
و سبب صوری این معنی آنکه چون آراستگی صفو نمایان و توڑک آنین
شایان آن سپهدار رزم جو مسحوق سایر زمینداران چار سوی آن سر زمین
شده کثربت عدد و عدد و فروط سطوت و شدت آن خان عالی همان بدینشان
رسید باین معنی از آوازه تردد نمایان خان که پیشتر گوش زد همگلشن شده
هوش از دلهای اریاب طغیان و اصحاب تمد ریوده بود - پائی ثبات و نمکن
آن مخدول از جا رفته اسلس قرارش را آن پایه استحکام و آنایه استقرار
نمایند - لجرم از راه عجز و فیاض در آمده ابراب مصالحة و معاهده کشود
و پیمانچی سنگرام زمیندار کفر پیغام داده دم نقد تعهد ادلی پیشکش
نمود - و تقبل این معنی کرده که مجموع جمیعت خود را با پکی از
خویشان خود پفرستد که در همه جا همراه بوده همیشه یسلق کشیده باشد
و جز اطاعت کاری نداشته سلوک بیراهه بعنی و فساد پیش فیض نسازد

مشروط بآنکه در باب تکلیف ملازمت بزور مکلف نبود و در باب تسليم قلعه مذکور که مفر و مقر دیرینه اوست مجبور نباشد - و چون نصیریخان را بر عهود و مواثیق آن بد نهاد چندان اعتماد نبود و خوشخوی و خورسندی ب福德گان حضرت استیصال اهل بغي و طفیان می دانست لاجرم قبول این معنی نعموده سردارانه باصحاب خود بشتاب باد و سحاب بادیه گرد و مرحله نورد شده چهار کوهی قلعه را مسکن ساخت - و آن سرگزره اهل تمرد از تهور و تجلد ارباب شہامت دل باخته از سرتقال و جدال یکبارگی در گذشت و از در طلب امن در آمده طاعت و بندگی باشاه اسلام و تسليم کلید قلعه را مفتاح ابواب دارالنجات سلامت و عافیت شمرد - سردار صروت شعار این بار درخواستش را پذیرفته اورا بجهان و ناموس امان داد - چهاردهم ماه خان مذکور داخل حصار شده در آن ضلالت کده باعلاء کلمه اسلام و اعلان اذان اقامت مراسم مسلمانی قمود - و در آن مقام که هرگز نام معالم دین زبانزد کسی نه شده بود با سایر اهل مواکب و کتابیب عساکر تاهره صلوات مکتوبه بر وفق طریقه اهل سنت و جماعت بجا آورد *

* از وقایع این ایام دست یافتن بهادر خان روھیله است برگوشمال گردن کشان ملکوئه که گروهی از باغیان این کشور اند که در فرط شدت و کثیر عدد و عدت از سایر سرکشان این ملک بیش در بیش اند - این طایفه از رعیت گرفته تا سپاهی در هیچ حالی وقتی ای سلاح نمی باشند - چنانچه بکشت ورزان این طایفه بهنگام شیلار گردن تنگ پر کرده روشن فتیله بر قلبه بسته بشغل خویش می پردازند - و ازین رو فراغیال و ثبات قلب اندوخته رعیت لوازم رعیتی را بی سر می اندلند - درینگولا که جاگیرداری کالپی و قنوج و مضفات آن محل به بهادر خان

مذکور تغییض یافت قریب بیست هزار تن از آن گروه ناکارکم الدین که اکثر تفنگچیان درست انداز بودند - در مقام سرگانوا از محکم جلاهای آن حدود به پنجا شده بنا بر غایت زیاده سری ابواب شورش انگلیزی و فننه گری کشوده در عاقبت بر روى روزگار خود فراز گردند - و در ادامی بالولج با حقوق دیوانی تعلل ورزیده یکدلگی از رعیتی سرباز زدند - لجرم خان مذکور به حکم وجوب تنبیه اهل فتنه و فساد و لزوم حفظ صورت شکوه دولت و مهابت سلطنت با فوجی آراسته بهراولی اقبال بادشاهی و چندماولی حفظ و حمایت آهی انداز فرونشاندن غبار شورش و آشوب اهل کفر و کفران نمود - و باهنگ اطفار شعله بغي و طغیان برخاسته بر سر آن بد انديشن راه ترکناز پیمود - و آن پاجرج منشی وقتی خبردار شدند که احاطه بهادران سخت کوش پولاد جوش آهن پوش چاردوواری صد باره استوار تر و محکم تراز هفتخران رستم و سد روئین سکندر بر چار سوی ایشان کشیده شد - و چون راه فرار خویشتن از همه جهت مسدود بیدند نلچار بنا بر کار فرمائی اضطرار بدمست و پا زدن در آمدۀ تیر و تفنگ و سایر آلات جنگ را کار ننمودند - و با وجود جد و جهد مجاهدان دین در کل جهاد و پیکار اهل بغي سرشنۀ عناد از دست نداده دست از کل باز نداشتند - و با استظهار حصانت حصار و اعتضاد تفنگچیان قدر انداز از سرنو دلوران کار طلب آهنهين سلب سپر حفظ ایزدی بر سر کشیده پیاده روی پولش بسوی حصار آوردند - مجملًا متوجهان آن گروه زیاده سر از حمله های متواتر آن سردار شهامت شعار و صدمهای پی در پی دلبران نامدار دلخوانه پای کم نیارده تا در پیور داد مجاذله و مقابله دادند - و در برایر بهادران

(۱) در نسخه کوهخانه اصفهانی همدرد آباد این مقاله به اسم هرگان توشه شده *

بهرام صولت کیوان شکوه با ثبات قدم کوہ قدم ثبات افسردند - باوجود آنکه دیوار باره از خنجر و کناره هژران پولاد پنجه عسکر مخصوص که مانند ریانه آتش جای در سنگ خلاه می کند هزار باره از خانه زیبور رخنه دار نر شده بود - و در هر سر ارباب تهور و تعجلد از روی جلادت سعادت طلب و شهادت جوی آمده مانند فروغ آفتاب تابان که از روزن بکاشانه می اند تند و تیز خود را از راه رخنهای دیوار بحصار افگنده بودند - آن مقهوزان مانند زیبوران خشم آگین خاک آلود جای خود را از دست نداده و مردانه پیش آمده یک گام وار قدم باز پس نگذاشتند - چندانکه عاقبت کل دست و گریبان شده بهم نز آویختند - و نرآن گونه وقت تذکیر دلاران کشاده دست از هردو سو دم آب شفه و خنجر از گلوی تشهه یکدیگر دریغ نداشتند - و نرین دار و گیر چندی از دلیران دیندار دم نقد نیکنامی دارین از میان برداشت و برای ذخیرا عقبی از گنج خانه سعادت سرمایه سعادت سرمد بدست آوردند - و از آن مخدولان جمعی کثیر بدست بر دلاری بهادران سر باختند - و بقیه السیف چون دیدند که کل بجالی نمی رسد و جز یکجا کشته گشتن همه مردم کار آمدنی ثمره دیگر ندارد باوجود کمال سفاحت عاقبت امر در پرده ظلمت شب جان بدر برده راه فرار پیش گرفتند - روز دیگر بهادر خان به تخریب آن باره استوار پوداخته همعذلان فتح و ظفر بمفر خود باز گشت نمود - چون بمحض همراهمی اقبال حضرت ظل سپهانی و سلسه چنگانی عواطف ربانی که در حقیقت خصیقت خلوص اخلاص و صفاتی ارادت نسبت بولی نعمت حقیقی است این گونه فتح آسمانی که در آن سر زمین نصیب هیچکس از اولیانی دولت ابد قرین نه شده بود روزی او گشت از قرار واقع در اعمال آن ولایت عمل نموده نقش کارش بر وفق دلخواه درست نشین گردید -

چنانچه جز عبد الله خان بهادر فیروز چنگ نیکری در آن سر زمین این
رنگ نیروزی نیافته بدآن گونه عمل نکرده *

بیست و پنجم نی ماه مطابق سوم شهر رجب سال هزار و چهل
و دو هجری قدسی وزن شمسی اتفین و اربعین از سفین عمر بی شمار
خدیو روزگار بمبارکی و آراستگی تمام زیور انعقاد پذیرفت - و سایر رسوم
مهنونه این روز ازداد و دهش و افزایش منصب و وظایف ارباب رواتب
بظهور آمدۀ خاص و عام بر کام دل و مراد خاطر فیروز گشتند - از جمله
سید خان جهان از اصل و افانه بمنصب پنجهزار پنجهزار سوار سه
هزار دو اسپه سه اسپه و جعفر خان بمنصب سه هزاری ذات و هزار و
پانصد سوار و خلیل الله خان [بمنصب هزار و] پانصدی پانصد
سوار و معصوم کابلی بخطاب اسد خان و عنایت علم و منصب هزار
و پانصدی هزار سوار سرافرازی یافته از اصل و افانه بلندی قدر شان نصاب
کمال یافت - عرض خان قاچال بمنصب هزاری هشتاد سوار از اصل
و افانه بلند پایه گشته نعم البدل و بهین عوض عمر گرانمایه یافت -
وقاص حاجی ایلچی بلخ بعنایت خلعت و انعام بیست هزار رویه
مرحمت پذیر شده اعطاه خلعت و پنجهزار رویه نقد بمون پیش ضمیمه این
حاطفت عصیه گردید - عطای این روز برکت الدرز سولی بمنصب هشتاد
هزار رویه بشمار نمود - و هدایت روز باقر خلی صوبه دلو معزول او دیسه
بسعدت ملازمت رسیده پیشکش لعایان از جواهر و مرصع آلات
و هنرها زرین و سیمین که قیمت آن در لکار رویه بود از نظر اشرف
گذرانید *

در همین اوقات در طی وقایع صوبه‌الله‌آباد بعرض اشرف رسید که حسب الامر جهان مطاع در بلده بدلس اسلس هفتاد و شصت بنشانه از اعظم صنعتهای آن گروه آتشی نهاد با آب رسیده گرد از بنیاد آنها برخاسته خاکشان بیاد فنا رفت . و اینمعنی برآن بود که چندی قبل ازین فرمان قضا نشان حسب الفتوى علماء اسلام زیب صدور یافته بود که حکام و منتصیان مهمات شرعی و عرفی در سایر ممالک محروسه حرسها الله تعالیٰ عن حوادث الزمان و طوارق الحدثان شرایط نهایت تفحص و تجسس بجا آورده در هرجا که تازه صفحه خانه اسلس یافته باشد آنرا بخاک رهگذر برابر ساخته از مصالح عمارات آن ضلالت کدها که ماندن آنها سرمایه مفاسد است مساجد و معبدها بجهت تشدید مبانی مصلحت دین بغا نهند و اصلاً متعرض بیوت الاصفام که سبق برین عهد بنیاد یافته باشد

نگردند *

انتظام یافتن گرامی گوهر شاهوار محیط شرافت
وکرامت اعني کریمه بادشاهزاده پرویز
در عقد پیوند و سلک ازدواج درة التاج
خلافت کبری مرسلة الصدر ملطنت
عظمی محمد داراشکوه

بحکم نتیجه مقدمه سابقه یعنی وجوب بذل مسامعی جمیلة عموم سلطین دادگر در تکثیر لسل و تفریع اهل خوش و خصرص سعی مشکور اعیان این دولت کده و الا که اختیار اولاد ابوالبشر

اند دریلاره تزییج اولاد اختیار خود که تا قیام قیامت ملتیع مقدمات قوام لحوال
و اوضاع بني آدم و باعث استقامت قولیم ازکان نظام عالم خواهد بود -
حسب الامر اعلى پیشکاران سامان پرداز کارخانجات این دولت ابد طراز
که از کمال فسحت دستگاه حشمت و جلا هیچ چیزش در نمی پابد
از آغاز فرخنده روز خواستگاری مذکور باز تا الحال بتنهیه در بایست وقت
و ناگزیر حال پرداختند . و کارکنان کارخانه کن و عملک بیونت سرکار
ابداع که از مجدد روز نخست تا این غایت در عالم بالا بمقام سرانجام
مصالح و ما يعنی این فرخنده ازدواج همایون در آمده بودند بتازگی
در صدد انتظام و انصرام سرتاسر آن مهام شدند - و چون لوازم این کار
خیر بخیریت و خوبی ساخته و پرداخته گشت و فروغ فراغ همگذش
بر پیشگاه خیر آنها تافت و از هیچ راه بهیچ رو حالت منتظره باقی
نمادنده همه کامها حسب المرام سرانجام یافت - چندانکه وقوع این امر
مسعود و کلر عاقبت محمود از رهن تاخیر وقت برآمده معهذا اوضاع
افلاک و انتظار انجم که بس قرن و ادوار انتظار درآمد این وقت
موعد و عهد معهود داشتند برطبق مرام و مراد گشته بحرکات موافقه
و دورات مناسبه ناظر بسوی انواع استسعاد در آمده بودند اقرار این
در فرخنده کوکب سعید در برج مغارب جاوید بساعته مختار در کمال
نیک اختری که از سایر نحوس و نقیص برجی و سعید کوکب
مسعودش بعلن مشتری بود سمت وقوع یافت - و بسط مقال
دو تفصیل اجمال این سانجه سعادت اشتمال آنکه چون صبیه مکرمه
سلطان پریز مرحوم بخطبه مهین بادشاهزاده سامی نامی سلطان
دارا شکوه کامکار نامدار گرامی گشت و مبلغ دو لک دریه از نقد و جنس
برسم ساقچ چنانچه در سوانح سبق گذارش پذیرفته ارسال یافت -

درینولا که وقت رفاقت نزدیک شده بود مبلغ شانزده لک روپیه بمرجب تفصیل ذیل در مصارف سرانجام و اسامان کدخدا تی با داشاهزاده زمین و زمان صرف شد - و از جمله این اسباب و اثاث که تصور مراتب آن بعیندیں مرتبه بالاتر از مراتب خرد است بعضی بکار فرمائی مهیا با فروی آداب دان مشکوی خلافت نواب غفران مآب مهد علیا شده - و باقی بعد از آن که صدور قصور رضوان به محفل پیرائی آن همعذشین حور عنان آرایش پذیرگشت بذیر فرمایش با داشاهزاده عالم و عالمیان بیگم صاحب که اکذون مسند آرائی محفل همایون خلافت بوجود مسعود ایشاست زینت تمام پذیرفته بود - مجملی از تفصیل جهاز مذکور برین دستور است - زیور و اقسام نوازیر جواهر گرانایه و آلات مرصع نفیس موازی هفت لک و پنجاه هزار روپیه - اسباب پیشکش بندگان اتحضرت اعلیٰ پک لک و پنجاه هزار روپیه - از آنچمه حوضه فیل از طلای ناب با چتری مسلسل مروارید که مبلغ هفتاد و هفت هزار روپیه صرف ترتیب آن شده بود - و سولی مبلغ ده هزار روپیه که برای نثار قرار پافته پک لک روپیه نقد - و بتقی که شش لک و چهل هزار روپیه باشد آلات و ادوات زین میناکار و ساده و ظروف و ادوات سیمین با چهپرکنها و پلذگ‌های طلا و پیش گیریهای زردزی که کلهای مرصع نیز بر آن دوخته بودند با سایر اسباب و پیرایه مجله در نهایت زیبائی و نغلست و هم چنین بسلطهای ملوان و شامیانهای متحمل زینت و زرورز - و سایر اثاث ابیث و آلات کارخانجات شاهانه خصوص انواع فلکی و اتمشه و امتعه هفت کشور و فیل خلائقی با پرائی سیمین و پوشش متحمل زینت و هماده فیل و چندین سراسب هری و عراقی و ترکی و کچهی مزین بین زین و سیمین و اقسام بهل و رته - و پکصد

تورة بجهت شاهزادهای والا نژاد فامدلار و سایر بیگمان و خواتین عصمت آئین و نوکین اعظم یعنی الدله از نه طلاق پارچه غیر مقطوع تا هفت طلاق - و اکثر تورهای مذکور مشتمل بر بعضی از مرصع آلت نیز بود *

بالجمله بتاریخ روز مهر شانزدهم موالق روز جمعه بیست و چهارم رجب سال هزار و چهل و دو هجری مجموع بدایع اسباب مذکوره که به کمال خاطر پسندی و نظر فوبی با نهایت تکلف و تصنیع و تزیین و تفتن مزانجام یافته بود بنویس و تورة و ترتیب تمام در صحن ایوان چهل ستون خاص و عام که در آنروز زینت افزود حسب الحکم اعلی خلوت زنانه شده بود بالشارقا مهین باتوی زمین و زمین بهین ملکه کن و مکان بیگم صاحب و کار فرمائی سنتی خانم دفعه دفعه فرط طلوع فجر تا هنگام عصر مرتب گردید - بی تکلف بدیع بسطی غریب در غایت تکلف و زیب فوجیده شد که کل نامه ارزنگ و نگارخانه چین و فرنگ بل کارگاه رنگ رنگ سپهر بر قلمون میندا رنگ در برابر رنگ آمیزیهای آن بزم رنگین و سواد اصل کارخانه صنع صنعت آفرین جزرنگ ریزی خجلت نقش بر روی کل نیاورد - خاصه درین وقت که پرتو نور حضور قائم مقام نیز اعظم شہنشاه عالم که حسب الالتمس ملکه عظمی برکت قدم و فیض مقدم بدین فرخنده انجمن مزین ارزانی داشته بودند زیور دیگر پذیرفته ترین از سر گرفت - و چون بندگان حضرت پدرلت از تعاملی آن باز پرداخته اهل مجلس مقدس را مرخص ساختند سایر شاهزادهای کرام و امرای عظام و باقی بندھلی روزی شناس را درین بزم خلس به بارعام نواختند - و از دستوری تفرج آن ابواب تنشیط و تفریح بر روی روزگار ایشان کشوند - و استسعاد پانگان سعادت حضور وعده بهشت فودا را آن روز دریافتہ پیتصور

دقیق آن در تصدیق وجود جنت موعود از مرتبه علم اليقین باعلیٰ درجات عین اليقین ترقی نمودند - خصوص وقارن حاجی ایلچی فخر محمد خان که او نیز باین عقایت خلس اختصاص پذیرفته آنچه فرود آس بهزاران هزار مرتبه نوق مراتب تصریر او بود برای العین دید - بالجمله کیفیت مجمل این سور سرور بخیار بهجت اسلس را آنانکه سعادت حضور نیافته از نفرج آن مسرور نگشته اند از مقیاس کمیت خرج بیش از قیاس که از اندازه تقدیر و تخمین انزوی است استنباط و استخراج می توانند نمود چه در وجوه مخارج و مصلوٰ آذین و ترثیں این النجم فردوس آئین از آغار تا انجام بهمه وجه سی و دو لک روپیه که صد هزار تومان ایرانی و یک کروز و بیست لک خانی توانانی باشد بین موجب خرج شد - از سرکار خاصه شریفه چهار لک روپیه - از سرکار بادشاهزاده و حرم سلطان پروریز ده لک روپیه - و شانزده لک باقی از سرکار نواب قدسی القاب بیکم صاحب - و در همان روز آن ملکه ملک صفات و انسیه قدری سمات که آداب حمیده و ملکات پسندیده از والده ملجمدہ خویشتن اکتساب نموده و از آن کریمه دولمان مکارم و مفاخر و حکیمه نساد اوایل و اواخر قوانین حکمت مغزالی بگزیده ترین روشی و شیوه تر آیندی دیده و شنیده بودند مراسم معهوده حسب الارشاد والا بر طبق فرموده حضرت اعلیٰ بطريقی ستوده مراعات نموده نخست به یعنی الدوله نه دست خلعت فاخره با چارقب زر دوز و خنجر مرصع مرحمت فرمودند - و بساير اعيان حضرت و ارکان دولت خلعت با چارقب زر دوز و خنجر مرصع و باصره عظام خلعت با فرجی لطف گردند - و جميع جندھائی روشنفس درگاه والا و اصحاب اسپعداد و ارباب رود و سرود فراخور حال و قدر و مقدار بنشریف خلاع فاخره سعادت اندوز گردیدند *

روز دیگر مجمع خوانهای ملا مال از نفایس مل و مذل
وسایر جزئیات کلیه جهار و ائمۀ مذکوره که بآنمیه آراستگی و پیراسنگی
و طرز بدیع و روش غریب طراز تهیه و ترتیب پافته بود باشین شایسته
با چندی از کدبانوان مشکوی سلطنت منزل شاهزاده فرخنده طالع
ارسال یافت - و چون نقاب گزین حجاب عصمت جهان بازو بیگم حرم
شاهزاده مرحوم سلطان پریز از بندگان حضرت خواهش آن نمود که جهازی
که بجهت صبیغه مرضیه سیر خود تجهیز نموده بدستور مذکور در صحن خاص
و عام چیده آنرا از پرتو نظر فیض اثر آن سرور رفاقت پذیر میمانت و برکت
سازد - پذیر رعایت جانب آن مخدۀ دستوری عقیلت شد - و همگی آن
اسباب را که مستوره مذکور بعدت مجدد در منزل سلطان پریز اندوخته
و دیگر نفایس که بعد از آماده نموده بود با جهاز خودش که بندگان
حضرت همگی را بدو مرحمت نموده بودند در همان محفل با ترتیب
خاص چید - و چون الجمیع زنانه بالجام رسید حضرت خلافت مرتبت
آخر آنروز بعضی از بندگان برگاه گینی پناه را از تفرج مجلس
گذشته فرج اندوز نگشته بودند احضار فرمودند و بتعاشی آن بساط نظر آنروز

بر کام خاطر فیروز ساختند •

شب پنجشنبه غرّ شعبان سال حال مراعات مراسم معهوده
نموده از جانب مردم عروس خوانهای همان برسم د آئین مقرر آوردند -
چون در آن شب حضرت ظل سبحانی عزلت گزین خلوت صفا و صفوت
هندیا شمع الجمن آنروز شبستان قدسیان بودند و محفل مقدس غسل خانه
از نور حضور آنحضرت بهرهور نبود - حسب الحكم اشرف آن خدیو اعظم
فضلی حريم آن حرم مکرم بانعقاد آن بزم خاص اختصاص پذیرفت به
و چون بخشیان عظام سایر مشهداً برگاه قرب منزلت و بندھائی روشن

درگاه آسمان جاه را جا بجا در خود قدر و مقدار هر یک جا دادند -
و همگنان مرتبه بمرتبه باندازه متناسب که مناسب مفاسد ایشان بود
جا گرفتند و روی مجلس از فور حضور گلرخان زیور پذیر گشت - از هرسو
صدای نفعه زیرکه از مبداء وقوع واقعه ناگزیر لواب مهد علیا تا آن
غایت بناله زار مبدل گشته بود بلند شده از صوت هزار دستان بصد
دانست دست بود - و شلهدان نواهی مطرب که از بین احتساب نهی
تنفیذ بخش اوامر و نواهی جذاب الهی در حجاب و حجاز پرده ساز
بصد چادر مستور بودند بمقام پرده دری در آمدۀ نر لباس دلبُری آغاز
جلوه گردید - ملخص سخن چون انجم حذبندان بدلكشانی
تام منعقد گشت و اهل رود و سرود حسب الصدر امر اعلی مصدر
النوع اسباب بهجت و سور آمدند و عرد مجمر سوخته و عود رامشگر
ساخته شد - رهۀ خنیاگر از پس پنجرا دوم مذکورة سپهر تماشگر گشت -
و بهرام و کیوان چون خدمان ترکی و هندی آن والا ایوان عطر مثلث
ماه بر آتش مهر نهاده از منقل مثنی گردون هشتم مجمرة گردان گردیدند -
کدبانوان آداب شناس بستور مقرر این کشور رسم حذبندان بظهور
رسانیده عقده انگشتان همگنان خصوص بنان سیمین ننان و نوجوانان
انجم را همنگ عناب و لعل خدنان پسته دهنان ساختند - و رومالهای
زرکش که همانا روکش اشعه انوار مهر است بر آن پسته بروی سر
دستبره نمیان به پنجۀ آفتاب تبان نمودند - و بعد از فراغ حذبندی
چون رسم قسمت کمر بندهای زرکاری که بر سبیل شگون و فال تعصیل
فتح و کشیش کل قرار گرفته بظهور پیوست - نخست خوانهای
تلکب از پلن و گل که مدار رنگ و بوی لب و دهان غذچه لبلان
و برو دوش سمن بوان موی مجانست در آن بزم ماه پیکران بمعیان آمدۀ -

بعد از رفع آن به بسط سلطان‌واع شیرینی با دم انواع خزه‌بی‌پرداختند.
و بجهت شگون‌لذت عمر برداش و فال طیب عیش مدام درین شمن
سرمایه توطیب دماغ و تطبیق مشام خواص و عوام آمده ساختند و عاصه
صردم از آن نعم خلس بکام دل رسیده بهره روزله برگشتند - و بهقین آن
لیلة القدر و تمام روز آتشب بهور زی الدوز را بطریق و عشرت گذرانیده بر مراد
خاطر فیروز گشتند *

شب دوم که شب جمعه مبارکه بود حسب الحكم همایون
خدیو عالم و مالک رقاب عالمیان بادشاهزاده جهان و جهانیان سلطان شاه
شجاع و سلطان اورنگ زیب و سلطان مراد بخش با سایر اعیان دربار
سپهر مدار در عین خوشوقتی و شاد کامی به فرخبدۀ منزل سپهر منزلت
شاه داماد نو عروس دولت شناختند - و امرای عظام برسم تهییت آن
کار خیر پیشکش‌های عظیم کشیده به نیت خیریت زبان به مبارکباد کشاند -
آنکه برگ عیش و نشاط ساخته به بسط بساط البساط پرداختند -
و در پایان آن فرخبدۀ روز طرب الدوز اکثر سرافرازان پائی تخت خجسته
بخشت در رکب سعادت فصلب شاه سوار عرصه سرافرازی پیاده رو برآ نهاده
بنویک شایسته و آئین شاهانه که شاهد در فظایل این روز طرب افروز نیز نظری
آن در نظر رمانه در نیامده باشد تا در دولتخانه والا شناختند - چون شاهزاده
جوان بخشت بلند اقبال محضوف جاه و جلال ببارگاه خاص و عام در آمده
از فور شرف ملازمت اختصاص یافتند نخست خدیر هفت کشور
بز سبیل اظهار عذایت تمام عقدی تمام انتظام مشتمل بر آلی شاهزاده به
تسوییج اشتهر دارد و منظم از چندین قطعه لعل درخشان بدخشان لزاد
که چهل هزار رویه ارزش داشت بدست مبارک زیور گردی آن سرافراز
نموده بیون سر آن دره‌الناج نارک سوری را بلند قدر ساختند - و هم

بدست اقدس سهره مروارید گرانمایه بر سر فرخنده فرآن فروغ گوهر اکلیل
و لا گوهری بستند - آنگاه شمشیر مرصع با پرده‌له قیمتی و فیل خاصگی به
براق سیمین و پوشش متحمل ریخت و ماده نیل و دوسرا سپ صرصر نگ
بادپای که زین و لگام یکی مرصع ز دیگری زین بود مرحمت فرمودند -
چون شاهزاده والا گهر از ادای آداب معهود بار پرداختند شخصت بندگان
حضرت یعنی الدوله را به تشریف خلعت خاص با چارقب زیورزی
شرف ساختند - بعد از آن سایر ارکان دولت و امراء نظام و اکثر بندھائی
روشنگس بارگاه سپهر اسلس بخلعت‌هایی تا خر افتخار اندرزی نمودند -
و از ایشان گذشته سایر اهل نشاط بمرحمت سروپای قیمتی برگام خاطر
فیروزی یافتند - بالجمله در آن فرخنده شب که زمین و زمان را بسبب
فرط فرح و طرب در لب از خنده فراهم نمی‌آمد - و تمام رسوم خرمی
و شادکامی و فور انبساط قلب و انشراح صدر بچای رسیده بود که بسط
شگفتگی و سورتا صبح روز نشور احتمال طی شدن نداشت - اسباب
عیش و سامان نشاط بحسب فرمان همایون از سرحد حساب بیرون و از
قیلس شمل افزون مهیا و آمده گشت - و از فروغ شمع و چراغ و فانوس
و مشعله زین و سیمین در و بام دولت خانه والا بل روی زمین بفحوى
روشن گشته روکش پرتو کواكب و رشک فرمای انوار مهر انور شده بود که
زمین و زمان را گمان آن می‌شد که در آن روز بازار عیش و عشرت اندرز و انجمی
سور و سور آموز همان رونق چراغان نوروز گینی افروز است - و همدین
هفتم از یک سو مقنضای وقت ملای خوشوقتی و شادکامی در هاده
صدای شادیانه شانی و نوای گورکه مبارکه بگردانی هشْ جهت و هفت
کشور را فرو گرفته بود - و بزرگ و کوچک بصفه طرب پردازی در آمده
از نشاط اندرزی آهنگ طرح تفرج اندازی داشتند - و در این بزم زینت

طریز زیور پیدرا که زمین و آسمان را فرط البساط و اهتزاز از جا در آورد
و سرگرمی تعاملی آش هوش از نظرگیان بود از دیگر سو هنگامه
مسرت و اینهاج از کثیر آلات آتشبازی مثل تیر هوائی و گل افشار
و ماهتابی و امثال آن گرمی پذیرفت - و از بسط بسیط آب و خاک
گرفته تا فضای محیط انلاک همه جا را همانا بتاب خود غلو گرفت -
چنانچه سرتا سرروی هوا از سرالوان شعلهای رنگ آمیز پر قوس تزح
و شهب ذوق ذوبه و ذوق ذنب می نمود بلکه از غوط دود و شراره آسمانی
دیگر پرستاره بفخر ارباب نظره در می آمد - ملخص سخن در آن فرخنده
طوی بدیع آئین که آذین ممحفل خاص بگزیده قریب صورتی با پیرایه
زیب روی نمود و به بین رویی غریب و زینتی بی نظیر نظر فریب پذیرای
ترین و ترتیب گشت - و صفحه روی زمین و دیوار و سقف وجود ارش
از شش جهت چون بیاض عرض گلرخان هر هفت کرده بزیور پیرایهای
ملون مزین شد - و فضای روی زمینش که به بسط بساطهای با صفا همانا
روکش آئینه مصفا شده بود از عکس مسلسل مروارید و شامیانهای مکله
بکلهای مرصع معائنه چون صحن خلوت خانه صدف همه جا بفرش گوهر
مفروش گردید - چنانچه مردم نیداد تفریجیان در مرج خیز جواهر آبداز
و طوفان آب لای شاهوارش بعینه مانند آدم آبی به شفادری تعاشاگیب
می نمودند - گلرخان الله عذار بتفشه موی و سمن بران سرو قد نسیون
پناگوش که هملا گاشن صنع آفریدگار و بختن قدرت آنحضرت اند
پانلد سرو بوستان ناز بزم سروستان باع و بوستان بخراش در آمد -
و چون صد هزار باع و بهل برخلاف معهود باع و بهل سرگرم گلگشت
گشته دسته دسته سنبل پرتاب مشکبیز از طریق دگوین با هزاران سرگشی فر
پاکشان و سرسر در زد و بدل دل بیدلان بصد دست آریز پامال کنلن

* ایيات *

مسلسل موی خوبان خنگی ازشان عقل در زنجیر خانی
 هزاران جعد سفیل قاب داده متعاع هوش با سیلاپ داده
 نگه خواب اجل تعبیر کرده دهان سر مگو تفسیر کرده
 چون هنگام رونق هنگامه شادمانی بعوم رسم کامرانی درآمد مطربان
 هفت کشور پکجا ساز راهزنی هوش و خرد کوک کرده آهندگ بغمای صبر
 و تاراج شکیب نمودند - و به تیز دستی مضرابهای سیراب آب کار نعمه
 طراز قلایب برده بزور ملاحظت ادا و شیرینی طرز شور انگیز دست ریدستی
 بارید رامشگر پریز را چون پرده ساز از دسته طنبور بر چوب بستند - و سایر
 سرود سرایان هذی نژاد پنواهای مخالف عراق در پرده اصوات موافق پرده
 طلاقت برمست و مستور دریدند *

چون ساصلان عیش و عشرت این کار خیر بسراجام دلپذیر ساخته
 و پرداخته شد و ناگزیر وقت همین انتظار درآمد ساعت مختار
 انجام شناسان فرس و قرار داد اختر شملان هند آن بود که بعد از گذشت
 دو پهرو شش گهری زمان مسعودش بر طبق مقصود در آمد - نیر اعظم
 اوج خلافت که آنzman در شرفخانه شاه برج تشریف اشرف داشتند
 قاضی القضاط تلثی محمد اسلم را بحضور پزبور طلب فرمودند - و
 بر رونق آئین شرع تمظهر در همین ساعت سعادت اثر عقد نکاح شاهزاده
 سلیمان زمان به مریم بلقیس مکان بسته شد - و سلسله از دراج اینم -
 و پیوند سرمدی این برجیس خصایل بآن رهه شمايل بهم پیوسته
 گشت - در آن حالت فره تا خورشید ادامی مراسم تهییت بصدق نیت
 نمودند - و ماه تاماهی با زبان بی زبانی و لسان حال از لوی حسن
 قتل زبان به نبله کدامی کشودند - ئوتیلان دولت گورکه شادی را سوانی

پنج تیزت مقرر برسی شادیانه مجارتکاری مکر نواش دادند - و آواره
دیده رفعت بلند ساخته بچهار حد ربع مسکون رسانیدند - مجلل از روز
جمعه برکت الدور تا قریب دو هفته روز بروز مرائب ظهر و روز عیش
و عشتر این جشن فرخنده و طوی همایون چون حسن روز افزون ماه
مذیر افزایش پذیر بود - در عرض این ایام خدیبو عالم بر سر کام بخشی
عالی در عین کامرانی بوده جهانی مقتضی المرام شده و آرزوهای شایع
در شایع و املهای فراخ ارباب طول امنی و آمال بروجه احسن بانجاح
مقرن گردید - و معنی سنجان سخنور در باب تهذیت قصاید غرا بسلک
نظم انتظام دادند - و از وفور صلهای گرانمذد پرآگندگی سلسله نظام
احوال شان بجمعیت جارید گردید - از جمله سخن پردازان طالعی کلیم
تلیم این زلف در فمن این ایات پانه بجايزا کلی فلیز گردید -

* ایات *

ازین دلکشا جشن واقر سرور همه عید شد سر بسر ماه و سال
زمانرا گرفت امتداد فرج چو قاری که پنهان شود نه لآل
دو سعد اختر برج هلاهنی به برج شرف پائند اتصال
ر آمیزش زهره و مشتری سعادت گرفتست اوچ لعل
خرد بهر تایم این سور گفت قران کرده سعدین برج جلال
امید که این اقiran خاص که در حقیقت آثار آن باعث قوام احواله
و اوضاع خواص و نوام بل سبب استقامست مزاج عالم مجاز و استعجم
قواعد بذیل طبیع و لرکن کون و مکانت تا قیام قیامت قرین استقامه
و مقرن باستان است باد *

بیست و نهم بهمن پرتو توجه و ائمہ مهیط انوار الہی اعفی
 حضرت خلافت پنلی هی حسب التمام بلند اختر ارج اقبال مهین
 شاهزاده والا گهر و وصول آن ملتمس بذروه تبول حضرت اقدس ہر سمت
 فرخنده منزل شاهزاده بخت صند مبدول افتاد - و سایر سرداران
 پائی تخت از شاهزاده هی عظام کامگار تا بندھائی روشنیس در رکاب برگت
 انتساب پیاده رو برآ نهاده درین کعن از اکتساب انواع سعادت تامه
 به بھرا فیض شامل و نصیبہ نصاب کامل رسیدند - آن قاعده داد
 آداب شنلیس از راه سپاس این مکرمت والا از ساحت کریں سپهر اس
 دولت خانه معلو تا سعادت سرای خویش که بنابر قرب جوار مساحت
 آن مسافت هفده چوب بیش نبود بطريق پالنداز نفیس امتعه
 از دست زیفت و متحمل ساده فرش، ساختند - و چون سرزمین آن
 منزل فیض حائل از فرز برگات قدم سعادت لزوم و ادراک میامن
 مقدم مکرم خدیو اعظم تارک رفت بذروه افلاک رسانید - شاهزاده عالم
 نخست پنداشیم رسم نثار پرداخته آنکاہ بکشیدن پیشکش لایق از انسام نوادر
 هر دیار که از آنجمله یکسر اسپ صرصر نژاد عراقی زاد نامور به سرافراز
 بود با سار مرصع که مدتھا با سرکاری و توجیه تمام در کلخانه خاصه خود
 بقصد پوشکش آنحضرت سمت ا تمام داده بودند اقدام نمودند - و همدرین
 انجمن والا سایر امرا از سرکار بادشاهزاده بنابر اشاره علیه حضرت خلافت
 مرتبت بتفارت درجات مرانیب بدین موجب از تشریف خلعت هرف
 استسعاد خاص پذیرفتند - نخست یمین الدوله آصف خان بمرحومت
 دو تقوز پارچه درست و شمشیر مرصع آنکاہ علامی افضل خان با سه تی
 از همدهلی دولت بعثیت سرویلی فاخره با چارقب زر دوزی و چندی
 دیگر از امرا نامدار بمرحمت خلعت با فرجی سرافراز گشتند - و باقی

بندهای روشناس خلعت پائند - و همگان نخست در خدمت اشرف ادای آداب معهود نموده بعد از آن تسلیم عنایت شاهزاده^{*} والا مقام پجا آوردند *

ارسال نامه و رسول از درگاه گیتی پناه نزد
نذر محمد خان والی بلخ در جواب
معذرت نامه که مصحوب و قاص حاجی
ایلچی خود فرستاده و مجلی از
سوائی دولت ابد قریب

ایزد تعالیٰ علن اختیار سلطنت کبریٰ و خلانت عظمی را به سروری ادب پرورد خردور حواله نماید که بر جمیع اوقات و احوال خلصه هنگام سلطان قوّة قاهره غضبی مالک نفس خود تواند گشت - و بر قهر و غلب مقتضیات طبع انسانی و ملایمات توانی نفسانی سیما در وقت تغلب و تسلط نفس املاه تاکر تواند هد - خضرص در حالتی که بازداشت نفس در مقام فروگذاشت انتقام از ملوک عظام اتفاق. اند که درینصورت مفسد^{*} کینه گذاری بیشتر روى نماید - اللہ الحمد که حضرت جهانبدانی بنحوی در سایر این ابواب خامه در باب بخشش جرائم ارباب چنانیات صاحب مملکه راسخه اند که تلخی فروگذاشت با آنهاه مرارت در کام عفو آنحضرت از چاشنی شهد انتقام لذپذ نر می نماید - و شاهد حال درین مقام اغماض عین بندگان حضرت سلیمان مکالمت از مراتب خیره نظری و چیره دستی نذر محمد خان والی بلخ درباره معاصرها حصر

کلیل و ترکتاز اور بکان ننگ چشم پنجه اگر در حوالی آن و قبول مخدیز
دلپذیر ندر محمد خان - چه آنحضرت همواره در فروگذاشت سایر زلات
بهانه جوی بوده بولی توسل عفو و صفحه وسیله طلب می گردند و با وجود
کمال تدریت بمقام انتقام در نیامده همواره گذاهگاران را طرز غدرخواهی
تلقیین می فرمایند - چون ندر محمد خان و قاضی حاجی نام رسولی را
با نامه غدر آمیز پدرگاه والا لرسال داشته بود لاجرم درین صورت جرم اورا
بضرورت بر رو نیاورده درینوقت که رخصت انصراف با او می دادند از روی
کمال عذایت بجهت آزمیدن خاطرا و تربیت خان را که از خانه زادان
دیرین دودمان دولت چارید قریب است بجهت تقدیم این ام
بر گزیدند و از اصل و اضافه بهمنصب هزاری هشتصد سوار اعتبارش افزوده
سرمهیه افتخار ابدی بستش دادند - و عذایت خلعت خاتمه و اسب
و فیل ضمیمه این عاطفت عمیمه گردیده و قاضی حلجی را فیض باو رخصت
دادند و مراسله والا که از انشاء علامی انضل خان بود مشتمل بر قتوحات
بی اندازه و تنبیه و تدبیب نظام الملک و عادلخان و استیصال خانجهان
با یلچی مذکور حواله فرمودند *

بلخ خان بعد از تغییر صوبه اودیسه بصاحب صوبگی ولایت گجرات
از تغییر اسلام خان کلمروا شد - و بعذایت خلعت و اسب و نیل بهمنصب
چهار هزاری ذات و سوار نصف دو اسپه سه اسپه سربالندی یافته پوانه
گردید - و خدمت میر توزکی که کمال معامله فهمی و کل دانی در کار
دارد و در انصرام آن مرتبه سنجهی و پایه شدنی ناچار است - و خلیان الله
خان بنا بر فرط شدت و حدت طبع که وجود آن علت عدم مرضیات
هندگانست موافق مرضی خاطر اشرف سرفکرده بود - از تغییر اور بعروت چهل
ترکخان مرحمت فرموده بخطاب مرشد قلی خان سرافراز فرمودند *

قران فرخنده کوکب سعادت قرین برج
 صاحبقران اعیٰ شاهزاده محمد شجاع
 با نبیره شرف خانه کرامت جاودانی
 یعنی کریمه سلسله صفیه صفویه
 و آنعقاد آنجمن عقد ازدواج
 شرعی میانه این دو یگانه
گوهر عقد یکتائی

اسباب بذل جهد طبقه ملوک در باب سلوک طریقه تکثیر و توپیر
 اولاد امجاد و الحفاد والا نژاد و دواعی صرف مساعی جمیله ایشان در.
 باب انتاج نسل جلیل و نشو و نمای فروع اصل اصلی درجه وجود خود از آن
 تعاملات تراست که به بیان تواریخ باشد - و چون تعریض عقل و شرع
 در هزار تزویج احاد نس بمرتبه کمال باشد در باب توالد و تفلسل ملوک
 و سلطانین خود بوجه اولی - چه معنی آن باعث اتحاد فرد فرد اشخاص
 و احاد ناس و این موجب استقامت مزاج و هاج زیده طبایع و ارکان
 بل علت بقای این نوع عالی مکان یعنی حضرت انسان که فی الحقیقت
 واسطه تکوین تمامی کائنات و ظل ظلیل خورشید ذات حضرت رب الارض
 والسموات است - بغاير این مقدمه مسلمه حکمت آنکه خدیو زمان
 و زمین که پیروسته خیر و صلاح دنیا و دین و امن و امن بلاذ دریش
 دارند بظاهر میلگ - آوردند که شاهزاده جوان بخط شاه شجاع
 را با مجله آواز طوی رفاقت و مسند پیرای شستان عصمت و عقبه

حزم محترم آن والا نژاد که سابقاً نام بوده و زبان زد شده بود درین
روزی داماد سازند - و چون میعاد قدم برکت لزوم موکب سعادت ماه
مبارک رمضان سمت قرب مدت داشت و نکاح و زفاف بحسب تعارف
بین العیدین ممنوع است - لاجرم بندگان حضرت بذلر آنکه وقوع این
کار خیر بعیز تعویق و تأخیر نیفتند اخترشماران سلطراپ نظر بطالموس نظیر
را در اختیار ساخت مختار قبل از ورود مسعود عید فطر سعید باشارة
والا سعادت پذیر ساختند - ایشان بعرض اعلی رسانیدند که در عرض این
مدت تا هنگام استهلال هلال شوال بل تا سال دیگر ساعتی بفرج فالی
و سعادت ساعات شب جمعه بیست و سیوم شهر عظمت بهر شعبان سنه
هزار و چهل و دو هجری موافق چهاردهم اسفندار که آن نیز میانه است
بنظر نمی آید - بذلر آنکه تعویق این معنی منظور نظر و مرضی خاطر
عاظر بود توسط ساعت مذکور را منظور نظر مبارک نداشته باوجود عدم
الطبق ساعت معهود بر طبق مقصود بکارگردی اقبال صاحبقرانی که
از فیروز تائید ربانی دفع گرانیهای قران اختران میکند اعتماد نمودند -
سامان پردازان کارخانجات دولت ابد طرز را در ساخت پسرانجام
در بیست وقت مامور فرمودند - با آنکه میان این دو فرخنده طوی
زیاده از بیست و نه روز میانه نبود فرمان پردازان بر طبق امر گپتی
مطاع خدیو زمانه عمل نموده در اندک فرصتی از پرداخت ما پیحتاج
این خجسته ازدواج باز پرداختند - و این معنی ماده حیرت اهل خبرت
و تبصره از این بصیرت آماده گشته سرمایه آگهی آنانکه از کمالهای حقیقت
و لمحه دستگاه این دولت بی پایان اطلاع ندارند اندوخته آمد - و
گزینت کیفیت و کمیت قدر و مقدار جاه و حشمت این سعادت کده
دولت خدا داد نسبت بدول صاحب دولتان سایر هفت کشور که میانند

خانه خدای شطرنج ارشادی جز نامی ندارند به تعمیق اندیشه غور پیش
رفته رفته مانند تضاعیف بیوت آن عرصه سمت تضاعف پذیرفت - بالجمله
روز نهم شعبان مذکور موازی یک لک و پنجاه هزار روپیه از زر نقد و نوادر
و چواهر و نفلوس اجنس دیگر برسم ساقچ با تورة و آئینی که در طوی
سابق سمت نگارش یافت مصحوب صادق خان میر بخشی و میر جمله
میر سالم و موسوی خان صدرالصدر بمنزل خلف الصدق خانزاده مرتضوی
و ستم میرزا صفوي مرسل گشت - و چون هنگام انعقاد محفل زنگ
فرخنده نزدیک رسید شب پنجشنبه بیست و دوم ماه ظامت پناه
شعبان که به قلیر رسم معهود شب حنا بندان بود از منزل میرزا مشار آیه
خوانهای حنا با ساز و برگ آن با آئینی که سزاوار این دردمان خلاقت
و جلالت و در خور آن خاندان نجابت و امثال بشد مشمول کوکبه
هزت و مصحوب دیده رفت آوردند - و باقی رسم متعارفه مثل چراگان
و آتشبازی و امثال اینها از جاذب ایشان بظهور آمد - و ساخت غسلخانه
قدس که حسب الامر اقدس بهجهت العقاد انجمن حنا بندی مقرر
گشته بود بحضور یعنی ادوله و سایر امراء فاما در زینت آمود هد -
و بدستور محفل پر نور طوی مذکور رعایت همگی رسم مقربه از بستن
حنا و تقسیم نوطهای زیباف و وضع خوانهای گل و پان و شیشه‌ی
و خوشبوی بشایستگی تمام و قرع یافت - و ساز افواع نشاط و طرب از رود
و صرد و سماع نازنین شاهدان هندی نژاد که لزمه انجمن سور و سور است
پعالمه شهود روی نموده نظاره آن زنگ اندوده دیوینه از آئینه خاطر تغرجیان
زدود - چون سرالنظام این مراتب که سرمایه تفریح و تنشیط قلوب و ملادی
ترتیب اسباب فراغ خاطر و ترتیب دماغ است بظهور پیوست - علمی
بدین نسبت آویز از بند غم و عقداً الـ پیوند گرفتاری گسته باشد

خوشحالی سرمهد و فرغ بالی ابد عقد بیعثت جاودید بستند - و روز دیگر
 بکار نومائی نواب خورشید احتجاب ملکه جهان بیگم صاحب جهاز و اسباب
 دامادی برادر فرشته محضر فرخنده سیر که از همه چهات موازی ده لک
 روییه می شد و اکثر وجوده مصارف آنرا از سرکار خلائق خود آمداده ساخته
 بودند منکر قلیلی از آن که بسرکار نواب غفران مآب مهد علیا مهیا شده بود
 در مصنوع بارگاه چهل ستون خاص و عام بعد از تحصیل دستوری خلوت
 آن موطن صفا و صفت بر طبق دستوری طوی سابق به ترتیب خاص
 مرتب گشت - پندگان حضرت خلافت مکان بذلبر لجابت ملتمس فروغ
 اخترعفت پرتو چراف عصمت سایه حضور پر فور بر سلطنت این مجلس
 مقدس گسترده آن گوهربین بساط منور بل آسمان پر اخترا را از برکت قدم
 اقدس و میامن انوار لظر انور زیور صفا و ضیایی دیگر بخشیدند - هرچند
 این جهاز بحسب کمیت از اسباب و اثاث طوی سلیق کمتر بود لیکن قطع
 نظر از تکلف سخن سازی بذلبر کیفیت و حسن وضع و ترتیب بسط از فیض
 نظر توجه آنحضرت و لطف اشلاء قرة العین اعیان خلافت جاودان بیش
 نه بیش بود - چنانچه درباره این توان گفت * مصراح *

نقاش نقش ثانی بهتر گشذ ز اول

بی تکلف نگار خانه بی نظیر تصویر پذیر شده بود که بلا تشیید حقابی
 صور معانی نگار در و دیوارش از آرایشگی بدایع محسنات چون معانی سور و
 آیات کلام صورت نگار حقیقی که بالذات بمحسنات چون معانی صور بدینعه
 آرایش پذیرفته از آایش نقایص و شواشب عیوب مبرا بود - و فی الواقع
 نگارین الجھمنی ریفت آرا گشت که از صدر گرفته تا صف فعل باوجود
 کملی تکلف و تصنیع در تزئین آن بنیجه بی تکلف آمداده بود که بعینه
 مانند لرگان و صدور ایات آمده که صنایع بدایع آن ورلی تصنیعات بدینعه

است - و از حسن مستعمل استعارات و تشبيهات استغنا دارد و از تعریف و توصیف مستغای بود - مجملاً بعد از استیقانی حظ فرج تام که الای حق مقام بجها آورد نخست پرستاران محل معلمی رخصت یافته آنکه امر اعلیٰ باحضور خواص بندھائی درگاه والا زیور اصدار پذیرفت - و چون همگلیان بفیض سعادت حضور پرنور فایز شدند حسب الاستصراب بندگان حضرت سایر بندھائی والا از ارکان دولت و اعیان حضرت تا خدمه خدمات حضور از سرکار فواب قدسی القاب مهین بانوی روزگار بیگم صاحب به تفاوت درجات مراتب خلعت های فاخره یافته از دریافت کام خاطر کامگار و مسحور گشتهند - و نظرگیران بعد از ملاحظه آن بساط قطع نظر از اغراق و اطراد در توصیف و تعریف آن از روی استبعاد به تهیه برگ و ساز این در طوبی عظیم در پایه کم و کیف عدد و عدت درینجا به کمی فرصت و نزدیکی مدت انگشت اعجاب و اغراص را وقف دندان تحریر و تعجب ساختند - چون انجمان تماشا انجام یافت تعامی آن اسلوب و اثاث ملوکانه پفرخنده منزل بادشاهزاده عالیان که در آن احیان فیض نزول هجسته بر مقال ایام بادشاهزادگی خدیو روزگار که بر کنار رودبار چون واقع است مبدول داشتهند بآنین شبستانه مرسول گشت - و پایان آنروز طربانروز همایون محل خاص و عام بنور حضور خدیو روزگار مفسر شد و خواص و عوام در آن بزم خاص بار یافتهند - و اهل رود و سرود برآست کردن ساز و برگ عیش و عشرت پرداخته سامان نشاط و انبساط بر طبق مقتضی بمقام مهیا ساختند - و هنگام نمار شام که مشق شرف خانه شاه بر صح جاه و جلال از نور حضور نیر اعظم اوج عظمت و اقبال رشک فرمای آشیانه عنقاچی مغرب قالب اشراق گشت - حسب الامر اعلیٰ شاهزادهای ، والا تدر سلطان اورنگ زیب و سلطان مراد بخش با پمین الدوله و سایر امریانی

نامور بمنزل آن شاهزاده بلندگ اختر شناخته همراه آن شاه داماد عروس
 بخت و اقبال از راه کنار دریا سعادت انبوز ملازمت^{*} والا شدند - و آن
 شب نور افروز همه جا بر عرض راه و سرتا سر عرصه ساحل جون و سلحنت
 پایی درشن مراسم چراغان و آتشبازی که عمدۀ مواد بهجهت و سورجش
 و سور است بجا آمده بود - چنانچه از پرتو انواع آلات روشنائی مثل
 چراغ و شمع و مشعله و فانوس فمودار انوار اختر و نور ماه انور مانند
 شعله کرمک شب تاب نروغ بدروغ داشت - و آلات آتشبازی که بهجهت
 شگون فتح مهمات جا بجا نصب شده خصوص تیرهایی که کشاد پانده
 از رفع آن روى هوا تا چرخ اطلس همه جا پرستره می شد - و پرواز
 بلندش وجود نفر کرده ایش در جنب نموده نور آن مانند شراره و شعله
 خس بی بود می نمود - چون وقت ساعت مختار در رسید اصحاب
 بشرع شریف در خلوت شاه برج مقدس بحضور اشرف پیوند عقد دائمی
 میان فرخنده کوکب عالم آرای لوح خلافت و جلالت و زهره رهای
 فلك شرافت و امالت بر وفق شریعت غراستند - و عالی زبان
 بمبارگیاد کشاده باقامت مراسم معهوده و آداب مقرر این مقام داد ادائی
 متعارفات دادند - و خواص و عوام از وظیف خاص نثار و انعام عام خدیبو
 روزگار کام خواطر گرفتند - خلاصه ارباب سخن و استعداد قصاید غرا که در ایاب
 تهذیت این فرخنده سور انشا نموده بودند در حضور پر نور انشاد نمودند -
 و اصحاب رود و سرود نوا سنجه و غزل سرا شده آوازه حسن آواز و لطف
 نفعه ساز آوینا گوش فردیک و دور ساختند - و همگی بهمه مراد است
 خاطر رسیده سینه از آرزو های دیرینه پرداختند - و لذات طرز برگاه والی
 سلیمانی طالبی کلیم همدانی تاریخ این طوی همایون را بدین گونه
 یافته *

* ایيات *

ای دل از گلشن امید گل عیش بچین
 روزگار طرب و عشرت جلوید آمد
جشن دامادی سلطان جهان شاه شجاع
 عالم انروز نر از کوکبه عید آمد
 بهر تاریخ قران کرد رقم کلک کلیم
مهد بلقیس بسر منزل جمشید آمد

۱۰۴۲

بیان جمیع احوال پایان این هال فرخنده فال
 خصوص رفع بدعتی چند که در گشمهایر
 وقوع پذیرفته بود

دادار گینی آفرین که بنای عمارت خراب آباد عالم کون و فساد
 بر اسلس عدل و بنیاد داد سلاطین نصفت آئین نهاده و رفع خرابی
 معموراً خاک را بنهیه مصالح لطف و قهر ایشان مفوظ داشته از طبقه
 را لی سلطین چهاندانی را برگزیده بانی و بانی تشیید مبانی آبادانی
 بلاد سازد - که پیوسته در پی معموری عالم بوده معمولی عدالت را
 ببر هر حالت برس کار دارد - و در هر صورت که رو نهد برشحه فشانی
 صحاب تفقد و تلطف سرشار گرد کدرزی که از غبار انگلیزی ظلم و بدعت
 چور پیشگان بر مفوکده صدور مظلومان نشسته باشد مرتفع سازد - شاهد حال
 رفع شنایع بدعت های شایعه است ازین توجه حضرت ماحب قران ثافی

که از جور اندیشهای حکام حرفی در دارالملک کشمیر و مضافات آن پیش رفته بود رفته رفته بمبیلغهای کلی رسید - چون درینولا حقیقت آنها از انهای مذهبیان صوبه مذکور و عرضداشت ظفر خان صوبه دار آن دیار بعرض مقدس رسید بس توقف فرمان قضائی شان درین باب بقای خان مذکور زبور صدور یافت - که سایر آن ابواب که ثبت دیوان مظالم ظلمه شده از روی دفتر بلکه از مفعه روزگار محو نمایند - و من بعد این علمت سوای آنچه در عهد قدیم مقرر بود هیچ چیز از رعایا نگیرند - تفصیل آن فصول و تشریح آن ابواب مشتمل برین موجب و معلوں بدین عنوان است که متصدیان مهمات سرکار عموم اهل شهر خصوص عجرا و مساکین و عجرازان سل خورد و خورد سالان بیوه پرورد را بجهت چیدن کل زعفران کلر بل - بیکار می فرمایند - حکم اقدس صادر شد که دیگر بنکلیف متعرض این جماعت نشده کل گران این شغل ضروری را از سرکار خاصه شریفه مژده زی بدهند - دیگر از عهد پاستان باز معهود بود که برسر هر خوارشایی دو نیم دام که فلسی است بوزن خاص میگرفتند و درین ایام چهار دام قرار یافتند - مقرر شد که چون در عهد دولت ابد پایان بعنوان زکوة و سبیل راهداری که مبلغ های کلی میشود در سایر ممالک محروسه راه گرفت دیگر مسدود شده بجهت فروعات جزوی که در جنب آن اصلاً نمودی ندارد مزاحم کسی نشده در اصل چیزی ازین باب بوصول نرسانند - دیگر از هر موضوعی برسر هر چیز صد خوارشایی حال حاصل دو سر گوسفند حسب المقرر زمان ملتهی میگرفتند - و الحال از تعدي صوبه دلاران سلبیق در ازاد قیمت هر گوسفندی شهشت و شش دام به موازی بهلی سه گوسفند است نقدم از رعایا باز یافتن مینمایند - حکم شد که حسب الصدر امر نفاذ قریب دستور

سابق معمول بوده درین باب دست تطاول من جميع الوجوه کشیده دارد -
 دیگر در هر قریه چندین قانون گوی که بهم رسیده اند هرساله مبلغی
 کلی بصیغه قانونگذاری از رعایا میگیرند و ازین راه زیان بسیار بر رعایا و جاگیر
 داران می رسد - امر عالی بتصویر پیوست که اکنون بیکی نموده دیگران
 را دخل ندهند - دیگر از پیر و جوان و خورد و کلان کشته باشند بعنوان
 سر شمار هفتاد و پنجادم صیغه میر بحربی نام نهاده میگیرند - فرمان شد
 که ازین پس قانون قدم را دستور العمل ساخته درین باب نیز ابواها
 بدعت مسدود سازند - و از پیران دوازده دام و از جوانان شصت دام
 و از خورد سالان سی و شصت دام زیاده نه طلبند - و ظفر خان صوبه دار
 ضعفا و مساکن را از بند تکالیف شانه دوام مطالبات بیمسایب آزاد ساخته
 سواد فرمان قضا نشان بر لوحی از سنگ نقش نموده در مسجد جامع
 نصب سازد - امید که بنای بقای آن حضرت چون پایه بنیان عدل
 و احسان پایدار بوده اساس قواعد و قوانین معدلت آئین آن ثانی
 صاحبقران سعادت قریں تا دوام دوران چرخ برین مانند بگیان دین و داد
 استوار و برقرار باشد *

درینولا لشکر خان صوبه دار دهلي که هجوم انجام عساکر شیب
 دار الملک بدین او را فرو گرفته ذخیر و بنگاه حواسش پیغما رفتہ بود -
 چنانچه اشتغال ضروری بدش از دست عملکار قوى و کلان جوارج
 و اعضا او کمینبی پر نمی آمد - چه جلی آن که خود بخود
 غذایه علی کشوری پا سرداری لشکر را مرضی خاطر عاطر خدیو هفتست کشور
 تواند کرد - لاجرم حضرت بادشاهه حقیق آگاه که گذارش حقوق وفاداران
 چالسپار خانمه ارباب سوابق خدمات دیرین آیتی سنت در شاه آن حضرت
 بضم آنکه تصدی امثال این خدمات که تردیدات شانه و حرکات

عنیقه را لازم دارد و در برآور آن پذیرفته بقدمة صادق عقیده مستلزم ارتکاب
صعوبت بسیار می شد. لاجرم مشترک ایه را از تعهد شغل و عمل
فرزدیک و دور بلکه از تکلیف خدمت حضور پرفسور نیز معاف داشته
از جمله سرداران لشکر دعا ساختند. و تقدیم خدمت صوبه دهلي را
از تغیر لشکر خان نامزد اعتقاد خان و لد اعتماد الدوله فرمودند *

بیست و یکم لسفندار منزل سعادت محمل شاهزاده شاه شجاع
از قدرم بادشاهه هفت کشور رشک فرمای شرف خانه مهر انور شد.
و شاهزاده ادب پرورد خردور امتعه هر دیگر در سرتا سر رهگذر بر سپیل
پائی انداز گستوده رسم نثار بظهور آورد. و حسب الامر والا دو تقوز
پارچه اعلی و شمشیر مروع به یمین الدوله و خلعت با چارقب بعلامی
افضل خان و سه تن از دیگر از ارکان دولت دادند. و بچندین از اعظم
اما خلعت با فرجی و بسیار بندها خلعت تنها مرحمت فرمودند.
و حضرت خدیو روزگار بحکم نهایت عنایت نسبت به شاهزاده در آن
منزل تا آخر روز بیعش و عشرت گذرانیده نعمت خاصه همانجا
تناول فرمودند *

سرآغاز سال فرخنده ششم از منیین سعادت قرین صاحبقران ثانی

بتاریخ روز پکشنبه فهم شهر برکت بهر رمضان المبارک سال هزار.
و چهل و در هجری بعثی مبداء سال ششم از جلوس همایون حضرت
صاحبقران دوم که انجمن چش نزوی بفرخی و نیروزی بر آئین
کفر سال بل هر روزه آذین پذیرفته صفحه عارض دیوار و در چهل ستون
پارگاه گیتی پناه از نفایس و نواصر بصری و کانی زیور زینت گرفت.

خدیو زمان یعنی نیر اعظم روی زمین صاحبقران سعادت قرین مقرر
دولت و سعادت تحریل نیک اختیاری به برج سریر سوری نموده^۱ روی
آن نمونه سپهر هشتم را از پرتو قدم انور روکش چهارمین طلم چرخ
اخضر ساختند - و سایر شاهزادهای چند اختیار و امری فامور از ادای
کورنش و تسلیم مراسم آداب معهوده بتقدیم رسانیده هریک در مقر مقرر
خود مقام گرفتند - و چون خیل کواکب ثوابت بر اطراف ارنگ
گردان نظیر جا گرفته صفو مانند جرگه مجرمه بستند - درین فرخنده
روز پیشکش عبد الله خان بهادر فیروز چنگ صوبه دار بهار مشتمل بر اقسام
نوادر جواهر و نفایس مرصع آلات و شش زنجیر قل و چند راس اسب
کوشت و پنجاه هزار روپیه نقد بابت پیشکش الله ویردیخان از نظر

انور گذشت *

پا زدهم ماه موانع نوزدهم رمضان خواجه ابوالحسن تربیتی که سالن
به دیوانی کل سرافراز بوده و درین مدت از لذت طول عمر بدل عرض آن
استیغفار حظ اوفر زندگی نموده درین احیان برپایان عمر اشرف داشت
بنابر علل متعدده که عمده آنها کبر سن بود بعال بقا رحلت نمود - چون
خواجه مذکور سرحلقه ندویان دیرین آین دوستان بود چنانچه در عهد
هرش آشیانی بخدمت دیوانی دکن و وزارت شاهزاده دانیال امتیاز
داشت - و در اوایل زمان جفت مکانی میر بخشی باستقلال بود
. بعد آن تکفل امور دیوانی در عهد تعبده او شد - لجرم خدیر روزگار
بر راهات چنان معتمدی و فنادر تلف و تحسر فرموده ظفرخان خلفش
را بهمنصب سه هزاری بتو هزار سوار و عنایت علم و نقاره و صوبه بداری
کشیده که بنابر نیابت خواجه بار تقویض یافته بود من چیزصالحت
بدر حواله شده سرافراز و بلند آوازه ساختند - خلیل الله خان بخدمت

داروغگی توپخانه و محمد حسین بخدمت دیوانیه برهانپور و میر عبدالکریم بخدمت داروغگی عمارت دارالخلافه سر بلندی پاختند -
خواص بهنی بعنایت منصب سه هزاری دو هزار سوار از اصل و اضلاع بر کام خلطر فیروز گردید - و قاضی محمد سعید گرهروی که سپاهان سی هزار روپیه سالیانه داشت درینولا بمنصب هزاری صد سوار بلند مرتبگی پانست - از نفایسی که در فرخنده متحفل نوروزی بر سبیل پیشکش گذشت مبلغ چهارده لک روپیه را بنظر قبول درآمد -

درینولا واقعه غریبه که از بدایع وقایع عالم کون و فساد در بندر سوخت رو داده بود بنابر انهای منهیان آنصولب معروض افتاد - که در خانه نائی چهار دختر از یک بطن بعزم ظهور آمد - پس از لمحه هر چهار در مهد عالم عدم آرمیدند - در این اوقات همشیر پلکانیش بی انتالیق ندر محمد خان را بیان آهنگ زیارت حرمین مکرمین بر ارض مقدس دارالخلافه اکبرآباد رسیده طوف بیت المعمور دولتخانه عظمی نمود - و صد راس اسب ترکی و هفتاد و پنج نفر شتر نر و ماده بختی و نه غلام قلماق که برادرش بر سبیل پیشکش همراه داده بود با هروده اسب دیگر از جانب خود بنظر اشرف در آورد - آنکه مولانا حسن قبادیانی از اعیان دافشوران صادراء النهر که از دوی کمال ورع و تقوی جمال علم و فضلش خال حسن عمل داشت و بهمن نیت بهراهی ایشان از آنولایت راهی شده بوده سعادت حضور انجمان والا ادراک نموده بیست و هفت راس اسب که بطریق راه آورد همراه آورده بر سبیل پیشکش کشید - مکرم است حضرت همگنان را مظور نظر عنایت و پر محبت ساخته همه را بخلعت های فاخره و عنایت متواله نواوش فرمودند - و در خلطر انور قرار یافته بود که همگنان را هنگام رخصت کامروا نموده روانه مقصد سازد -

و لیکن بحکم آنکه مخدراً مذکوره بآنلایه نیت درست در قسمت کدّه
عهد نخست از دریافت سعادت طواف اماکن شریفه بهره‌ور نشده
بود هم در دارالخلافه آنجهانی گشته باوجود حرمان نصیبی از طواف
حرم خدا و دریافت مكرمت خداوند بجوار رحمت ایزدی و ثواب
ترحم سایه مرحومت ابدی آن حضرت رسید *

پیست و دوم ماه که عید سعید رمضان مژده قدم قتوحات ابد
و تروید سعادت سرمد پارلیامی دولت جارید رسانید - حضرت شاهنشاهی
احیلی مراسم سنت حضرت سید المرسلین و پیروی طریقت پیشوائی
طريق دین نموده از پرتو حضور پنور ساحت عیدگاه را نمونه جلوه گاه
انوار تجلی طور ساختند - و بعد ادامی نماز عید هنگام معلوم نیز بدولت
و سعادت فیل سوار آهنگ دولتخانه مبارک نمودند - و از طرفین آن قدر
درم و دیگر توده توده فشار رهگذار خدیو روزگار می شد که سایر نیازمندلن
را کنار و بر انبار زر گرفت و در جیب و دامن نقد مراد خرمی گردید *

درین ایام لشکر خلن از دهلي آمده ملازمت نمود و چون از خدمت
معاف شده بود سزاوار خلن پسر مهینش از دریافت پایه منصب
دو هزار و پانصدی ذات و در هزار سوار نواش یافت - و علم و نقاره
که پدرش داشت ضمیمه مراحم عمیمه شده فوجداری لکمی جنگل از تغیر
چنان فشار خلن بدرست تقویض پذیرفت - و لطف الله پسر وسطش
پایه منصب هزاری چهار مد سوار سرانراز گردید - از واقعه کلیل بوضوح
پذیرفت که پادگار حسین خان از کومکیان صوبه مذکور بهوجب تجویز
بعضیان نیواندۀ قسمت ارزاق و اعمار داخل تعیینکیان صوبه دارالبقلی
جارید گشت - و خواجه بناها از تعییناتیان لاظهر بخیر سزاولی متقدیان
اجل موعد نیز بدآن صوب شتافت *

مرسول شدن خواجه قاسم مخاطب به صدرخان بعنوان رسالت بجانب ایران

چون شاه عباس دارای ایران که کمال بصیرت و خبرت در حکمت
علمی داشت بغير عاقبت بینی و به اندیشه ملک و دولت و رعایت
جانب سپاهی و رعایت تحریک سلسله صداقت و اخوت نسبت بحضور
جنت مکانی می نمود و همواره هنگام مکاتبه سپرده ازین راه ابواب
یگانگی و یک جهتی می کشود . و بعد از رحلت آنحضرت و جلوس
شاهباز اوج سعادت بر نشیمن اورنگ مخالفت همان سرنشسته را نگاهداشته
بر سبیل استعمال بحری بیگ نام رسولی را بشتاب پرواز شاهین نیز پر
رسول داشت - که بعد ادامی تهذیت جلوس همانطور بروزی معاودت
نماید تا آنگاه ایلچی معتبری که شایان ادامی مراسم رسالت باشد با تصرف
و هدایتی نمایان بدرگاه والا ارسال پابد چنانچه سابق سمت گذارش یافته -
چون قضیه ارتتعال شاه پیش از رسیدن بحری بیگ سمت وقوع یافت
و قرار داد خاطرشن بظهور فرسید قلیم مقام شاه پیغمبر احتمام شاه صبی
اقامت مراسم معمود جد خود نموده روش پیروی ستوده پیشووان
طبقه اسلاف خویش فراپیش گرفت - و همان اراده شاه بعمل آورد
محمد علی بیگ نام از عمدتیان دولتخواه خود را که محصل اعتماد شاه
بود برای ادامی مراسم مبارکباد جلوس ، ابد پیوند و ارمغانی گرانمدد
لواسپ و شتر و سایر امتعه نفیسه ایران که سه لکه روپیه قیمت داشت
ارسال داشت - لجرم حضرت ظل سبحانی بدلبر تشیید مبانی عطوفت

و تمدید قواعد مهریانی صدر خان را که از سعادت پانتهاي تربیت عهد بادشاهزادگی و بکمال ممتاز و سنجیدگی و شرافت ذات و صفات منصف است بهجهت ادامی مراسم رسالت و ایصال مراسله سامی مشتمل بر تهییت جلوس مبارک و معرفت واقعه ناگزیر شاه و فتوحاتی که درین مدت رو داده از سایر اقوان و امثال برگزیدند - و باوجود آنکه مشترک الیه از بندھائی معتبر مراجعت بود از روی مرید اعتبار اهتمام سایر آداب گفت و گو و نشست و پرخاست و اطوار کل سلوك در وقت رخصت که پانزدهم اردی بهشت اتفاق افتاد باو اشاره فرمودند - و در همان وقت رخصت بعذیت خلعت با جیغه مرصع و اسپ و فیل راسالمل سرافرازی ابدهش بخشیدند - و پیشتر مبلغ یک لک و پنجاه هزار روپیه برسبیل مدد خرج راه بدوم رخصت فرموده بودند - با آنکه از دولت این دولتکده ابدهی انصال کمال ثبوت و مالداری داشت چنانچه در رفتش و بازگشتن در نهایت تجمل زیب و زیلت و ساملن شایلن و داد و دهش نمایان بسر بوده این خدمت را نصوی که شاید و باید پایه انصرام داد - مبلغ چهار لک روپیه و کسری خرید این گشور از انواع نفایس و فوادر هندوستان برسم ارمغان شاه همراه او ارسال داشتند ۰

سوانح حضور پرنور هفدهم ذی تعداد مخالف ختم سالیانه نواب غفران
مآپ که درین گشور به عرس مشهور است در روضه منوره مزیب شد -
و هزاری تختگاهی که کرسی اصل عمارت آن حظیراً مقدسه است
ابیکهیلی کلان ایستاده نکرده بر حواشی آن شامیانهاي پهلوان گشیدند -
و در سر قار آن چیزی را فرشتهای ملی مصور گشوده انجمانی بهشت

آنین که چلی گنجائی هزار مسحفل نشین داشت بزیب و زینت
تام آراستند - و چون بی بدلخان داروغه ژرگرخانه درین آندا محجر
زینی که چهل هزار تولجه طلا صرف آن شده بود سرتا سرگناه راکثر
گلهای آن بروش بدیع میندا کاری باتسام رسید با کوکبها و قندیل های
طلا مینما کار بنظر انور آن سورر درآورد - و پنایر امر والا آن محجر را
بر اطراف مرقد منور نصب نموده قندیلها و کوکبها را در محله‌ی
آن آویختند - و بهنگام شام آن حظیره خطیره که در حقیقت محیط
انور مغفرت است از پرتو حضور پرنور شمع شبستان خلافت عظمی
مهن بانوی حرم سلطنت بگردی بادشه‌هزاده عالیان بیگم صاحب نمودار
فضای طور شده - و سایر پیگمان ر مخدرات سرادق عظمت نیز بطوف
مرقد ملایک مطاف آمده تمام شب در آنجا احیا داشتند - و بامدادان
حضرت خلافت پنهانی از فیض ورود اقدس برگت افزای آن رومنه متبرکه
شده تا در پیر بآن حور نزادان در آن مکان دل نشین گذرانیدند - آنکه
بدولت خانه مراجعت نموده در آخر آنروز باز بدولت و سعادت مینمانت
حضور اسعد بر آن مرقد پرنور مبنیل داشته تایک پیر و یک گهری شب
بدعلی و فاتحه مغفرت طلب بودند - و مبلغ بیست و پنجم هزار روپیه
باریاب استحقاق و بیست و پنجم هزار روپیه دیگر بعجايز و ارامل قسمت
نموده خلمت بسیار از فرجی و شال و زر نقد بفضل و ملها ر حفظ و قراء
که از اطراف فراهم آمده در ضمن چندین ختم قرآن مجید سبب مزید
مفخرت و طلب رحمت آماده نموده بودند مرحومت فرمودند - و در
آن یک شباهه روز انواع اطعمه و اشربة و شیرینی و پان و خوشبوی
جلد آنکه در حوصله از اهل نیاز گنجید و قیاس مقدار و سنجیدن مقدار
آنرا مقیاس تخمین بر تفاوت میزان امتحان بر نسجید مرف شد -

چنانچه طفیلیان رله بند و فخریه بران آزمند چندان سرمایه سیر چشمی
اند و ختنند که از دندان نمایی دندانه سین استغنا دهان عین طمع و دیدهای
شره بر دوختند *

در عرض این اوقات از بداع اعجمیهای عالم ابداع که در ضمن
مضامین و قایع صوبه کابل معروف افتاد اینکه در منزل سلیمان نام مردمی
از اهل آنولایت دختری تولد یافت که در سرداشت - چنانچه پکی
بر بالای ناف واقع بود که آن نیز در کمال استواری خلقت بوده همه
چیز بجهای خود داشت - و آن ماده فاسدہ کون و مکان که همانا وجود
بد شگونش چشم زخم عالم تکریب و ایجاد بود زیاده از پکدم درد سربقا
نداشته هماندم درگذشت - و از عجلت خیر بد گیتی فروگذاشت
نموده زدی شر وجود خویش از عالم شهود باز داشت - در اثنی این
آوان چون از انساد هوا و فساد امزجه وقوع علت و باعی مفترط و طاعون
عام البلوچ در اکبر آباد شیوع کلی یافته بجهای رسید که علامت آن
در بعضی پرستاران شبستان خلافت نیز ظهور و بروز نمود - لاجرم نقل مکان
موافق رای صواب آرای خدیبو زمین و زمان آمده ساجدت مفرزل ایام
با شهرزادگی آنحضرت که بیرون قلعه بر ساحل دریایی چون واقع است
بنییر گشادگی و نزدیکی آب و صفلی هوا از فرزوں انور آفسرور منور گشت -
و درین ایام و با بخاطر دقیقه پاب رسید که چون علت شیوع طاعون چنانچه
هم اکنون سمت ذکر یافت فساد هواست که غالباً بدرجه سمیت
می رسد و زهر مهره رفع غلبه سوم می کند آنرا درباره دفع مواد عوارض
این بله جایه تجربه فرمایند - اتفاقاً اندیشه نمایر بعد الامتحان
از میزان آزمون درست برآمد *

حمله آوردن زنده پیل بر بادشاهزاده هوشیار مغز
 بیدار بخت فروزنده تاج و تخت سلطان
 اورنگزیب و ثبات قدم ورزیدن آن
 سرافراز در برابر و برقه ندان
 هر پیشانی آن پرخاش گر
 و بیان برخی
 از سوانح دیگر

سعادتمندی را که حمزیمانی حفظ آسمانی باعث نگاهبانی شود
 اگر همه اهل روی زمین بکین او برشیدند هر آینه به هیچ طریق آفتی
 پیرامون او نگشته از هیچ مرگرسی برداشتش ننشیشد - و فرخندۀ بختی
 را که دستیاری حمایت ایزدی متصدی سپرد ازی گردد اگر بالفرض
 برابر هر موی سرتیغ بر روی او کشند لامحاله سر موی آزار و اضرار
 نگشند - آری مبنظر نظر عذایت آسمانی او گزند چشم بد اختراص
 نه بیند و محفوظ ضمانت حمایت خیرالحافظین از حوادث زمان در کنف
 امن و کف امان باشد *

کس را که ایزد نگهبان بود برو جمله دشوار آسان بود
 کس از نیکخواهی بخت بلند نه بیند گزند و بیند پسند ،
 و اختر صدق لین قضیه واقعه از مطلع و نوع سلطنه غریبه از سوانح
 عالم ابداع که درین فردیکی بنازگی روی تعود ظهور می نماید - و صورت
 این معنی بین وجه است که چون در تاریخ پر زمانه هر دهم خورداد

بنابر فرط رفعت خاطر اور خدیو هفت کشور بتماشای مرغوب جنگ
 فیل که در اکثر ایام هفته اتفاق می افتد - سوائی روز مبارکہ دوشنبه عید
 جلوس فرخنده که به ترتیب جشن عشتر خاص اختصاص دارد -
 در روز چهار شنبه که انواع نشاط و انبساط بنابر اقتضای وقوع قضیه فامریکی
 نواب مهد علیا درین روز فاصله نوع است - صدور امر مطاع ثانی ماحب قران
 قریں اتفاق و اذعان آمده سرزمین ساخت پائی جهروکه مجلکه منازل
 ایام بادشنهزادگی محل مجلده و مصلمه دو زنده فیل بد مست
 عربده آئین گشت که هر دو از فیلخانه سرکار خامه شریفه بودند - یکی
 ازدها صولتی دلدار دار موسوم بسدھگر و دیگر اهروس منظری بیدندان
 که بصورت سذر نامور بود - چون آن دو کوه پیکر که باد خرطوم شان
 از صور اسرافیل پاد میداد شور بامداد نشور و غوغای عرصه محشر برانگیختند
 چنانچه گوئی اکثر علمات روز رستاخیز بظهور آمد - چه از حرکت آی
 ده کوه شکوه که بمثال دو بیستون بقوایم چارگانه در سیر بودند بر فوق یوم
 تسییر العجال همان قیامت قائم شده - و از باد صدمه خرطومها که میانند
 دو ازدهای دملن نرهم پیچیده بیک نفس عالی را بدم در می گشید
 گروی صفحه زمین و طبقات آسمان را بر طبق یوم نطوي السماء کطبی السجل
 الکتب بسرعت طومان باز کرده در یکدگر نوردیدند - گوناگون سخن چون
 باهم جنگ و جدال آن دو تنہ پرداز بدبور و دراز کشید رفته رفته از میدان
 برآمده تلاش کنن تا فضای پائی درشن دولتخانه والا رفتند - و هیچ یک
 از آیه در زیاده سرسراز یکدگر برنداشته از هم پائی کم نیاورند - و فیلبانان
 و شایر عمله و فعله این شغل تدبیرات مقرره بسرحد فعل رسانیدند و فتوون
 اعمال معهوده از آتشپیاری و آب پاشی بعمل آوردند - چنانچه دمدم
 آتش بازان و سقايان در میان میانجی شده چندانکه خواستند که بد مدد

افسون چرخی آتش نشان ر ملاطفت آب شعله نشان هنگامه صلح فيما بین آن در چنگچور تند خو گرم ساخته شعله خشم آن دو آتش وش سرکش را فرو نشانند اثرب بر این مراتب مترب نگشته بیشتر گرم کار را شدند - چنانچه همانا گردش چرخی دامن بر آتش ایشان میرزد و مشک آب دم بر آن میدمید - و هر چند فیلبانان کجک بر کله سر آن دو دیو سار هرمن سیر زده بر سر تلاش فود آوردن دل ایشان از پرخاش سودای خام پختن گرفتند قطعاً سودی نداده بلکه همان بولی سرگرمی کشاکش آن دو شعله سرکش هلال کجک نعل بر آتش کین می نهاد - و تندی زبان شعله قشاذش گویا زبانه آتش سیز آن دو پرخاش گستررا نیز تر می گرد - چون این دو خیره سر در عین جنگ و جدال بجالبی شناخته از نظر اذور دورتر افتادند بندگان حضرت لزاده استیفا حظ تماشی مستوفی فرموده با سایر شاهزاده‌ای کامگار بدرست بر اسب سوار شده رخ بعرصه کل زلر فیلان نهاده در آن نزدیکی علن کشان ایستادند - و با شاهزاده بلند اقبال بسکه بتفرج شلیق بودند مطبقاً در مقام احتراز نشده بحکم احتراز مقتضای سن از جلی خود پیشتر شناختند - چنانچه مهین با شاهزاده سلطان دارا شکوه در جانب دست راست سدهگر قرار گرفته و قرة العین خلافت کبری شاه شجاع و سلطان اورنگ زیب در سمت چپ همان فیل توقف گزیدند - قضا را درین حالت از آنجا که سلسله جنبانیه‌ای قدرت تدبیر است نظر بررسی مصالح کلیه و اغراض متعدده که از آنچمه اظهار مراتب قابلیت و شایستگی شاهزاده والا کهر بلند اختر سلطانه اورنگ زیب است صورتی غریب در عرصه ظهور روزی نمود - چنانچه نزدیک بود که آسیب عین الکمال بآن منظور نظر اقبال و قبول برخورد - که ناگاه در عین این وقت به نگاهبانی حمایت ربانی محفوظ و محروس

ملندند - و کیفیت این سانحه آنکه درین اثنا بذایر عادت معهود فیلان
که در عین جدال از پکدگر جدا شده چشم بر چشم در برابر هم می ایشند
و از ماندگی و کلال باز مانده دیگر باره آماده کار زار می شوند هر کدام
بغمبله یکدو گام باز پس آمده بودند - سدهگر چون حریف خود را دورتر دید
از وفور ندمستی بمقام خیره چشمی و خیرلاستی در آمده بر عین
اعیان سلطنت عظمی بادشاهزاده معظم سلطان اورنگ زیب که از همه بدو
نزدیک تر بود حمله آور شد - در خلال اینحال که از فرط دهشت و غلبه
دهشت عالی مغلوب تحریر و مدهوش توهمند شده بود - چنانچه
نزدیک بود که بتصور اینمعنی دور از کار خلل در اساس نمکن کون و مکان
راه پابد و تزلزل در بنای ثبات طبایع و لرگان افتاده زمین از جا و آسخان
از پا در آید - چه جانی که هوش و خرد نظرگذان و صبر و شکر حافظان
بر جا ماند - آن گوی تمکین که تمکن جلیلی صاحبقرانی بتائید از لپی آسمانی
بهم قرین داشت با وجود صغرسن لبر همت و عظم عزیمت را کار
فرموده اصلا از جا در نیامد مگر بجانب آن پرخاش هم - و مطلقاً مقید
بجایی دیگر نشد جز بسوی آن عربده جو - و همدران گرمی برجهه
که در دست داشت از سر قدرت و ثبات قلب بر پیشانی آن سخت رو زد که
سلطان هر قشانش زیاده از چهار انگشت در کاسه سر آن اهرمن پیکر جا کرد -
درینحال که سرتا سر تماشاگران را قرار از دل رمیده و هوش از دل پریده
دعا بر زبان و آمین بر لبان و نظر بقبله لجابت و چشم برآ اثر داشتند -
و توجه بر حراست آن والا کهر گماشته همت بر سلامت آن نیتو محضر
بسته بودند - چون ازین دست کاری دست بسته از آن دست پیورده
عاطفت پد الہی و سفیح نظر عذایت فامتغله ملاحظه نمودند همگفان
سرانگشت اعجائب بدنداں تعجب درگرفته بلبلس دعا و آمین داد

تحسین و آفرین دادند - چون سنان برچه در سر پر شور و شر آن بدست عربده گرجا گرفت و معندا آن رخ منکر بجای رسیده بود که درین کشور آنرا مستی میخوانند - لاجرم بذابر شورش مستی از سرفو بر سر خشم و غصب رفته باز به عربده گرجی در آمد - و اسب شاهزاده عالمیان از وحشت فریب آن هواناک منظر مهیب رسیده روگردان گردید - و دندان فیل برکفل آن پکران آشنا شده بمجرد اندک صدمه در پکدگر غلطید - و آن قرة العین آبای علوی که در حقیقت بدر بلند تدر فلک رفعت و اقتدار و عظمت و مقدار بود هاله زین و هلال ركب را خالی ساخته چون نور نظر و فروغ مهر انور خویشتن را سبک بر زمین بر گرفت - و در همان گرمی مانند آفتاب جهانتاب تیغ کشیده و جیین کشاده بر سر آن کوه پیکر حمله آور گشت - و از طرف دیگر شاهزاده فامدار آفتاب شعاع شاه شجاع که درین وقت با فرخندگی کوکب بخطت والا از بیت الشرف دولت خانه زین طلوع سعادت داشت از زمی مهر برادری در مقام امداد برادر نیک اخترشده از جا در آمد - و از سر خشم همه تن مانند خورشید خاوری میوی بر بدن تیغ شده مرکب برانگیخت - و با برچه نامع مانند نیزه خطی خوط طبع آفتاب ساطع حمله بر آن اهرمن دیوانه نمود - چون درین حال از نور ازدهام و شور و غوغای مردم که بتارگی نمونه نفع صور و صیغه نشور ظهور نموده معايده مانند روز رستمیز علامت یوم یغرالمرد من اخیه نیز آشکار شده بود - چنانچه هیچکس پیکدگر بل برادر به برادر نمی پرداخت - و با اینمعنی از کثرت آلات آتشیازی مثل چرخی و بلن و امثال آن که از فضای خاک اغبرتا سطح چه خ گبود را نیزگی غبار و سیاهی دود فرو گرفته بود چندانکه نور نظر کارگر نمی گشت که آتشیازی ملاحظه نوائند نمود - قضا را چرخی برپیشانی اسب آن

یکه تاز عرصه سرافرازی بخورده - پکران صرصرنگ ابرسیر از صدمه چرخی
برق اثر چراغ پا شده نزدیک بود که آن پرتو شمع دولت را بر زمین انگشت -
که درین گرمی آن فرع چراغ دودمان صاحبقرانی و گل سربستان
کشورستانی بسبک خیزی نسیم سحری و تندی و تیزی شعیم گلبرگ
طربی از گلشن خانه زین هوا گرفته بزرگی زمین آشنا هدند - و از فرط
هجموم مردم راه نیافتنند که بار دیگر خود را بدآن دد رسانند - در همان وقت
که آن عربده آئین حمله آور شد چون راجه جی سنگه ولد مها سنگه نبیره
راجه مان سنگه که از خانه زادن دیرین دولت کدا ابد قرین به سعادت
دفور اخلاص خالص و ارادت صافی کمال امتیاز و اختصاص دارد نرمیان
عرصه سواره ایستاده بود از فرط تهور و پردی خواست که پیاده آمداده
کل زار آن دد گردد - و لیکن بذایر تنگی وقت و عدم فسحت مجال نیافت
که پا از رکاب خالی کرده خود را بر زمین گیرد - با آنکه مریکش از فیل رم
میگرد بهمن روش اسب بر فیل انداخت و برجهه مانند رمح خطی
مد شهاب بر آن دیو سیر که از شدت سرعت سیر چون شعله جواله در گردش
بود حواله نمود - چون حضرت ظل سدهانی از دور بر حقیقت معامله
آگاهی یافتند با وجود تمیین آسمانی و تعکن و ثبات صاحب قرانی
از جا در آمده بی اختیار شدند - و عالمی در جلو آن شاه سوار عرصه
امکان پیاده رو بدآن فیل نهاده درین وقت بوقت رسیدند - و از توجه
صوری بادشاهه صورت و معلمی و همت بطنه آن والی ولاست ظاهر
و بطنه بدیع صورتی ننمود که بی آنکه با آن پرخاش جو روبر شوند
او پشت داده بطری دیگر رفت - و تصویر علت صوری این معنی آنکه
درین حال صورت سلدر خصم او حریف خود را در عرصه نبرد از خود
غافل نمود - و فرصت غوت نه کرده از سرقوت و قدرت تمام روسوی هم نبرد

خود آورد - و سدهنگر دیگر وقت نیافت که متوجه شاهزاده تهور نهاد گردد -
بنابرین با خصم خود مواجهه گردیده هر دو رفته رفته بطرف دیگر شناختند -
و آن در منظور نظر نگاهبافی ایزدی و منصور نصرت سرمدی چون
از توجه صوری حضرت ظل الهی آگاهی پاپند معلومات نموده مصحوب
عون و صون عالم بالا بخدمت والد والا قدر رسیدند - و بعد از تقدیم سپس
عذایت الهی و عاطفت نامتناهی آنحضرت با آداب معهوده ادامی شکر
همراهی همت کارگر و توجه کارساز بادشاهی نموده زمین بوس شکرانه
بجا آوردند - چون آنحضرت از پرتو انوار دیدار فرخنده آثار آن در والا گهر
سعده خلافت که در عین الکمال از آفت گزند چشم بد اختر محفوظ
مانده بودند طبقات سبعه بصر بصیرت را به کحل الجواهر بینش افزای
عبرت و خبرت آموده کمال قدرت حضرت آفریدگار عالم را مجسم و مصور
پنظر حقیقت انگر نه آوردند و نخست سجادات شکرانه در اقرار این ملیه
عذایت بیکرانه بظهور رسانیدند - آنکه زبان بتحسین و آنرین و آغوش
عاطفت از سر مرحمت بنواش شاهزادگان کشوده زملئی نیک هر دو را
در آغوش عذایت داشتند - خصوص گرامی شاهزاده کامل نصیب سلطان
اورنگ زینب که باوجود این مرتبه صغیر سن مصدر این مرتبه دلبوی شده
بودند که اگر رسم دستان بجهانی آن دست پروردید قدرت بودی هر آنینه
از جا رفته بودست و پا شدی و این ملیه تمکین را این پایه ثبات قدم فور زیندی
بیشتر مشمول مراتب مراحم و عواتفت گشتند - و در همان روز بخلعت
خلاص و خطاب بهادری اختصاص پذیرفتند - حضرت شاهنشاهی رسایر
ارباب مذکوب والا و بندھلی روشناس درگاه معلق از در ادامی شکرانه
در آمده ابواب تصدیقات بر روى ارباب نیاز کشیدند - و انواع خیرات
و میراث بظهور آورده اموال بیشمار بر اصحاب استحقاق قسمت گردند

و بوقایع اقسام نذر و عهود که در آن حال تمہید داده بودند این وقت قیام نمودند - و در جشن وزن قمری آن فرخنده اختر بر ج اقبال که روز بیست و یکم خورداد مطابق روز جمعه نوم ذی حجه سال هزار و چهل و در هجری رو داد حضرت ظل سباعانی سپاه رحمت بر ساحت قابلیت و استعداد آن گرانایه در درج اقبال و قبول گستوده نخست در محقق خاص و عام آن شاهزاده والا گهر عالی مقدار را با ظلی نلب وزن فرمودند - و مبلغ پنجهزار اشرفی که هموزن آن گرانایه گهر صد خلافت و شراقت آمده تسلیم ده تن از معتمدان نمودند که بر ارباب استحقاق تقسیم نمایند - آنکه شمشیر مرضع و خنجر مرضع با پهلوکناره و سپر با پرلق مرضع و برچه مرضع و عقدی گرانایه متنظم از مروارید و لعل و زمرد در کمال نفلست و گرانایی و یاره مرضع و بازو بند مرضع بالملس و جیوه مرضع و چند انگشتی قیمتی و دو اسمپ تبعیق که یکی از آنها بسرافراز نامور مزین بزین مرضع و دیگر محلی بزین طلا و [صورت سندر]^۱ قام فیل خامگی با ماده فیل که قیمت مجموع دو لگ روپیه کشید مرحمت نموده آن شایسته اقسام عواطف بادشاهی را بتنوع مراحم دیگر نواوش فرمودند - و از همه این مراتب نمایان تفویض پایه والا و مرتبه عظیم ثبت نمودن نشان رسالت خود بر ظهر فرمانهای عظیم الشان و ختم آن به خاتم فرخنده رقم خوبیش بود که در همین انجمان خیر انعام همیمه این مرتبه عواطف عمیمه شد - و درین خجسته روز عشرت آموز که بنم خاص انعقاد پانه رسم طرب عام شده بود سایر معذی طرازان پارسی زبان از مثار و نظام و همچنین جمیع سخنوران این کشور قلاید قصاید

^۱ ع [سد هکر] پادشاهزاده . جلد اول - حصه اول - صفحه ۳۹۴

غرا و متنویات و عقود داستانهای منظومه و مرسلات رسایل منتشره
در سنگ نظم کشیده تا روز نشور زینت اعناق و صدور ابدانی روزگار ساختند.
و همگی از عطایای بادشاهانه بکام خاطر رسیده سرمایه بی فیاضی جاود
اندوختند - از جمله شعراء سعیدانی گیلانی مخاطب به بی بدل خان
که در فنون استعداد خلصه در فن شهری از کل اهل روزگار امتیاز کلی دارد -
چنانچه حقیقتاً درین مراتب بی بدل عهد خود سنت - داستانی رنگین
در رشته نظم انتظام داده بعض عالی رسانید - و از تحسین طبع همایون
محسن آمد - خود بزر موزون و کلام گوهر نظامش با عقد لائی منضور
مقرون گردید - و مبلغ پنجهزار روپیه که در کفه ترازو وزن موازی او شده بود
با هزار روپیه دیگر که گنجور از روى دور بینی بحضور آورده بود بد
مرحومت شد - و سخن سنج نکته پرداز معنی ترانه طراز گلشن راز طالبای
کلیم نیز شاهد این داستان بدیع را در صورت نظم بحلیمه معافی رنگین و حلله
الغاظ گوهر آگین آراسته در نظر اهل شهود جلوه نمود داد - چون بمسامع
ایستادگان حضور والا که واقعی حقایق سخن و مشرفان دقایق این فن اند
رسانیدند منظور نظر اقدس و مطبوع طبع دقیقه رس شده استحسن
و آفرین بسیار و لحسان و تحسین بی شمار دریلارا او قرین پندگر افتخار *

• بیان چگونگی فتح حصار رفیع مقدار دولت آباد بکلید سعی مهابت خان و دیگر اولیای دولت ابد پیوند

* هر صاحب سعادتی که از بد و عهد فطرت و روز است فیروزی
نصیب و نصرت روزی مخلوق گشته باشد - و نصرت آسمانی به مراهی

موکب مسعودش پیمان بیعت بسته - هر آگینه ابراب نیک بختی
 دروز بھی بدستیاری تائید روز بروز بر روزی روزگار هوای خواهان آن کامگار
 کشید - و فتوحات تازه و فیوضات بی اندازه ساعت بساعت از عالم بالا
 رو نموده چون دولت پادشاه آن بیدار بخشت بپای خود قریب دولت
 و سعادت بر در آید - چنانچه به سلسله جنبانی اقبال حضرت صاحبقرانی
 درینولا فتح آسمانی از قهر اعدا و کشایش قلاع حصینه نصیب اولیامی
 دولت جاوید قریب گردید - مثل قلاع نامی آن دیار بنتخصیص قلعه
 دولت آباد که از حصون [معنیر]^۲ سرزمین دکن است - که در آن ملک
 بمحالات و محکمی ضرب المثل و کشاد آن از مبداء بذلی این نیز
 کهن بخیاد تا این روزگار سلطانی کشورگیر را بزرگ بازو میسر نیامده - چه آن
 حصن سپهر نظیر بر قله کوهی البرز شکوه از اوج تا حضیض و کنگره
 تا خاک ریز از سنگ سیاه اساس پاخته - و دوره دیوارش که گردانه سپهر
 است پنداری دست قدرت ربانی سپهری دیگر بر زمین نموده از ساخته -
 خارا تراشان فرهاد پیشه بمثابة او را ملک و املس نموده اند که نظر از سرنا
 پاهیج جا بلند نمی شود - و آرزوی فتح آن که جز بدانید آسمانی
 در حیز امکان وقوع پذیر نتواند شد محاط کند تصور سلطانی آفاق کها
 نمی گردد - چه قلعه مذکور مشتمل است بر هشت حصار از آن جمله چهار
 باره که علو درجه هر یک با پایه رفعت همت بلند و بخشت لرجمند
 دوش بدوش است بر فراز کوه واقع شده - و چهار دیگر که سنگینی بخیاد
 آن با مقاومت اسلس فکر دانا و رای خردمند هم آغوش است فردامن
 کوه چون دوایر آسمانی بر دور یکدیگر در آمد - باره اولین که نامور بعنیر کوت
 است اسلس فهاده عنیر جوشی است - دومین بمهما کوت و سومین

هکلا کوت ازین عالم هریک بذامی مشهور است - و دوره آن کوه فلک
 شکوه پنجهزار ذراع هرگزی است بارتفاع بکصد و چهل ذراع در تهایت
 صافی و شفافی - و بر اطراف آن خندقی بعرض چهل ذراع و عمق
 سی ذراع در سنگ فرو بردۀ اند که ملاحظه بسط ساختش دیده نظرگیران را
 حیرت آرد - و از دامان کوه راهی مشتمل بر زینه پایهای بی پایان
 در غایت تنگی و تاریکی مانند راه کوچه زلف بدان پیچ در پیچ همه جا
 از درون کوه بالا رفته در دروی و درازی برنگ طول امل ارباب طمع بی محامل
 با آخر نمی رسد - و از همه بدیع تر آنکه طبقه بالا که جز لین راه ندارد
 بی روشنایی مشعل و چراغ راه آن فتوان پاند - و از سمت پائین
 بدرازه آهندی بند شده از بالا تا به پائین بردهن آن راه آهن انداخته
 اند - یعنی اگر بعفاضی قضایی روزگار دست از همه سو کوتاه گشته
 بجهلی نرسد و معامله بجنگ پیش نرود انگشت و آتش بسیاری
 بزیر آن از خودت به نهجه آنرا تغنه و قابلاک سازند که از جوش حرارت
 و شراره شرارت سرتا سر آن رهگذر مانع دهلهیز سقر بخار انگیز گشته سمندر
 را مجال گذار از آن محل نماید - اگرچه از مبداء بذامی آن جز بانی
 کهن دیر دنیا دیگری اطلاع ندارد اما به گمان هنود هزار قرن پیش ازین
 بذا نهاده دیوان است - الحق عقل گواهی می دهد که شاید پیش از
 آفرینش ابوالبشر اسلی نهاده دیوان باشد - چه بعد از ملاحظه نظرهای
 خردمندی را باور نمی آید که اینگونه بذیانی غریب ساخته و پرداخته
 بشر تواند بود - از قدیم الدهر تا عهد سلطان تغلق که پس از مصادر
 مدت مدد بیاری توفیق آسمانی و تائید عالم بلا دست بر آن یافته
 دیگری بعیرگی بر آن مستولی نشد - مگر اولیانی دولت حضرت
 ماحبقران ثالثی که به نیروی آیات اقبال بلند و عزایم عظیمه که تائید اسلامی

آلی دارند ظلم قدیم این کهون نزرا درهم هکستند - گیفیت این واقعه
واعی و علت صوری این معنی تقدیری آنکه چون فتح خان پسر
غیر جشی چندی پیش ازین بمقتضای پیش بینی و به اندیشی و چه
بحکم بیچارگی و اضطرار بندگی درگاه جهل پناه اختیار نموده ولی نعمت
سابق خود نظام الملک را راهی دار الملک ندا گردانید - و به منظمه اظهار
ارادت و اخلاص عبد الرسول پسر خود را با پیشکش گرانمده بدرگاه عالم پناه
فرستاده این معنی را وسیله شفاعت و میانجی استعفا ساخت - حضرت
خلافت مرتبت معرفت او را در پذیرفته بعضی از محل متعلقه اش
که بساهو بهونسله مرحومت فرموده بودند بنابر انجاج درخواه او بدرو
مرحومت نمودند - و این معنی که موجب بی اعتباری و سبب سبکی
ساهو تباہ رای بود بر آن رو سیاه گران آمده از فرط سبکی و تهی مغزی
پیوند امید از سرنشته دولت چارید که بدمست آورده بود گستاخ و از
راه ناسیابی رو گردان شده به عامل خان پیوست - و خان ساده دل
سلیم الصدر آن مصدر افعال ذمیمه را بولایت خود راه و در حمایت
خود پناه داده بسخنان ساده فریب دور از راه او از جا رفته از راه
ناعاقبت اندیشی تسخیر دولت آباد و کسر دولت فتح خان را
نصب العین ساخت - و جمعی از سرگردانی لشکر تفرقه اثر خود
را فامزد انصرام این مهم نموده با گروهی بی سرو پا همراه او فرستاد -
چون عمدانی نظام الملک از فتح خان بسبب پیمان شکنی و سست
عهدی او رمیده خاطر شده بودند او نیز از بدگمانیها و تباہ اندیشیها
که لازمه غدارانست خاطر از ایشان جمع نداشت - بنابر آن به مهابت خان
خلخالان نوشت که چون درینولا مردم عادلخان بنخوبیک سلافو
سیاه ره مصدر حرکات ناگذیل شده بمقام استخلاص دولت آباد درآمده

اند - چنانچه بالفعل از روی استقلال قام و نیروی قوت و قدرت تمام سرتا سر آنحضرت را در حیطه محاصره دارند - و از قلت غله و کثرب قحط و غلا کار بدآن حد کشیده که بر قلعه استیلا پایند - درین صورت خلاص این اخلاص آئین ارادت سرشت که بذایر مقتضای سرنوشت نیک جبهه عبودیت دیرین را از سرفو بداع بندگی زینت داده بردست همت اولیائی دولت ابد فرین لازم است - یقین که مسرعت در تنزام طریقه کومک و مساعدت که عین دولتخواهی است منظور خواهد داشت - چون خانخانان برین اتفاق حسن که نتیجه اوضاع متوافق و انظار مناسب افلاک و انجام بود اشراف و اطلاع یافت بکارفرمائی همت عالی و کار طبیعی اخلاص نخست خانزمان خلف الصدق خود را با فوجی جرار از اولیائی دولت ابد طرز بر سر مخالفان بر سبیل منقاد راهی ساخت - و خود نیز بتلویغ بیست و دوم دی ماه با نیت صدق و رای صائب و اندیشه درست و عنم نافذ از دنبال بطریق استعجال روانه شد - چون خان زمان باعتماد عین و صون آله و اعتضاد اقبال بادشاهی با راستگی فوج و پیراستگی صفوی روانه شده بود همین که طبیعه هراول از کربلا پهلوی گذاره شد ساهو و زندوله و انکس خان وغیره سرداران با هشت هزار سوار جرار به بلندی برآمده صف آرا گشتد - و با وجود کمال عدم ثبات قدم پایمردی برگاب پلیدلری ذموده باندازه دستگاهی سرگرم بلان اندازی شدند - درین حال دلیر همت و لهراسپ برادران خانزمان با سایر همراهان بادپایان شعله شلب را باتش افزوی خلر مهمیز سرعت انگیز گرم عذان ساخته جلوریز بعرصه ستیز آوردند - و هژران بیشه ستیز همدست پکدیگر هدنه چنگ به خون رینی آن روباه منشان دغا پیشنه ستیز نمودند - در عین این حال که چنگ از هر دو سو قرار گشته عالمی متعاقب پکدگر بعالی دیگر

روانه می شد - و معامله به نیروی سرپنجه و زور بارو افتاده دلاوران مخالف و موافق بر سر آن پله مایه قدر و مقدار دلیری یکدیگر می سنجیدند. و هر کرا کفه پر دلی گراندیار تربود جانی خویشتن را نگاهداشته - سپس سران خشک مغز از ادائی حق برابری سر باز می زدند - بیک ناگاه نصرت آسمانی موافقت موافقان بجا آورده غذیم را پلی ثبات از جا رفت - و لز هجوم جنود رعب طریقه فرار که همواره آن هنچلر ناهماوار پی سپر این گروه فلکه است پیموده تا تالاب کهرکی بهمن پا تاختند - و موکب سعادت تا آن موضع همه جا مراسم تعاقب بجا آورده در اثنای تعاقب نیز جمعی کثیر را بی سرو پی سپر ساختند - و بعد ازین فتح نمایان سرداران عادل خان را پلی تمكن بر جا نماده ثبات قدم را خیر باد گفتند - و با فتح خان ابواب موافقت مفتوح داشته پیغام دادند که چون اصل پیشنهاد افواج باشاهی استیصال بنیاد دولت نظام الملک و استخلاص حصار دولت آباد است که تسخیر ولایات دکن منفرع بر آن میگردد - و این معنی که عقربی بپهله کشانی اقبال صورت بسته چون بالآخر منجر به تزلزل بنیان خانواده عادل خان می شود بهیچ وجه مرتفی ما نیست - و صلاح طرفین بر قواعد عهد و میثاق ما که اولیائی دولت این دو سلسله ایم انحصر دارد - انساب آنست که به تشیید مبانی صلح پرداخته از مصالح اتحاد و اتفاق اسلس دولت این دو خانواده را استواری دهیم - و بنابرین برای بنای اسلس آشتی از هر دو سو طرح اظهار یک جهتی اندادته بهمه چهست رنگ شعار یکزنگی ریختند - و بیانجیی رسول و رسایل عقد پیعت بمیان آورده وثایق پیمان را بایمان موكد گردانیدند - که ازین پس طریقه وفا و وفق پیش گرفته در رسانیدن رسد آذوقه و ادائی مراسم مدد دقیق همراهی بدرجه کمال رسانند - و دم نقد از تعهد تسلیم شد لک هون

فتح الباب سایر ابواب امداد و اعانت بجا آورد - فتح خان که از فاتحه روزگار
 باز مدار بر بد عهدی و پیمان شکنی نهاده بیعتی را ناشکسته نگذاشت بود
 مگر میناقی که در عهد فطرت نخست با نگاهداشت سررهنگ خلاف و لفظ
 بسته همان را درست نگاهداشت بود بفریب و دستان ایشان باری خورده
 آن بد اندیشان که در حقیقت نلرستان بودند همدست و همدیتن شده
 از سر پاس گفته و پذیرفته خویش درگذشته سررهنگ بپسند وقت را از
 نست داده - و بلجود آنکه فقادان آذونه قلعه در پایه بود که چار پیان ایشان
 یکسر از نست رفته بودند از تعهدات مردم عادل خان نوباره نگاهداشت
 حصار بر سرثبات قدمی که مقدم سرمنزل عدم بود پا منحکم نموده
 و بیچاره بیان بد عهد خلیط جمع نموده از سرفو در صد آوردن رصد غله و
 کشیدن آذوقه بقلعه شدند - چون خبر نقض عهد فتح خان در ظفر نگربه
 خالخانان رسید بغاير تحریک غیرت و تحریص حمیت یکباره در پی
 چاره گزی آن کار شده همت کار گر را در باره تنبیه آن سبک سربل گوشمال
 سرتا سر آن تهی مغزال غنوده خرد کار فرموده نخست بخلن زمان
 نوشست - که قبل از رسیدن سایر موکب اقبال آن حصار را از روی کمال اقتدار
 و استقلال قبل نماید - و از سرفو دل بر کارزاری نیت خالص و عنم راسخ د
 همت ناند و رائی صائب بسته عدو بندی و قلعه کشانی پیش نهاد سازد -
 و چون از نسخت دستگاه قحط و غلا سلحنت کار بر اهل حصار تنگ گشته
 بنابر آن رئوله و ساهو مقهور بنظم پور آمده در پی سامان و سرانجام قلعه
 آند - اول بر سر ایشان ترکناز آورده آن بد اندیشان را ازینجا بیجا کند و خود
 در جامی ایشان اقامست نموده بالشد طریق تنگ گزی و تضییق محاصره
 به صدد انسداد مخراج و مداخل قلعه باشد - که مبدأ مخالفان ناگهان
 آذوقه ازین متریه متخصصان رسانند - و ناید که ازین راه گروه مخدوش ابواب

طلب امانت مفتوح دارد - اگر تا رسیدن اینجا نسب سیمانی مقصود در آئینه وقوع چهره نما گشته همگمان از در استیمان در آیند درین صورت زینهار ازه ایشان دریغ ندارد - والا فرمانروای تیغ بی زینهار را بر ایشان حکم سازد - چون نوشته بخان زمان رسید بسرعت تمام به نظام پور آمد و قتنه پژوهان را از حوالی دولت آباد برآورد - فتح خان از شنیدن این خبر و فقدان قوت و قوت هلاک و بوار خویش در آئینه روزگار معافه دیده به کار فرمائی آنبار و راهنمائی اندیشه دور از کار دل نهاد مرگ شده دیگر باره بمقام استحکام برج و باره درآمد - و خیریت خان عم رنده خان را که سپه سالار عالیخان بود با سیصد سوار بدرون قلعه طلبید - درین ایام خالخانان نیز بتاریخ بیست و یکم اسفندار بدولت آباد پیوسته روز دیگر دور دایره حصار را پس سپر برا باد رفت و ساخت - و همکی اطراف و اکناف آنرا باحاطه پرکر نظر دقت لگر در آورده کیفیت حقایق آنرا از قرار واقع تصور نموده - آنکه جگراج را در خانه نفع خانه بدوازه بنامجهربی جلس داده دروازه نظام پور را بخان زمان و دروازا پن را به نصیری خان سپرد - داده دروازه نظام پور را بخان زمان و دروازا پن را به نصیری خان سپرد - و کاغذی واره فرزینک بمحض قتل که کاغذ دولت آبادی مشهور را کاغذگران آن قریه می سازند با هتمام دلیر همت و جمعی از مردم کار طلب مقرر ساخت - و خود در خانه نظام الملک که متصل بقلعه در نظام پور واقع است اقامست گزید - و دیگر جای نیز ملچه رها بجای استوار ساخته قلعه را از روی ظاهر باحاطه دلیران بلند همت و باطناً باحاطه همت دلیرانه محلصره نموده - و از سرنو کمر بعدو بندی و قلعه کشانی بسته تهیه مایحتاج کار و در پاییست وقت از ساختن سرکوب و جواله و زینه و امثال آینه پیش نهاد نمود - و خان زمان را با پنجهزار سوار جرار چنگچوی نبرد آزمای معین نمود که پیوسته مستعد کار و آمد و پیکار بود - و هر ملچه رها با که

مدد کل درگلر داشته باشد پا در رکوب در آورده بشتاب سیلاپ سر در نشیب
 روى بدان سو آرد - چون سرکوب آن حصار در کوهی که پیش روی کاغذی واره
 واقع است انحصار داشت - بصوابدید سپه سالار شهامت شعله توپهای
 راست آهنگ درست انداز دورس از ها نفس که بدمنی عالمی برهم
 زده جبال البر مثل از بین و بن میکند - و بیکنفس بارهای سیعه سپهر
 چنبری انگنده برج درازده گانه چرخ اطلس را در پکدگر می شکند -
 کل گذاران حیله پور و منصوبه ساز باستعمال نفوں فیرنگ و فسون باضم انواع
 حیل ریاضیه و چر انقال چندین کوه آهنهین و زرئین را بفرار آن کوه خارا
 بر آورده نصب نمودند - و چون سپه سالار توپها را حسب المدعای جایجا
 قرار داده خاطر ازین مرجع نمود جمعی را به نگاهبانی ایشان برگماشته
 به راسپ را باهتمام ایشان و کارفرمائی عمله توپخانه بازداشت - و از آن
 جانب نیز فتح خان بسرانجام مصالح قلعه داری و استحکام دادن باره
 و مسدود ساختن مظارج و مداخل پرداخته نظام الملک را در کالا کوت
 باز داشت - و خود در مهاکوت جای اقامت گزیده همگی مردم را درون
 حصار غیرکوت اساس نهاده غیرکه محیط بیرون شهر است گذاشت -
 چون قلعه اصل دولت آباد که مانند سرکش کاف کوه بر قله کوهی قلف
 شکوه سمت وقوع پادشاه بفایران از حراست و نگاهبانی بی نیاز است
 چنانچه چندی از تفنگچیان همواره آنجا می باشند درین وقت نیز
 برونق دستور معهود بهمان اکتفا نمود - مجملا درین ایام که روز بازار محاصره
 رونق تمام داشت و پیوسته هذگاهه مقاتله و مبارله و مواجهه و مقابله از
 بیرون و درون گرم بوده طرفین داد دار و گیر و زد و خورد می دادند - باوجود
 آنکه در برج و باره قلعه انواع آلات آتشباری از توپ و تفنگ و بادکنچ
 و ضربن و امثاله اینها بسرکاری عمله این امر که پیوسته بر سر کل خود چد و

جهد داشتند در کل خود سر راست بود - بهادران غذیم بنحوی گرم تکابو
بودند که نفس کشیدن در ضمن دم زدن و آزمیدن در عین طبیعت عمل
می آوردند - چنانچه هر چند نود از نهاد و دهان از جان و شعله از دهان
ایشان بر می آمد بیشتر سرگرم شغل خوش می شدند - درین حل
قطعاً بهادران جان سپار و اولیای دولت پایدار در برابر ثبات قدم از دست
نمی دادند و به پیشرفت کار مقید شده مطلقاً در جان نشانی پائی کم
نمی آوردند *

از سوانح این ایام رومگردانی یاقوت خان فابخرد و فرتوت است از
سعادت دوچهانی - و کیفیت معنی مذکور این صورت داشت که چون
قلعه دولت آباد مشرف بر استخلاص شد آن تیره نزون از راه اخلاص
باطنی که به سلسله نظام الملک داشت و میدانست که این مقدمه باعث
تخریب مطلق و استیصال بر اصل آن نبود میشود بخاطر نقص آورد که
از هر راه که رو بهد زیاده بر امکان کوشیده نگذارد که این معنی صورت
بندد و این امر واقعی که تقدیر بر آن رفته بواقع پیوندد - و چون گلری که
بالفعل در قوت اقتدار او بود در رسانیدن آذوقه بدآن حصار و امداد اهل
آن که به تفکیکی انحضرداشت - لاجرم مکر این اندام دور از کل فمود
و نیلت مقدور خود را ب فعل آورد و لیکن اراده نارس او از فروط ضبط و ربط
خانهایان صورت نه بسته بر وفق مدعای بظهور فرسید - و آنانکه چندین مرتبه
از نردو بازار آن نبلکار حسب الاستصواب او غله می بردند گرفتار گشتد -
از آنجا که مدار سالاری سپاه بر مدارا و اغماص عین است خانهایان بعکم
اقتصادی وقت این معنی را بر روی او نیاورند مقرر ساخت که حمله آن
بار و عملکه این کار هریکار که گرفتار آیند همانجا بقتل رسانند - با آنکه مکنر
خون گرفته چند دستگیر شده بیاسا رسیدند و خبر با آشفته مغز ر خفته

خرد رسید بدین مایه تنبیهات احلاً متقدبه نگشت - و بحکم نلپخته کاریهای
الدیشه خام همان سرنشته را از دست نداده بر سر پیش نهاد پیشینه
می بود - تا آنکه از خار خوار داعیه مذکوره که باعث خلاه خاطر آن نبلکار
شده بود کار بجالی رسید که کچه این نفاق مخفی فحوى گل کرد و بخوبی
این راز نهفته آن گونه بر روی روز افتاد - که خانخانان را با وجود این مرتبه
اغماض عین سرنشته اختیار پوشیده گذاشت و در لباس نگاهداشتن آن سر
مستور از دست رفت - و رفته رفته شهرت کرد که گفته گفته باو رسید -
و با وجود آنکه از جانب خانخانان هفتوز این معنی بروز نکرده بود بنابر
تلزم خیانت و خوف و حذر غدر یکبارگی ناسپاسی و حرام نمکی
بز خود روا داشته از سر اضطرار علی فرار اختیار کرد - و از همراهی موکب
اقبال بریده با همکی مردم و بندگان خود بخیل عادل خان پیوست -
و چون بسبب عدم آذوقه کار بر فتح خان به تذکی کشید بیجاپوریان بخاطر
آوردند که بهر وجه که رو دهد غله باز رسانند - بنابرین قرار داد هنگام شام
با قریب چهل صد گاو غله باز بفراهمی مسکر اقبال آمد - آنگ دخول
قلعه نمودند - و هنگام نصف شب نز وقته که خان زمان باهتمام ملچار
شناخته بود بیخبر بر سر مذزل او رندوان و فرهاد و بهلول و ساهو با قریب چهل
هزار سوار ریختند - را سه سال که خان مذکور نگهبانی بفکاه ملچار
خود را بدرو اندک مایه مردم از سپاهیان خود باز گذاشته بود با راجپوتان
خویش و مردم خان زمان را بمقبلة ایشان آورده مردانه کوشید - و بضرب
تیر و تفنگ دهار از روزگار لشان بر آورده کلستانی غریب بر روی کل آورد -
چنانچه با وجود قلت عدد اولیائی دولت و کثرت اعداء جمعی کثیر مثل
بهادرزاده بهلول و چند فامدار دیگر از آن باد سران آتشین سر بر خاک
هلاک افتادند - و باقی مخدول و منکوب در بواه فراز آورده هرزیست را

فوعی از غنیمت شمردند - و درین دستیاری مالشی بسرا یافته در سه روز سرپریمان غرو برده پایی بدامان کشیدند - گریختنگان بی آزم هنگام نصف شب بعد از سه روز باز نزدیک عسکر فیروزی نمودار گشتند - خانخانان تاکید نمود که زمین پر از کربو و مفاک است افواج قاهره پسال بسته بر جای خود بایستند تا مخلذیل شوخي کرده از جای خود پیش نیابند و جلو نیزدارند - دلیران معرکه هیجا بموجب قرارداد آمدۀ کارزار گشتند - و رک نوران وادی فنا عذر نافرمان نزد یاتوت و رنده که متصل نظام پور متعدد نشسته بودند رفتند - و همانوقت مجلس کنگاش آراسته از سر زنش یافتوت مردوک و سپاه بیچاپور از آمد و شد ناتمام و سواری هر روزه و خودنمایی از دور مانده باز در عین گرمگاه روز که سرداران عسکر فیروز از همه رهگذار آسوده خاطر در منازل خویش آرمیده بودند باتفاق پکدیگر دلیرانه بر سر خیمه و خرگاه دلیر همت ریختند - او خاطر بعنوان و صون آله‌ی و همراهی اقبال بادشاهی جمع نموده با جمیعت قلیل سرگرم مقبله و مولجه شد - اتفاقاً نخست از صف اهل فراق و خلاف خون گرفته که پیمانه زندگانی او از درد ممات لبریز و کلسه سش از باده غرور و پندار سرشمار بود باد جبروت در بروت اندخته بعرصه مضاف تاخت و بیانگ بلند درخواست مبارزت به پرتهی راج راهپور نمود - و او را تهر راجپوتی عمدۀ دراعی اجلیست ملتمس آن مدعی گشته باو رویو شد - چون پرتهی راج را زور سرینجه و نیروی بازو از همراهی اقبال کارساز حضرت ظل‌آله‌ی بود در اندک فومنی برو غالب آمد - و با دو تن دیگر که به امداد آن لجل رسیده شدند و قارسیدن ایشان آن نیکلار بجهنم رسیده بود ناچار با هم نبرد شدند - تنها در آویخته بهمان اعتضاد سرهزندو از تن برد اهست - درین اثنا مرزا لهراسب با فوج خود آمده بدلیر همت

پیوست - و طرفین از فرط کشش و گوشش پیوند تن از جان یکدیگر
گسته شعلهای آتش تیغ کین را باوج فلک رسانیدند - و از روز کمال
استقلال و اقتدار باهم در آویخته از غایبت زد و خورد در معرکه جانفشاری
و سربازی سرگرمی دیگر انداختند - چنانچه در پکدم از اثر فسون همراهی
و خامیت افسانه خوانی سفان تیز زبان بسی خون گرفته را خواب مرگ
فرمود گرفته تا بامداد روز نشور خفتند - و در نیم نفس بسی سرگشان که
مانند پست همان نذگ قرار با خود قرار نداده خود را باش تیغ شعله بار
دالوران تهور شعار زده بودند باش حمیت جاهلیت سوختند -
بالآخر از مهبد عزیت ریانی نسیم نصرت بر گلشن اقبال حضرت
شاهنشاهی وزیدن گرفته - و افواج غنیم خذلان شعر که در حقیقت
خلو راه کشیش کل بودند گل هار فراز بر سر زده رو بوادی هزیمت
فهادند - و بهادران بر سبیل تعاقب چند کروه از عقب ایشان شناخته
گروهی انبوه را در عین هزیمت به دار البرار راهی ساختند - در اتفاقی
این حال چون خانهای اطلاع یافت که بیست هزار گار غله با سیصد
و پنجاه سوار از بندھلی درگاه در ظفر نگر رسیده از ملاحظه دستبرد غنیم که
مانند اندیشه خود در آن سر زمین پراگند شده اند پارایی رسیدن خود
به لشکر ظفر اثر ندارند - سپه سالار مبلغ خان و نظر بهادر و راو درد را
بعجهت آوردن آن فرستاد - و بنابر احتیاط خانزمان بهادر را نیز از عقب
راهی ساخت - بهلول و ساهه وغیره مخفیان با نوجی گران سنج
با هنگ قطع طریق بهادران راهی گشته با خان زمان روبو گشتند -
و جنگی عظیم در پیوسته دلیران کوه وقار بیاد حمله صرمر اثر گرد از بلیان
ریخود ثابود آن خیل سپکسر باد سار بر انگیخته بهر طوف که رومی آوردند
جمعی کثیر را عرضه تیغ بیدریغ می ساختند - و از صدمهای سخت

سنگ نفرقه در میان لرواح را جسام آن خاکساران آتشی سرشت انداخته از نست بردهای بی تربی کار بعای رسانیدند که هیچ خون گرفته را از روی پیش آمدن در عرصه‌گاه خاطر جلوه نمی نمود چه جلی آنکه پلی جرات و جلاعت از خانه رکاب فرا پیش گذارد . و هیچ سرگذشنه را از فرط افسردگی دست گیر امل بلکام گیری نمی گراید نابکرم ساختن عفن مرگبان چه رسد - مجده از سه پهر روز تا دو گهری شب هنگامه جنگ تیر و تفنگ و نیزه و همشیر گرم بوده جمعی کثیر از مخالفان بقتل رسیدند و اکثر رخمهای مفکر بود اشتند . و از موافقان چندی که پکه تاز عرصه نیز جلوئی و پیش روی بودند به برداشتن جراحت‌های کاری که هملا التمغای اقطاع اندی نیکنامی و کامگاریست فرمان یافتند . و در پیلان امر چون سرداران غفیم دیدند که در عرصه کلزار از پیکار بهادران جز خوردن زخم‌های کاری بروی بر نمودارند و سوای بقتل دادن مردم کاری نمی سازند - ناچار بند و تا جلن بیرون برده خود را به پناه کوہ انداختند . بهلول مخدول که سر کچ اندیشان و نیز استان بود و مکر دوستان او در داستانها ضرب المثل این خیال خام پخت که بدولت آباد شناخته به خانخانان که در آنوا اکثر مردم کار آمدند را برای آردن رسد از خود جدا ساخته خود بالدک سپاهی در ارد و مانده بود مستبروسی فیلان نماید . بغلبرین رای ناصواب دست از جنگ کوتاه ساخته سمت دولت آباد پیش گرفت . خان منصوبه بین پیش اندیش از فرط پردازی بودی ندیر که در امثال این احوال عین نیکو محضریست را بوده یقین داشت که خویشن داری و پهلو تهی کردن آن دغا پیشه حریف پر فن از پرخاش جوئی خالی از عذر سگالی نیست . و بنابر آنکه از کمی مدد می‌سازد و مکاری آن غدر پر کار آگاهی داشت بمجرد اندک جوان لسب

الدیشه را که به پیشنهاد آن سرگردان اهل عذاد برده در صدد مدد خانخانان
مشد و خواست که بمنصوبه بازی غائبانه فرزین بند آن مدبر مدبر را که
به لجاج شطرنج روزگار دورخ طرح می دهد برهم زند - در دم دلیر همت
را با فوجی آراسته نزد خانخانان فرستاد - چون بهلو و سلیمان بداندیشان
تیره رای در عین ظلمت شب به معسکر خانخانان رسیدند - ازانجا که
خواست الی بده و هن و ضعف هواخواهان دولت تعلق پذیر نه گشته
مقتضای مصلحت قضا و قدر امری نیگر بود - همگنان باتفاق کلمه بذایر
و فن مقتصای حال آنوقت صلاح در شیخون ندادسته هنگام طلوع طبیعت
با مداد را میعاد جنگ قرار دادند - قضارا آخر آن شب دلیر همت به
خانخانان پیوسته مخالفان پیوند امید بسته گستند - و آن مخدوشان
بی اختیار فسخ عزیمت نموده سلوک طریق هزیمت را غلیمت
دانستند *

از سوانح این ایام آنجهانی شدن او داجیرام است - آن بندۀ
درست اخلاص که از سلسله برهمندان دکن بود و سابقا نزد عنبر اعتبار
داشت - و بعد آن داخل بندھلی درگاه گشته بمفصل پنجهزاری ذات
و سوار سرافرازی یافته - بذایر اشتداد عوارض عارضه که از دیرگاه باز بر مراجعش
طاری گشته این وقت طغیان نموده بود در گذشت - چون مردم
کار آمدنی داشت خانخانان نظر بمقتضای وقت و حال انداخته منصب
سه هزاری ذات و دو هزار سوار بنام پسر خورد او تجویز نمود - و بیست
و ششم سردار والا مقدار صلاح وقت در آن نجد که فوجی جرار بسرداری
خان زمان بر سر بندگاه مخالفان که در آن نزدیکی اتفاق وقوع داشت
لوسال دارد - بذایر آن بتصیر پهان و سلیمان اعیان عسکره اقبال را همراه آن
خان نصرت نشان بتقدیم این بخدمت نامزد فرمود - خان مذکور

دلپر همت را با تلبیت خانه خان و راجیو قان کم منصب بهراولی منصور ساخت - و برآنگار را با هتمام مبارز خان و پسر اتفاقان و جرآنگار را به نصیر بخلن و مردم او باز داشت - و خود با راو سترسال و راو کون وغیره در قول فوار گرفت - و بعد از طی چهل هزار کروه مسافت افواج مختلفان تیره بطن نمودار گشته بموجه و مقابله پرداختند - و برین سردیگر باره اصحاب رفا و فلق و ارباب خلاف و فراق روپروری هم شده ارباب نور و ظلمت و حق و باطل بیکدیگر در آمیختند - و عموم آن باطل سینزان ظلم و جهول خصوص بهلول حق نعمت ناشناس ناسپاس با اهل حق و حقیقت در آویخته بجهانی دستبرد سرمی باختند - و در این مرتبه نیز مرائب شدت کر و نر بعراتب شتی از کرتله دیگر در گذشت - و بهادران پر دل کم هراس مانند شیر زبان و بیر بیان خود را بیان آن روید منشان و حیله گران زیون گیر انداختند - و سلحنت سیخه را از کونه نیزینه آپ بد اندیشان پرداخته عرصه جنگ را از نزک و جرد ایشان خالی ساختند - چنانچه در یک لمحه مجموع دراب و اسباب ارباب خلاف از اسپ و شتر و گاو و خیمه با سایر اعمال و اثقال و غله بسیار بتصرف در آوردند - و قاقوب در پیر باهندگ فراهم آوردن تارچیان و تفقد احوال و اموال گراندیشان درنگ نموده و همگان را از نزدیک و دور یکجا کرده بهیئت اجتماعی کامران و مقتضی اسلام معاونت نمودند - درینتو لا فتح خان را اظهار جرأتی بحضور رسیده از سر تجلد فوج آرا شده دوشه زنجیر فیل چنگی که در تلعه مانده بود پیش انداخت - و خود از دنبالی روانه شده بدوازه پتن و عهرکی آمد - و چندی از دلیران برگزیده را مقرر نمود که از راه دربیچه که روپروری نسبت واقع بود بیرون رفته مهیلی کار و مترصد پهکار باشند - تا آنکه که خود نیز از عقب ایشان برآمده بهیئت

اجتماعی روانه شوند - شاید که بر تکاهبانان ملچه‌گری که نسبت از آنجا سر شده بود زده دستبررسی نمایند - و مردم باشناهی از این معنی آگاهی یافته جمعی از سپاهیان کاری روپری ایشان شده کار از مولجه و مقابله بمجادله و مقابله رسائیدند - و چندین تن از آن زیاده سوان را بضرب تیر و تفنگ از پا در آورده دیگرانرا سر راست هرآ فراری ساختند - چون درین چندگاه بهادران موکب اقبال از فرط اشتغال به شغل جدال و قتال متوجه به کهی که عبارت است از آوردن کاه و هیمه نشده بودند لجرم این دو منابع کم پاشت در همه اردوی معلمی بفایمت مرتبه کمی گرانیده بود - چنانچه کاه جامی اکسیر اکبر یافته هیمه قدر کبریت احمر گرفته بود - بفاخر آن حسب الاستصواب خانه‌های خانه‌های خان زمان و نصیریخان برای محافظت عمله این کار و حمله این بلونامه شدند - و خانه‌های خان قرار داد که خان زمان برای آوردن کمی بختباد و نصیریخان فردیک لزور بایستد - تا آن مردم که در رفت و آمد پس و پیش بشنند گزندی فرسد - چون مردم اردو که بکمی شناخته بودند بفاخر عدم آگهی از کید اعداء دولت نامتفاهی بگاه معاودت شتران و فیلان گرانجلر هیمه و کاه را پیش انداخته راهی شدند - رنده و چندی از سرداران بگمان خالی بودن بیشه از شیران شیرک شده همگنان را قتل نمودند - اتفاق نصیریخان که تا معاودت خان زمان در نزدیکیهای اردو توقف نموده بود بر مواضع اهل نفلق مطلع شده فوجی از تبلیغی خود فرستاد - رنده که درین صورت نقش مرادش بروجه احسن درست نشین شده بود ازین معنی آگاهی یافته دانست که سهم اندیشه آن خطأ پیشه به هدف اصابت برخورد و هدم مکیدت آن فاسد عقیدت مید مقصود بر وفق کلم و طبق مرام بقید احاطه در آورده - با سایر همراهان که قریب سه هزار سوار بودند جلو ریز

بر سر ایشان تاخت - نصیرپهان ازین معنی خبر یافته با آنکه اکثر همراهان و تابستان خود را برای ملاحظت سر راهها جا بجا متفرق ساخته زیاده از پانصد سوار با او توانده بودند از قلت جمیعت اندیشهمند نگشته مانند شیرازیان که همواره بی مددگاریک تن را بعرضه کلراز می آرد بنابر انداز گوشمال آن شوخ چشمی به قاب سپاه ایشان ترکناز نمود - و در اثنای راه جمعی از تفنگچیان بر آیندی سر راه مخالفان بکمین نشاند - چون درین حال که رنده و همراهانش مانند نخچیر رم خورده بی محلبا شناختند بر سر تیر کمین کشایان رسیدند - قدر اندازان ایشان را بجاد تفنگ گرفته بیکدم اسپ و آدم بسیار آن تباہ اندیشان بخواک هلاک انداختند - با وجود اینگونه تنبیه‌ی بلیغ اصله متنبه نگشته بنابر پنداری که لازمه غذوده خرسی است بمقتضای نفس املأه و طبع ربانکاره کار کردند - و دیگر باره خیال محال کمین کشانی بر محرومی حمایت خدائی بسته سمت فوج دلیر همت و میرزا لهراسپ پیش گرفتند - نصیرپهان درینوقت فیز رو بدفع آن نیروه رویان نهاده در حمله اول سلک جمیعت ایشان را از هم گست - چون آن کوتاه نظران از همه سو حوداث آسمانی را محیط خود دیده دانستند که ازین میانه جان مفت بیرون نمیتوان برد - خود را بر کناره عرصه مضاف زده راه هزیمت پیش گرفتند - و خان زمان در آخر آن روز بسلامت معاودت نموده همگی احتمال و اثقال و رواحل و عمله آن امر مهم را قرین سلامت بمعسکر سعادت رسانید -

از سوانح دولت روز افزون که در روز همایون سوم فروردی ماه بمصض کار کشانی اقبال این تائید پوره حضرت ذوالجلال چهره فما گشت کشنهش حصر عبور کوت است - و تبیین کیفیت این فتح میین بزین نهنج است که چون روز گذشته یعنی روز میمنت افزو ز دوشنبه تعبی که از ملچار

خان زملن سر شده بپایی حصار مذکور رسیده و برخی از باره و برجی از
 چروچ آنرا خالی ساخته به قباد من باروت آنباشه شد همت بر آتش
 دادن آن گماشته بمقتضی رای صواب آرای سیه سالار کامگار قرار یافت
 که سایر سرداران والا مقدار و بهادران نامدار مثل راجه بهادر سفکیه و نظر بهادر
 خویشگی و راجه سارنگ دیو و سید علول و پسران ناهر خان و نظر بیگ
 دیولم بهادر و کشن سنگه و مدن سنگه بهدریه و سنگرام زمیندار جمیون
 در پی پیکار بل بر سر کار بوده مسلح و مکمل سه گیری از شب مانده
 در ملچهار خان زملن فراهم آیند - تا بامدادان در حضور سید سالار نقب را
 آتش داده راه در آمد حصار کشوده شود و به امداد تائید ایزدی پورش
 نمایند - قضا را در وقتی که یک گیری بطلع طلیعه صبح مانده بود و
 هنوز خانه خانان و سرداران بر سر وعده گاه نیامده بودند که صاحب اهتمام
 مهمات نقب آتش بغاروت رسانیده - و بیست و هشت نراع از دیوار
 قلعه و دوازده گز از برج بکام هوای خواهان هوا گرفت و راهی خاطر خواه
 در کمال کشادگی و نسخت را شد - چون متکفلان عهدگاه پورش هنوز
 بوعده گاه نیامده بودند و خان زملن و نصیریخان و دلیر همت و میرزا
 لهراسب بحکم دوربینهای خانه خانان اطراف لشکرگاه را از آسیب تعرض
 مخالفان کم فرصت نگاه میداشتند که میادا در عین سرگرمی بهادران
 بشغل پورش آن کوتاه نظران مساعدت وقت را از دست ندهند -
 و فرصت فوت نکرده بانداز نمایش دستبرد چشم رخم باولیلی دولت
 بی روال که لا یزال از گزند انظر ناموفق انجم محروس بوده آفت
 عین الکمال بدیشان بر تو ساند - لاجرم بارجود حصولی مقصد و عدم مطلع
 آنگونه جاده عریض ساخت مفتوح شده بود کسی دلخل قلعه نه شد -
 ازین راه خانه خانان گرفته خاطر و در تاب شده غائبانه با همگان گرم

عناب گردید - و بعد از طلوع بالمداد خائزمان و نصیریخان را با همراهان دیگر طلب نمود - چون آگاهی پاوت که مخالفان از اطراف و نواحی لشکرگاه خود نمائی و شوخ چشمی می گذند - بذایر آن خائزمان را بمدافعت ایشان باز داشته دیگر سرداران را بذایر مصلحت یورش بیازگشت اشاره نمود - درین وقت که متحصلن بهیئت اجتماعی بر سر آن رخنه‌گاه جمیعت نموده آغاز آتشباری و بان اندازی کرده اراده داشتند که آنرا به تختها و چوبهای کلان و امثال آن بل به نیر و نیخ و توبه و تنفس و بان مسدود سازند - بهادران رزم جوی که حسب الموعود یورش پذیرفته لافها زده بودند از دشواری کار و سختی چادر پس دیوارها ایستاده قدم پیش نمی گذاشتند - درین وقت سپه سلاط کار طلب بس که طلبگار پیش برد مطلب بود از اسپ "پیاده شده اراده نمود که خود درین صورت بی ملاحظه بدان نیل بند طلس پیوند که خانه مات شاهسوزان عربه مضاف است رخ گذاشته نگذارد که بتازگی منصوبه سد رخنه فروچیده آن راه را مسدود سازند - چون این معنی خلاف روش سرداری بود نصیریخان یورش سردار مناسب ندانسته آن کامگار نامجوری را ازین پیشنهاد مانع آمد - و هرچند خانه‌خانان در مقام امتناع در آمده آنچه در قوت امکان جد و جهد بود بفعل آورد - و هم چنان نصیریخان بر سر ممانعت پامی انشده سرکردن مهم بر ذمه همت گرفت - سردار شهامت شعار چون دید که این معنی از پیش نمی رود و نصیریخان چنانچه باید و شاید از عهده پذیرفته بر می آید - درین صورت که از تعهد آن سردار نامدار جمیعت خلطرا نهاده بود نقش پیشنهاد پیشینه از صفحه خاطر مجهو نموده طرح یورش بونگ دیگر الداخت - و مادا سرگرمی و قوی دلی سردار قا احاد سپاه مهیا ساخته همگنایرا به ترهیب و ترغیب بیمفای

و امیدوار ساخت - آنگاه بتوزک و ترتیب اهل یورش پرداخته
مهیش داس را نیز با جمعی از تابیان کار آمدنی خود همراه داد - چون
نصیریخان با سایر مردم و نظریه‌دار خویشکی جمعی را که تعهد در آمدن
رخنه حصار نموده بودند پیش اندانخته از دنبال ایشان روانه شد - و از عویض
عذایت رفایی و صون حملیت آسمانی که حریص است حریز و حصی
است حصین سپر رو بل نیروی دل و زور بازو ساخته با نصرام پیش نهاد
خاطر پرداخت - مجله همکران بهیئت اجتماعی خود را برآن درپایی
آتش که موج شرو شور بر جریح اخضر میزد زدند - متخصصان از سر جان
گذشته در دهانه رخنه بل بر سر مال و عرض خاتمان پایی معحكم نمودند -
و از طرفین هنگامه جدل و رلا و بدل ب نوعی گرم گردید که در برابر آن
تفنگچی آنلب عرصه محشر افسرده می نمود - و روز بازار داد و ستد
پلوران بخصوصی رونق پذیر شد که در جنوب آن دار و گیر روز حساب بشمار
در فمی آمد - چون درین گونه وقتی هواخواهان دولت سرمدی که
همواره خواهان این روز بوده سودای سریزی و هوای جانفشاری را
در دماغ جا می دادند - لجرم در زد و خورد پایی کم نیاورده غرامت
سر بدر بولن و زبان جان بیرون آوردن بر خویشتن روانداشتند - و باندار
دریافت نیکنامی کوئین لوابی جد و جهد افراشته همت بر برآورده آرزوی
دیرپنه گماشتند - تا آنکه خلقی بیشتر از مردم سپه سالار و تابیان
نصیریخان که ندویانه می کوشیدند زخمدار شده چندی نصیری دار جان
قتل گشتند - کوتاهی مقل در عرض اینحال که کار رزم و پیکار در عرصه نبرد
مردان بطول و معامله جدال و قتل ثابت قدمان هریاز به دور و دراز
کشید - چنانچه نزدیک بود که از نفس کشیدن لوبهای دمان ضربزن
و نیش درانی زلپورگ و بادلیچ بل بدمعده افسوس دم کبرای توپ و تفنگ

منفسی در میدان چنگ نمایند - قوی نفسان رزم آزمایی که در راه خدیو ممالک آفاق و مالک رقاب نفس هیچ چیز حتی جان عزیز دریغ نمی داشتند - و به بذل مال و نفس همت بر ابراء ذمه از حقوق مرحمت آنحضرت می گماشند - با وجود آنکه زخمی و کشنده توده توشه و پشته پشته بر روی هم افتاده بودند از هر طرف بی ابا و محلبا پائی بر سر قتیل و لزی جریح نهاده بیشتر بیشتر می دریدند - اعدا بمقام مدافعت و ممانعه در آمده بضرب توب و تفک و سرت آتش حقیقی پلورت علمت رفع سطوت و کسر صولت بهادران می گشند و بدین طریق سد و خده نموده سنگ راه نفع می شدند - و دیگر باره تائید یافتنگ نصرت رباعی بهزاران چر ثقیل خود را بدنه رخنه رسانیده سایر منصوبهای انسداد را که مخالفان بضم انواع حیل با فتوح چله و تدبیر نصب نموده بودند برهم می زدند - بعد از تکرار این صورت در آخر کار یکباره همگذان دل بر شهادت نهاده از نه دل بسر بازی و جان فشانی پرداختند و بطیب خاطر کلمتين طبیعیان بر زبان آورده تکبیر گویان سورن اندلختند - و از جانب راست نصیریخان و نظر بهادر و سایر مردم سپه سالار از سر تجلد و روی تهور چشم از جان پوشیده نظر بر امداد تائید آسلامی درختند - و از طرف دیگر راجه بهار سنگه و راجه سلنگ دیو و سید علار و کشن سنگه و مدن سنگه بهدویه و سنگرام زمیندار جمن بیاری توفیق با آن موافقان وفا آئین وفات سرشت اتفاق نموده پکدفه بدرون ریختند - چندانکه منحصران کشش و گوشش آنچه در تولن امکان منع و دفع گنجیش داشته باشد بجا آوردند سویی نداد - و درین صورت عموم نروقیان خصوص خیریست خان بوجاپوری داد دل و تکبیر داده آنچه از سرحد احتمال و قوت تصور بیرون بود در درون حصار به فعل در آوردهند - چنانچه کار از تیر و تفک گشته

بجمده و خذجر رسانیده از فرط سرگرمی سنجی دست و گردان شدند و معمُّداً بچالی نرسیده نقد عمر عزیز و گوهر وقت گرانمایه بیجا و به مصرف تلف و ناچیز ساختند. درین نوبت نیز گروهی انبوه به قتل رسیده جمعی کثیر زخمی گشتد. خصوص سرفویت رنده که همراه خیریت خان شریر بود از پایی در آمده به بُس المصیر رفت. فاچار بعد ازین صراتب بقیة السيف تا خندق قلعه دوم که بهماکوت اشتهر دارد فرار اختیار نموده در پناه آن قرار گرفتند. درینوقت خانخانی بوقت رسیده خود را به بهادران جان سپار رسانید. و چون ازین دست حصاری حفاظت آثار که ارتفاع اسلش تا شرفات چهلدره گز و عرض پنج گز است بهادر تائید ایزی بقبضه قبض و نصرف اولیای دولت ابدی در آمد. سپهسالار زبان نیاش گذار بسپاس و شتابش حضرت آفریدگار کشوده همگذاشرا موقع تحسین بسیار و مورد آفرین و شاباش بیشمار نمود. و سایر غلائم و اموال قلعه که بدست یغماهیان عسکر نصرت اثر اقتاده بود ازیشان باز یافت ننمود. خصوص بک رنجیر نیل که بتصرف مردم بهار سنگه بعديله در آمده بود آنرا نیز برو مسلم داشت. و چون خانزمان بعد از گرفتن حصار بر افواج مخالفان که در برابر او صف آرا شده بودند تاخته بود. و ایشان بهادر شکستگی دل و گرفتگی خاطر با دل پژمرده و دست افسوده از کار رفته عنان انصراف برداخته به ینگاه خود شتافتند بودند درین اثنا خود را بخانخانی رسانید. سپه سالار اعظم با سایر امرائی عظام بهمن پا سر تا سر درون حصار را پی سپر ساخته آنگاه تابهان فصیر بخان را با بهار سنگه و پسران ناهر خان و سنگرام و چندی دیگر از ارباب منصب والا بمحامه مهاکوت باز داشته مخدود باردو بازگشت نمود. در روز دیگر از مغاز نظام الملک که درین مدت در آنجا اقامت

داشت بخانه یاقوت بد عهد که داخل عنبرکوت قریب درازه مهاکوت
واقع بود انتقال نموده مالوجی و جگجینه و چند منصبدار دیگر را
بمحافظت ملچار که بخودش منسوب بود منصوب ساخت - و در مقام
سرانجام اسباب فتح حصار مهاکوت و صند اهتمام سائر ما بحتاج این امر مهم
شده نخست نقابان خارا شکن فرهاد فن را که بنوک متین آهینه و سرتیشه
فولاد صدرخنه در سد سکندر و هزار شگاف در دل کوه قاف می انگذند
سرگرم سرگردان نقیب و پیش بودن آن کار صعب ساخت - نرعین این حال
که سپهسالار بهیمه ناگزیر وقت اشتغال داشت خبردادند که چون مخالفان
را دست و دل از فتح عنبرکوت که تسطیح حصار اصل همانا فرع است
بنفسروزگی گرانیده - چنانچه از حضور دیگر نومید مطلق شده بنابر
کارفرمایی افطرار بدست و پا زدن نبر آمده اند - لاجرم یاقوت و فرهاد
و بهلول و کهیلوچی بجانب برار شتافته اند تا باشوب انگیزی و ترکنازی
در آمده سرراه بر رسانندگان آفروده و خزانه گرفته دستبردی نمایند - بنابر
آن خانخانان از روی حزم و احتیاط که چهار دانگ ارکان اربعه سرداریست
چهارم اردی بهشت خانزمان و راو سترسال و راوکرن و امثال ایشان را
با فوجی آراسته ارسال داشت که همه جا از دنبال آن تجاہ سکالان تاخنه
همگانرا بنحری گوشمال دهند که من بعد آن گروه شر اندیش را امثال
این خیالهای معحال پیرامون خاطر فاترنه گردد *

چون در عرض این اوقات از طول ایام محاصره و تضییق اهتمام محلمران
سلک ضيق معاش بر منحصران بطريقی تنگ شده بود که کار همگذان
یچنان بل فی المثل کارد باستخوان رسیده بود - چنانچه اکثر مردم بیشتر
اوقات از پوست خنک و استخوان بوسیده چالوزان مرده اگر بدست
می افتاد آنرا نعمتی عظیم و لقمه چرب شمرده لوز می گزراشند - بنابر

آن رنده و ساهو بر آن شدند که آذوقه سریار کرده در خندق هر این در پیچه
 تئیر حاجی بیندازند شدند که بعدین طریق قوت چند روزه بدت
 متحصلان افتاده فی الجمله قوتی بیابند - قضاها خانه‌های این قضیه
 آگاهی یافته نصیرپیمان و راو دودا وغیره را به محافظت طرف بیرون
 و مهیش داس راهبر را با جمعی از راجپوتان به نگاهبانی درون مقرر
 ساخت - که شب و روز بر سر کار بوده از غفیم خبردار باشند که معادا نهانی
 غله باهله قلعه رسانند - اتفاق در پایان شب [چهلدهم] ۲ اردی بهشت
 سلا رنده و ساهو غافل از بازداشت کمین کشایان و بستن مداخل
 و مخارج با سه هزار سوار هزار سریار آذوقه بفرزدیکی معسکر اقبال
 بسلیبدند - و خود همان جاتوقف نموده متوجهی از سوار و پیاده تیر انداز
 و نیزه دار و نفلکچی کناتک که در سرعت و چالکی تگ سبقت از باد پایی
 ابر و گلگوه برق می برد و در هیچ پایه پایی کم از سوار نمی آرد بلکه
 در هر پله بر همکنان چربیده بازو بدستیاری یکه تازان می کشایند و رهگذار
 بر فیل سواران عرصه پیکار می بندند - همراه متحصلان آن پل فرستادند که
 غله را فردیک تلعه انداخته خود باهستگی باز گردند - چون آنجماحت
 قریب به خندق چشیدند کمین کشایان ناگاه از مکان و اماکن خوش
 بیرون جسته سر راه بر ایشان بستند - چون مخالفان مکرر پیکار بهادران
 نهور شعل آزموده سخت گوشی دادران جلادت کیش دیده بودند -
 و میدانستند که با وجود ممانعت ایشان درونیان را امکان بیرون بردن حبه
 از میان نیست - لاجرم برها بی ستیز و آویز انداخته راه فرار پوشیدند
 و همگی آنها بتصرف مردم نصیرپیمان و مهیش داس درآمدند
 متحصلان حرمان نصیب جز عین فاعلش حسرت همراه از آن نه بردند -

چون فتح خان از رسانیدن آذوقه نومید مطلق شد معهذا از رسیدن سر نقب
 بپلی دیوار حصار مهاکوت سر حساب رفته بتازگی شماری از کار روزگار تیزرازو،
 خویش بیرگرفت - و از صفحه روی کار ظاهر بود که دمام آن نیز بعضه
 نصرف و حیز تسخیر بهادران عدو بند قلعه گیر نز می آید - لجرم
 از هجوم انواع خوف و هراس که پی درپی بر شهریزند بططن آن نیزه
 نزدین سیاه بیرون ریخته سرتا سر آنرا فرو گرفته بود - اهل و عیال و اسباب
 و اموال خود را بکالاکوت فرسناده با خیریت خان و سایر متخصصان
 جریده در مهاکوت توقف گزیده بکفی خذلان خزید - چون خیریت خان
 و دو تو ناگهانیه و تانلچی دوریه و باقی مردم عادل خان از شدت
 خیق احوال در مضيق معاصره خصوص از معرقلت آذوقه بتنگ آمده
 بودند - معهذا خاتمه کار معلوم که و امید رستگاری از بلای قحط و غلا
 بیاوری تیغ بیدریغ داشتند - لجرم بمقام چلهه چوئی در آمده در مآل
 کار خود کنگاش نمودند - و بنابر انحصار رای صواب در ضمن امن طلبی
 و شفیع انگیزی بمعانجه استشفاع مالوجی استفتح ابراب امن مل
 و جلن و استدعای عدم مراجعت در باب معاودت خان و مان نمودند -
 چون خانخانلی درین ماده ایسنادگی ننمود و خلظر ایشان از قمه رهگذر
 بچمیمت گرایید - چهار گهری از شب هژدهم اردی بهشت سپری گشته
 سرداران بیچاره بیچاره در صد سپاهی از اطراف ملچار نظر بهادر
 بدنست آویز کمند فرود آمدند - خانخانلی از روی طرز دانی و کار آکاهی
 در مقام دلجهوی و دلدهوی سرداران مذکور شده بپرداخت احوال و مرمت
 ظاهر رباطن ایشان پرداخت - و دلیر همت را مهماندار خیریت خان نموده
 فراغت سرداران هندو بمالوجی مرجوع داشت - و روز دیگر ایشان را
 نزد خود خوانده بروفق مقتضای وقت و حال نهایت گرمی و مهربانی

در بردا هر یک بظهور رسانید - چندانکه کلفت باطن و رحشت خاطر شد
 پیکارگی بالس و الفت مبدل شده قلوب رمیده همگان به آرام گردید -
 و بتقریب سخن خانهای گوش زد سایر مستمعان گردانید که چون
 عنقریب موکب اقبال حضرت صاحبقرائی قرین سعادت جاودانی
 می رسد پیشنهاد خاطر آنست که زود تر به تسخیر این حصار پردازم -
 و پس از پرداخت این مهم پیش از رسول رایات برگت آیات نهایت
 مساعی جمیله در تهیه اسباب فتح بقیه حصون و قلاع " و تسخیر تتمه بقایع
 و املاع دکن مبدول داشته گوشمال اهرمن نهادی چند شیطان نژاد
 وجه عزیمت عزایم خاصیت سازم - خصوص استخلاص بیجاپور
 و استیصال مخفیان مقهور که از سعادت پندگی رو تلقه و بدآن حدود
 شناخته عادل خان سلیم الصدر ساده دل را برهمونی طریق عصلان
 بر سرگ بیراهه طغیان داشته اند - و بتازگی همت کارگر و جهد کارساز را
 به پیش رفت این کار گماشته از عهده حق گوشش و کشش برآیم - و لیکن
 بحکم آنکه تنبیه و تدبیب عباد است بالذات مقصد نیافتاده - و غرض اصلی
 تخریب بلاد و تعذیب عباد است بالذات مقصد نیافتاده -
 استقامست آن کوک منش بی خرد و ش که به بدآموزی مشتی تباشد
 گرای خوب سیر نمی کند بر طریق مستقیم انقیاد و اطاعت است -
 چندی قریة الى الخالق و طلبًا بصلاح الخلق بتقریب گذرانیدن موس
 بر سات و گذاشتن بهادران کار طلب در تهله جلت سر زمین احمد نگر را
 سرمنزل اقامست می نمایم - که مگر درین میانه آن کفاره گزین طریق
 نجات بموانجه عقل ملاح اندیش بر سر راه آمد - بهبود حال و مثال
 خوش فرا پیش گیرد - و شیوه ستوده والد مرحوم خود را از دست فداده
 سنت سنیة اسلاف خویشن را دستور العمل سازد - تا در آن صورت این

خیزخواه عباد الله بااظهر عبودیت و اطاعت او قناعت نموده باین دست آریز از در شفاقت در آید - و بوسیله عربیش متواتره فروگذشت خود سریها و نازران بریها که در عرض این مدت ازو سرزده از درگاه والا استدعا نماید - و اگر بغاہ عدم خواست ایزدی خیریت عاقبت و حسن عائیت خویش نخواهد و بخواهش خود در استیصال دولت دیرینه سال سلسله خویشن کوشش نماید - و بر وفق همان دستور بدستان فتنه پرسنان بازی خورده گردی کشی از سر نفہ - علقریب خان رمل را در قندھار و دلیر همت را در پونه و چاکنه و مرزا لهراسپ را در دهاره گذاشته و خاطر از تهافتات بجمعیت رجرا جمع نموده ساحت پایی حصار بیچاپور را مجمع عسکر منصورة خواهد ناخست : و چون مقصود در طی این ابواب حکیمانه ادا شد همگنی رخصت یافته روانه مقصد گشتند *

درین اوقات چون خانخانان اطلاع یافت که تنگی ساحت حوصله و مضيق عرصه کار بر متحصلان از آن تنگ تر گشته که دیگر پذیری تغیی توانند شد و پنجهاین قلعه امروز فردا مشرف بر فتح است مجرم نهین بایب اهتمام بیشتر نمود و هر روز بملچار دلیر همت که حصار کالکوت از آنجا توبه رس بود می گفت و از صبح تا شام هر توب را بحضور خود چندین مرتبه آتش می داد و می فرمود که بان فیز بیندازند - درین اثنا چون رنده و ساهو دانستند که کل از چاره گزی چاره گران گشته و معامله بدان رسیده که سعی عیت بلکه مخلل باشد - لخست بر آن شدند که سر خویش گرفته سلوک راه بازگشت فرا پیش نهند - لیکن بغلبر تلازم حرکت و بحرکت و عدم شئون سکون مهیا صدور حرکت المذبور شده از سر نو بدمست و پا زدن در آمدند - و در دل شب گاه بینکاه هروقت گد تلبو می یافند فرصت نوت تکرده آنچه از دست بر می آمد حق مقام

بجا آوردند - چنانچه در اطراف عسکر اقبال بخود فمایی و مان الداری
لشتمان جسته علمت تشویش خاطر و تکذیر صفاتی وقت می شدند •
روز دیگر که اهل کهی به سمت کهرکی منی شناختند و آن روز
نویت همراهی جگراج بندیله بود رئوله حیله در و امثال آن بد گوهر که
مصدر ابواب بی طبقی و مظہر انواع بی راهی می شدند از اقبال راهی
گشتند - و با فوجی آراسته در پایان روز خود را نمایان ساخته چون سوار
و پیاده طرفین از قبیله بندیله و تیره نوران خیره نظر گروه دکن مانند سپید
و سیاه عرصه مصاف شترنج در عرصه کلزاو برابر یکدیگر یساں بستند - و انداز
آن داشتند که باهم برآمیخته درهم آریزند و بیاد حمله مرد افکن گرد از
بنیاد وجود و نمار از نهاد یکدیگر برانگیخته بدم تیغ شعله افروز و فوک
نارک دلبر خون هم بخاک هلاک ریزند - نخست پنهان تازان معرکه
چلادت از هردو سو در مقام کشش و کوشش داد دار و گیر ناده شرط قتال
و جدال و حق حرب و ضرب بجا آوردند - درین حال جگراج قطعاً بکثیر
آن فرقه تفرقه اثر مجازات ننموده باوجود آن معنی از قلت مدد اغلبه
ارقات علمت مدد جنود غیبی است مظنه غلبه را بسرحد ظن غالب بل
یقین کامل رسانید - و ازین راه سرمایه نیروی دل دزد بازو فوا دست
آرده از عقب نیلی که همراه داشت با همراهان خود بی اندیشه اسپ
بسی آن حریفلن دغا پیشه انداخت - آنکه همگی افواج بیکباره بارگیها
انگیخته از مواجهه و مقابله بمجادله و مقائله پرداختند - نریانین بر یکدیگر
ریخته در هرگوشه از مرد و مرکب پشته پشته خسته و گشته بر روی یکدیگر
الداختند - درین دفعه جمع کثیر سر باخته مابقی جان صفت بدر برند
را چپوتان بندیله به هزیمت غنیم که درحقیقت غنیمنی بزرگ بود اکتفی
نموده شرایط تعقیب نیز بجا آوردند - و در طی اینحال چندین سراسپر

و چند نشان نیز از ایشان گرفته و جمعی کثیر را جریح و قبول و اسیر و دستگیر ساخته مظفر و منصور معاودت نمودند - و با اهل کهی ^{سالم} و غامب بعکب اقبال پیوسته جمیع اسپها و نشانها با سرهای سرداران بجهت علامت آن فتح نمایان از نظر سپاهیان گذرا نیزند *

از سوانح نمایان دولت ابد پایان که درین اوقات سعادت سملک چهره کشان گشت فتح خان ^{با} مکان خانزمان است - و رسیدن او و رسیدن رسید آذوقه و خزانه و بلووت تو فضان امن و امان به معسکر اقبال - و توضیح این ایهام آنکه چون خان مشترک الیه بسبیی که همدرین فردیکی گذارش پذیرفت متوجه سمت براز گشته به ظفرنگ رسید و برای تجسس اخبار غلیم همانجا رحل اقامت افکنده ٹوق گزید - درین حال خبر یافتن که رسانندگان خزانه و غله که از برخانپور ارسال یافته بروهن کهیره رسیده اند و بدخواهان دولت خبر یافته بدآن جانب شناخته اند - لاجرم راجه بهار سنگه و احمد خان فیواری را در ظفرنگ گذاشته بیدرنگ آهندگ آنجانب نمود - غفیم لعیم انداز ترکدار و دستیاری با بهار سنگه و احمد خلن نموده بدآن صوب شناخت - دلاران مذکور با وجود کمی جمیعت پای کم از آن زیاده سران فیلورده رو بموجبه آن نیره رایان، نهاده باز بمقابلہ و مجادله کشانند - و عاقبت به نیروی تائید ربانی و تقویت توفیق آسمانی فرصت و نصرت یافته جمعی کثیر را از پا درآورده بسفر مفردند - و باقی ناگزیر راه گریز سپرده تا دار الدوار هیچ جا قرار نه پذیرفتند - چون خانزمان با خزانه و غله م قضی العرام به ظفرنگ رسیده از آنجا سپرمهای نامشکر را آن گروه مقهور برباد رفته بود و دستگاف خیال آن مشتی محل کوش باطل گیش بنابر فوط و هن و بعف از بیوت

(۵۹۲)

عذکبوت اضعف و او هن گشته - خصوص تدبیری که درباره تجهیز فوج
پاکوت و رقای دیگر بجهت شور انگلیزی سمت برار زاده طبع کج گرامی
آشوب زای و اندیشه خطای پیشه ناقص تدبیر آن گروه حق سنجی شده بود
آن نیز ضایع و ناچیز گردید - ناچار زندله و ساهه صلاح کل نساد بخیاد درین
معنی دیده قرار بر آن دادند که با پاقوت و سایر همراهان او پیوسته به مراهی
ایشان سرراه بر خانزمان بگیرند - و بخابرین تکر دور و دراز از دولت آباد
برآمده راهی راه گمراهی شدند - و بعد از الحاق بیماران خود از سرنو
تصمیم آن عزیمت ناقص نموده باتفاق روانه مقصد گشتند - چون خانخانان
نیز از اندیشه بد اندیشان آگهی یافت نصیریخان و جگراج را فامزد
مدد خانزمان نموده بشتاب تمام فرستاد - غنیم مخدول پیش از وصول
فوج کرمک بخانزمان رسیده کاهی که با هتک دستیاری بانی چند از دور
می انداختند بنابر بعد پله بل بخمامیت تیره بختی ازین حرکات تباہ
و اذارهای دور و دراز جز خار دامن و برق خرسن حاملی دیگر بر
نمی داشتند - و احیاناً در ضمن آن سلحشوری در دور دست لشکر
از دست درازی بر واپس ماندگان از در بدنور معهود دیگرینه کفی چند کاه
کنه بیاد برداه پس از غلبه پس لچلر مغلوب و منکوب سمت فرار
نرا پیش می گرفتند - و هواخواهان دولت ارجمند کاه برگی به بهای
دستیاریهای آن مشتی سبکسر نداده دست بردگانی دزدیده آن گروه
گرانچان سوخته خرسن را قدر جوی و زن لمی نهادند - مجمله چون
نصیریخان و جگراج با ولایت دولت ابد پیوند پیوستند خانزمان در همان
مکان به ترتیب صفوں پرداخته فوج هراول را بسزدایی نصیریخان
و راجه بهار سنگه و ارجمن عموی ران بیماراست - و میلز خل و جگراج
و بهادرجی پسر جادو رای با چندی دیگر چندارل مقرر ساخته خود

با جسمی در فوج قول پسال آرا شد - و خزانه و آذوقه را احاطه نموده
پائین و توزک شایسته مرحله نوره گشت - چون آن مخدولان فضول مکور
خوبشمن آزمائی کرده بودند زیاده بر آن خود ذاتی را باد پیمانی
شمرده دیگر نمایان نه شدند - نا آنکه در روز دخول به کهرکی دیگر باره
حیله پردازان اهل نفاق این تدبیر باطل و تزوییر فاقص را بعیله اتفاق کلمه
آراستند - که چون اکثر دلیران کار آزموده در فوج چندماں و هرال معین
اند و اغلب اوقات نزدیک دو کروز از قول دور بوده فی الحال کومک
هیچ یک ازین در گروه بانها نمی تواند رسید صلاح وقت آنست که
نخست راه به فوج قول بسته بر ایشان کمین کشا گردند - لاجرم باین
قرارداد نه هزار سوار چیده برگزیده در خارج کهرکی ترتیب صرف نموده
خود را بر صف پرهیبت خان زمان زدند - آن شیر بیشه دلیری و داری
که با استظام خدیبو روزگار دل رستم داشت همت بر عدو بندی گماشته سایر
همراهان را از برکت آثار قلت اعوان و النصار بغاہر صدق اخبار آهی چنانچه
مکر رسمت ذکر یافته که اغلب اوقات از روی یقین مظنه غلبه است امیدوار ساخته
دلی دیگر داد - و از سر ثبات قدم و روی قوی دلی تمام در ساحت معرکه
چنگ باهنگ خون ریز اهل سنج رنگ قرار و درنگ ریخته طرح
دار و گیر الداخت - و بندیاد پیکار بر اساس رسوخ عزیمت پایدار نهاده بفتو
شکست همگان و کسر سورت و شدت آن پیمان شکران ازین دست
استوار ساخت - چون بقریب این قرارداد در فمی لین پیشنهاد تخریب
خراب آبان وجود آن مشتی بی حاصل بد نهاد بر پایه جمله ای په در پی
نهاده قرار قلع و قمع بر اصل آن جمع پوشان حال با خود داد - بی اختیار
خود را بر قلب آن بیدلان خذلان زده رده هم در جمله نخستین از کشاکش
کشش و کوشش هیرازا صفوی آن فرقه پیوند را از یکدیگر گسته

جمله را از هم پریشان ساخت - و چون در عین گرمی هنگامه مصاف
و لامه اهل خلاف بنظر بهادر جی که پیشتر از مبارز خان می شدافت
در آمد نظر بر کارگری اقبال انداخته از قوی اثری دولت بی زوال نیروی
بازو و قوت بال اندوخت - و از سر تهور و روی تجلد قدم به عرصه مصاف
نپاده داد زل و خورد داده و کمر مردمی بد مرد افغانی بسته بازوی بهادری
به شیر او زنی برکشاد - و از جانب دیگر مبارز خان چشم آمید بر نصرت
آسمانی رتایید دولت جاودائی درخته از مقراص بولن^۱ تیغ دودم و مقراص
پیکان دو سرجامه سرخ (خم رسا بر تن اکثر آنجمله بل سر تا سر آن، گروه
کم فرصت زیاده سر ببرید - و بیماری همراهی اقبال این تایید پرورد
حضرت ذوالجلال خون آن خاکسازان بیاد پیما را که نست قضا گرد
نحوست و ادبی بر سرپایی ایشان بیخته بود با خاک عرصه مصاف
برآمیخت - بالجمله درین کوت نیز پس از کرو و فربسیار به فرخدگی
آخر سعادت خدیو روزگار ظفر و فیروزی روزی اولیای دولت و بهروزی
بهره شده غلیمت اندوز دفع و طرد غنیم تیره روز گشند - و هنست
فاحش بصف تیب اعداء هزیمه نصیب برخورده از ضرب تیغ شعله
آمیغ سیمپ وار با هزاران تسب و تاب و کمال اغطره و اضطراب پناه بوانی
فرار برندند - و خانزمان مظفر و منصور با همراهان به همراهی عون و صون
آسمانی لوای والا را ارتفاع داده راهی سمت مقصد گردید - چهارم خورداد
با سایر (ولیلی) دولت ابد قرین مقررون با نصرت آسمانی و مصون از فتنه
آخر الزمانی در دولت آباد به معسکر اقبال جاودائی رسید - و شش یک
روپیه خزانه با صد من باروت و بیست هزار گار غله رسانیده *

* مجتملاً نقی که درینولا بسرکاری حکیم حیدر هلی ملازم خانخانان
نعلق داشت پهانی شیر حاجی به قلعه مهاکوت رسیده موقعیت البائشتن

آن بدلروت بود مشهور آلية حقیقت را مشهود سپه سالار نمود - آن سردار هواخواه کار طلب که همواره طلبگار پیش رفت کار ولی نعمت حقیقی خود بود بر سر انصرام مهم آمده دستوری بپایان رسانیدن آن اراده داده بود - که بحسب اتفاق بذیر اینکه تسبیح آن حصار هنوز در وطن تأخیر وقت بود در عین آنحال صراحت پندت از بیجا پور آمده در الوره به مخالفان پیوست - و رسیدن او که علمت شغل خاطر اولیائی دولت بجهنمگ و جدال و دیگر اشتعال بود موجب تعویق پیشنهاد مذکور گردید - و این صراحت پندت از پفتنان یعنی دانایان دکن که بخابر کمال شرارت ذات و شیطنت صفات در همه فن ابليس را درس قزوین و تلبیس و پند بدگاری و مردم آزاری می داد - و لور فرط چوب زبانی و دوالک بازی شیطان صفت بمجلای عرق و تجارتی قلوب مردم در آمده ببرام و العاج و خوشامد گوئی و رشوت پذیری که ازان راهها را خواب مردم گرفته نهض مراجدانی همگنان بدست آورده بود تا کار خود نمی ساخت دست بر فعی داشت - چون ازین راه در دلها راه و در همه چاچان یافته بود فرد خواص و عوام قبول خلص پذیرفت - رفته رفته کارش بجهان رسید که در امور دیوانی آن ملک مدخل گردیده در خلا و ملا نزد عادل خان راه یافت - چندانکه عاقبت الامر بمرتبه امارات و وزارت ترقی گرده مدار کل و بار سیف و قلم و رتق و فتق امور ملکی و مالی آن درخانه برو قرار گرفت - ملطف سخن صراحت پندت تازه زور که مرادت طعم ضرب دست عسکر منصور نیچه شده بود و نیروی سرپنجه آن بهادران شیراونگ قوی بازو ندیده - از فرط ندانی و بی خردی نفع و ظفر عرصه کبر و غر فرغ هجوم جنود و جیوش و بیهی و کمی عساکر را باعث پیش رفت کل و عدم آین پنداشته همت پست نهمت بر طلب دولت و سعادت روزی نللده

گماشت - نخست رنده و ساهورا با سه هزار سوار روی فوج خانزمان
پرداشته خود با یاقوت و هجراءهی نه هزار سوار رو بموجهه فوج کلان
پادشاهی آورد - سپهسالار نصرت شعار چندی را به ضبط ملچار درون عنبرگوشه
باور داشته چگراج و راو دودا را با پرتهی راج مقرر ساخت که
در خارج ملچارهای خود روی فوج غفیم صفت کشیده آمداده کار و مهیا
پیکار باشند - باوجود آنکه این معنی خلاف سوداری و کارداری بود
بنابر از نظر نگرانی خاطر خود نیز با تمنی چند معدود از بهادران قوی دل
تفومند از قلعه برآمداده با آنکه آخر روز شده بود پیدزنگ با چگراج
و قلیلی که همراه داشت با غفیم روی گردیده بی آنکه کار بطول کشد
بیان حمله دلیرانه که در حقیقت صبای غنچه کشائی گذار نفع است بیک
حمله آن خسیس طینتان را که خار کشایش کار شده بودند از پیش بروانشته
راهی بیراهه فرار ساخت - درین حال رلو دودا طلب دستوری برداشتن
لاشهای افتاده اقرباد خویش که درین فردیکی افتاده بودند فرمود -
خانخازان بنابر آنکه هنوز کار یکم نشده بود و از تو سو احوال غفیم در تکاپو
بودند صلاح وقت درین معنی ندیده رخصت نداد - راو دودا بنابر
دلبری طبیعی و دل سوزی خویشی بل بهبود اسباب اجل خویش
مصلحت اندیشی وقت و روزگار سازی را بوقت دیگر الداخته بالفعل
آن مهم را اهم ساخت - و پس از تاخن سپهسالار بانصرام پیشنهاد خاطر
خود پرداخته از نیز بسوی مقصد خویش تاخت - و مالوچی برفااقت
او از همراهی سودار باز ماند - چون اهل خلاف که در اطراف عرصه
مصف بجست و جوی قلیل را بکام خود دیدند - ازین عالم ناگزیری بل نامردمی
برخویش پسندیده باتفاق یکدیگر از همه جانب برایشان حمله آور گشتد -

و چون ایشان دیدند که معامله بدینجا کشید دانستند که عذری
بظیرشان خود می پیویندند دل بر مرگ فرازه کشاده پیشانی کمر همتا
بستند - و از اسپل فرود آمده دست و بازو به کشش و کوشش برکشوند -
و بسی مرد و مرکب ازان نامدار مردود بر خاک هلاک الداخنه
لرای بلند نامی افرادخند - و بعد از ادامی حق مردمی و مردانگی
از همراهان همگی جان در راه حلال نمکی داده نیکنامی جاوید عرض
گرفتند - چون خانهخان باوجود قلت ارایی قوی صوت از دل و گیر
اعدام دراست گزینی نداشت به پست برادرزاده رانا را با مردم او بمواجه
یاقوت نامزد ساخت - و خود دل بر فتح آسمانی بسته بازو به عذر بندی
برکشاد - و مسرعی نزد جگراج فرستاد که با شتاب باد و سحاب خود را
از دقایق بامداد رساند - قضا را درین اثنا جگراج را قضیه هایله پیش آمده
مغاک شکسته بغايت هولناک و پهلوار حایل راه شده بود که گذشته
از آن امکان نداشت - درین صورت سپهسالار راجپوتان را به سخنان عطفت
آمیز و کلمات عبرت انگیز سرگرم ستیز و آوبیز ساخته دلیرانه بر قلب لشکر
مخالف زد - و از صدمه باد حمله شیلان شرزة لوزه و تزلزل در لرگان ثبات
نمدم مخالفان افتاده دیگر امکان توقف و مجال استقرار در آن مکان آنها را
نمیاند - مگر چندی که سر به بدنامی فرار فرو نیاورده بزبان دهی سفن
برچه راجپوتان از دهان رخم خیر باد جلن گرفتند - قصرها درین اثنا
از آنجا که کارگریهای بخت موافق و پاوریهای اقبال مساعد است که بنابر
حسب ظاهر بحسن اتفاق زبان زد میگردد - آبدندی عمیق نهک گذار
هر سر لشکر شکسته آمد و ازین راه توزک افواج ایشان برهم خورد -
درین حال دلیران فرمود وقت یافته قوشون یاقوت بدیخت را در میان
گرفتند - و جیشیان سیاه کار تیره روزگار را رعایت حق نمک آن نمکحصارم

کافر نعمت دامنگیر شده در حمایت و نگاهداشت او قطعاً فرو گذاشت
نمیوهد - کهیلوجی و عهر و عادلخان نیز داد کوشش داده با محمد علی
و برادرزادهای او زخمی کاری و جراحتی همکر برداشتند و در آخر کار
رو به هزیمت آرده سر خود گرفتند - و یاقوت فتوت اجل رسیده
خدائیگر که همگذان او را در میان گرفته بودند آخر کار سر در کفران نعمت
گم کرده با بیست و هفت زخم نیزه و شمشیر از پا در آمد - و دیگر باره
عموم حبشهیان بر سر بیرون بردن لش او هجوم نموده ثبات قدم ورزیدند -
و دکنیان نیز در صدد مدد ایشان شده با تغلق حمله آور گشتند - راجپوتان
حمایت شعار حمایت یکدیگر کرده بمقام ممانعت و مدافعت مخالفان
در آمدند و بر سر این معنی نهایت پماشندگی نمودند - و بار دیگر
کل رازی صعب بینان آمده مصافی عظیم رُزی داد - و در آخر الامر به
عذایت آله‌ی عالی و قاهر آمده مقهوان را شکست فاحش دادند -
چون آن نیره درونان کاری نساخته نرمید از معركه بیرون تاختند یکه تازان
راجپوت تا ذیم کروه رسم تعاقب بجا آورده گروهی اندوه را روانه دار الیوار
ساختند - چون اولیانی دولت قاهره را با وجود کمی ایشان و کثافت آن
تباه انداشتن ازین دست فتحمندی دست داد - خصوص سزا یافتن یاقوت
کافر نعمت که بنازگی سرمه چشم کوتاه نظران حق نشنس و سرمایه بصرات
و بصیرت بی بصران نسلپس گردید - سپه سالار با سایر سران شکر کنان
و سپلیس گذاران برگشته همغذان فتح و نصرت آسمانی دو گهواری از شب
گذشته به صعکر اقبال جاؤ ائمی نزول نمود *

روز دیگر همیر را و عبد الله سوائی و خداوند خان و سیدی سالم به
رهنماهی اختربخت کار فرما کار کرده خود را بادرآگ سعادت عظمی بندگی
درگاه والا نزدیک ساختند - و حلقه بر در دارالفتح عبودیت که فی المظیفات

مغلق ابواب سعادت است زده راه این مقصد اقصی که در معفی شاهراة نجات دارین است کشوده بموکب اقبال پیوستند - در همین تاریخ یک پهر از دوز سپری گشته خانخانان بملچار سید علول شناخته اراده نمود که نقاب شیر حاجی باره مهاکوت را که چندی پیش ازین خالی ساخته بباروت انبلاشته بودند آتش دهد - قضا را فتح خان این قضیه آگاهی یافته آتش در جان او افتاد و دود از نهادش برآمد - و بی توقف توکو پهلوت وکیل خود را نزد سپه سالار ارسال داشته از روی تصریح و فیاض پیغام داد - که چون پیش فهاد خاطر و قول اداد اندیشه این علایقت کیش ارادت پیشه آنست که به تسليم کلید قلعه ابواب امن آباد نجات و دارالسلام سلامت بر روی روزگار خود و اهل حصار کشید آنست که آتش زدن نقاب را امروز موقوف دارند - و سبب تعویق و تأخیر یکروز قرار داد مذکور آنست که این آشفته روزگار از روی بیچارگی و اضطرار با سرداران عادل خان عقد وثیقه عهد و پیمان را بروابط ایمان غلط و شداد بربن جمله توثیق داده که بی استقرار ایشان در سایر ابواب خانه در باب مصالحة و معاهده مدخل ننماید - بنابر آن امروز وکیل خود را نزد ایشان می فرستد و حقیقت تذکری کار منحصران بسبب شدت همیق طریق تعیش که از طول مدت محصره و قلت غله و کثافت عسرت و وقوع بلای قحط و غلاظ شده بی مبالغ و تعاشی ابلاغ نموده اظهار سایر اسرار مضمرة و انکار مختصره به عمل می آرد - اگر آن باطل ستیزان نیز بر سر راه صلح در آمده ازین در درآید بهتر - و الا بهانه عدم ایصال رسور آذونه کافی و رسانیدن مدد فائع کم از شرابط محافظت عهد معتبر بدل عده ارکان بیعت معقوف بود سبب تجویز لقض عهد و نکت عقد حمی سازد - و خود مجازی صلح و صلاح را تشیید داده مفاتیح بست و کشاد قلاع می سهار - خانخانان بنابر آنکه روله راستی

گفتار از پیغام او استشمام ننموده خاطر نشان و دل نشین خود ساخت که متدعلی او از استدعلی مهلت یک روزه دفع وقت و توقع فوت فرصت بله تردد رقوع آفات تابعه تعریق و تاخیر که مستلزم برسی نشستن نقش مراد بر تخته مکرو تزویر است - لاجرم ابواج اخنیار و امتحان مفتوح داشته جواب باز داد که اگرچه از تاخیر اراده مصالحته که موقوف بصلاح و صوابدید مراری شراندیش باشد بموی خیر فمی آید و لیکن از باب اتمام حجهت ترک پوخلش و ستیز نموده یک امروز دیگر نیز به صبر و شکر میدگذاریم - و فتح خان اگر در مقام نصب منصوبه دغا و فریب و ترتیب مقدمات رنگ و نیزگ نیست می باید که از سرحدله وزیر و افسونگری در گذشته پسر خود را به معسکر اقبال ارسال دارد - و اظهار صدق گفتار خوش نموده مافی الضمیر خود را درین ضمن به ظهور آورد - و چون پیغام بدوسید و از فرستادن پسر اثر ظاهر نه شد باشاره سپه سالار آتش در نقب زند - و تمام یک برج با پانزده گز باره پکبار بهوا پریده گذارگاهی در ذهابت کشادگی رپهناواری کشده شد - و صده اراده هواخواهان بر طبق دلخواه از قوه به فعل آمده اصل ماده نیوش آماده گشت - دایران شیر دل درین یله نیز از قضا حذر و باز بلا پرهیز ننموده بی ابا و محبلا سمندروار در آن بصر رخّل آتش بی زینهار غوطه خوردند - و مطالقا بغلوله توبه و تفکر و بادلیج و ضرب زن و حلقه باروت و امثال آن که متواتر مانند زاله ابر بهاران در باران بود مقید نگشته خود را بدرون انداختند - چون آن حسن حصین نیز بمفتاح اقبال کار کشانی و طالع ارجمند خدبو آفاق گیر عدو بند مفتوح شد و خاطر همگان من جمیع الوجوه جمع گشت وقت محاصره دیگر پارها شده هنگام اهتمام مقدمات مفتح باقی حصول نز رسید - سید علارل و سفکرام و یولم بهادر که بیرون شیر حاجی بر کفار خندق ملچهار داشتند باستصواب رائی

صواب آرای سپه‌سالار در درون قلعه به پرداخت ملچهار پرداختند - و بهر پایان همین روز بهر زی اندرز سپه‌سالار از سمت چهار تیکری بزاراد آمدانه به بزرگان عسکر فیروزی اثر نمیان گشتد - و از کمال کوتاه نظری بر پلکان شیر آوران و هزاران مردانگن که بی ناخن زنی هلال پیوسته با چرخ سر جنگ می زندند و بدین گزاره از سمت راس ایشان دمدمد هامه و سیله بر سر پرخاش می روند چشمک تحریک جنگ زدن گرفتند - چون ازین کار بیجا که شیره اجل رسید گانست سپه‌رکین توز بی مهر را به قهر خود چون پیمانه زندگی خویش پر کردند - و با لگز کوشش خویش که شیره خون گرفتگان است چنگ و دندان گرگ اجل را که همه تن خل خار خون ریزیست بستیز خویش تیز ساختند - درین حال خائزمان و نصیری خان و چندی دیگر از امثال آن بسبیل مقائله و مجادله بذیر صواب دید خانخان روی روی آن دو زریان ده دله خاصه مراری و رانده شدند - چون روز عمر آن تباها کلران سیاه دوزگار را هنگام هلام آمده بود و کواكب اجال را آن ستاره سوختگان قریب به غروب مرگ و مشرف بر و بال هلاک شده بود چهار گهرب از روز مازده بهزاران فیروزی نشان عفن ریز جلو اندلخته بیک دفعه بر ایشان اسپ ناخندند - و بیان حمله صرصر اثر دلیران که پیوسته درین شگفانیدن گل فتح است آن مشتی فرقه تفرقه اثر که از بیم غذجه شده همانا نقطه خال مفتحه روی میدان بودند همگی مافند پرجم پر خم سلسله مولان تار تار گشته برفگ خال از یک دیگر دور افتادند - درین پراگندگی چندین آدم و اسپ ایشان بدست یغمائیل سیاه گلفر پناه در آمد - و یکه تازان موکب معادت را شب هنگام بمضرب چیام نصرف سالم و غایم

معلودت روی داد *

از سرانجام نمایان دولت پاپدار ابد پایان که درین اجیان اتفاق افتاده
رئیس مال و مذال و عرض و ناموس و بندگاه و عیال ساهو معبدول و رندهله
مقهور است - و سبب ظاهري و علمت صوري لین معني سوی تکرگري
اقبال اين بود که چون پسر محلدار خان نظام الملکي که او نيز در آن خانه
خطاب پدر پانده بود و مختير نشاد و بست قلعه فدائی از قلاع حصينة
دکن که در نواحی كالنه واقع است بدت او بود - از روی به ازدواجي و راه
بهبود خواهی خوش خواهان ادراک سعادت عبودیت مالک رقاب
ملوک عالم گردید - و آرزوی بندگی درگلا سپهر الشجاعه حضرت پادشاهي
در خاطر راه داده اين معني را بخانخانان انها نمود - خان کامگار غائبانه
اور را بمراسم و عواطف پا شاهانه استظهار چشیده سرگرم انصرام پیش نهاد
اين اندیشه نمود - او بلين اميدواری از خصار مذکور به قاعده كالنه آمد
پیغام گذاري زيان آور نزد خانخانان فستلا که اين به اندیش اميدوار بغلبر
گفته و پذيرفته سپه سالار نامدار از قاعده نباتي ترا به كالنه آمد و متوجه است
که بغلبر تصدیق قول خود کلید حصار مذکور را بهره که اشاره نمایند تسليم نماید -
بعد ازانه فروغ صدق قول اين دولتخواه بر ضمیر منیر دولتخواهان پرتو افگن
گردد بموکب سعادت گراید - خانخانان بغلبر مقتصلي خیرخواهی
وليای دولت باشاهی مزید مهر باني نسبت بدو منظور داشته جواب
داد که چون درپولا بیضایر بندگاه رندهله و ساهو شده اگر از راه اظهار
جانسپاري و سرباري بدآنجا تركاري نموده دستبردي نمایان نماید درین
صورت دست آذيني شابيان برای ادعای دولت خواهی خود و وسیله
متين بجهت درخواه بندھلى درگاه درباب او بهم "رسانیده" خواهد بود
و اين معني باعث اميدواري کلی او خواهد شد و محلدار خان اين
معني مقدر را که از روز نخست او خدا خواسته بر سر مرضع مذکور تاخت

آورده . و از آنجا که حسن اتفاق بأسانی باعث نهست نقش مراسن چند می گردد که از آن دست نقشهای درست بزور دست و نیروی بازو نه نشیند . درین فردیگی زیر و دختر ساهو را با بخزانه و نفایس او از چنین به بیضایور آورده همانجا مکفرن و مخزون ساخته بودند . ممکن جمله اینها بدون ممانعت و مدافعت اعدی از احاد چنانچه باگونه خصومات خصوص درین مرتبه آسانی قرار داد خاطر او نبود بالتمام بدست محلدار خان و همراهان او درآمد . و مبلغ یک لک و پنجاه هزار هون نقد مجلس گرفته و چهل هزار اسپ از سله و دوازده هزار هون از اسباب رنده سوای آنچه خان مذکور به قبضه قبض و ضبط در آورده بود بدست تکارجیان یعنی پرسن افتاد . و بمحاسبت نحومت ربانگلی ازین نست خرابی عرضی و مالی بدیشان رسیده خدالن زده چانی و مالی گشتند . چون حقیقت کل به سپه سالار رسید آنها ذمہ منضم گذانه نحسین واستحسان پختار مذکور ارشته ارسال داشت . و اور حسب الاستصواب خانخانان عیال ساهو را به جعفر بیگ قلعه دار کانه سپره خون روانه دولت آوردند *

از شوانع عسکر اقبال چون پذیر سعی جمیل و جهد مشکور نصیری خان نقب حصار کلا کوت که اهتمام تمام آن بعداً تعهد او بود نز عرض سه روز تمام شد سپه سالار نامدار از راه عاقبت نگری و خانمه اندیشی بخاطر آورد که زینه چند ترتیب دهد . که اگر بالفرض بحکم اقتضای تقاضا چنانچه بعضی از اوقات رومی دهد آتش بباروت در نگیرد یا حسب المدعا پنگر زینه رخنه دیوار بر ورق دلخواه بکشش نگزاید هنگام بورش از آن فرد بانها بدیوار حصار برآیند . بنابر آن آتش دادن نقب در تاخیر افتاده روز سی و یکم خورداد قتلر یافت تا درین عرض زینه پایهای مهیا شود .

چون درین حال نفع خان از قرار داد مذکور بهیعاد مقرر خبر یافت - و قطع
نظر ازین معنی کرده می دانست که آن حصار نیز هنقریب مفتوح شده
مال و جان و ناموس او و نظام الملک عرضه فنا را داشت - ناچار
عبد الرسول پسر خود را تزد خانخان فوستاده زینهار خواه و امانت طلب
آمد - و از روی جزع و ضراعت چنانچه مقتضای حال و لازمه وقت
شفیع انگیزان شفاعت طلب است پیغامهای عجز آمیز و وقت آمود
در باب خود و بی نظام داده بهمه ابواب اظهار خجالت و ندامت تمام
نمود - و از خسلت و غرامت کردگی ناکردگی خوش خصوص جرات
و جسارت نسبت باولیایی دولت روز افزون که همگی نتیجه انسانه و افسون
و مکروه دستان کج اندیشان و فارستان و شمره فریب و دمدمه غرض پرستان
و قته اندوزان بود پیکایت تمام بظهور آورده التملص اغماض عین از
کوتاه نظریه‌ای خود و امان مال و جان و عرض و ناموس و خان و مان بست
اویز قسیم مقاید ناقی قلاع نموده دم نقد مهابت هفت روز برای نقل
و تحويل اهل و عیال خود و بازمادگان عذر پدرش و مردم نظام الملک
از سپه سالار درخواست - و عبد الرسول اعز و ارشد اولاد خود را که بجهت
اطمینان خاطر اولیایی دولت و توثیق گفته وینیرنگه خود در باب پاس عهد
و ولای وعده لرسانداشته بود توقف او را بطریق وثیقه مقرر نمود - مجمعه
بحکم آنکه سپه سالار می دانست که محرومی حلjet خواه مقریون
برضای جناب الهی نیست - و پس از این امیدواری خصوص امان طلبان
زینهاری مرضی خاطر اشرف نه - لاجرم بجهت تحصیل رفاه‌مندی حضرت
خدیارندی و خوشبوی و خورسندی ولی نعمت حقیقی و خدمت مجازی
جنویش که ذات اقدس آن حضرت بالذات مقتضی اعلاء از این استشفاع
و اعطاء امانت پامنهای استیان است خصوص در باب زینهار جوی اهل

اسلام و ایمان - لاجرم بر بیچارگی و انکسار و افطراب و افطرار او رحم نموده
نخست او و سایر منحصنهان را بمال و حان و عرض و ناموس امانت داده خانمانی
بر همگذان مسلم داشت . آنگاه بنابر پیروی طریقه سلوک آن پیشوائی سلاطین
حال و استقبال که کامروانی فیازمندان و تضالی حوابیج محتاجان و بخشش مال
و بخشش باش جان مقتضابی طبع فیاض آن حضرت است درباره او به جان بخشی
زدها بسندن نموده و اتفاقاً بمجموع عفو نکرده بمحض دادن امتن از خود
خورسند نگشت - و چنانچه دستور صوره و آداب معهود آن قدردان از ایاب
کرم و قبله کرام است ابواب بخشش و بخشش در هر باب بر روی او مفتوح
داشت - و سایر مدعیات او خصوص بار بردار و مراکب و مدد خرج سرانجام
نموده مجموع فیلان و شتران خود را با چند بالکی و نونیم لک روپیه بار
بر همان فیلان و شتران کرده بجهت او فرستاده و داد درمانده بخشی د
عاجز نوازی داده داد و دهش را آئینی دیگر نهاد - فی الواقع تدامین کرم پیشه
جز اولیانی دولت پایدار مرائب نواش نشمن را بدین پایه رسانیده که بعد
از بخشش جان بدشمنان جانی واعدمی دولت جاودانی بخشش را
این مایه رسائی دهد که پیل بالا درهم و دبتار بر بالی پیل بر کرده
بدیشلن بخشش *

ملخص سخن چون فتح خان این دست قلعه کشانیهای کویانه
بعد از آن مایه عدو بندیهای رستمانه مشاهده کرد در حال مقابله سایر قلاع
و حصون را قزد سپه سالار فرستاده بزرگی شروع در نقل و تحويل احمل
و انتقال و اهل و عیال خویش و نظام الملک و سایر منحصنهان نمود - و بست
و کشاد همگی نزوازه را بdest معتمدان سپه سالار داده خود با نظام الملک
و جمیع مقتبلان و همگی درونیان در روز دوشنبه ششم تیر ماه آنی
از قلعه بیرون آمد و یکباره جمیع حصون و بارها با قریب یکهزار توپ خورد و کلان

و سایر اسماه مایحتاج قلعه داری بتصرف اولیائی دولت و تحویلداران
 سوکلر مخلصه شریفه درآمد - و سپه سالار نامدار و مجموع اولیائی دولت
 پایدار داخل قلعه شده نخست در مسجد جامع دولت آباد که از کثوف
 اجتماع عساکر چهانگیر در آنوا بصر جامع شده بود داعی ازدیاد دولت
 ابد بینیاد بجا آوردند و خطبه عروس ملک هفت کشور بتازگی بر فراز منبر
 سدره پایه برخواندند - و ملایک هفت آسمان در فهم درجه منبر نه پایه
 سپهر برآمده خلود جاه و جلال صاحبقران دوم در طی دعا استدعا نمودند -
 در آن میانه جبرئیل امین آمین گوی و دعا طلب آمده مزید جاوید
 دولت و اقبال این دولت که عظمی که مطلب محمد اهل آسمان و زمین
 است از درگاه پنهاندا بی مفت بخواه نمود - امید که دولت
 ابد قرین این صاحبقران کشورستان چنانچه بحسب طول از هندوکوه
 پذخشان تا جبال کامرون کوچ و آسام که در جوار خنا واقع است فرو گرفته -
 و بحساب عرض از قندھار و غزنیان تا قندھار دکن را بحوزه اقتدار در آورده -
 عنقریب تاف تا قاف آفاق یعنی قیران ۲۱ قیروان را مانند مهر انور که
 از کشور خاور تا اقلیم باخترا بزرگ نیخ دارد به تخت تصرف
 در آورد * بیت *

این دعائیست که بر اوج نلگ فارقه

کندش لطف الہی بقبول استعمال

منجلاً عرضداشت سپه سالار منضم بشلت فتح و فیروزی اولیائی دولت
 تصرت روزی و مردم کشايش حصلیند دولت آباد روز تیز از ماه تیر که
 بطهیر رسم معهود هرسال انجمن حضور پرنور بازیں جشن عید گلابی
 ریفت پذیر بود - و بندگان حضرت در عین کام بهشی و کامیابی سعادت
 افزایی بیت الشرف سرپر خلافت بودند رسید - و هوآ خواهان دولت که
 جارید مصیر رسم مبارکه ای دو عید سعید بکجا بجا آورده اهل سور و سور

لوای هنادی بخود چرخ رسانیدند - حسب الامر عالی گورکه دولت والا را
بنابر وسم شاهزاده بنوارش باشاهانه نواختند - و همدمین انجمن فردوس
آگین باشاه دنیا و دین بنوگی بر سرحق گذاری بندهای وفادار و بهادران
جان سپار آمد نخست سپه سالار را بعلایت خلعت خانمه با ذائقی تکمیل کعل
و مروارید و مشهیر مرصع و در اسپ خامگی محلی بزین زرین
با ملودول نام نیلی مزین به پراق نقره و پوشش متحمل رایفت و ماده
غیلی دیگر سر افزار ساختند - و خان زمان و نصیری خان را نیز از مرحمت
خلعت و اسپ و غیل برخواخته همگی را بدست سید لطف علی
بخاری ارسال داشتند - و نصیری خان را بخطاب مستطاب خان هرافي
کامل نصب بلند قامی و کامیاب شان کامی ساخته صریحه منصبش را
بپایه پلاچهزاری ذات و سوار از اصل و اصله رسانیدند - و مساعی جمیله سپهر
بندهای درگاه که هریک درین بساق توفيق تولد یافته مصدر امور نمایان
شدۀ بودند مشکور افتاده همگی منظور نظر عذایت گردیدند - و هریک
سزاوار حالت قدر ساده شده نتیجه نیکو بندگی یافتند *

چون درینولا که این مهم اهم بالصرام رسیده پیش فهاد خاطر بر وجه
اخسن پیلوان رسیده بود و گلربندعا و روزگار بکام اولیانی دولت ابد فرجام گشته
همگی کامیاب و مقضی العرام شده بودند - و اعداد لین دولت کده جاود
بنیاد لله الحمد بالتمام مقهور و مغلوب و مخدول و مغلوب گشته - چنانچه
بالفعل در سرحد ممالک چنوبی کلی نمانده بود که بخیریت و خوبی
سرنجام نیانته در حیز قوه مانده باشد - با این معانی بهادران ^ا جلن سپاه
اخلاص شعار در مذک محاصره قلعه دولت آباد که از آغاز تا انجام چهل
ماه کشید انواع تعز و مشقت و مضرت و اضرار کشیده بودند - خصوص

به علت عسرت و تندگی معاش که از رهگذر قلت آذرقه ناشی شده بود - مهدیه مدعا مذکور را پیوسته در معارک بمقاله و مقاله غلیم که بنابر حساب عدد و حسب عدت بمراتب متعدده باز اهل وفاق بیش در پیش بودند گذرانیده همه جا به محض تلاش و گوشش فایق آمده بودند - و با این معلمی اغلب اوقات بدلوحت همراهی عمله کهی گزیده مکرر برای رسانیدن رسد از دولت آباد به برهانپور که فردیک بصد کروه رسمی است آمد و شد می نمودند - چنانچه بی ارتکاب تکلف می توان گفت که پای راکب درین مراتب از خانه زین بر روی زمین نرسیده باشد - و پشت مرائب زیندار در کل روی محل ندیده - بنابر آن رای صواب آرای سپه سالار برین جمله قرار گرفت که نگاهبانی حصار دولت آباد و مضامات آنرا بینی از سرداران کارگزار جانسپر سپرده خون با پاقی بندها که از کفیت پاسخانی قلعه تفضل الد و فتح خان و نظام الملک را همراه گرفته متوجه برهانپور شود - و چندی در آن مقام امن و سور آرمیده فلرغ جال و خوشحال قرار گیرد تا سپاهیان نفسی چند باسودگی برآورده ستوران را آسایش دهد - و بر طبق این دستور صواب اسلس که مرافق قانون خرد آئین سلطان آفاق گیرکشور کشانی است کاربسته از سرنو بعدو بندی و اقلیم کشانی در آیند - بالجمله چون ارباب دنا و وفاق در آن مهم دشوار و دشاق شلاق سختی بسیار و مشقت بیشمار کشیده بودند و معهدا در قلعه آذرقه نبود که آنرا سرمایه قلعه‌داری توان نمود - مجرم کسی از دلیران بی گرو جیان به قبول این امر صعب مبارکت نمی نمود و منتصبی توهد و تکفل این کار دشوار نمی شد - درین حال خان دوران که ارادت صادقش از اکثر قدویان نهایی و بصیریان اخلاص آئین بیش و باز رهگذر قدم خدمت و صدق عقیده هزار قدم در پیش بود - بکشاده پیشانی تقدیم این خدمت

بر خوبیش گرفته از روی صدق ارادت گام همت فرا پیش نهاد - و چون
خانه‌خانان خان مشترک‌الیه را سزاوار این امر دشوار سخت هنگامه میدید
دانست که اقدام باین مهم کما یقینی از دست خان مذکور می‌آید -
و معهداً جمیعت نمایانی که شایان سرکردن این کار باشد نیز دارد -
چنانچه با وجود این مراتب در آن یساق دو هزار سوار جرار کار طلب کار گذار
موجود همیشه همراه داشت - ازین رو دیده و دانسته این خدمت را بدرو
گذاشته سید مرتضی خان و چندی دیگر از ارباب مقصوب والا را بهم راهی
او باز داشت - و خود با خان زمان و دیگر سرداران فتح خان و
نظام الملک را همراه گرفته متوجه مقصد شد - و در عرض راه فرقه تفرقه اثر
بیجاپوری همه جا از دور خودنمایی نموده مراسم شوخ‌چشمی بجا
می‌آوردند - چون تنی چند از بهادران موکب اقبال باهفتگ گوشمال
ایشان جلو می‌الداخند جای خود را گذاشته بپائی ادبیه بولانی فراید
می‌تاختند - و در طی بعض ترکتار کار شان از دستباری بصریازی نیز
می‌کشید - چنانچه تانا جی دو رویه از جمله سرداران عمدتاً عادلخان دارین
میان به قتل رسید - چون نواحی ظفر نگر سرمنزل سپاه ظفر دستگاه گردید
بنابر آنکه ذخیره بسیار در آنجا انبار شده بود و خیل بندجارا بیشمار بمحض
طلب خانه‌خانان و سزاولی منتصیان برهاپور از فردیک و دور در آنجا جمع
شده اراده داشتند که بهمراهی لشکر بادشاهی به برهاپور بروند و چون خبر
رسیدن ایشان پیشتر رسیده بود ازین رو فرخ غله در بارزانی آورده بود -
لاجهوم سپه سالار رفاهیت عسکر منصور منظور نظر داشته چندی قرار نوقف
در آن جا داد - درین حال مرازی و باقی مخدوان انجمن لذکاش آراسنه
رامی فساد بنیاد نهاده بر آن قرار یافت که از سر سنیز و آویز در گذشته
بدست آویز عجز و نیاز در دامان طلب صلح و صلاح آورند - و شاید که

ازین راه ہی به سرمهزل عاقیمت و سلامت برده ازین در ابوا بد امن و امان بوریت روزگار خوبیش کشايدند. بهذبیرین فرهاد پدر زندوکه را برای درخواه این استدعا به لشکرگاه بندهای درگاه فرستادند. و بحکم آنکه خردمندان گفته اند که گفته و پذیرفته غداران رثوق و اعتماد را نشاید و پیمان صرم بی دیانت و عهد مکاران نا استوار زیفهار خواه که از عدم دین و لدمان نلشی می شود اگرچه موقن بایمان بشد مانند نفحه گل و نشاء محل دمی بیش نپاید. آن نوئین حکمت مفس خرد آمین مطلقاً عهد آن کم فرصتی بدد عهد را محل اعتماد و اعتبار نشمرده اصلاً قبول معاهد ننمود. دپی یعنی مقصود آن مطرود چند برده فرهاد را که مدار کار بر بیان فریب و دستان نهاده داستان مکر و فریب می بروانید. و انسانه افسون و خدوع می خواند. نیل حرمان بر رخسار کشیده عملی الغور بی نیل مقصد باز گردانید. آن کوتاه نظری چند باندیشه دور و دراز تا دولت آباد یکسر شناخته بخطاطر جمع در همان ملچارها که بهادران عسکر ظفر آثار ساخته فرصت نهدم آن نیافته بودند جای گرفتند. و خاتمه دران درین آوان که آن کوتاه فطوان دراز امل بد عمل به فکرهای دور از کار دور دایر قلعه را چنبردار در میان گرفته آن آهنه خارج داشتند که این حصار خیر آثار را بزور دست و ضرب بازو نفع نمایند. مکر از حصار بند برآمد، بضرب نیخ بیدریغ آن مخفتوان را تنبیه و تادیب بلیغ نمود. و بهذب آنکه رعایایی پرگذان دولت آباد و نواحی آن بعلت درست عهدی و حسن سلوک همگذان از سردار و احاد سپاه ظفر پناه آرمیده دل و مطمئن خاطر شده می دانستند که من بعد سردار باولیایی دولت پلیدار دارند غله بسیار و فروختن آورده بودند. متحصّنان در مضيق محاصرة از رهگذر کمی آذرقه تنگی کمتر گشیده حل شان بصرت نکشید. و چون خانههای از دلیری غنیم خبر

پائت مصلحت نزدیک نمایی بدان خیره نظران دیده او اخراج ماه تیر
 با لشکر بسیار و حشم پیشمار با آذوقه بیدرنگ از ظفر نگر متوجه دولت آمد
 شد - و دکنیان ازین معنی آگاهی پائنه از فتح قلعه فرمید گشته پیشتر
 عزیمت هزیمت نزدیک معاونت نموده بودند - لاجرم نیکر مقید به عیج
 چیز نه شده با شتاب تمام متوجه بیجا پور شدند - چون خانخانان که درین
 ایلگلر از برید سریع السیر صرصر و پیک تیز نگ نظر قصبه السبق سرتست
 و عجلت نزدیک بود به قصبه تربی گانور سید - همانجا قضیه ناگزیر اهل
 فلق را شفیده بمقتضای وقت هزیمت غنیم را عزیمت عظیم شمرده
 تصویب رای به معاونت برهانپور نموده ده هزار گار غله بار را با خان زملی رونه
 دولت آباد نموده تاکید کرد که بعد از رسانیدن غله زود بر گردد - مجده
 سپه سالار بعد از ورود برهانپور بقای غور اندیشه خوض پیشه کم خردی
 فتح خان و خرد سالی نظام الملک را پیش نظر عاقبت نگرداشته از روی
 احتیاط هر در را نظر بند نگاهداشت - و جمعی را به نگاهبانی بر گماشته
 بمقتضای پیمانی که در بدب عدم نصرف در اموال او بسته بود عمل نموده
 همکی اینها را بلوای امانت و اصحاب دیانت سپرد - چون درینولا امر
 عالی از روی عغایت تمام در باره خان دوران بپیش جمله زیور صدور پائت
 که سید مرتضی خان خلف صدر جهان را که از خانه زادان معتمد درگاه
 است در قلعه گذاشته خود بر چفاح استعمال بصوب صوبه مالو که غبطا
 آن بعده او قرار پائنه برگردد - لاجرم حسب الحکم پنجاه هزار روپیه برسم
 مدلخ خرج تسليم خان مذکور نموده و قلعه را بدرو سپرده نزد عرضه دو ماه
 داخل برهانپور شد *

از سوانح فعیلیں دولت ابد پاییل که درین احیان از عسرضداشت
 راجه بهلوف مرزا بن ولایت نافگانه بسامع ارکیانی دولت رسید فتح قلعه دیگلور

است که روزی عسکر مقصور شد - بعد از آنکه بولا و سیدی مقتله حارسلن
قطعه مذکور مکرر مالشی پسرا یانه بودی فرار شناختند - و خود جلن
بدر برده مادر و دختر و زن نکاحی بولا را با یک زنجیر فیل به قید بهادران
دادند - بهمه جهت فتح روزی روزگار هواخواهل شده ازین عالم حصاری
بدست آمد - پیست و هفتم تیر عذایت الله ولد قاسم خان و بهادر کنبو
از پنگاه رسیده سعادت زمین بوس درگاه حاصل کردند - و سه زنجیر فیل
از عذایت الله و دو زنجیر فیل از بهادر داخل فیل خانه شد *

هم درین روز سایر اسیران فرنگی هوگلی بند که همکی از خورد و کلان
اناث و ذکور چهار صد تن بودند از نظر انور گذشتند - و قاضی و میر عدل
حسب الامر بادشاهه اسلام پرور ایشان را کلمپیں طیبین تلقین نمودند - هر که
به طیب خلط رو صدق نیت اسلام آورد انواع عواطف در باره او مبدل افتاده
براتنه مقرر رسید - و از آنانکه بذایر فرط قساوت قلب و شقاوت جبلی ازی
ازین سعادت عظمی اختیار حرمی نصیبی نمودند نیز چند تن بیکی از
امراک عظام سپردند - که همگنایرا در مضيق مطموره زندان محبوس داشته
به تهدید قتل و تغییب حبس در باب قبول اسلام مکلف و مجبور سازند -
اگر کسی را این شعادت روزی شود حقیقت بعرض رسانیده روزیانه برای
او بگیرند - باوجود این پایه اهتمام بادشاهه اسلام اثربری بزرین مرائب مترب
نشد و اکثری از تکلیف حبس به بئس المصیر سعیر شناختند - و قلیلی
این درجه والا و پایه جلیل دریافتند - و چون سایر اصنام و اوثان آن گروه
تابکار که کار فرقه بل رشك کارنامه مانی و نگار خانه ارزنگ بود بمنظور
انور نم آمد - از آنجمله انجه صور انبیا علی نبینا و علیهم السلام بود
حسب الامر الشرف نم آب چون غرق کردند و باقی شکسته و غریق گردید *

بیست و پنجم امداد مزاج و هاج آن فرازندۀ نخت و افروزنده تاج
 از تاب عارضه تپ و گرانی سر که از رهگذر اختلاف هوای برشکال رو غموده
 بود افروخته شد - و این دو عالی سراسیمه گشته سر رشته قرار و آرام
 از نست دادند - و سوء المزاج پیریف آن جان جهان کا بد جهانیان را
 با جان سرگران ساخت و نزدیک بود که همگان از فرط غم و فورالم قالب
 تهی کفند - و این مایه نلم کامی میان طبیع و علیت و دلها و آرام
 شکر آب ناسازی انجیخته کل بدان کشید که دیگر بیندیگر نسازند - مجمل
 درین حال خورد و بزرگ و صالح و طالع دست از کاربران کوتاه کوده جهت
 دعای جانداری بندگان حضرت بادشاهی بدرگاه جذاب الهی بوداشتند -
 بکرم الهی بعد از سه روز عالیت عجل و شغلی کامل حاصل گشته
 اطمی پای نخت به خلعت هنی گرانیمه و انعام چهارده هزار روپیه نقد
 سرافراز گردیدند - و مبلغ یک لک روپیه که شاهزادهای والا گهر و امراء
 فامور برسم تصدق آورده بودند حسب الامر عالی بر نیازمندان گیتی قسمت
 ۱ در نسخه (۱) این سطور را مقدم شده - و شفای هاج و صحت کامل آنحضرت
 از شفاکده هنایت الهی طلب نموده در باب هزید هم و دولت جاویه آنحضرت مرهم
 استدعا بجا نورهند - و مقارن دعای دفع این بل و کرب کروپان عالم بالا لب بالایین
 گشوده ساکنان ملل اعلی برای برآمد این مطلب اجابت تسلیم آمدند -
 و عالی در دعای خیر که خیر عالی را لازم دارد هاد دعا گرفتی و فاتحه خوانی و تمام
 خدمت قرآنی داده از در هقسام خبرات و تصدیفات و انواع اتفاق و بیمار در آمدند -
 و این روز نیز استشافا نموده حلقة استجابت بر در اجلوبت و باب قبول زده - و هائبت
 ده مقررون فجاج شده لازم دفع مسود المزاج حضور صاحبقران فانی که اصلاح گیتی در
 من آن مندرج اشت ارجاء هالم همکلن بازو ز حالت فیک نرین صلاح و صدای
 گردید - قوابیم طبایع و مقواید وکان که وهن و فتور بدان ولا باقته بون دیگر ثبات
 و غربو گرفت - همانجه بعد از سه روز الخ *

یافت - و مبلغ پنجاه هزار روپیه که بیکم صاحب و سایر پوستاران محل سلطنت و منحدرات امرای عظام بر سبیل صدقه در درون شبهستان خلافت فراهم آورده بودند برخان بیوه بی روزگار مرحمت شده ۰ رهم کافور درهم موجب راحمت نلسور جراحت فقر و فاقه گشت - و قرص کهربایی زر در مراج دل خستگان حزین مرض احتیاج خاصیت شربت دیغارت بهم رسانیده باعث رفع خفغان قلق و اضطراب نیاز و ضربات پریشانی روزگار گردید - دوم شهرپور سیف خان صاحب صوبه الله آباد شرف ملازمت دریانه هزار مهر و هزار روپیه بطريق نفر گذرانید *

توجه والامی بادشاههزاده نامدار شاه شجاع

حسب الامر اقدس ارفع اعلی بسمت

جنوبي بهنگ تسخیر بلاد دکن

چون اکثر ملک دکن به تھت تصرف و نملک این مالک رقب سلطان روز زمین مانند اقطار اقالیم خاور و باختر بزرگی و نگین مهر انور در آمد - و از فتح دولت آباد که دارالملک و کرسی آن بقעה و شاهنشیان آن رقه است وهن و فتوح و سستی و قصور در ارکان قرار و استقرار دکن افاده تزال در بذیاد تمکن و بذیان تمکین دکنیان راه یافته بود ^{که} بنابر آن قدرها دولت خواهان مهابت خان در باب تسخیر بقیه ملک نظام الملک و بیجا پور مکرر در عرض عرایض بدراگه والا رقم نموده از راه خیر اندیشه معروض داشت - که چون از لشکر کومکی این صوبه بنابرگشیدن یسلطنه شاق نزین تازگی و زیبی عدو بندی و کشور کشانی ^و كما پذيفی متمشی نخواهد شد مناسب صلاح دولت آنست که بزوی هرچه تمام تر الواقع

بعض امرواج از دریایی لشکر منصور که مدنسی مددید آسوده بوده بالفعل قوی
نیز و تازه زور اند بسرازی یکی از شاهزاده‌های نامدار با سایر اسبابی
جهان کشانی باین صوبه ارمال یافند - لاجرم بندگان حضرت فیروزی بازدی
خلافت کبری دویمین رکن رکیم سلطنت عظیم شاهزاده جوان بعثت
شاه شجاع را بهجهت تقدیم این امر عظیم برگزیده از روز پکشندۀ ششم شهریور
مطابق بیست و دوم ماه صفر ختم الله بالخیر والظفر دو گهواری سپری گشته
آن برگزیده نظر عنایت را بمنصب ده هزاری ذات و پنجه‌هار سوار از سرنو
نارک کامگاری بر افزایختند - و از مرحمت علم و فقاره و طومان و طوغ
و تشریف خلعت خلس با نادری تکمه زمرد و مروارید و شمشیر مرصع و گهیو
مرضع و دو اسپ خلمه یکی بزین مرصع و دیگر محلی بزین طلا و رتبه که
از زی شگون و راه حسن فال چنانچه مکرر نگاش پذیرفته کشور کشاپل این
اقليم در وقت توجه تسخیح سمت جنوبی برای سواری می‌گزینند و فیلی
خلمکی با براق سیمین و پوشش متحمل زیست و ماده غیلی دیگر و اعطای
مبلغ شش لک روپیه برسم انعام سرمایه اعظام و اکرام با آن عظیم القدر کریم
الذات بخشیده والا مرتبه و بلند آوازه ساختند - و بهنگام دستوری همت بر
همراهی بدقة تائید جذاب آهی گماشته دست بدعلی استدعای فتح
و نصرت آن بلند اختراز عطا کدها فضل و افضل نامتناهی بوداشتند *

از جمله امرای عظام و ائماب منصب والا سید خان‌چهان و راجه
جی سنگه و راجه بیتل‌دادس کور و الله ویردی خان و خواص خان که دریغولا
خطاب دولتخانی یافته و رسید خان انصاری و ماده‌هه سنگه هلهده و تربیاش
خان و سید عالم و چندی من بندیله و راجه روز افزو و بیهی رانهور و راجه
رامدادس و امالت خان و خلیل خان و یکه تاز خان و جمال الدین ولد قهر
خان قزوینی و حبیب خان سور و کرم الله ولد علی میردان خان بهادر از همه

جهت چهارده هزار سوار از آنجمله هزار سوار احدي و هزار تغذيجي و پياده بسيار و بندوقجي و کماندار با دو هزار سوار دیگر از تابعان امرای حضور بملازمت شاهزاده مقرر گشتفد . سید خانجاهان به عذایت خلعت و اسپ و فیل و راجه (چی سنگه و الله ویری خان و دولت خان و خلیل خان بمرحومت خلعت و اسپ و بعضی دیگر به عذایت اسپ و جمعی به سروپائی تذاها سرافرازي یافته - اصالحت خان از اهل و اضافه پایانه هزار و پانصدی ذات و پانصد سوار رسیده از تقدیم خدمت بخشی گری اشکر ظفر اثر معزز گردید - و ده لک روپیه از خزانه عاصره برای مدد خرج جزئیات دریافت عسکر صدید همراه ناده یاره لک روپیه از خالصات صوبه مالوه برات دادند *

بیست و سوم ماه موافق چهل و پنجم الاول صادق خان که از سایر بندهای درگاه آسمان چاه بصدق ارادت امتیاز داشت و کرامت صفات را با خیرخواهی و نیک الديشی عامه خاق الله جمع نموده بود بالذک عارضه راه ارتحال پیش گرفت - بادشاهه حق گذار نظر بر حقوق خدمت دیرین آن توکین ارادت آگین و مقتضی ادائی حق اخلاص خالص تازه جعفر خان خلف الصدق او را که مکرر در مقام امتحان و اختیار نقد حسن عقیدت لو چپهر درست بر روی گل آورده بود - وزر جعفری ارادت صادق مادرزادش از خالص آزمون بی غش برآمد * از سر تو مفظور نظر مرحمت داشتند - و سه مايه اعتبار ابدی و ماده افتخار سومدی آین سلسه مهیا و آماده ساخته اخلاف و اغلب آن مرحوم را تازوز قیام قیامت بمراسم پرسش باین روش تارک مبلغات بر افرادشند - که بادشاهزاده عظیم القدر بلند اختیر سلطان او زنگ زیب بهادر را برای دلدهی و خاطر جوانی او فرستادند که بعد از مراسم پرسش او را با برادرانش بملازمت رساند - چون همگان بتارگی این ساعت عظمی یعنی انجمان حضور پرنور با کمال

اعظام و اعجاز دریاوندند هر چهار براذر را به توانی سب صفات قدر و مفترمت
مقدار شان خلعت داده مفتخر و مباشی باختند و از افزایش هر آنها
نمایم سب باشه فیض و مقدار همتی بدهی موجت افزایشند . جعفر خان
بعنده سب چهار هزاری در هزار سوار و روشی خمیر به مقصبه هزار و پالصدمی
پالصد سوار و عبد الرحمن از اصل و اشاده بمنصب دفاتر عدی بوحد
و پنجاه سوار و بهرام از اصل و اشاده بمنصب پائصدمی پکصد سوار به

بیست و پنجم شهریور مطابق درازدهم زیست اول سخن فوجزاده
میلاد حضرت رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم برسم معبدود هر سانه افعان
پائست . درین شب بزرگوار باشاده بیندار از رزی فیکت ادب بر ازیگ
خلافت زمین چلوس اقدس نه فرموده مسند فتنی نشاند . و بهین
سر ناطه خاک انبهر را درکش چرخ اخضر ساخته هفت طبقه زمین را پیغام
کویی سپهر هشتادین دادند . نخست در آن معقول خاص خوان اطیاع
علم کنیده ادوع اطعمه و اشرمه و حلومات و تنقلات و فواكه خشک و فر
دقونیب چیده شد . و بعد از برخاستن خوان فوال روایع فدام بخواران
طیبه و فحفات ادوع خوشبویها از همه سو برخاست . و تمام آن لیله التدر
بد تاری و ذکر گذشته بامدادان سائر ارباب فضل و داشت و اصحاب علام
و تقوی را خلعت فجی دشال و امثال آن داده . بلع بیست هزار رویده
بر جمیع آریاب عالم و اصحاب فرق و فرقه فسمت فرمودند *

درینولا کمال دینداری و حق پرسنی حضرت باشاده که همارا بر سر
الهیار معالم شرع متین و اعلاء اعلام سفت حضرت خاتم النبین اند ظهور
و بروز تمام نمود . چنانچه بنایگی باعث تصریص و ترغیب آن حضرت در
اجرای احکام و حدود شریعت محمدی علی شرعاها الصلوة و السلام شده

دیگر دلار فرمان‌هایی جهیز نمط‌باع در باب تنفیذ اولمر و نوافی ملت حضرت
رسانید پنهانی به حکام و صوبه داران سایر ممالک مسح و رسید تهم
و هدایه بسیار خصوص در باره سیاست شرعی ارسال داشتند - و در ماده
عدم احداه بیوت اسلام و منع و نهی کفره و از مردمت بتکدهای مشرف
بر اندام و شرب خمر و سایر مسکرات و بیخ و شراء آن نهانه و آشکار و منع
کفار و اشیاء از ممانعت و تعزیز احوال هندوی که لزمه مسلمانی داشته
باشد و رجرا آن مشروکان فیجار در باب سوختن اموات به فردیتی قبرستان اهل
اسلام و ساختن قبه علامت [بر سر سوختن] ^۲ ایشان و منع آن ملاعین
از سر ایزار اطفال مسلمانان که بحسب اتفاق در قرای متمندان امیر
سپاهیان شده بائند تاکید را به موحد احتیاط استیلیدند - راجه بختاور پسر راجه
واج نئم که برآلمه‌ای سعادت اسلام آورد، بود به عذایت خلعت و انعام
دلا هزار و پیشه سر افزار گردید *

[هشتم] ^۳ ماه مذکور اسلام خان که بعد از تغییر صوبه داری گجرات
در عرض راه حسب الامر عالی از اوجین به برهانپور منتظر بود از در پشت
ملزمت اسد سعادت اندخته هزار روپیه و هزار مهر بهم فدر و هوازی
یک لک روپیه را جواهر مرصع آلات از فلایس و نوادر گجرافت بر سیل
پیشکش گذرانید - و نظام انجلک و قلعه خان که خانخانل نظریزد
مصطفوب خان مذکور بدرگاه راه فرستاده بود در همین روز سعادت اندوز
ملزمت گشتد - نظام المسك حسب الامر عالی حواله سید خانچه‌ان
شد که در قلعه گوالیار باشی از خوشی او که پیشتر در فتح احمد غیر
بدست آمده بود یکجا نگاشدارد - و قلعه خان را با وجود بدهدی و شرارت

سرشست و فساد فیت قابل منصب ندانسته مبلغ در لک روبیه طریق
مالیانه مقرر نمودند و فیل نیز مرحومت شد.

دوازدهم ماه مذکور مطابق سلحشور بیع اول سنہ هزار و پهلو و سه
 Heghri فرخنده متحفل جشن روز مبارک قمری سال چهل و پنجم از عمر
بیشهزار خدیبو روزگار بآینین هر ساله آدین و قرئین یافت و سایر رسوم و ادباء
آن فرخنده روز سعادت اندرز بظهور رسید - چون قوارداد خاطر اشتعت آن
بود که درگاه که سرداری سپاه ظفر دستگا دریافت از مهمات دولت بیانی
از تماضرادهای والا قدر تغییض بود منصب والا بنام نهی آن وائے گیر
تجویز افتاد - و در همین اینام چنانچه مسابق ذکر یافت شاهزاده شاه شجاع
هدوکام بزرگ دکن صربیه منصب عالی یافته بودند بذایرین طریق اولی
تعین مذکور میان شاهزاده لزوم عقلی داشت - تجزیم درین روز مبارک
تارک شایستگی آن والا گیر منصب درازده هزاری ذات و شش هزار سوار
و مرحومت خاص افذاپ گیر سر بلندی یافته دقیق مندار آن نامدار
از علمیت علم و نظر و طرسان و طوغ و دستوری نصب بزرگه سرخ
در سفرها به عاو درجات اقتدار اذتصاص پذیرفت - عمده اندوه اسلام خان
بخدمت میر بخشی گردی از اتفاق مصدق خان و مرحومت خنت
سرافرازی یافت - و بذایر حسن اتفاق عدد حرف بخشی معالک با تاریخ
استسعاد آن فذلک افراد دفتر استعداد بدین سعادت عظیم موافق آمد -
خان در زادی به موحصت خلعت و شمشیر خانه و اسب و فیل و سعادت
تعین در فرج پادشاهزاده عالم شاه شجاع مخصوص گشته مخصوص شد -
شمس الدین ولد نظر بهادر منصب هشتصدی ذات و سوار و حیات خلعت
داروغه آبدار خانه به سرگردگی خدمتگاران و منصب هشتصدی ذات
و دو صد سوار و بانی بیگ قلماق از زمرة خلامان صاحب اعتماد بمنصب

هفتادمین پانصد سوار و هشتاد خان بخدمت فوجداری اکبر اباد ر منصب دو هزاری هزار سوار و فاقیه و احمد سعید از تغییر او بخدمت دیوانی بیوانت و منصب هزاری دو عدد سوار و زین الدین علیه برادر اسلام خان از تغییر از بخدمت داروغه‌ی داد و تصریحه سر افزار و سرباز گردیدند *

درین سال به تجویز سنجمان دیگر باره شلا و فقره که همین اذکور شده بود بر اینا ب استحقاق قسمت فرمودند و معلمیت تصدق که داعع و رانع انواع بلطف است چنانچه اخبار و مخبر باد و نصیحت آن بی فایده در هده سال هدالتا عکوهی پیرامون وجوه افسوس نتفق است - درین واره برسوم سنه نبیوه راجه راح سنه که بدلالت هدایت از تبدیل علائات و غواصت از حرف جمنه و شاهزاده مدنیم حق توانیده بود مذکور نظر انور شده به سعادت هند نامور گشته است و بصیرت خلعت خانه و هزار روپه از اکبر ایافت *

پنجم ماه مددکور معاذدار خان که سه کیفیت فیکو خدمتی او که از این یادت از دکن سعادت هزاری گشته بسرو ملازمت اشرف رسیده مشمول از اع عواطف گشته منصب چهل هزاری داد و دو هزار سوار و عذایت خلعت و کهپوله مرتع و اسپ و نیان یافته به فیضت مراتب مدعا رسید - و نهم انعام بیست هزار روپه نهاد با این مراتب جبرکسر و تلافی فتوی که باحوال او راه یافته بود نمود و با رفع حاجات و ارتفاع درجات در سرکار مونثیر از صوبه بهار جاگیر یافت - درازدهم ماه خیرات خان ایلهچی خطاب الملک که در نحسین سال جلوس همایون غال بایران شناخته بود اکنون معلومت نموده آهندگان گلکنده داشتند از سعادت الدوزی زمین بوس درگاه راه هکام خاطر فیروزی یافته سه رأس اسپ عراقی با چند استر بروعی و شتر بختی و انواع فایس اقمشه ایران بوس پیشکش کشید *

بیست و پنجم ماه مطابق چهاردهم بحیث سال مذکور خجسته
 اینچهنه روز مبارک شمسی سال چهل و سوم از سر زانده بآین فرخنده
 آراستگی داشت . و جمیع مراسم معهوده و آداب مترکه این روز از
 داد و داشتن بظهور رسید . مذهب افضل خان از اهل و ائمه بدنه صب
 شمش هزاری ذات و سوار عروافیزی برو افراد است . از بدایع امور عربیه
 که درین روز تهوج آن روزی داده باشد حیرت نظرگیران شد اینکه
 هنوب خان دکنی اسپی معلم بازدده بیشکش نمود . که از کماره ملیوب
 بی محظا بازندگان نیلی که هستند بدو را جواه فیضی کردند که این را شد
 در روسی شد . و دستها برو پوشانی و کانه دین اشاره نمود . خاطره را سر
 اورا بدلان می گرفت . چون نیلی بروز ای خود بزرگتر شد روح بسری
 هم تبدیل آزاده برو کرد اگر فیض نماین ولز خاله خانه بجهت و خیر
 در هر آمد . و حیریغافه مخصوصاً مغلات خصم و مقتلهز همچو خود را
 فرزین بند فیل می پرداخت . زاده رفته رفته خود را دستورانه خروش
 و مانعده بدلان برو کفل و سایر اعضا ای او بند می دید . و چندان بگرانی
 و بروانعجیب بظهور رسید آورد که فیل را بی دست و بی کرده در حرم
 میدان فیل بند هست حیرت می ساخت *

با زدهم به من سفرل مهین شاهزاده دارالملکو که در بنوا حضرت راهب
 متعال آن سعادت مفت جاوید را از کریمه سلطان پروریز مرحوم - بیهه فرخنده
 لقا کرامت فرموده نوید سعادت قدم و برکات قدم داده بود از نیض ورود
 حضرت ظل سبحانی مورك انواع میامن آسمانی و برکات جاویدانی گردید .
 با شاهزاده خردور سایر مراسم آداب چنانچه حق مقام بوب بجا آورده دو
 تقوز پرچه با چمدان مرمع به یعنی الدله و خلعتهای داخرة بهمه بندها
 عطا کرد *

اندھا ب پذیرفتن رایات ظفر آیات موکب صنchor به صوب پذیراب

چون خطة خاک پاک لاهور که در حقیقت آبروی عالم اب و خاک
است و بی شک بقعه است از بناج مدارکه ارض و لهدا بغلبر کمال دریافت
قسمت سعادت از عهد پستان باز پیوسته پای تخت سلطانی عظام
هدوستان و هرگز دولت ایشان بوده رئیس اکثر اوقات دار السلطنت
خداآن دان این درست که عصی شد - چون مدنی همایی از ادراک
سعادت رزود موکب مسعود این عزیز کرد آنی مفتخر و مبارک نه گشته
ازین برگشت سامی بی نصیب بود - درین وقت که مدد معمروی
دانهای رسیده بوبت سعادتمندراها در آمد این معنی محظوظ اراده ای
حضرت آمده آنکه نهضت بدآن سمت بر قصد اقامه و الدینه درذکر
قرار گرفت - معیناً برخی از سعادت نصیب‌های بقعة کامل نصاب
کشمیر دلپذیر مولید نصیحت آن مشیت و موکد رسوخ آن فیت گشته خرم
آن سمت سمت جزم پذیرفتن - لاجرم روز پنجشنبه چهاردهم بهمن ماه
مطابق سوم شهر عظمت بهر شعبان سال مذکور طلیعه افواج بحر امواج
موکب منصور بجانب پنجاب و صوب لاهور متوجه شد - و در موضع
گهشت سامی که نزدیک دارالخلافه واقع است بجهت مصلحت تهیه مصالح
سفر احاد مردم و رعایت الحق بازمالدگان که سند این های این سلطان
سلطانی دعیت پرور دادگر است سه روز درنگ اتفاق افتاده - و از آنجا
 Khan عالم را که در فن میرشکاری و فنبداشت جمیع جوارح طیور و پرندگان
سابر جانوران شکاری مهارت تمام دارد بسعادت همراهی رکاب ظفر انساب
مفتخر و مبارک ساختند که تفریج صیدگاه پالم نموده از دهلي باز گرداند -

و همدرین روز خان مسلسل الیه بازیام هزار و پاخصد اشرفی و حاکم خان را
بمرحمت چهارصد اشرفی و شیخوخان نریس را بعذایت ده هزار روپیه اکرام
باشیدند - هزاردهم ماه از آنجا کوچ فرموده بجهالت رهایت احوال رعایت
جمعی از سپاهیان شکولا صند را بجهالت نگاهداری روز است تعیین فرمودند
تا از عدو، اشکنیان را که به نگام قلت عرض آن بیش از یک کروه می باشد
غور کلی به زیرستان فرستد - و با این شمه هر ده میل ماندن را منتصب به آورد
پادشاهی راست مفتر فرمودند که از روز حق و راه حساب نمی خواست
و میل جه کسر و نظافی نفعان مالی ایشان از خزانه مامور نداشند -

بیست و پنجم ماه مذکور مطابق چهاردهم شهر شعبان در قصبه
منرا که از قدیم الدهر پرستش گاه معتبر هندوان است و قلم فرمودند -
جون در بیشه برایر مهابن بر آن سوی روبار چند شیر نشاند گوزن افغان
میگن گرفته آزار و اضرار تمام بازیام و موشی رهایت حوالی و حواشی
می باشند - بنابر داع ضرر زیرستان بیدرنگ آشناک صید آن زبرست
دنی چند نهاده فیل سوار دو قلاده شیر نشاند و دو دنار هاند را که در
نخوارند از آنها بیاد نمودند صید نرموده و یک شیر بچه زاده گیرنده معاورت
در میاند - و شنب این روز برگشت افزون که اینقدر ابر گینی مطلع نمود و کنار
نیز سامان طرازان کارخانجات سلطنت بنابر امر گینی مطلع نمود و کنار
روبار جون و کشتهای میان آب را چراخان کردند که مانند آن در نظریه لیز
روز بی نظیر در نظر نیامده بود - در مژول چهارم باز در عین گومگان نرزید و دو
شیر قوی هیکل را به تفنگ خاصه صید نمودند - یکی بوزن هشت من
و ده سیبر و دیگر که ماده بود به پنج من رسید *

چهارم اسفندار اعتقاد خان صاحب صوبه دهانی در یک منزل شهر
از کمال بلند اقبالی بسعادت تقبیل حلقه هلانی رکاب مبارک آن سرور که

تاچ خارگش گوین کشن هفت کشور ایست رسید - و از عن روز سرمهله سرافرازان
 شنیده از امثال و افران خود شده بیان سرفرق اتفخار به فلک قمر رسانید -
 و روز دیگر سلیم گذله که بر کفار دودبار جون واقع است از نزول اقدس آوا
 حضرت روکش مدینه اسلام بغداد گفت - و آب بودش که از زهاب
 چشم سار گویی و تسلیم است رامت دشاب آبروی غرات و نیل گردیده
 آتش رشک در دل رجاه بغداد بدل در جان عین الحیات و سلسیل
 امتداد - این موضوع در اصل بذا نهاد سليم خان پسر شیر خان افغانست
 که بعد از اسلام اینکدن چز دیوار آن بذایر عدم مساعدت روزگار فرصت
 عملد - فیاضه ناتمام مانده بود - حضرت جذت مکانی را فروخت این
 مکن جنت نشان دل نشین افتاده آفرا عمارت و هرمیت فرمودند -
 و نشیمن های خوش و مدرنهای داشتند بدنا فراغه در هر آمد و شد
 دارائملک دهلي آنچه اقامه است می آوردند - مجهلاً حضرت سليمان مقامی
 در روز دوم اقامه سلیم گذله که هفتم ماه بود همچنان فتح و غفرسوار
 شده بحسب زیارت روش حضرت جنت آشیانی همایون باشا شدند -
 و بعد از اقامه مراسم طواف آن عالی مقام و ادائی وظایف
 زیارت آن حظیره خطیره که اشرف و ایمن اماکن متبرکه این کشور
 است اقام خدام و مجاوران و امثال آن بجا اورده متوجه زیارت
 مرتد مقدس قدرة السالکین و بهان العارقین سلطان المشائخ شیخ نظام
 الدین اویا شدند - و از روزی عقیدت تمام برسیل استفاضه انواع میامی
 و برکات اندوخنده به پرتو قرأت فائمه فیضه مشاغل انوار مزید روح
 و راحت در آن خاک پاک بر افزون ختند - و مبلغ پنج هزار روپیه از سرکار
 خانه شریفه موای آنچه شاهزاده های والا قدر گذرانیده بودند به حسب
 این اعلی معتمدان نهاده والا با صحاب استحقاق دار الملک دهلي رسانیدند *

هشتم ماه بچاپ پالم رک گرای شد، معرفت تالیف که در آن مقام
امان نهاده آنحضرت است از فرول اشرف سمو مکانت سپهر اطلاع
پائست. چهار روز در آن فروخته زمین به فتحاط عهد و صفت دستخط پرداختند.
زمین هم عبدی غویب و شکاری هجیج اتفاق افتاد که دارج آن مورثه
فرج امیر زنگ از خاطر اوابع عید زدند. در ورث عدهی مدارز آنکه چون
حضرت کشورکیور اقلیم شکار درین نجع پرسش شکر، فتحاط ندادند قضاوا
در اندیشه صید و سیور یک روز از تفنگ خاصی که بخاص بان موسوم
است چهل آهن سیده شکار شد. چون این قسم عید دفع از شیوه بادی
که عرب به نجع پرسش اتفاقی صرف کرد بانشد. چه جای بادشاهان تنظیم (العن)
منقول نیست. بوجعب افزایش باشاط و بنشست فمور افساط طبع اودس شد.
چنانچه بی نهادت از جا در آمد و فرمودند که این دست صیدی "نیز
از معداء آفریدش همچ بادشاهی شکار الداز را دمت نداده بانشد که در یک روز
دست خود از یک زنگ چهل آهن زده بانشد. طایل کلیم از شعرای
سوآمد پایی آنچه بین بادی به نظم اوزده معیض رسیده "ریشه"
چون شاهجهان بادشاه کشورکیور اتفاق نصیحته داشت پالم نجع پرسش
درینه بانشد خانه بان چهل آهن ایشانه باند بیک عید ده تبر
درینه بعرض مقدس بسید که بمحسن سعی خلقو خان ابدان والی نیست
اطاعت پذیر شده روی زد از سکه مبارک نام ذمه بی و سر "نخیر را از خطبه
الفاب سامي مغور نموده. و نه اشرفی مسکوک به سکه مبارک که بر سیوال
نموده از با پیشنهش بسیار از ذغالیس آن کشور ارسل داشته بود هفدهم ماه بفتح
مبارک در آمد. "بیست و نهم ماه ساحت سر زمین بگذشت انداله که
در عهد بادشاهزادگی "داخل معال جاگیر خدیو هشت کشور بوده پیوسته
پرتو توجه به همایوت و توقیف آن معال قابل می گذاشتند. درینه بعد از

مدت مديدة فروخ پدبر پرتو همه راست ظفرهاله شد . و گل رمین باعی فردوس آئین که طرح انداده عهد سعادت مهد بادشاھزادگی بود از پرتو نزول سعادت مفرون و برکت خدمت فرموده مقدم شاهزادگان داغ رشک بر دل سراسنگان ارم گذاشت . و چون آن مکان فردوس نشان در آغاز جلوس مبارک به نواب بیگم صاحب سعادت شده بود شمارت لایق شلر پرستران آن قرآن حوزه زین و رابعه بذات پیغمبریان فداشت - بذایر آن متصدیان مهمات آن پرگذنه بامانس نهادن نشیمن های دل فسیل فرمان پدبر گشتهند *

بیست و نهم فصله موهدد از جمله محتوای است مضرب سرادق اقبال شد - و حرمہ بانج حافظ رخده آه در عهد حضرت عرش اشیدانی طرح پذیرفته و فده و فده از فریب رحمت جنت مکانی شاهد قابلیت آن بسیار فهایت خوبی و سرگزیب گمراویده بود - و درختانش رشک طویل انداده سدره آسیا به مقابری مرتبت کمال رسیده بودند از میامن و زور افسوس غیرت اعزامی ملک اطلس کشته - و نشیمن های دلکش آن باعی که بغايت دلخشنی و فیض بخش بودند از برکت نزول مقدس رشک درمانی عفت کاخ اخضو کردیده روزگش این آبتوسیب خلیم مقویس آمد . چون وقت قدرم موکب نوروز گپتی افروز فردیک شده بود و دیپن فردیکیها ما دلرسلطنت لاهور جمای دیگر که درخور نرلین انجمن جشن نوروزب بالشید باقیت نمی شد - بدینبر آن بزم آرايان انجمن سور و سرور و پیرایه بندان محاذل عیش و غسرت باتفاق سامان طرازان کلخانجات سلطنت بآذین بذدی این بزم داپدبر بواظراف نائیب که منصل بیان طرح انداده هنرمند جنت مکانی بود مامور شدند *

133

P.E.I. 46
P.T. 2

Sl. No. 030547

BIBLIOTHECA INDICA:
 COLLECTION OF ORIENTAL WORKS
 PUBLISHED BY THE
 ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.
 NEW SERIES, Nos. 1331, 1395, 1421, 1433, and 1451.

'AMAL-I-SĀLIH
 OR
SHĀH JAHĀN NĀMA II
 OF
 MUHAMMAD SĀLIH KAMBO.
 (A COMPLETE HISTORY OF THE EMPEROR SHĀH JAHĀN.)

P.B.I.
 46

EDITED BY
 GHULAM YAZDANI,
*Director of the Archaeological Department in H.E.H. the Nizam's Dominions and
 Epigraphist to the Government of India for Persian and
 Arabic Inscriptions.*

VOLUME I.

CALCUTTA:
 PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS,
 AND PUBLISHED BY THE
 ASIATIC SOCIETY, 1, PARK STREET,
 1923.

